

Liahona

Generalkonferenstal

Organisatoriska ändringar tillkännagivna som ska **stärka ungdomarna**

President Nelson lovordar tempelvälsignelser, kärlek till andra

Åtta nya tempel tillkännagivna

**När tanken flyr
till dig (Messias),
av Elspeth Young**

"I sitt tal om Frälsarens försoning, sa president Russell M. Nelson:

'Liksom i allt annat är Jesus Kristus vårt främsta exempel, som "för att nå den glädje som låg framför honom uthärdade ... korset" [Hebr. 12:2]. Tänk på det! För att vår Frälsare skulle kunna klara av den mest smärtsamma upplevelsen som någonsin uthärdats på jorden, fokuserade han på glädje!' ...

På liknande sätt består glädjen som ligger framför oss av att hjälpa Frälsaren i hans återlösningsarbete."

Äldste D. Todd Christofferson i de tolv apostlarnas kворum, "De heligas glädje", s. 17.

Innehållsförteckning november 2019

Årgång 143 • Nummer 11

Lördagens förmiddagsmöte

- 6 **Budskapet, innebörden och mängden**
Jeffrey R. Holland
- 9 **Sanna lärjungar till Frälsaren**
Terence M. Vinson
- 12 **Var trosstark, inte trossvag**
Stephen W. Owen
- 15 **De heligas glädje**
D. Todd Christofferson
- 19 **Andlig kapacitet**
Michelle Craig
- 22 **Orubblig hängivenhet mot Jesus Kristus**
Dale G. Renlund
- 26 **Förtrösta på Herren**
Dallin H. Oaks

Lördagens eftermiddagsmöte

- 30 **Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän**
Henry B. Eyring
- 31 **Ständigt vakande i bön**
David A. Bednar
- 35 **Funnen genom Mormons boks kraft**
Rubén V. Alliaud
- 38 **Vittnen, aronska prästadörets kvorum och Unga kvinnors klasser**
Russell M. Nelson
- 40 **Justeringar för att stärka ungdomar**
Quentin L. Cook
- 44 **Kom och följ mig – Herrens motstrategi och proaktiva plan**
Mark L. Pace
- 47 **Varaktig och orubblig tillit**
L. Todd Budge
- 50 **Efter det att vår tro har provats**
Jorge M. Alvarado
- 53 **Stå fast vid våra löften och förbund**
Ronald A. Rasband

Kvinnornas möte

- 57 **I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar**
Reyna I. Aburto
- 60 **Hedra hans namn**
Lisa L. Harkness

- 67 **Älskade döttrar**
Bonnie H. Cordon
- 70 **Förbundskvinnor i partnerskap med Gud**
Henry B. Eyring
- 73 **Två stora bud**
Dallin H. Oaks
- 76 **Andliga skatter**
Russell M. Nelson

Söndagens förmiddagsmöte

- 80 **Förbundsgemenskap**
Gerrit W. Gong
- 83 **Finna glädje i att dela evangeliet**
Cristina B. Franco
- 86 **Ditt stora äventyr**
Dieter F. Uchtdorf
- 90 **Frälsarens beröring**
Walter F. González
- 93 **Bedra mig inte**
Gary E. Stevenson
- 96 **Det andra stora budet**
Russell M. Nelson

Söndagens eftermiddagsmöte

- 100 **Helighet och lycksalighetsplanen**
Henry B. Eyring
- 104 **Att veta, älska och växa**
Hans T. Boom
- 106 **Ge anden kontroll över kroppen**
M. Russell Ballard
- 110 **Kraft att övervinna motståndaren**
Peter M. Johnson
- 113 **Ta vårt kors**
Ulisses Soares
- 116 **Frukt**
Neil L. Andersen
- 120 **Avslutande ord**
Russell M. Nelson

- 64 **Generalauktoriteter och generalämbetsmän i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga**
- 123 **Kyrkonytt**
- 127 **Kom och följ mig – Hämta lärdom från generalkonferenstal**

Den 189:e halvårskonferensen

Lördagens förmiddagsmöte, 5 oktober 2019

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste Larry Y. Wilson
Avslutningsbön: Äldste Steven R. Bangerter
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter;
Andrew Unsworth, organist: "Se, dagen gryr
och mörkret flyr", *Psalmer*, nr 1; "From All
That Dwell below the Skies", *Hymns*, nr 90, arr.
Wilberg; "När jag beder och studerar", *Psalmer*,
nr 161, arr. Murphy; "En grundval blev lagd",
Psalmer, nr 38; "Tro", *Barnens sångbok*, s. 50–51,
arr. Elliott; "Kom, låt oss nu glädjas", *Psalmer*,
nr 3, arr. Wilberg.

Lördagens eftermiddagsmöte, 5 oktober 2019

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Matthew L. Carpenter
Avslutningsbön: Äldste Craig C. Christensen
Sång av kör med medlemmar från stavar i
Provo, Utah; Jim Kasen, dirigent; Joseph
Peeples, organist: "Min Gud är mitt ljus",
Psalmer, nr 51, arr. Kasen; "Ljuvligt det är, min
Herre Gud", *Psalmer*, nr 96, arr. Kasen; "Han
kommer, Förlossar'n för Israels hus", *Psalmer*,
nr 5; "O Gud, din Ande rört vår själ", *Psalmer*,
nr 106, arr. Kasen.

Kvinnornas möte, lördag kväll, 5 oktober 2019

Mötesledare: Joy D. Jones
Inledningsbön: Salote Tukuafu
Avslutningsbön: Carol Costley
Sång av kör bestående av primärflickor och
unga kvinnor från stavar i West Jordan, Utah;
Kasey Bradbury, dirigent; Linda Margetts,
organist: "Lova och prisa din Herre och
Konung", *Psalmer*, nr 40, arr. Webb; "Tack,
Gud, att profeter du sänder", *Psalmer*, nr 10;
"Jag längtar så till templet", *Barnens sångbok*,
s. 99, arr. Mohlman; "Han sände sin Son",
Barnens sångbok, s. 20–21, arr. DeFord.

Söndagens förmiddagsmöte, 6 oktober 2019

Mötesledare: President Henry B. Eyring
Inledningsbön: Äldste O. Vincent Haleck
Avslutningsbön: Becky Craven
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg, dirigent; Brian Mathias och

Richard Elliott, organister: "Hur stort och hur
skönt", *Psalmer*, nr 180; "Se, högt på bergets
krön", *Psalmer*, nr 4, arr. Wilberg; "Barnets
bön", *Barnens sångbok*, s. 6–7, arr. Perry; "Lär
mig att vandra i ljuset", *Psalmer*, nr 196; "Skall
väl Sions ungdom vackla", *Psalmer*, nr 176,
arr. Lyon; "Love Divine, All Loves Excelling",
Wesley och Prichard, arr. Wilberg.

Söndagens eftermiddagsmöte, 6 oktober 2019

Mötesledare: President Dallin H. Oaks
Inledningsbön: Äldste Jack N. Gerard
Avslutningsbön: Douglas D. Holmes
Sång av Tabernacle Choir at Temple Square;
Mack Wilberg och Ryan Murphy, dirigenter;
Richard Elliott, organist: "Kom, Guds barn,
från land och stad", *Psalmer*, nr 28, arr.
Murphy; "Oändlig är kärleken", *Psalmer*,
nr 125, arr. Murphy; "Låt oss sträva fram",
Psalmer, nr 166; "Mer helighet giv mig",
Psalmer, nr 77, arr. Staheli.

Konferenstal finns tillgängliga

För att få tillgång till konferenstal på internet
på många språk, gå till conference.ChurchofJesusChrist.org
och välj ett språk. Talen finns
också i mobilappen Evangeliebiblioteket.
Video- och ljudinspelningar på engelska finns
i allmänhet på distributionscentren inom sex
veckor efter konferensen. Information om till-
gängliga format av generalkonferenstalen för
medlemmar med funktionsnedsättning finns på
disability.ChurchofJesusChrist.org.

På omslaget

Framsidan: Foto Janae Bingham
Baksidan: Foto Welden Andersen

Konferensfoton

Foton i Salt Lake City tagna av Welden
Anderson, Cody Bell, Janae Bingham, Randy
Collier, Weston Colton, Bruno Lima, Brian
Nicholson, Leslie Nilsson, Matthew Reier,
Christina Smith och Dave Ward.

NOVEMBER 2019 ÄRGÅNG 143 NUMMER 11

LIAHONA 18611 180

Internationell tidskrift för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

Första presidentskapet: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, Henry B. Eyring

De tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong, Ulisses Soares

Chefredaktör: Randy D. Funk

Rådgivande: Becky Craven, Cristina B. Franco, Sharon Eubank, Walter F. González, Larry S. Kacher, Adrián Ochoa, Michael T. Ringwood, Vern P. Stanfill

Verkställande direktör: Richard I. Heaton

Chef för kyrkans tidningar: Allan R. Loyborg

Verksamhetschef: Garff Cannon

Redaktionschef: Adam C. Olson

Biträdande redaktionschef: Ryan Carr

Publiceringsassistent: Camila Castrillón

Skriv- och redigeringsteam: David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Garrett H. Garff, Jon Ryan Jensen, Aaron Johnston, Charlotte Larcabal, Michael R. Morris, Eric B. Murdock, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Mindy Selu, Lori Fuller Sosa, Chakell Wardleigh, Marissa Widdison

Art director: Tadd R. Peterson

Formgivningsteam: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie Bentley, C. Kimball Bott, Thomas Child, Joshua Dennis, David Green, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Emily Chieko Remington, Mark W. Robison, K. Nicole Walkenhorst

Samordnare av immateriell äganderätt: Collette Nebeker Aune

Produktionschef: Jane Ann Peters

Produktionsteam: Ira Glen Adair, Julie Burdett, José Chavez, Thomas G. Cronin, Bryan W. Gygi, Ginny J. Nilson, Marissa M. Smith

Prepress: Joshua Dennis, Ammon Harris

Tryckerichef: Steven T. Lewis

Distributionschef: Nelson Gonzalez

Översättning:

Översättningstjänst

Mariatorget 1A

118 48 STOCKHOLM:

Tel: 08-556 029 80

E-post: myhrberg@churchofjesuschrist.org

För prenumeration och priser utanför USA och Kanada, gå till store.churchofjesuschrist.org eller kontakta kyrkans lokala distributionscenter eller församlings- eller grensledare.

Ansvarig utgivare för Liahona: Jerker Myhrberg

Ansvarig för Kyrkonytt: Gösta Körlöf

Redaktör: Terez Nilsson

Kromhult 202

241 65 Harlösa

Tel: 070-8430416

E-post: terez.nilsson@gmail.com

Distribution

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, avdelningen för medlemsuppteckningar och statistik

Sveagatan 8A

441 32 Alingsås

Prenumerationsinformation

Prenumeration eller ändring av adress sker genom att kontakta kundtjänsten.

Tel: 08-500 655 20

E-post: rcstockholm@churchofjesuschrist.org

Internet: store.churchofjesuschrist.org

Priset för en helårsprenumeration är SEK 90,00 som insättes på bankgiro 5270-5092. Ange Liahona och språk.

Skicka manuskript och frågor online till liahona.lds.org; via post till Liahona, Fl. 23, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0023, USA eller via e-post till liahona@churchofjesuschrist.org.

Liahona (en term i Mormons bok som betyder "kompass" eller "vägvisare") publiceras på albanska, armeniska, bislama, bulgariska, cebuano, danska, engelska, estniska, fiji, finska, franska, grekiska, isländska, indonesiska, italienska, japanska, khmer, kinesiska (förenklad), kiribati, koreanska, kroatiska, lettiska, litauiska, malagassiska, marshalliska, mongoliska, nederländska, norska, polska, portugisiska, rumänska, ryska, samoanska, slovenska, spanska, svenska, swahili, tagalog, tahitiska, thai, tjekiska, tonga, tyska, ukrainska, ungerska, urdu och vietnamesiska. (Hur ofta den utkommer varierar för olika språk.)

© 2019 Intellectual Reserve, Inc. Med ensamrätt. Printed in the United States of America.

Copyrightinformation: Om inget annat anges kan material från Liahona kopieras för privat, icke kommersiellt bruk (inklusive för ämbeten i kyrkan). Den här rättigheten kan när som helst återkallas. Visuellt material får inte kopieras om förbehåll anges intill konstverket. Copyrightfrågor bör ställas till Intellectual Property Office, 50 E. North Temple St., Fl. 13, Salt Lake City, UT 84150, USA; e-post: cor-intellectual-property@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

November 2019 Vol. 143 No. 11. LIAHONA (USPS 311-480) Swedish (ISSN 1522-9246) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 507.1.5.2). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Talarregister

Aburto, Reyna I., 57
Alliaud, Rubén V., 35
Alvarado, Jorge M., 50
Andersen, Neil L., 116
Ballard, M. Russell, 106
Bednar, David A., 31
Boom, Hans T., 104
Budge, L. Todd, 47
Christofferson, D. Todd, 15
Cook, Quentin L., 40
Cordon, Bonnie H., 67
Craig, Michelle, 19
Eyring, Henry B., 30, 70, 100
Franco, Cristina B., 83
Gong, Gerrit W., 80
González, Walter F., 90
Harkness, Lisa L., 60
Holland, Jeffrey R., 6
Johnson, Peter M., 110
Nelson, Russell M., 38, 76, 96, 120
Oaks, Dallin H., 26, 73
Owen, Stephen W., 12
Pace, Mark L., 44
Rasband, Ronald A., 53
Renlund, Dale G., 22
Soares, Ulisses, 113
Stevenson, Gary E., 93
Uchtdorf, Dieter F., 86
Vinson, Terence M., 9

Ämnesregister

Andevärlden, 26, 106
Andlighet, 12, 19, 44
Aronska prästadömet, 38, 40
Beskydd, 31, 44
Biskopar, 38, 40
Bud, 15, 73, 93
Bön, 19, 31, 104, 110
Den första synen, 6, 104, 120
Den Helige Anden, 19, 35
Exempel, 50
Familj och släkt, 83, 106
Fasteoffer, 96
Fattigdom, 96
Frestelse, 31, 93
Frälsningsplanen, 83, 100, 106, 116
Förberedelse, 31, 70
Förbund, 22, 53, 60, 76, 80, 83, 116
Förlåtelse, 113
Förrättningar, 38, 80, 116
Försoningen, 9, 47, 60, 106, 116
Förtullvaron, 86, 106
Glädje, 9, 15, 47, 83, 96, 116
Helighet, 100, 120
Hemmet, 12, 44
Hopp, 47, 90
Humanitär hjälp, 96
Hängivenhet, 9, 22
Jesus Kristus, 6, 9, 15, 22, 26, 35, 44, 47, 53, 57, 60, 80, 83, 86, 90, 93, 100, 110, 113, 116
Joseph Smith, 6, 93, 100, 104, 113, 120
Kraft, 35, 76, 110
Kroppen, 31, 106
Kunskap, 104
Kvinnor, 70, 73, 76
Kyrkans organisation, 40, 67

Kärlek, 73, 86, 104, 106, 110, 116
Lagar, 73
Ledarskap, 38, 40, 67
Lycka, 100
Lydnad, 15, 73, 93
Läkedom, 57, 90
Lärjungeskap, 9, 15, 19, 22, 60, 86, 96, 104, 113
Missionsarbete, 83, 86
Modfärdighet, 110
Mormons bok, 35, 80, 83, 110
Motgångar, 15, 47, 50, 57, 90, 100, 104, 113, 116
Omvändelse, 15, 22, 35, 73, 100, 104, 106, 113
Prästadömet, 76, 80
Psykisk ohälsa, 57
Redbarhet, 53
Sakramentet, 110
Satan, 31, 44, 93, 110
Självkontroll, 106, 113
Skriftstudier, 44, 110
Teknik, 12, 19, 40, 110
Tempel, 26, 76, 120
Tillit, 19, 26, 47
Tjänande, 15, 19, 60, 70, 86, 96, 104
Tro, 6, 12, 19, 22, 47, 50, 67, 76, 116
Trygghet, 31
Unga kvinnor, 38, 40, 67
Unga män, 38, 40
Ungdomar, 12, 38, 40, 53, 120
Upphöjelse, 73
Urskillning, 76, 93
Välsignelser, 76, 90, 120
Vänskapskontakter, 12, 67
Återställelsen, 120
Äktenskap, 73, 80

Äldste Dieter F. Uchtdorf förklarade kraften i att inbjuda andra att ”komma och se” (se s. 86).

Syster Cristina B. Franco beskrev glädjen i att dela evangeliet (se s. 83).

Stärka ungdomarna

Profeten presenterade förändringar i ungdomarnas organisationer som ska uppmuntra ungdomar i kворum och klasspresidentskap att stå fram och leda (se s. 38).

Äldste Quentin L. Cook presenterade hur ledarskapet i aronska prästädomet ska fungera (se s. 40).

Syster Bonnie H. Cordon tog upp förändringar i Unga kvinnors organisation (se s. 67).

Bygga tempel; bygga upp oss

President Nelson tillkännagav åtta nya tempel under kvinnornas möte (se s. 76).

På söndagseftermiddagen undervisade han om att göra sig värdig att komma till templet och presenterade de reviderade tempelrekommendationsfrågorna (se s. 120). ■

Höjdpunkter från den 189:e halvårskonferensen

Kyrkans ledare som talade under konferensen gav gång på gång uppmaningen att bli – att bli gladare, att bli heligare, att bli mer som Frälsaren samt att hjälpa andra göra detsamma.

Dessutom fick de den förändringen verka vara inom räckhåll för var och en av oss.

”Herren vill att alla hans barn ska ta del av de eviga välsignelser som är tillgängliga i hans tempel”, sa president Nelson. ”För att bli värdig att komma in i Herrens hus krävs en hel del personlig andlig förberedelse. Men med Guds hjälp är ingenting omöjligt.”

Finna lycka och helighet

President Nelson uppmanade oss alla att göra oss värdiga templets välsignelser (se s. 120).

President Henry B. Eyring förklarade sambandet mellan större helighet och större lycka (se s. 100).

Äldste D. Todd Christofferson lärde oss hur vi kunde finna ”de heligas glädje” (se s. 15).

En inbjudan att älska och dela med sig

President Nelson undervisade om vikten av att älska vår nästa och redogjorde för kyrkans vittomfattande humanitära verksamhet (se s. 96).

ÄLDSTE JEFFREY R. HOLLAND
i de tolv apostlarnas kvorum

Budskapet, innebörden och mängden

Må vi mitt ibland våra dagars ihållande oväsen och trumvirvlar sträva efter att se Kristus som centrum i våra liv, i vår tro och i vårt tjänande.

Bröder och systrar, det här är Sammy Ho Ching, sju månader, när han tittade på generalkonferensen på TV i sitt hem i april i år.

När det blev dags att stödja president Russell M. Nelson och de andra generalauktoriteterna var Sammys armar upptagna av att hålla i flaskan. Så han gjorde det näst bästa.

Sammy ger en helt ny innebörd åt uttrycket ”att rösta med fötterna”.

Välkomna till den här halvårskonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Som inledning på ett tal om betydelsen av de här samlingarna två gånger om året, frammanar jag den här bilden från Lukas redogörelse i Nya testamentet:¹

”När Jesus närmade sig Jeriko satt en blind man vid vägen och tiggde.

Han hörde folk gå förbi och frågade vad som hände.

Man berättade för honom att Jesus från Nasaret gick förbi, och då ropade han: ’Jesus, Davids son, förbarma dig över mig!’”

Förvånade över mannens djärvhet försökte man tysta ner honom, ”men han ropade bara ännu mer” står det.

På grund av sin envishet fördes han till Jesus som hörde hans trosfyllda vädjan om att ge honom synen åter och botade honom.²

Jag blir rörd av den här korta redogörelsen varje gång jag läser den. Vi kan känna mannens förtvivlan. Vi kan nästan höra hans rop för att få Frälsarens uppmärksamhet. Vi ler åt hans vägran att låta sig nertystas – ja, att han beslutsamt *höjer* volymen när alla andra säger åt honom att skruva *ner* den. Det är i sig själv en fin berättelse

Sammy Ho Ching stöder president Russell M. Nelson under generalkonferensen i april 2019.

om en synnerligen beslutsam tro. Men som med all helig skrift, ju mer vi läser desto mer finner vi där.

En tanke som slog mig först nyligen är hur klokt det var av mannen att omge sig med andligt känsliga människor. Hela berättelsen hänger på en handfull anonyma kvinnor och män som, när deras kollega frågade ”vad som hände”, hade visdom nog, så att säga, att förstå att Kristus var orsaken till ropen. Han var innebörden personifierad. Det finns en lärdom i den här lilla händelsen för oss alla. När det gäller tro och övertygelse hjälper det om man riktar sina frågor direkt till dem som faktiskt vet något! ”En blind kan väl inte leda en blind?” frågade Jesus en gång. ”Faller inte båda i gropen [då]?”³

Ett sådant sökande efter tro och övertygelse är vårt syfte med de här konferenserna, och när ni förenar er med oss i dag kommer ni att inse att sökandet är en stor gemensam strävan. Se er omkring. På det här området ser man familjer av alla storlekar komma från alla håll. Gamla vänner omfamnar varandra i glad återförening, en fantastisk kör värmer upp och motståndare står på sina lådor (m.a.o.improviserade talarstolar) och protesterar. Missionärer från förr söker upp sina tidigare kamrater medan nyligen hemvända missionärer söker helt *nya* kamrater (om ni vet vad jag menar). Och foton? Du milde! Med mobiler i händerna har vi gått från ”varje medlem en missionär” till ”varje medlem en fotograf”. Mitt i all denna härliga uppståndelse kan man med rätta fråga: ”Vad betyder allt det här?”

Liksom i berättelsen i Nya testamentet inser de som välsignats med syn att den här konferenstraditionen, trots allt annat den erbjuder oss, betyder

föga eller intet om vi inte finner Jesus mitt i alltsammans. För att få den kunskap vi söker, det helande han utlovar, den betydelse vi på något sätt vet är här, måste vi se förbi uppståndelsen – hur glädjefylld den än är – och fästa vår uppmärksamhet på honom. Varje talares bön, alla sångares hopp, varje besökares vördnad – allt är ämnat att inbjuda hans Ande vars kyrka detta är – den levande Kristus, Guds lamm, Fridsfursten.

Men vi behöver inte vara i konferenscentret för att finna honom. När ett barn läser Mormons bok för första gången och tjasas av Abinadis mod eller de 2 000 unga krigarnas marsch kan vi milt tillägga att Jesus är den allestädes närvarande centralgestalten i denna förunderliga krönika, som står som en koloss över praktiskt taget varje sida av den och ger oss länken till alla de andra trosstärkande gestalterna i boken.

Likasa kan en vän som får lära sig om vår tro bli en smula överväldigad av några av vår religions unika element och obekanta vokabulär – kostbegränsningar, förråd för oberoende, pionjärvandringar, digitaliserade släktträd, med otaliga stavscenter där några kanske väntar sig finna ett brett sortiment stavar för fotvandring. Så när våra nya vänner upplever en mängd nya syner och ljud, måste vi peka förbi virrvarret och inrikta dem på innebörden av allt detta, det eviga evangeliets bultande hjärta – himmelska föräldrars kärlek, en gudomlig Sons försoningsgåva, den Helige Andens tröst och ledning, den sista tidens återställelse av alla dessa sanningar och så mycket mer därtill.

När man kommer till templet för första gången kan man bli något överväldigad av upplevelsen. Vårt jobb är att se till att de heliga symbolerna och uppenbarade ritualerna,

de ceremoniella kläderna och den visuella framställningen aldrig leder uppmärksamheten bort från utan pekar mot Frälsaren, som vi är där för att tillbe. Templet är hans hus, och han bör vara främst i våra sinnen och hjärtan – den majestätiska läran om Kristus som genomsyrar hela vår varelse liksom den genomsyrar templets förrättningar – från ögonblicket när vi läser texten ovanför templets port till den sista minut vi tillbringar i byggnaden. Mitt i allt det förunderliga vi möter ska vi se, framför allt annat, Jesu betydelse i templet.

Betänk strömvirveln av djärva initiativ och nya tillkännagivanden i kyrkan under de senaste månaderna. Alltmedan vi stödjer varandra eller förädlar vår upplevelse av sabbaten eller tar till oss ett nytt program för våra barn och ungdomar missförstår vi dessa uppenbarade förändringar

om vi ser dem enbart som skilda, orelaterade element snarare än samverkande åtgärder för att hjälpa oss bygga mer beständigt på vår frälsnings klippa.⁴ Säkerligen, säkerligen är detta vad president Russell M. Nelson avser när han vill få oss att använda det uppenbarade namnet på kyrkan.⁵ Om Jesus – hans namn, hans lära, hans föredöme, hans gudomlighet – kan stå i centrum för vår tillbedjan, så förstärker vi den stora sanning som Alma en gång lärde: ”Det finns mycket som skall ske. [Men] se, det finns en sak som är viktigare än allt annat. ... Återlösaren skall leva och komma bland sitt folk.”⁶

En sista tanke: Joseph Smiths nybyggarmiljö på 1800-talet brann av sinsemellan tävlande grupperingar av kristna vittnen.⁷ Men i det tumult de skapade dolde ironiskt nog dessa väckelsepredikanter just

den Frälsare som den unge Joseph så ivrigt sökte. I kampen mot det han kallade ”mörker och förvirring”⁸ drog han sig undan till ensamheten i en trädunge där han såg och hörde ett härligare vittnesbörd om Frälsarens centrala plats i evangeliet än något vi nämnt här denna förmiddag. Med en gåva att se som dittills varit onad och oväntad såg Joseph i en syn sin himmelske Fader, universums store Gud, och Jesus Kristus, hans fullkomliga enfödde Son. Sedan visade Fadern det föredöme vi alla berömt den här morgonen. Han pekade på

Jesus och sa: ”Denne är min älskade Son. Hör honom!”⁹ Inget uttryck för Jesu gudomliga identitet, hans plats i frälsningsplanen och hans ställning i Guds ögon skulle någonsin kunna överglänsa denna korta förkunnelse på sju ord.

Mörker och förvirring? Grupper och stridigheter? Det finns mycket av allt detta i vår värld. Ja, skeptiker och troende disputerar fortfarande om den här synen och praktiskt taget allt annat jag sagt i dag. I fall *du* kanske strävar att se mer klart och att finna mening mitt ibland en mängd åsikter,

vill jag peka på samme Jesus och bära apostoliskt vittnesbörd om Joseph Smiths upplevelse, som inträffade omkring 1 800 år efter att vår blinde vän fick sin syn på den gamla vägen till Jeriko. Jag vittnar med dessa två och en mängd andra genom tiderna att de absolut mest glädjande synerna och ljuden i livet är när Jesus inte bara går förbi¹⁰ utan kommer *till* oss, stannar *bredvid* oss och tar sin boning *hos* oss¹¹.

Systrar och bröder, må vi mitt ibland våra dagars ihållande oväsen och trumvirvlar sträva efter att se Kristus som centrum i våra liv, i vår tro och i vårt tjänande. Däri ligger den sanna innebörden. Och om vårt seende vissa dagar är begränsat eller vårt självförtroende har minskat eller vår tro har prövats och förädlats – för så blir det med säkerhet – må vi då än högre ropa: ”Jesus, Davids son, förbärma dig över mig!”¹² Jag lovar med apostolisk innerlighet och profetisk övertygelse att han ska höra dig och förr eller senare säga: ”Du får din syn. Din tro har frälst dig.”¹³ Välkomna till generalkonferensen. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Detta är möjligen samma händelse som återges i Matt. 20:30–34, där det är två blinda män som svarar, eller händelsen i Mark. 10:46–52, där den blinde har namnet Bartimeus, Timeus son.
2. Se Luk. 18:35–43; betoning tillagd.
3. Luk. 6:39.
4. Se 2 Ne. 9:45.
5. Se Russell M. Nelson, ”Kyrkans rätta namn”, *Liahona*, nov. 2018, s. 87–89.
6. Alma 7:7.
7. Regionen i norra New York nära Palmyra kallades ofta ”eldsvådedistriktet” på grund av den religiösa väckelse som regelbundet svepte över de här mindre samhällena.
8. JS–H 1:13.
9. JS–H 1:17.
10. Se Luk. 18:37.
11. Se Joh. 14:23.
12. Mark. 10:47.
13. Luk. 18:42.

ÄLDSTE TERENCE M. VINSON
i de sjuttios presidentskap

Sanna lärjungar till Frälsaren

Vi kan känna varaktig glädje när vår Frälsare och hans evangelium blir den stomme på vilken vi bygger våra liv.

Mer eller mindre gömt i Haggais bok i Gamla testamentet finns en beskrivning av en folkgrupp som hade behövt äldste Hollands undervisning. Det gick fel för dem eftersom de inte satte Kristus i centrum för sina liv och sitt tjänande. Haggai använder ett tankeväckande bildspråk när han tillrättavisar de här människorna för att de bor i sina bekväma hus i stället för att bygga Herrens tempel:

”Är det då tid för er att själva bo i panelklädda hus, medan detta hus ligger i ruiner?”

Så säger nu Herren Sebaot: Lägg märke till hur det går för er.

Ni sår mycket men skördar litet. Ni äter men blir inte mätta. Ni dricker men blir inte glada. Ni klär er men blir inte varma. Den som får lön har hål i börsen.

Så säger HERREN Sebaot: Lägg märke till hur det går för er.”¹

Visst är det underbara beskrivningar av hur lönlöst det är att prioritera det som inte är av evig vikt framför det som tillhör Gud?

På ett sakramentsmöte jag nyligen besökte citerade en återvänd missionär

en far som perfekt sammanfattade den här tanken när han sa till sina barn: ”Det vi behöver här är mindre wifi och mer Nephi!”

När jag bodde i Västafrika i fem år såg jag många exempel på människor som naturligt och ogenerat prioriterade

evangeliet. Ett sådant exempel är namnet på en däckreparations- och hju-
linställningsfirma i Ghana. Ägaren har
gett den namnet ”Thy Will Alignment”.

Vi kan känna varaktig glädje² när
vår Frälsare och hans evangelium blir
den stomme på vilken vi bygger våra
liv. Men det är så lätt att stommen i
stället blir det som hör världen till, och
att evangeliet blir ett valfritt tillval eller
bara består av att vara i kyrkan i två
timmar på söndagarna. När det är fallet
är det som att lägga vår lön i en börs
med hål i.

Haggai säger till oss att vi ska vara
engagerade – att vi, som vi säger i
Australien, ska vara ”fair dinkum”
när det gäller att leva efter evangeliet.
Människor är fair dinkum när de är det
de säger att de är.

Jag lärde mig en del om att vara fair
dinkum och att vara hängiven genom
att spela rugby. Jag upptäckte att när
jag spelade så intensivt jag kunde, när
jag gav allt, njöt jag som mest av spelet.

Mitt favoritår i rugby var året efter high school. Laget jag var medlem i var både begåvat och engagerat. Vi blev mästarlag det året. Men en dag skulle vi spela mot ett lågrankat lag, och efter matchen hade vi varsin dejt att ta med till den stora, årliga collegebalen. Jag tänkte att eftersom det här skulle bli en lätt match, skulle jag försöka skydda mig mot skador så att jag kunde njuta fullt ut av dansen. Under den matchen var vi inte så engagerade i våra tacklingar som vi kunde ha varit, och vi förlorade. För att göra saken värre hade jag i slutet av matchen en mycket svullen fläskläpp som inte gjorde mig snyggare för min stora dejt. Jag kanske behövde lära mig något.

Jag fick en helt annan upplevelse i en senare match, där jag var helt engagerad. Vid ett tillfälle sprang jag helt målmedvetet in i en tackling och kände genast smärta i ansiktet. Eftersom min pappa hade lärt mig att aldrig låta motståndaren se att jag var skadad fortsatte jag spela matchen ut. Den kvällen när jag försökte äta kunde jag inte bita. Nästa morgon åkte jag till sjukhuset, där röntgen visade att min käke var bruten. Min mun var fixerad i stängt läge de följande sex veckorna.

Jag lärde mig en läxa av den här liknelsen om fläskläppen och den

brutna käken. Även om jag minns min otillfredsställda längtan efter fast föda under de sex veckor när jag bara fick flytande föda, ångrar jag inte min brutna käke eftersom den kom av att jag gav mitt allt. Men jag ångrar fläskläppen, eftersom den symboliserar att jag höll tillbaka.

Att vi ger vårt allt innebär inte att vi ständigt omges av välsignelser eller alltid har framgång. Men det innebär att vi känner glädje. Glädje är inte flyktigt nöje, eller ens tillfällig lycka. Glädje är varaktig, och grundas på att våra ansträngningar godtas av Herren.³

Ett exempel på sådant godtagande är berättelsen om Oliver Granger. Som president Boyd K. Packer sa: "När de heliga drevs ut från Kirtland ... stannade Oliver kvar för att sälja deras egendomar för det lilla han kunde få ut. Det fanns små möjligheter att han skulle lyckas. Och det gjorde han faktiskt inte heller!"⁴ Han hade fått i uppdrag av första presidentkapet att göra något som var svårt, om inte omöjligt. Men Herren berömde honom för hans till synes misslyckade ansträngningar med dessa ord:

"Jag kommer ihåg min tjänare Oliver Granger. Se, sannerligen säger jag honom att hans namn skall hållas i helig hågkomst från släktled till släktled i evigheters evighet, säger Herren.

Låt honom därför ihärdigt kämpa för att befria min kyrkas första presidentskap ... och när han faller skall han resa sig igen, ty hans offer skall vara heligare för mig än hans vinning, säger Herren."⁵

Det här gäller oss alla. Det är inte vad vi lyckas med, utan våra uppföringar och ansträngningar som är viktiga för Herren.

Ett annat exempel på en sann lärjunge till Jesus Kristus är en kär vän till oss i Elfenbenskusten. Den här underbara, trofasta systemen fick genomlida fruktansvärd känslomässig, och ibland även fysisk, misshandel av sin man under en lång tid, och de skildes till slut. Hon vacklade aldrig i sin tro och godhet, men på grund av hans grymhet mot henne var hon djupt sårad under en lång tid. Med sina egna ord beskriver hon vad som hände:

"Även om jag sa att jag förlät honom, sov jag alltid med ett sår. Jag tillbringade dagarna med det såret. Det var som ett brännsår i hjärtat. Många gånger bad jag till Herren om att han skulle ta bort det från mig, men det gjorde så ont att jag verkligen trodde att jag skulle ha det hela livet. Det smärtade mer än när jag som liten förlorade mamma, mer än när jag förlorade pappa och till och med min son. Det verkade expandera och täcka mitt hjärta, och jag fick intryck av att jag kunde dö när som helst.

Ibland frågade jag mig vad Frälsaren skulle ha gjort i min situation, men jag sa hellre: 'Det är för mycket, Herre.'

Men så en morgon letade jag efter smärtan från allt det här i mitt hjärta och sökte djupare, och letade efter den i min själ. Den fanns ingenstans. I tankarna gick jag snabbt igenom alla anledningar jag hade att vara sårad, men jag kände ingen smärta. Jag väntade hela dagen på att se om jag skulle

Terence M. Vinson, stående fjärde från vänster, i rugbylaget året efter high school.

känna smärtan i hjärtat, men det gjorde jag inte. Då gick jag ner på knä och tackade Gud för att han fick Herrens försoningsoffer att verka för mig.⁶

Den här systemen är nu lyckligt beseglad till en underbar, trofast man som älskar henne djupt.

Så vad bör vår inställning vara om vi är sanna lärjungar till Jesus Kristus? Och vad är evangeliet värt för oss när vi ”lägg[er] märke till hur det går” för oss, som Haggai säger?

Jag tycker mycket om exemplet på rätt inställning som kung Lamoni far visar. Ni minns att han först blev arg för att hans son reste i sällskap med Ammon, en nephit – ett folk som lamoniterna hatade. Han drog sitt svärd för att strida mot Ammon, men hade snart

Ammons svärd mot sin egen hals. ”Och kungen, som fruktade för sitt liv, sade: Om du skonar mig lovar jag dig vad du än begär, ända till halva riket.”⁷

Lägg märke till erbjudandet – halva riket för hans liv.

Men senare, när han förstod evangeliet, gjorde han ett annat erbjudande. Kungen sa: ”Vad skall jag göra för att få detta eviga liv som du har talat om? Ja, vad skall jag göra för att bli född av Gud och få denna ogudaktiga ande ryckt ur mitt bröst och ta emot hans Ande, så att jag kan bli fylld med glädje och så att jag inte blir förskjutet på den yttersta dagen? Se, sade han, jag vill avstå från allt jag äger, ja, jag vill ge upp mitt rike så att jag kan få denna stora glädje.”⁸

Den här gången var han beredd att ge upp *hela* sitt rike, eftersom evangeliet var värt mer än allt han hade! Han var fair dinkum när det gällde evangeliet.

Så frågan för var och en av oss är: Är vi också fair dinkum när det gäller evangeliet? För att vara halvhjärtad är inte att vara fair dinkum! Och Gud brukar inte låta berömmet hagla över de ljumma.⁹

Det finns ingen skatt, ingen hobby, ingen status, inga sociala medier, inga videospel, ingen sport, ingen bekantskap med en kändis, ingenting på jorden som är mer dyrbart än evigt liv. Så Herrens råd till varje människa är att ”lägg[a] märke till hur det går”.

Mina känslor uttrycks bäst med Nephis ord: ”Jag gläds åt tydlighet, jag gläds åt sanning, jag gläds i min Jesus, ty han har återlöst min själ från helvetet.”¹⁰

Är vi sanna efterföljare till honom som gav sitt allt för oss? Han som är vår Återlösare och vår förespråkare hos Fadern? Han som själv var helhjärtad hängiven i sitt försoningsoffer och är det nu i sin kärlek, sin nåd och sin önskan att vi ska få evig glädje? Jag vädjar till alla som hör eller läser dessa ord: Snälla, snälla skjut inte på er totala hängivenhet till någon gång i den obefintliga framtiden. Bli fair dinkum nu och upplev glädjen! I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Hagg. 1:4–7.
2. Se Joh. 15:11; Rom. 14:17; 2 Kor. 8:2; Hebr. 12:2; Mose 5:10, 7:53.
3. Se Enos 1:3–6, 27; L&F 52:15; 97:8–9.
4. Boyd K. Packer, ”Dessa mina minsta”, *Liahona*, nov. 2004, s. 86.
5. L&F 117:12–13.
6. Privat korrespondens.
7. Alma 20:23.
8. Alma 22:15.
9. Se Upp. 3:15–16.
10. 2 Ne. 33:6.

STEPHEN W. OWEN
Unga mäns generalpresident

Var trosstark, inte trossvag

Vi måste medvetet ta oss tid varje dag att koppla bort världen och koppla in himlen.

För inte så länge sedan vaknade jag och gjorde mig redo att studera skrifterna. Jag tog upp mobilen och satte mig i en stol bredvid sängen, med avsikten att öppna appen Evangeliebiblioteket. Jag låste upp telefonen och skulle precis börja studera när jag såg ett halvdussin meddelanden och mejl som hade kommit under natten. Jag tänkte: Jag ska bara snabbt kolla de här meddelandena och sedan ska jag läsa skrifterna. Tja, två timmar senare läste jag fortfarande

meddelanden, mejl, nyheter och inlägg på sociala medier. När jag insåg hur mycket klockan var fick jag bråttom att göra mig redo för dagen. Den morgonen missade jag mina skriftstudier och till följd av det fick jag inte den andliga näring jag hade hoppats på.

Andlig näring

Jag är säker på att många av er känner igen er. Modern teknik är till välsignelse på många sätt. Den kan hjälpa

oss ha kontakt med släkt och vänner, få information och hålla oss ajour med det som händer i världen. Men den kan också distrahera oss från den viktigaste kontakten: vår kontakt med himlen.

Jag upprepar vad vår profet president Russell M. Nelson har sagt: "Vi lever i en värld som är komplex och mer och mer stridslysten. Ständigt tillgängliga sociala medier och nyhetsbevakning dygnet runt bombarderar oss med obevekliga budskap. Om vi ska ha något hopp om att kunna sälla bland de myriader röster och människofilosofier som attackerar sanningen måste vi lära oss att ta emot uppenbarelse."

President Nelson varnade vidare att det "i kommande dagar [inte] blir ... möjligt att överleva andligt utan den Helige Andens ledande, tröstande och ständiga inflytande".¹

För flera år sedan berättade president Boyd K. Packer om en flock hjortar som på grund av ett kraftigt snöfall hade blivit fast utanför sin naturliga miljö och riskerade att svälta ihjäl. Välmenande människor som försökte rädda hjortarna lämnade lassvis med hö i området – det var inte vad hjortarna brukade äta men de hoppades att det åtminstone skulle hjälpa hjortarna överleva vintern. Sorgligt nog fann man senare att de flesta av hjortarna hade dött. De hade ätit av höet, men fick ingen näring av det, så de svält ihjäl med magarna fulla.²

Många av de meddelanden vi bombarderas med i informationsåldern är den andliga motsvarigheten till att ge hö till hjortar – vi kan äta det hela dagen men det ger oss ingen näring.

Var hittar vi sann andlig näring? Oftast trendar den inte på sociala medier. Vi hittar den när vi strävar framåt på förbundsstigen och "ständigt [håller] fast vid ledstången av järn" och äter av frukten från livets träd.³ Det

glädje. Ni förbereder er för templets välsignelser och andra möjligheter ni får som Frälsarens sanna efterföljare. Och ni bidrar till att förbereda världen för Kristi andra ankomst genom att inbjuda andra att komma till Kristus och ta del av hans försonings välsignelser. Ni har kontakt med himlen.

Ja, ni möter prövningar. Men det gör alla generationer. Det här är vår tid och vi måste vara trosstarka, inte trossvaga. Jag vittnar om att Herren känner till våra utmaningar och genom president Nelsons ledarskap förbereder han oss för att möta dem. Jag tror på att profetens anmodan nyligen om en hemcentrerad kyrka som stöds av det som sker i våra byggnader⁷ är avsedd att hjälpa oss överleva – och till och med blomstra – i denna den andliga undernäringsens tid.

Hemcentrerad

Vad innebär det att vara en hemcentrerad kyrka? Hem kan se väldigt olika ut i världen. Du kanske tillhör en familj som har varit en del av kyrkan i flera generationer. Eller så är du kanske den enda medlemmen i kyrkan i din familj. Du kanske är gift eller ensamstående, med eller utan hemmavarande barn.

Oavsett dina omständigheter kan du göra ditt hem till ett centrum för lärande och efterlevande av evangeliet. Det innebär helt enkelt att ta personligt ansvar för din omvändelse och andliga tillväxt. Det innebär att följa president Nelsons råd att ”förvandla [ditt] hem till en trons helgedom”.⁸

Motståndaren kommer att försöka övertyga dig om att andlig näring inte behövs eller, vilket är ännu listigare, att den kan vänta. Han är distraktionernas mästare och uppskjutandets upphovsman. Han försöker leda din uppmärksamhet till sådant som verkar

betyder att vi medvetet måste ta oss tid varje dag att koppla bort världen och koppla in himlen.

I sin dröm såg Lehi människor som åt av frukten men som sedan avstod från den på grund av inflyttandet från den stora och rymliga byggnaden, världens högmod.⁴ Det är fullt möjligt för ungdomar att växa upp i ett sista dagars heligt hem, komma på alla möten och lektioner i kyrkan som de ska, till och med delta i förrättningar i templet, och sedan ändå ge sig in ”på förbjudna stigar och [gå] förlorade”⁵. Hur kommer det sig? I många fall är

det eftersom de, även om de utåt sett gjorde sådant som verkade andligt, aldrig blev riktigt omvända. De fick mat men inte näring.

I kontrast till det har jag träffat många av er unga sista dagars heliga som är begåvade, starka och fyllda av tro. Ni vet att ni är söner och döttrar till Gud och att han har ett arbete åt er att utföra. Ni älskar Gud av ”allt ert hjärta, all er förmåga, allt ert förstånd och all er styrka”.⁶ Ni håller era förbund och tjänar andra – med början i hemmet. Ni utövar tro, omvänder er och förbättrar er varje dag och det ger er varaktig

brådskande men som i själva verket inte är så viktigt. Han vill att du ska ”oroa dig för så mycket” att du försummar det enda som ”är nödvändigt”.⁹

Jag är så tacksam för mina ”goda föräldrar”¹⁰ som fostrade sin familj i ett hem med ständig andlig näring, kärleksfulla relationer och sund rekreation. De lärdomar de gav mig i min ungdom har kommit mig väl till nytta. Föräldrar, bygg starka relationer med era barn. De behöver mer av er tid, inte mindre.

Med stöd av kyrkan

Medan ni gör det är kyrkan där för att stödja er. Våra upplevelser i kyrkan kan förstärka den andliga näring vi får hemma. Hittills i år har vi sett den här formen av stöd från kyrkan i Söndagsskolan och Primär. Vi kommer att se mer av den på aronska prästadsömet och Unga kvinnors möten också. Med början i januari ska studiekursmaterialet för de här mötena förändras en aning. Det ska fortfarande fokusera på evangelieämnen, men dessa ämnen följer *Kom och följ mig – för enskilda och familjer*. Det här är en liten förändring, men den kan ha stor effekt på ungdomarnas andliga näring.

Vad finns det mer för stöd som kyrkan ger? I kyrkan tar vi del av sakramentet, som hjälper oss att förankra vår hängivenhet mot Frälsaren på nytt

varje vecka. Och i kyrkan samlas vi med andra troende som har ingått samma förbund. De kärleksfulla relationer vi utvecklar med andra lärjungar till Jesus Kristus kan vara ett starkt stöd i vårt hemcentrerade lärjungeskap.

När jag var 14 år flyttade min familj till en annan stadsdel. Nu kanske det inte verkar så tragiskt för er, men jag tyckte, vid den tiden, att det var förödande. Det betydde att jag skulle vara omgiven av folk jag inte kände. Det betydde att alla andra unga män i min församling skulle gå i en annan skola än jag. Och i mitt 14-åriga huvud tänkte jag: Hur kan mina föräldrar göra så mot mig? Det kändes som om mitt liv var förstört.

Men genom aktiviteterna i Unga män kunde jag bygga relationer med de andra medlemmarna i mitt kворum, och de blev mina vänner. Dessutom började medlemmar i biskopsrådet och rådgivande till aronska prästadsömet att intressera sig för mitt liv. De kom på mina idrottsevenemang. De skrev uppmuntrande meddelanden som jag har kvar än i dag. De fortsatte hålla kontakten med mig när jag började på college och när jag åkte på mission. En av dem var till och med på flygplatsen när jag kom hem. Jag är för evigt tacksam för dessa goda bröder och deras kombination av kärlek och höga

förväntningar. De visade vägen mot himlen och livet blev ljus, glatt och glädjerikt.

Hur gör vi som föräldrar och ledare för att hjälpa ungdomarna veta att de inte är ensamma när de går på förbundsstigen? Utöver att utveckla personliga relationer bjuder vi in dem till stora och små sammankomster – från FSY-konferenser och ungdomsläger till kворum- och klassaktiviteter varje vecka. Underskatta aldrig styrkan som kommer av att samlas med andra som också försöker vara starka. Biskopar och andra ledare, fokusera på att ge näring åt barnen och ungdomarna i församlingen. De behöver mer av er tid, inte mindre.

Vare sig du är ledare, granne, kворummedlem eller bara ett medsyskon i kyrkan: om du får möjlighet att beröra en ung människas liv, hjälp honom eller henne att få kontakt med himlen. Ditt inflytande kan vara precis det ”kyrkstöd” som den unga människan behöver.

Bröder och systrar, jag vittnar om att Jesus Kristus är denna kyrkas överhuvud. Han inspirerar våra ledare och vägleder oss till den andliga näring vi behöver för att överleva och blomstra i de sista dagarna. Den andliga näringen hjälper oss vara trosstarka och inte trossvaga. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96.
2. Se Jeffrey R. Holland, ”Undervisning och inläring i kyrkan”, *Liahona*, juni 2007, s. 64.
3. 1 Ne. 8:30.
4. Se 1 Ne. 8:24–28; 11:36.
5. 1 Ne. 8:28.
6. L&F 4:2.
7. Se Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 7.
8. Russell M. Nelson, ”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113.
9. Luk. 10:41–42.
10. 1 Ne. 1:1.

ÄLDSTE D. TODD CHRISTOFFERSON
i de tolv apostlarnas kvorum

De heligas glädje

Glädje kommer av att man håller Kristi bud, övervinner sorg och svaghet med hans hjälp och tjänar som han tjänade.

Enos, en profet i Mormons bok och Lehis sonson, skrev om en mycket speciell upplevelse han hade när han var yngre. Medan han var ute och jagade ensam i skogen började Enos begrunda sin far Jakobs undervisning. Han sa: ”De ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv och de heligas glädje sjönk in djupt i mitt hjärta.”¹ I sin själs andliga hunger knäböjde Enos i bön, en anmärkningsvärd bön som varade hela dagen och kvällen, en bön som gav honom mycket viktig uppenbarelse och förtröstan och viktiga löften.

Vi kan lära oss mycket av Enos upplevelse, men det som i dag står främst i mitt sinne är Enos minne av att hans far ofta talat om ”de heligas glädje”.

Under den här konferensen för tre år sedan talade president Russell M. Nelson om glädje.² Han sa bland annat:

”Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus.

När fokus i våra liv är på Guds frälsningsplan ... samt på Jesus Kristus och hans evangelium, kan vi känna glädje vad som än händer – eller inte händer – i livet. Glädje kommer från och tack vare honom. ... För sista dagars heliga är Jesus Kristus glädje!”³

De heliga är de som har ingått evangeliets förbund genom dopet och som strävar efter att följa Kristus som hans lärjungar.⁴ Sålunda består ”de heligas glädje” av den glädje som kommer av att man blir kristuslik.

Jag vill tala om glädjen som kommer av att man håller hans bud, glädjen som uppstår när man övervinner sorg och svaghet med hans hjälp och glädjen

som är en naturlig följd av att man tjänar som han tjänade.

Glädjen av att hålla Kristi bud

Vi lever i en hedonistisk tid när många ifrågasätter vikten av Herrens bud eller helt enkelt ignorerar dem. Det är inte ovanligt att personer som trotsar gudomliga direktiv som kyskhetslagen, normen för ärlighet och sabbatens helgd tycks ha framgång och njuta av livets goda, ibland mer än de som strävar efter att vara lydiga. En del börjar undra om ansträngningarna och uppoffringarna är värda besväret. Israels forntida folk sa klagande:

”Det är meningslöst att tjäna Gud. Vad vinner vi på att hålla hans bud och gå sörjande inför HERREN Sebaot?

Nu kallar vi de högmodiga lyckliga. De som handlar gudlöst får framgång, de sätter Gud på prov och kommer undan med det.”⁵

Vänta, sa Herren, på ”den dag jag utför mitt verk. ... Då ska ni ... se

skillnaden mellan den rättfärdige och den gudlöse, mellan den som tjänar Gud och den som inte tjänar honom.⁶ De gudlösa kanske ”gläds åt sitt verk en tid”, men det varar aldrig.⁷ De heligas glädje är varaktig.

Gud ser saker och ting ur deras sanna perspektiv, och han visar detta perspektiv för oss genom sina bud, vilket effektivt leder oss förbi dödlighetens fällor och fallgropar på vägen mot evig glädje. Profeten Joseph Smith förklarade: ”När hans befallningar ger oss undervisning är det ur ett evigt perspektiv, ty Gud ser på oss som om vi vore i evigheten. Gud bor i evigheten och betraktar inte tingen som vi.”⁸

Jag har inte träffat någon som funnit evangeliet senare i livet som inte önskar att de funnit det tidigare. ”Så många dåliga val och misstag jag kunde ha undvikit”, säger de. Herrens bud vägleder oss till bättre val och lyckligare resultat. Vi bör verkligen glädja oss och tacka honom för att han visar oss denna långt bättre väg.

Syster Kalombo Rosette Kamwanya

Syster Kalombo Rosette Kamwanya från Demokratiska republiken Kongo som i dag verkar i Elfenbenskustmissionen Abidjan Väst, fastade och bad som tonåring i tre dagar för att få veta i vilken riktning Gud ville att hon skulle gå. I en enastående syn en natt fick hon se två byggnader, en kyrka och det hon nu inser var ett tempel. Hon började söka efter och hittade snart kyrkan som hon sett i sin dröm. På skylten stod det ”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”. Syster Kamwanya lät döpa sig, och hon följdes av sin mor och sina sex bröder. Syster Kamwanya sa: ”När jag tog emot evangeliet kände jag mig som en fångslad fågel som släpptes fri. Mitt hjärta fylldes av glädje. ... Jag visste att Gud älskar mig.”⁹

När vi håller Herrens bud kan vi mer fullständigt och lättare känna hans kärlek. Budens trånga och smala stig leder oss direkt till livets träd, och trädet och dess frukt, den sötaste och ”mest begärliga av allt”¹⁰, är en symbol för Guds kärlek och fyller själen ”med mycket stor glädje”¹¹. Frälsaren sa:

Jack och Jo Anne Rushton

”Om ni håller mina bud blir ni kvar i min kärlek, liksom jag har hållit min Fars bud och är kvar i hans kärlek.

Detta har jag sagt er för att min *glädje* ska vara i er och för att er *glädje* ska bli fullkomlig.”¹²

Glädjen av att övervinna med hjälp av Kristus

Även när vi trofast håller buden möter vi prövningar och tragedier som kan dämpa vår glädje. Men när vi strävar efter att övervinna dessa utmaningar med Frälsarens hjälp bevarar det både den glädje vi känner nu och den glädje vi ser fram emot. Kristus sa tröstande till sina lärjungar: ”I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen.”¹³ Det är när vi vänder oss till honom, lyder honom, förankrar oss i honom, som prövningar och sorg blir till glädje. Jag ger ett exempel.

År 1989 verkade Jack Rushton som president för Irvine stav i Kalifornien i USA. Familjen var på semester utmed kusten i Kalifornien när Jack bodysurfade och en våg svepte honom in i en sten under ytan. Han bröt nacken och fick svåra skador på ryggmärgen. Jack sa senare: ”Så fort jag slog i visste jag att jag hade blivit förlamad.”¹⁴ Han kunde inte längre tala eller ens andas på egen hand.¹⁵

Familj, släkt, vänner och stavsmedlemmar hjälpte broder Rushton och hans fru Jo Anne och byggde bland annat om en del av deras hem för att anpassa det till Jacks rullstol. Jo Anne blev Jacks huvudsakliga vårdare under de följande 23 åren. Med hänvisning till redogörelsen i Mormons bok om hur Herren besökte sitt folk i deras lidande och gjorde deras bördor lättare¹⁶ sa Jo Anne: ”Jag förundras ofta över hur lätt det känns att ta hand om min man.”¹⁷

Efter en justering av Jacks luftvägar fick han tillbaka talförmågan, och

inom ett år kallades han som lärare i Evangeliets lära och som stavspatriark. När han skulle ge en patriarkalisk välsignelse lade en annan prästadömsbärande broder Rushtons hand på huvudet på personen som skulle ta emot välsignelsen och stöttade hans hand och arm under välsignelsen. Jack gick bort på juldagen 2012 efter 22 års hängivet tjänande.

Under en intervju sa Jack: ”Vi stöter alla på problem i livet, det är helt enkelt en del av vår tid på den här jorden. En del tror att religion eller tro på Gud skyddar en från hemska saker. Jag tror inte att det är poängen. Jag tror att poängen är att om vår tro är stark när hemska saker händer, vilket kommer att ske, så kan vi hantera dem. ... Min tro sviktade aldrig, men det betyder inte att jag inte led av depressioner. Jag tror att jag för första gången i mitt liv prövades till mitt yttersta, och jag hade bokstavligen ingenstans att ta vägen, så jag vände mig till Herren och än i dag känner jag spontan glädje.”¹⁸

I dag sker ibland skoningslösa attacker på sociala medier och personangrepp mot dem som strävar efter att följa Herrens normer i fråga om klädsel, underhållning och sexuell renhet. Det är ofta ungdomar och unga vuxna bland de heliga, och kvinnor och mödrar, som får bära detta kors av hån och förföljelser. Det är inte lätt att resa sig över sådana missförhållanden, men kom ihåg Petrus ord: ”Saliga är ni om ni hånas för Kristi namns skull, för härlighetens Ande, Guds Ande, vilar över er. De talar ont om honom, men han förhärligas i er.”¹⁹

I Edens lustgård befann sig Adam och Eva i ett oskuldsfullt tillstånd ”utan glädje eftersom de inte kände till sorg”.²⁰ Som ansvariga varelser finner vi glädje genom att övervinna elände i alla dess former, må det vara synd, prövningar, svagheter eller något annat

hinder för lycka. Det är glädjen av att gå framåt på lärjungeskapets stig, glädjen av att ha ”fått förlåtelse för sina synder och fått samvetsfrid”²¹, glädjen av att känna själen utvidga sig och växa genom Kristi nåd.²²

Glädjen av att tjäna som Kristus tjänar

Frälsaren finner glädje i att åstadkomma odödlighet och evigt liv för oss.²³ President Russell M. Nelson talade om Frälsarens försoning och sa:

”Liksom i allt annat är Jesus Kristus vårt främsta exempel, som ’för att nå den glädje som låg framför honom uthärdade ... korset’ [Hebr. 12:2]. Tänk på det! För att vår Frälsare skulle kunna klara av den mest smärtsamma upplevelsen som någonsin uthärdats på jorden, fokuserade han på *glädje!*

Och vilken glädje låg framför honom? Säkerligen inkluderade det glädjen av att rena, bota och stärka

oss, glädjen av att betala för alla deras synder som omvänder sig, glädjen av att göra det möjligt för dig och för mig att återvända hem – rena och värdiga – för att bo med våra himmelska föräldrar och familjer.”²⁴

På liknande sätt består glädjen som ligger framför oss av att hjälpa Frälsaren i hans återlösningsarbete. Som Abrahams avkomlingar och barn²⁵ är vi delaktiga i att välsigna jordens alla släkter ”med evangeliets välsignelser, vilka är frälsningens välsignelser, det vill säga evigt liv.”²⁶

Det får mig att tänka på Almas ord: ”Detta är min glädje, att jag kanske kan bli ett redskap i Guds händer till att föra någon själ till omvändelse, och detta är min glädje.

Och se, när jag ser att många av mina bröder i sanning är ångerfulla och kommer till Herren sin Gud, då fylls min själ med glädje. ...

Men jag gläds inte bara åt min egen framgång, utan min glädje är mer fullständig tack vare mina bröders framgång, de som har varit uppe i Nephis land. ...

När jag nu tänker på dessa mina bröders framgång hänrycks min själ som om den var skild från kroppen, så stor är min glädje.²⁷

Frukten som kommer av att vi tjänar varandra i kyrkan är en del av den glädje som ligger framför oss. Även under tider av missmod eller stress kan vi tålmodigt tjäna om vi fokuserar på glädjen som kommer av att behaga Gud och föra med sig ljus, lindring och lycka till hans barn, våra bröder och systrar.

I Haiti förra månaden under invigningen av Port-au-Prince tempel träffade äldste David och syster Susan Bednar en ung syster vars make dödats några dagar tidigare i en tragisk olycka. De grät med henne. Men på söndagen var trots detta denna underbara kvinna på plats under invigningen för att

välkomna alla till templet med ett mjukt leende.

Jag tror att de heligas största glädje kommer av att veta att Frälsaren för deras talan²⁸ ”och ingen kan föreställa sig den glädje som [kommer att fylla] våra själar då vi [hör Jesus] be till Fadern för oss²⁹. Med president Russell M. Nelson vittnar jag om att glädje är en gåva till trofasta heliga ”som har uthärdat världens kors³⁰ och som ”medvetet försöker leva ett rättfärdigt liv, enligt Jesu Kristi undervisning³¹. Må vår glädje alltid vara fullkomlig, är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Enos 1:3.
2. Se Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 81–84.
3. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 82.
4. Se Bible Dictionary, ”Saint”.
5. Mal. 3:14–15.
6. Mal. 3:17–18.
7. Frälsaren förkunnade att om en kyrka (eller ett liv) ”inte är byggd på mitt evangelium utan är byggd på människors verk, eller på

djävulens verk, sannerligen säger jag er: De gläds åt sitt verk en tid, och så småningom kommer slutet, och då huggs de ned och kastas i elden från vilken det inte finns någon återvändo” (3 Ne. 27:11).

8. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 470.
9. Privat korrespondens.
10. 1 Ne. 11:22; se även 1 Ne. 8:11.
11. 1 Ne. 8:12.
12. Joh. 15:10–11; betoning tillagd.
13. Joh. 16:33.
14. Jack Rushton, i ”Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”, SmalldSimpleTV, 2 sep. 2009, YouTube.com.
15. Se Allison M. Hawes, ”It’s Good to Be Alive”, *Ensign*, apr. 1994, s. 42.
16. Se Mosiah 24:14.
17. Jo Anne Rushton, i Hawes, ”It’s Good to Be Alive”, s. 43.
18. Jack Rushton, i ”Faith in Adversity: Jack Rushton and the Power of Faith”.
19. 1 Petr. 4:14. Kom även ihåg löftena som nämns i 2 Ne. 9:18 och 3 Ne. 12:12.
20. 2 Ne. 2:23; se även Mose 5:10–11.
21. Mosiah 4:3.
22. Vi minns Jakobs ord som inspirerade Joseph Smith att ”be till Gud” (Jak. 1:5). De föregående verserna är mindre kända: ”Mina bröder, räknat det som enbart glädje när ni räkar ut för många prövningar. Ni vet ju att när er tro sätts på prov, så gör prövningen er uthålliga. Och låt uthålligheten leda till fulländad gärning, så att ni må vara fullkomliga och hela, utan brist på något sätt” (JSÖ Jak. 1:2, [i KVJ James 1:2, fotnot a]; Jak. 1:3–4).
23. Se Mose 1:39.
24. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 83, betoning i originalet.
25. ”Och om ni tillhör Kristus är ni avkomlingar till Abraham, arvingar efter löftet” (Gal. 3:29; se även 1 Mos. 22:18; 26:4; 28:14; Apg. 3:25; 1 Ne. 15:18; 22:9; L&F 124:58).
26. Abr. 2:11.
27. Alma 29:9–10, 14, 16. Ja, Herren säger till oss: ”Om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni [för] till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig” (L&F 18:16). De tre nephiterna fick löfte om glädjens fullhet eftersom de önskade föra själar till Kristus ”så länge som världen består” (3 Ne. 28:9; se även 3 Ne. 28:10).
28. Se L&F 45:3–5.
29. 3 Ne. 17:17.
30. 2 Ne. 9:18.
31. Se Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 84.

MICHELLE CRAIG
första rådgivare i Unga kvinnors generalpresidentskap

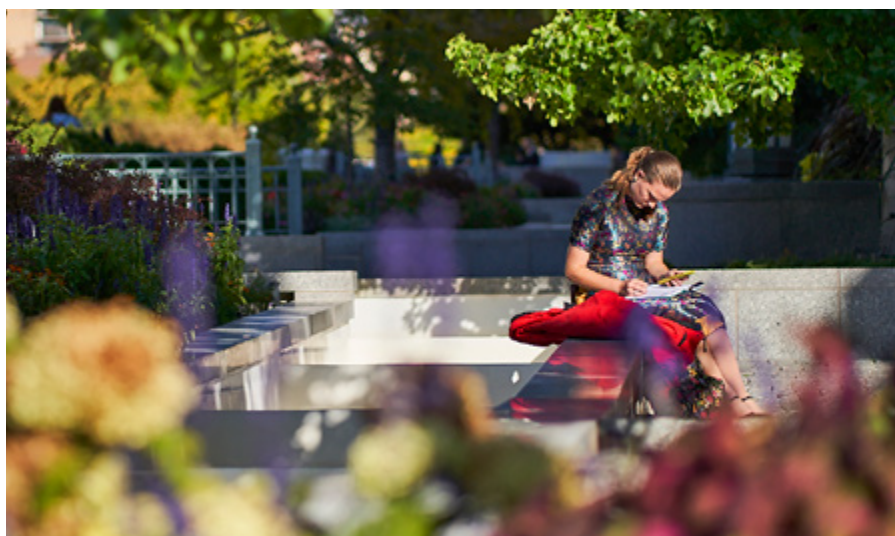
Andlig kapacitet

Som Jesu Kristi trofasta lärjunge kan du ta emot personlig inspiration och uppenbarelse som överensstämmer med hans bud och som är skraddarsydd för dig.

När jag var på väg att lämna ett Unga kvinnor-läger i somras stack en fin ung kvinna till mig en lapp. På lappen frågade hon: "Hur kan jag veta att Gud försöker säga något till mig?" Jag *älskar* hennes fråga. Våra själar längtar efter att ha kontakt med vårt himmelska hem. Vi vill känna oss behövda och nyttiga. Men ibland har vi svårt att skilja mellan våra egna tankar och de milda intrycken från Anden. Profeter, forntida och nutida,

har lärt oss att "om något inbjuder och lockar till att göra gott, kommer det från Kristus".¹

President Russell M. Nelson har gett oss en enkel, kraftfull uppmaning: "Mina älskade bröder och systrar, jag *vädjar* till er att öka er *andliga kapacitet* att ta emot uppenbarelse. ... Välj att utföra det andliga arbete som krävs för att njuta av den Helige Andens gåva och för att höra Andens röst oftare och tydligare."²

Min önskan den här förmiddagen är att tala till dig från hjärtat om fyra sätt att utöka din andliga kapacitet att ta emot uppenbarelse.

1. Skapa medvetet tid och utrymme för att höra Guds röst

När du använder din fria vilja till att avsätta och ägna tid varje dag åt att närma dig Guds röst, speciellt i Mormons bok, blir hans röst med tiden tydligare och mer bekant för dig.

Men *störningsmomenten* och *bruset* som fyller världen och våra hem kan göra det svårare att höra hans röst. Dessa störningsmoment kan sysselsätta våra sinnen och hjärtan till den grad att vi inte lämnar något utrymme för den Helige Andens stilla maningar.

Profeten Joseph Smith lärde att Gud oftast uppenbarar sig för "individer i enskildhet, på deras rum, i öknen eller ute på markerna och detta i allmänhet utan oväsen eller larm".³

Satan vill fjärma oss från Guds röst genom att hålla oss borta från dessa tysta utrymmen. Om Gud talar med en stilla, mild röst, behöver du och jag komma närmare så att vi hör honom. Föreställ dig bara vad som skulle hända om vi var lika fast beslutna att ha ständig kontakt med himlen som vi är att vara uppkopplade mot wifi! Välj en tid och en plats, och lyssna efter Guds röst varje dag. Och var noga med att vara på plats för detta heliga möte, för det påverkar så mycket annat!

2. Vänta inte med att agera

När du får maningar och sedan agerar medvetet kan Herren använda dig. Ju mer du agerar, desto mer bekant blir Andens röst för dig. Du kommer allt mer att känna igen Guds vägledning och förstå att han är "villig ... att uppenbara sitt sinne och sin vilja"⁴. Om du väntar med att agera kan du glömma

maningen eller gå miste om tillfället att hjälpa någon åt Gud.

3. Få ditt uppdrag av Herren

Den bön som vår himmelske Fader tycks vara ivrig att besvara är vår vädjan om att bli ledda till någon som behöver vår hjälp. President Henry B. Eyring har lärt oss att söka uppenbarelse genom att fråga Gud vem vi kan hjälpa åt honom. ”Om vi ställer sådana frågor kommer den Helige Anden och vi förnimmar vad vi kan göra för andra människor. När vi gör de sakerna går vi Herrens ärenden, och när vi går Herrens ärenden kan den Helige Andens gåva verka i oss.”⁵

Du kan be Herren om ett uppdrag. När du gör det kan han använda dina enkla förmågor till att utföra hans storslagna verk.

Min morfar Fritz Hjalmar Lundgren emigrerade från Sverige när han var

19 år gammal. Han kom till Amerika, ensam, med en resväska och sex års formell skolgång. Han talade ingen engelska men tog sig till Oregon och arbetade som skogshuggare där, och senare, tillsammans med min mormor och min mor, slöt han sig till kyrkan. Han presiderade aldrig över någon församling, men som trofast hemlärare hjälpte han över 50 familjer att bli aktiva i kyrkan. Hur gjorde han det?

Efter morfars död gick jag igenom en låda med hans papper och hittade ett brev som skrivits av en man som hade kommit tillbaka till kyrkan tack vare morfars kärlek. I brevet stod det: ”Jag tror att broder Fritz hemlighet är att han alltid går vår himmelske Faders ärenden.”

Det brevet var från broder Wayne Simonis. Morfar brukade besöka honom och lärde känna alla i hans familj. Så småningom sa morfar till dem att de

behövdes och inbjöd dem att komma till kyrkan. Men den söndagen vaknade broder Simonis med ett dilemma – han hade inte blivit färdig med att lägga nytt tak på huset, och regn väntades under veckan. Han bestämde sig för att åka till kyrkan, hälsa på morfar och sedan åka hem och avsluta takläggningen. Hans familj kunde vara med på sakramentsmötet utan honom.

Hans plan fungerade fint tills han, uppe på taket, hörde någon klättra upp för stegen. Han skrev: ”När jag tittade upp ... såg jag broder Fritz högst uppe på stegen. Han bara log mot mig. Först blev jag generad och kände mig som ett litet barn som tagits på bar gärning när han skolkade. Sedan ... blev jag arg. [Men broder Fritz bara] tog av sig kavajen och hängde den på stegen. Medan han kavlade upp ärmarna på sin vita skjorta, vände han sig mot mig och sa: ’Broder Simonis, har du en till hammare? Det här måste vara väldigt viktigt, annars hade du inte lämnat din familj, och om det är så viktigt vill jag hjälpa dig.’ När jag såg honom i ögonen såg jag bara vänlighet och kristuslik kärlek. Min ilska försvann. ... Jag lade ner verktygen den söndagen och följde med min gode vän ner för stegen och tillbaka till kyrkan.”

Morfar hade utfört sitt uppdrag från Herren och han visste att han skulle leta upp förlorade får. Precis som när de fyra männen bar upp sin förlamade vän på taket och sedan sänkte ner honom så att Jesus Kristus kunde bota honom⁶, tog också morfars uppdrag upp honom på ett tak. Herren ger uppenbarelser till dem som vill hjälpa andra.

4. Utöva tro och tillit

Nyligen läste jag i skrifterna om en annan stor missionär som fick ett uppdrag av Herren. Aron undervisade lamaiternas kung, som undrade varför inte

också Arons bror Ammon hade kommit för att undervisa honom. ”Och Aron sade till kungen: Se, Herrens Ande har kallat honom att gå *en annan väg*.”⁷

Anden sa till mitt hjärta: Var och en av oss har en mission att utföra, och ibland kan Anden kalla oss att gå ”en annan väg”. Det finns många sätt för oss att bygga upp Guds rike som Jesu Kristi lärjungar som ingår och håller förbund. Som hans trofasta lärjunge kan du ta emot inspiration och uppenbarelse som överensstämmer med hans bud, och som är skraddarsydd för dig. Du har unika uppdrag och funktioner att utföra i livet och du kommer att få unik vägledning för att kunna uppfylla dem.

Nephi, Jareds broder och även Mose hade alla ett hav att ta sig över – och alla gjorde de det på olika sätt. Nephi ”bearbetade virket med utsökt konstfärdighet”⁸. Jareds broder byggde farkoster som var ”lika täta som en skål”.⁹ Och Mose ”gick rakt genom havet på torr mark”.¹⁰

Var och en av dem fick personlig vägledning som skraddarsyts för dem, och var och en av dem visade tillit och agerade. Herren är uppmärksam på dem som lyder, och han ska, med Nephis ord, ”bereda en utväg för [oss] att utföra det som han befäller [oss]”.¹¹ Lägg märke till att Nephi säger ”en utväg” – inte ”*utvägen*”.

Missar eller avfärdar vi personliga uppdrag från Herren därför att han har förberett ”en utväg” som skiljer sig från den vi förväntar oss?

Min morfar vägledades till en ovanlig plats – i kostym, på ett hustak, på en söndag. Lita på att Gud leder dig, även om det är på ett sätt som du inte förväntade dig eller om det skiljer sig från andras sätt.

Sista dagars heliga ser ut på många olika sätt, men ”alla är lika inför Gud” –

”svart eller vit, träl eller fri, man eller kvinna”, ogift eller gift, rik eller fattig, ung eller gammal, livslång medlem eller nyomvänd.¹² Oavsett vem du är eller vad du brottas med, är du inbjuden till Herrens bord.¹³

När din strävan att söka och utföra Faderns vilja slår an takten för ditt dagliga liv, blir du givetvis ledd till förändring och omvändelse.

Kyrkans nya program för barn och ungdomar är byggt på grunden att lära sig söka uppenbarelse, upptäcka vad Herren vill att man ska göra och sedan agera utifrån den vägledningen. Var och en av oss, oavsett ålder eller omständigheter, kan sträva efter att *söka, ta emot och agera*. När du följer den här eviga planen som föreskrivits för vår tid kommer du närmare Jesus Kristus – hans kärlek, hans ljus, hans vägledning, hans frid och hans helande och möjliggörande kraft. Och din andliga kapacitet växer och blir

ett dagligt redskap i hans händer för att utföra hans stora verk. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. David A. Bednar, i *Face to Face with Elder and Sister Bednar* (världsomfattande utsändning för ungdomar, 12 maj 2015), facetoface.ChurchofJesusChrist.org; se även Moro. 7:16.
2. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 96, betoning tillagd.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 120.
4. Russel M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, s. 94.
5. Henry B. Eyring, i ”President Eyring 1990s”, *Deseret News*, 2 apr. 2009, deseretnews.com.
6. Se Mark. 2:1–12.
7. Alma 22:4; betoning tillagd.
8. 1 Ne. 18:1.
9. Se Eth. 6:5–8.
10. 2 Mos. 14:29.
11. 1 Ne. 3:7.
12. 2 Ne. 26:33.
13. Se Quentin L. Cook, ”Den eviga vardagen”, *Liahona*, nov. 2017, s. 51.

ÄLDSTE DALE G. RENLUND
i de tolv apostlarnas kvorum

Orubblig hängivenhet mot Jesus Kristus

Gud inbjuder oss att kasta våra gamla vanor helt utom räckhåll och börja ett nytt liv i Kristus.

I april i år hade jag förmånen att inviga Kinshasa tempel i Demokratiska republiken Kongo.¹ Det går inte att beskriva den glädje som de kongolesiska heliga och jag kände över att se ett tempel invigas i deras land.

De som kommer in i Kinshasa tempel ser där en originalmålning med titeln *Kongofallen*.² Den påminner på ett unikt sätt tempelbesökarna om den orubbliga tro som är nödvändig för att de ska förankras i Jesus Kristus och följa förbundsstigen i vår himmelske Faders plan. Vattenfallen som avbildas i målningen påminner om en sed som var vanlig för över hundra år sedan bland de första som omvändes till kristendomen i Kongo.

Före sin omvändelse tillbad de döda föremål i tron att dessa föremål besatt övernaturliga krafter.³

Kinshasa tempel i Demokratiska republiken Kongo

Efter omvändelsen företog många en pilgrimsresa till ett av de oräkneliga vattenfallen utefter Kongofloden, till exempel Nzongofallen.⁴ De kastade sina gamla avgudaföremål i vattenfallen som en symbol inför Gud och andra att de hade övergett sina gamla traditioner och tagit emot Jesus Kristus. De kastade med avsikt inte sina föremål i lugna, grunda vatten. De kastade dem rakt in i ett väldigt vattenfalls virvlande vatten, där föremålen skulle bli omöjliga att ta tillbaka. De här handlingarna var ett tecken på en ny men orubblig hängivenhet mot Jesus Kristus.

Kongofallen, av David Meikle

Människor på andra platser och i andra tidsåldrar visade sin hängivenhet mot Jesus Kristus på liknande sätt.⁵ Det folk i Mormons bok som kallades anti-nephi-lehiter ”lade ned sina upporsvapen” och grävde ner dem ”djupt i jorden” som ett ”vittnesbörd för Gud ... om att de aldrig mer ville använda [sina] vapen”.⁶ Genom att göra det lovade de att följa Guds lärdomar och aldrig svika sitt löfte. Den här handlingen var början till att bli ”omvända till Herren” och aldrig avfalla.⁷

Att bli omvänd till Herren innebär att man ändrar sig från ett handlings-sätt, styrt av ett gammalt trossystem, och vänder sig till ett nytt som är grundat på tro på vår himmelske Faders plan och på Jesus Kristus och hans försoning. Den här förändringen är något mer än att intellektuellt acceptera evangeliets lära. Den formar identiteten, den förändrar insikten om livets mening och leder till en oföränderlig trohet mot Gud. Personliga önskingar som står i motsats till att vara förankrad i Frälsaren och följa förbundsstigen bleknar bort och ersätts av beslutet att underkasta sig vår himmelske Faders vilja.

Omvändelse till Herren börjar med ett orubbligt löfte till Gud, följt av att göra det löftet till en del av den vi är. Att göra ett sådant löfte till en del av oss är en livslång process som kräver tålamod och fortsatt omvändelse. Det här löftet blir till sist en del av oss själva, det ingår i vår jagkänsla och är ständigt närvarande i våra liv. På samma sätt som vi aldrig glömmer vad vi heter oavsett vad vi annars tänker på, glömmer vi aldrig ett löfte som är inristat i våra hjärtan.⁸

Gud inbjuder oss att kasta våra gamla vanor helt utom räckhåll och börja ett nytt liv i Kristus. Det här händer när vi utvecklar tro på Frälsaren,

som börjar med att vi hör vittnesbördet från andra som har tro.⁹ Därefter stärks vår tro när vi handlar på sätt som förankrar oss fastare i honom.¹⁰

Det vore ju förstås trevligt om ökad tro kunde smitta på samma sätt som influensa eller en vanlig förkylning. Då skulle en enkel ”andlig nysning” bygga upp tro hos andra. Men det fungerar inte så. Det enda sättet för tro att växa är att man handlar i tro. De här handlingarna frammanas ofta genom inbjudningar från andra, men vi kan inte ”odla” någon annans tro eller lita helt till att andra ska stödja vår egen tro. För att vår tro ska kunna växa måste vi välja trosbyggande handlingar som att be, studera skrifterna, ta del av sakramentet, hålla buden och tjäna andra.

När vår tro på Jesus Kristus växer uppmanar Gud oss att ge honom löften. De här förbunden, som sådana löften kallas, är bevis på vår omvändelse. Förbund skapar också en säker grund för andlig utveckling. När vi väljer att bli döpta, börjar vi ta på oss Jesu Kristi namn¹¹ och väljer att identifiera oss med honom. Vi lovar att vara som han och utveckla hans egenskaper.

Förbunden förankrar oss i Frälsaren och hjälper oss följa den väg som leder till vårt himmelska hem. Förbundens kraft hjälper oss bibehålla en mäktig hjärtats förändring, fördjupa omvändelsen till Herren och ta emot bilden av Kristus mer fullständigt i vårt ansikte.¹² Men halvhjärtad hängivenhet mot våra förbund garanterar oss ingenting.¹³ Vi

kan frestas till tvehägsenhet, att kasta våra gamla vanor i lugnt vatten eller begrava vår upprorsvapen med handtag som sticker fram. Men en tveakande hängivenhet mot våra förbund öppnar inte dörren till vår himmelske Faders och Jesus Kristus helgande kraft.

Vår beslutsamhet att hålla våra förbund ska inte vara villkorlig eller variera med ändrade livsförhållanden. Vår trofasthet mot Gud ska vara som den pålitliga Kongofloden, som flyter nära Kinshasa tempel. Den här floden, till skillnad från de flesta floder i världen, har ett konstant flöde året om¹⁴ och öser ut nära 40 miljoner liter vatten per sekund i Atlanten.

Frälsaren bad sina lärjungar att vara lika pålitliga och ståndaktiga. Han sa:

”Var därför fast beslutna i hjärtat att ni ska göra det jag undervisar om och som jag befäller er.”¹⁵ En ”fast” beslutsamhet att hålla våra förbund möjliggör förverkligandet av alla Guds löften om bestående glädje.¹⁶

Många trofasta sista dagars heliga har visat att de är ”fasta” i att hålla sina förbund med Gud och är för alltid förändrade. Jag vill berätta om tre sådana personer – broder Banza Mucioko, syster Banza Régine och broder Mbuyi Nkitabungi.

År 1977 bodde paret Banza i landet Zaire, som numera kallas Demokratiska republiken Kongo. De var högt respekterade i sitt protestantiska samfund. På grund av deras talanger gjorde deras kyrka arrangemang för deras unga familj att åka till Schweiz för att studera, och ordnade stipendium vid universitetet.

Medan de var i Genève såg broder Banza under bussresorna till skolan ofta ett litet möteshus med namnet ”Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga”. Han undrade: ”Har Jesus Kristus heliga nu, i vår tid?” Till sist beslut han sig för att gå dit.

Broder och syster Banza välkomnades med värme till grenen. De ställde några av de envisa frågor de hade om Guds natur, som: ”Om Gud är en ande, som vinden, hur kan vi då vara skapade i hans avbild? Hur kan

han sitta på en tron?” De hade aldrig fått något tillfredsställande svar på de här frågorna förrän missionärerna förklarade den återställda läran i en kort lektion. När missionärerna hade gått såg paret Banza på varandra och sa: ”Visst är det här sanningen som vi har hört?” De fortsatte komma till kyrkan och träffa missionärerna. De visste att dop in i Jesu Kristi återupprättade kyrka skulle få följder. De skulle berövas sina stipendier, deras visa skulle återkallas och de och deras två små barn skulle tvingas lämna Schweiz. De valde att bli döpta och konfirmerade i oktober 1979.

Två veckor efter dopet återvände broder och syster Banza till Kinshasa som kyrkans första och andra medlem i sitt land. Medlemmarna i grenen i Genève höll kontakten med dem och hjälpte dem kontakta kyrkans ledare.

Paret Banza uppmanades att troget invänta den löftets dag när Gud skulle upprätta sin kyrka i Zaire.

Under tiden studerade en annan utbytesstudent från Zaire, broder Mbuyi, i Belgien. Han döptes 1980 i Bryssels församling. Strax därefter verkade han som heltidsmissionär i England. Och Gud utförde sina underverk. Broder Mbuyi återvände till Zaire som kyrkans tredje medlem i landet. Med föräldrarnas tillstånd hölls kyrkans möten i hans familjs hem. I februari 1986 ingavs en ansökan om att kyrkan skulle bli officiellt erkänd av regeringen. Underskrifter från tre medlemmar i Zaire krävdes. De tre glada personerna som undertecknade denna ansökan var broder Banza, syster Banza och broder Mbuyi.

De här trofasta medlemmarna kände igen sanningen när de hörde den. De slöt ett förbund i dopet som förankrade dem i Frälsaren. De kastade bildligt talat sina gamla vanor i ett virvlande vattenfall utan tanke på att ta tillbaka dem. Förbundsstigen var aldrig lätt. Politisk oro, glesa kontakter med kyrkans ledare och de svårigheter som kan drabba byggandet av en församling av heliga kunde ha avskräckt mindre hängivna personer. Men broder och syster Banza och broder Mbuyi höll fast vid sin tro. De var närvarande vid

Banza Mucioko, Banza Régine och deras söner

Mbuyi Nkitabungi som heltidsmissionär

invigningen av Kinshasa tempel, 33 år efter att de undertecknat den ansökan som ledde till att kyrkan blev officiellt erkänd i Zaire.

Paret Banza är här i konferenscentret i dag. De har med sig sina två söner, Junior och Phil, samt svärdöttrarna Annie och Youyou. I juni 1986 var Junior och Phil de två första personerna som döptes in i kyrkan i Zaire. Broder Mbuyi ser på den här utsändningen i Kinshasa med sin fru Maguy och deras fem barn.

De här pionjärerna förstår innebörden och konsekvenserna av förbunden, genom vilka de har kommit "till kunskapen om Herren, [sin] Gud, och till att glädjas i Jesus Kristus, [sin] Återlösare".¹⁷

Hur förankrar vi oss i Frälsaren och håller oss trofasta liksom dessa och många tiotusentals kongolesiska heliga som följde dem, och miljontals andra över hela världen? Frälsaren lärde oss hur vi gör det. Varje vecka tar vi sakramentet och ingår förbund med vår himmelske Fader. Vi förbinder oss att sammanlänka oss med Frälsaren genom att villigt lova att ta på oss hans namn, att alltid minnas honom och att hålla hans bud.¹⁸ Att samvetsgrant förbereda oss för och värdigt ingå dessa förbund varje vecka förankrar oss i Frälsaren, hjälper oss göra åtagandet till en del

Banza Régine och Banza Mucioko

av oss själva¹⁹ och leder oss kraftfullt framåt längs förbundsstigen.

Jag uppmanar dig att påbörja en livslång process av lärjungeskap. Ingå och håll förbund. Kasta dina gamla vanor i djupa, virvlande vattenfall. Begrav fullständigt dina upprorsvapen utan att något handtag sticker fram. Tack vare Jesu Kristi försoning välsignas ditt liv för alltid av att du ingår förbund med den uppriktiga avsikten att verkligen hålla dem. Du blir mer som Frälsaren genom att alltid minnas honom, följa honom och älska honom. Jag vittnar om att han är den fasta grundvalen. Han är pålitlig och hans löften står fast. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Invigningen skedde på palmsöndagen den 14 april 2019, på uppdrag av president Russell M. Nelson.
2. Konstnären David Meikle målade *Congo Falls* utifrån foton av Kiubufallen. Kiubufallen ligger ungefär 40 mil norr om Lubumbashi i sydöstra delen av Demokratiska republiken Kongo.
3. De här föremålen kallades *inkisi* på kikongo och *fétiches* på franska. Orden betyder amuletter, talismaner eller fetischer.
4. David Meikle målade också *Nzongo Falls* utifrån foton av fallen. Nzongofallen ligger ungefär 13 mil från Kinshasa i Demokratiska republiken Kongo. Floden som fallen är en del av kallades *Nzadi Inkisi*, eller "Amulettfloden". Namnet återspeglar bruket som beskrivs i texten.
5. År 1 000 e.Kr. sammanstrålade hövdingarna för de isländska klanerna till det årliga två veckor långa *alltinget*, en informell

Mbuyi Nkitabungu och Mbuyi Maguy

sammanskomst som stiftade lagar som var bindande för alla. En man som hette Thorgeir ombads fatta beslut å allas vägnar om de skulle omvända sig till kristendomen eller fortsätta dyrka de nordiska asagudarna. Efter att Thorgeir hade dragit sig undan och suttit i sitt tält i tre dagar tillkännagav han sitt beslut: klanerna skulle bli kristna. När Thorgeir var på väg hem till sin by tog han sina omhuldade nordiska avgudabilder och kastade dem i vattenfallet som numera kallas *Godafoss*, eller "Gudarnas fors". Handlingen symboliserade Thorgeirs fullständiga omvändelse till kristendomen.

6. Alma 23:13; 24:17–18.
7. Se Alma 23:6; David A. Bednar, "Omvänd till Herren", *Liahona*, nov. 2012, s. 106–109.
8. Se Hes. 11:19–20; 2 Kor. 3:3.
9. Se Rom. 10:14, 17.
10. Se *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 203.
11. Se Dallin H. Oaks, "Att ta på oss Jesu Kristi namn", *Nordstjärnan*, Rapport från 155:e årliga generalkonferensen för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, 1985, s. 74–77.
12. Se Alma 5:12–14.
13. Se L&F 82:10.
14. Kongofloden är den djupaste, den näst mäktigaste och den nionde längsta floden i världen. Eftersom den korsar ekvatorn två gånger befinner sig minst en del av floden alltid i en regnperiod, med regelbundet vattenflöde som resultat. Vattenflödet är relativt konstant året om, med i genomsnitt 41 000 kubikmeter vatten per sekund, även om det kan variera från år till år (mellan 23 000 och 75 000 kubikmeter per sekund).
15. JST, Luke 14:28 (i Luke 14:27, fotnot b).
16. Se 2 Ne. 9:18; Russell M. Nelson, "Glädje och andlig överlevnad", *Liahona*, nov. 2016, s. 81–84. President Nelson har sagt: "Glädje är en gåva till de trofasta" (s. 84).
17. Alma 37:9.
18. Se L&F 20:77. Under missionsledarseminariet i juni 2019, efter att ha tagit del av sakramentet och före sitt formella tal, sa president Russell M. Nelson: "En tanke har slagit mig att det förbund jag ingår i dag är mycket viktigare än det tal jag har förberett. Jag ingick ett förbund, när jag tog del av sakramentet, att jag är villig att ta på mig Jesu Kristi namn och att jag är villig att hålla hans bud. Jag hör ofta uttrycket att vi tar del av sakramentet för att förnya förbund som vi ingår vid dopet. Det är ju sant, men det är mycket mer än så. Jag har ingått ett nytt förbund. Ni har ingått nya förbund. ... I gengäld säger han att vi alltid ska ha hans Ande hos oss. Vilken välsignelse!"
19. Se 3 Ne. 18:12.

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
förste rådgivare i första presidentskapet

Förtrösta på Herren

Vår enda säkra grund är att förtrösta på Herren och på hans kärlek till sina barn.

Mina kära bröder och systrar, ett brev som jag fick för en tid sedan får presentera ämnet för mitt tal. Avsändaren övervägde att viga i templet till en man vars eviga livskamrat hade dött. Hon skulle bli hans andra fru. Hon frågade om hon skulle kunna få ett eget hem i nästa liv, eller om hon skulle behöva bo med sin man och hans första fru. Jag sa helt enkelt till henne att förtrösta på Herren.

Jag fortsätter med en högt skattad medarbetares upplevelse, som jag återger med hans tillåtelse. Efter att hans älskade hustru, mor till hans barn, dog gifte en far om sig. Några vuxna barn var starkt emot det nya giftermålet och sökte råd hos en nära släkting som var en respekterad ledare i kyrkan. När han hade hört skälen till deras invändningar, som kretsade kring förhållanden och relationer i andevärlden eller härlighetsrikerna som kommer efter den slutliga domen, sa denne ledare: "Ni oroar er för fel saker. Ni borde oroa er för om *ni* kommer att hamna där. Fokusera på det. Om ni hamnar där kommer det att vara underbarare än ni kan föreställa er."

Vilka trösterika ord! Förtrösta på Herren!

Av breven jag får vet jag att andra oroar sig över frågor de har om den andevärld vi kommer att leva i mellan döden och uppståndelsen. En del antar att det

i andevärlden fortsättningsvis kommer att finnas många av de timliga omständigheter och problem som vi upplever i detta dödliga liv. Vad vet vi egentligen om tillståndet i andevärlden? Jag tror att en artikel av en religionslärare på BYU om det här ämnet har svaret: "När vi frågar oss vad skrifterna har lärt oss om andevärlden så är svaret 'inte så mycket som vi ofta tror'."¹

Naturligtvis kan vi läsa i skrifterna att när kroppen dör fortsätter vi att leva som andar i andevärlden. Skrifterna lär

också att andevärlden är uppdelad i de som var "rättfärdiga" i livet och de som var ogudaktiga. De beskriver också hur en del trofasta själar predikar evangeliet för dem som var ogudaktiga eller upproriska (se 1 Petr. 3:19; L&F 138:19–20, 29, 32, 37). Ännu viktigare är att nutida uppenbarelse visar att frälsningsarbetet fortsätter i andevärlden (se L&F 138:30–34, 58), och även om vi uppmanas att inte uppskjuta vår omvändelse under dödligheten (se Alma 13:27) lär vi oss att viss omvändelse är möjlig där (se L&F 138:58).

Frälsningsarbetet i andevärlden består av att frigöra andar från det som skrifterna ofta beskriver som "fångenskap". Alla i andevärlden är i något slags fångenskap. President Joseph F. Smiths stora uppenbarelse, som antagits som helig skrift i kapitel 138 i Läran och förbunden, anger att de rättfärdiga döda, som var i ett tillstånd av "frid" (L&F 138:22) medan de väntade på uppståndelsen (se L&F 138:16) "hade betraktat sina andars långa frånvaro

från sina kroppar som en fångenskap” (L&F 138:50).

De ogudaktiga lider också av ytterligare ett slags fångenskap. På grund av synder de inte omvänt sig från är de i det som aposteln Petrus kallar ”fängelset” (1 Petr. 3:19; se även L&F 138:42). Dessa andar beskrivs som ”bundna” eller som ”fångna” (L&F 138:31, 42) eller som utdrivna ”i det yttersta mörkret” där det är ”gråt, klagan och tandagnisslan” medan de väntar på uppståndelsen och domen (Alma 40:13–14).

Uppståndelsen är säkrad för alla i andevärlden genom Jesu Kristi uppståndelse (se 1 Kor. 15:22), även om den sker vid olika tillfällen för olika grupper. Det skrifterna lär oss om vad som sker i andevärlden innan denna bestämda tid nås handlar i stort sett om frälsningsarbetet. Det har inte uppenbarats så mycket mer. Evangeliet predikas för de okunniga, oomvända och upproriska så att de kan befrias från sin fångenskap och gå framåt mot de välsignelser som en kärleksfull himmelsk Fader har i beredskap åt dem.

Den fångenskap som rättfärdiga omvända andar i andevärlden befinner sig i är att de måste vänta på – och kanske får de tillåtelse att inspirera till – att deras ställföreträdande förrättningar utförs på jorden så att de kan döpas och åtnjuta den Helige Andens välsignelser (se L&F138:30–37, 57–58).² Dessa jordiska ställföreträdande förrättningar gör det också möjligt för dem att gå framåt med prästadömsmyndighet och sälla sig till den rättfärdiga skara som kan predika evangeliet för andarna i fängelset.

Utöver dessa grundläggande principer innehåller våra skriftböcker mycket lite om den andevärld som varar mellan döden och den slutliga domen.³ Så vad mer vet vi om

andevärlden? Många av kyrkans medlemmar har haft syner eller fått annan inspiration som låtit dem veta hur saker och ting sker eller är uppdelade i andevärlden, men dessa personliga andliga upplevelser ska inte uppfattas eller läras ut som kyrkans officiella lära. Och det finns naturligtvis stor spekulation bland medlemmar och andra i utgivna verk, som böcker om nära döden-upplevelser.⁴

När det gäller allt detta är det viktigt att komma ihåg de visa råd som äldste

D. Todd Christofferson och äldste Neil L. Andersen gett under tidigare generalkonferenstal. Äldste Christofferson lärde: ”Man [bör] komma ihåg att alla uttalanden som kyrkans ledare i det förgångna eller i vår tid gjort inte nödvändigtvis utgör kyrkans lära. Vanligen förstår man i kyrkan att ett uttalande från en ledare som gjorts vid ett enstaka tillfälle ofta står för en personlig, om än väl genomtänkt, åsikt och inte är ämnat att vara officiellt eller bindande för hela kyrkan.”⁵

På nästföljande konferens undervisade äldste Andersen om följande princip: ”Läran undervisas av alla 15 medlemmar i första presidentskapet och de tolv kворum. Den döljs inte i ett otydligt stycke i ett tal.”⁶ Tillkännagivandet om familjen, som undertecknats av alla 15 profeter, siare och uppenbarare, är ett fantastiskt exempel på den principen.

Förutom formella uttalanden, som tillkännagivandet om familjen, är profetisk undervisning av kyrkans presidenter, bekräftad av andra profeter och apostlar, också exempel på detta. När det gäller förhållandena i andevärlden undervisade profeten Joseph Smith vid två tillfällen i slutet av sin verksamhetstid om något som ofta har citerats av hans efterträdare. Den ena är det han lärde ut i King Follett-predikan om att rättfärdiga familjemedlemmar kommer

att vara tillsammans i andarnas värld.⁷ Den andra är det han sa under en begravning under sitt sista levnadsår: ”De rättfärdigas andar är upphöjda till ett större och härligare arbete ... [i] andevärlden. ... De [är] inte långt borta från oss och känner till och förstår våra tankar och känslor och är ofta sorgsna därav.”⁸

Så hur svarar man på en fråga som den jag nämnde tidigare om var andarna bor? Om du anser att den frågan är konstig eller banal, tänk då på många av dina egna frågor, eller kanske de som du har frestats att besvara utifrån någonting du har hört någon säga vid något tidigare tillfälle. När det gäller alla frågor om andevärlden föreslår jag två svar. *För det första:* Kom ihåg att Gud älskar sina barn och helt visst kommer att göra det som är bäst för var och en av oss. *För*

det andra: Kom ihåg följande lära från Bibeln, som har hjälpt mig allra mest med många obesvarade frågor:

”Förtrösta på HERREN av hela ditt hjärta, förlita dig inte på ditt förstånd.

Räkna med honom på alla dina vägar, så ska han jämna dina stigar” (Ords. 3:5–6).

Nephi avslutade sin stora psalm på ett liknande sätt: ”O Herre, jag har förtröstat på dig och skall för evigt förtrösta på dig. Jag skall inte sätta min lit till köttslig arm” (2 Ne. 4:34).

Vi kan alla enskilt begrunda omständigheterna i andevärlden och kanske samtala om dessa och andra obesvarade frågor med familjen eller i andra mindre grupper. Men låt oss inte lära ut eller ange som officiell lära det som inte möter normerna för officiell lära. Det främjar inte Herrens verk och kan till och med hindra människor från att söka tröst och upplysning genom den personliga uppenbarelse som enligt Herrens plan finns för var och en av oss. Omåttlig tillit till enskild undervisning eller spekulationer kan till och med fjärma oss från att fokusera på den lära och den strävan som faktiskt *ökar* vår insikt och hjälper oss gå framåt på förbundsstigen.

Att förtrösta på Herren är en välbekant och sann lära i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det var det Joseph Smith undervisade om när de tidiga heliga upplevde svåra förföljelser och till synes oöverstigliga hinder.⁹ Det är fortfarande den bästa principen vi kan använda oss av när vår strävan att lära eller våra försök att finna tröst stöter på hinder i sådant som ännu inte uppenbarats eller antagits som kyrkans officiella lära.

Samma princip gäller obesvarade frågor om beseglingar i nästa liv eller önskade justeringar på grund av händelser eller överträdelser under

jordelivet. Det finns så mycket vi inte känner till att vår enda säkra grund är att förtrösta på Herren och på hans kärlek till sina barn.

Som avslutning: Det vi känner till om andevärlden är att Faderns och Sonens frälsningsarbete fortsätter där. Vår Frälsaren påbörjade arbetet genom att förkunna frihet för de fångna (se 1 Petr. 3:18–19; 4:6; L&F 138:6–11, 18–21, 28–37), och det verket fortsätter genom att värdiga och kvalificerade budbärare fortsätter att predika evangeliet, däribland omvändelse, för dem som fortfarande behöver dess renande inverkan (se L&F 138:57). Syftet med allt detta beskrivs i kyrkans officiella lära, som getts i nutida uppenbarelse.

”De döda som omvänder sig kommer att bli återlösta genom lydnad mot förordningarna i Guds hus.

Och sedan de har betalat straffet för sina överträdelser och har tvättats rena, skall de få belöning i enlighet med

sina gärningar, ty de är frälsningens arvingar” (L&F 138:58–59).

Vår plikt är att undervisa om det återställda evangeliets lära, hålla buden, älska och hjälpa varandra och utföra frälsningsarbetet i de heliga templen.

Jag vittnar om sanningen i det jag nu har sagt och om sanningarna som har lärts ut och kommer att läras ut under den här konferensen. Allt detta är möjligt tack vare Jesu Kristi försoning. Vi vet genom nutida uppenbarelse att han ”förhärslig Fadern och frälser alla hans händers verk” (L&F 76:43; betoning tillagd). I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”What’s on the Other Side? A Conversation with Brent L. Top on the Spirit World”, *Religious Educator*, vol. 14, nr 2 (2013), s. 48.
2. Se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, sammanst. av Joseph Fielding Smith (1958), s. 267–268; Joseph Smith, ”Journal, December 1842–

June 1844; Book 2”, s. 246, The Joseph Smith Papers, josephsmithpapers.org.

3. En uppenbarelse till Joseph Smith om andevärlden, som ofta citeras, anger att ”samma sällskaplighet som finns bland oss här kommer att finnas bland oss där” (L&F 130:2). Det kan beskriva ett härlighetsrike snarare än andevärlden, eftersom den sedan anger att ”den kommer att vara förenad med evig härlighet, vilken härlighet vi inte nu åtnjuter” (v. 2).
4. Till exempel George G. Ritchie, *Return from Tomorrow* (1978) och Raymond Moody, *Life after Life* (1975).
5. D. Todd Christofferson, ”Kristi lära”, *Liahona*, maj 2012, s. 88; se även Joseph F. Smith, *Evangeliets lära*, (1982), s. 34. Se till exempel hur något som aposteln Paulus undervisade om beskrivs i L&F 74:5.
6. Neil L. Andersen, ”Din tro ska prövas”, *Liahona*, nov. 2012, s. 41.
7. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 172.
8. *History of the Church*, 6:52; medtaget i *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, s. 281; ofta citerad, som i Henry B. Eyring, *To Draw Closer to God* (1997), s. 122; se även *Kyrkans presidenters lärdomar: Brigham Young* (1997), kap. 38, ”Andevärlden”.
9. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith*, s. 316.

FRAMLAGD AV PRESIDENT HENRY B. EYRING
andre rådgivare i första presidentskapet

Röstning på kyrkans generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän.

Bröder och systrar, det är föreslaget att vi stödjer Russell Marion Nelson som profet, siare och uppenbarare samt president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, Dallin Harris Oaks som förste rådgivare i första presidentskapet och Henry Bennion Eyring som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer Dallin H. Oaks som president för de tolv apostlarnas kворum och M. Russell Ballard som tillförordnad president för de tolv apostlarnas kворum.

De som instämmer kan visa det.

Om någon är emot visas det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som medlemmar i de tolv apostlarnas kворum: M. Russell Ballard, Jeffrey R. Holland, Dieter F. Uchtdorf, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson, Dale G. Renlund, Gerrit W. Gong och Ulisses Soares.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas.

Det är föreslaget att vi stödjer rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som

profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Det är föreslaget att vi med tack för deras hängivna tjänande avlöser äldste Wilford W. Andersen, Kim B. Clark, Lawrence E. Corbridge, Claudio R. M. Costa, Bradley D. Foster, O. Vincent Haleck, Donald L. Hallstrom, Steven E. Snow och Larry Y. Wilson som generalauktoritetssjuttio och tilldelar dem emeritusstatus.

De som vill instämma i vårt tack till dessa bröder och deras familjer för deras utomordentliga tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio: Julio C. Acosta, Blake R. Alder, Alain L. Allard, Omar A. Alvarez, Taiichi Aoba, Carlos F. Arredondo, Aley K. Auna Jr.,

ÄLDSTE DAVID A. BEDNAR
i de tolv apostlarnas kvorum

Grant C. Bennett, Michael H. Bourne, Rómulo V. Cabrera, Wilson B. Calderón, Hernando Camargo, José C. F. Campos, Nicolás Castañeda, Walter Chatora, Zeno Chow, Robert J. Dudfield, J. Kevin Ence, Meliula M. Fata, K. Mark Frost, Claude R. Gamiette, Maurício G. Gonzaga, Leonard D. Greer, Jose L. Isaguirre, Tae Gul Jung, Sergio L. Krasnoselsky, Milan F. Kunz, Bryan R. Larsen, G. Kenneth Lee, Geraldo Lima, W. Jean-Pierre Lono, Khumbulani Mdletshe, Dale H. Munk, Norman R. Nemrow, Yutaka Onda, Wolfgang Pilz, Raimundo Pacheco De Pinho, Gennady N. Podvodov, Abraham E. Quero, Marco A. Rais, Steven K. Randall, Francisco J. Ruiz de Mendoza, Edwin A. Sexton, Raúl H. Spitale, C. Walter Treviño, 'Aisake K. Tukuafu, Juan A. Urra, Raul S. Villanueva och Leonard Woo.

De som vill instämma i vårt tack för deras utomordentliga tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer följande som nya områdessjuttio: Michel J. Carter, Alfred Kyungu, R. Pepper Murray, Ryan K. Olsen och Iotua Tune.

De som instämmer kan visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stödjer övriga generalauktoriteter, områdessjuttio och generalämbetsmän i kyrkan som de nu är insatta.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

De som är emot något av förslagen bör kontakta sina respektive stavspremier.

Bröder och systrar, vi är alltid tack-samma för er fortsatta tro och era böner till förmån för kyrkans ledare. ■

Ständigt vakande i bön

(Alma 34:39; Moro. 6:4; Luk. 21:36)

Ständig vaksamhet krävs för att motverka självbelåtenhet och likgiltighet.

Jag ber innerligt om att den Helige Anden ska bistå er och mig när vi gläds och dyrkar Gud tillsammans.

I april 1976 talade president Boyd K. Packer specifikt till kyrkans ungdomar på generalkonferensen. I sitt klassiska tal "Andliga krokodiler" beskrev han hur han under ett uppdrag i Afrika observerade väl kamouflerade krokodiler som väntade på att anfalla intet ont anande offer. Sedan jämförde han krokodilerna med Satan som jagar oförsiktiga ungdomar genom att kamouflera syndens dödsbringande natur.

Jag var 23 år när äldste Packer höll det talet och Susan och jag skulle få vårt första barn om bara några dagar. Vi var imponerade av hans budskap om att undvika synd och av hans mästerliga sätt att använda djurens normala beteende för att lära ut en viktig andlig lärdom.

Susan och jag har också rest till Afrika på många uppdrag. Och vi har haft möjlighet att se de praktfulla djuren som lever på den kontinenten. Med tanke på det inflytande äldste Packers tal har haft på oss har vi också försökt observera och dra lärdom av det afrikanska djurlivets beteende.

Jag ska beskriva två geparders egenskaper och taktiker som Susan och jag

såg när de jagade sina byten, och relatera några av de saker vi observerade till att dagligen leva efter Jesu Kristi evangelium.

Geparder och topiantiloper

Geparden är det snabbaste landlevande djuret på jorden och kan nå upp i hastigheter på 120 km/h. Det här vackra djuret kan accelerera från stillastående till över 100 km/h på

under tre sekunder. Geparden är ett rovdjur som smyger sig på sitt byte och sedan springer en kort sträcka för att jaga och attackera.

Susan och jag tittade i ungefär två timmar på två geparder som förföljde en stor grupp topier, Afrikas vanligaste och mest utbredda antilopart. Det höga, torra gräset på den afrikanska savannen var gyllenbrunt och dolde rovdjuren nästan helt när de förföljde en flock topiantiloper. Geparderna var ungefär 90 meter ifrån varandra, men de samarbetade.

Medan den ena geparden satt upprätt i gräset utan att röra sig, hukade sig den andra geparden nära marken och smög långsamt närmare de intet ont anande topiantiloperna. Sedan försvann den gepard som hade suttit upprätt ner i gräset i exakt samma ögonblick som den andra geparden satte sig upp. Det här alternerande mönstret, med en gepard som tätt intill

marken smög sig fram medan den andra geparden satt upprätt, fortsatte en lång stund. Strategins lömska list var avsedd att distrahera och lura topierna och avleda deras uppmärksamhet från faran som närmade sig. Tålmodigt och stadigt arbetade de två geparderna som ett team för att säkra sin nästa måltid.

Mellan den stora gruppen topiantiloper och geparderna som närmade sig fanns det flera äldre och starkare topier som stod på vakt på termitstackar. Den här förbättrade utsikten över slätten från de små kullarna gjorde det möjligt för vakttopierna att se tecken på fara.

Så plötsligt, när geparderna verkade vara så nära att de kunde attackera, vände hela topiflocken och flydde. Jag vet inte om eller hur vakttopierna kommunicerade med den större flocken, men på något sätt gavs en varning och alla topier förflyttade sig till en säker plats.

Och vad gjorde geparderna då? Utan att förlora en sekund återupptog geparderna sitt alternerande mönster, med en gepard som tätt intill marken smög sig fram medan den andra geparden satt upprätt. Jaktmönstret fortsatte. De slutade inte. De vilade inte och tog inte rast. De var obevekliga i att följa sin strategi med att distrahera och avleda. Susan och jag såg geparderna försvinna i fjärran, alltmedan de hela tiden drog sig närmare och närmare topiflocken.

Den kvällen hade jag och Susan ett minnesvärt samtal om vad vi hade sett och lärt oss. Vi pratade också om den här upplevelsen med våra barn och barnbarn och kom fram till många värdefulla lärdomar. Jag vill gå igenom tre av de här lärdomarna.

Lärdom #1 – Akta er för ondskans lockande förklädnad

Jag tycker att geparder är eleganta, attraktiva och intagande djur. En

geparders gulaktiga till gråvita päls med svarta fläckar fungerar som en vacker förklädning som gör djuret nästan osynligt när det smyger sig på sitt byte på den afrikanska slätten.

På liknande sätt kan andligt farliga uppfattningar och handlingar ofta verka vara attraktiva, åtråvärda och njutbara. I dagens värld behöver därför var och en av oss vara medveten om det bedrägliga onda som låtsas vara gott. Som Jesaja varnade: ”Ve dem som kallar det onda gott och det goda ont, som gör mörker till ljus och ljus till mörker, som gör bittert till sött och sött till bittert!”¹

I en paradoxal tid när våldförandet på det mänskliga livets helgd basuneras ut som en rättighet och när kaos beskrivs som frihet, är vi så välsignade som lever i de här sista dagarnas tidsutdelning då det återställda evangeliets ljus kan lysa klart i våra liv och hjälpa oss urskilja motståndarens mörka villfarelser och distraktioner.

”Ty de som är visa och har tagit emot sanningen *samt tagit den Helige Anden till sin vägledare och inte har låtit sig bedragas* – sannerligen säger jag er: De skall inte huggas ned och kastas i elden, utan de skall uthärda den dagen.”²

Lärdom #2 - Var vakna och uppmärksamma

För en topiantilop kan ett ögonblicks slarv och ouppmärksamhet leda till en snabb attack från en gepard. På samma sätt kan andlig självbelåtenhet och likgiltighet göra oss sårbara för motståndarens framryckningar. Andlig tanklöshet kan leda till stor fara i våra liv.

Nephi beskrev hur Satan i de sista dagarna skulle försöka lugna och invägga Guds barn i en falsk känsla av ”köttlig ro så att de säger: Allt är väl i Sion, ja, Sion blomstrar, allt är väl. Och

på så sätt bedrar djävulen deras själar och leder dem varsamt ned till helvetet”.³

Ständig vaksamhet krävs för att motverka självbelåtenhet och likgiltighet. Att vara vaksam är ett tillstånd eller ett agerande där man *är på sin vakt* mot faror eller svårigheter. Och att vara på sin vakt innebär att man *håller sig vaken* för att övervaka och beskydda. Andligt talat behöver vi hålla oss vakna och vara alerta för den Helige Andens maningar och de signaler som kommer från Herrens väktare på tornen.⁴

”Ja, jag uppmanar er också ... att ständigt vara vakande i bön så att ni inte förleds genom djävulens frestelser, ... ty se, han lönar er inte med något gott.”⁵

Genom att fokusera våra liv på Frälsaren och hans evangelium får vi möjlighet att övervinna den naturliga människans tendens att vara andligt sömnig och lat. När vi välsignas med ögon som ser och öron som hör⁶ kan den Helige Anden öka vår förmåga att se och höra när vi vanligtvis skulle tro att vi inte behöver se eller höra, eller

när vi kanske inte tror att något kan synas eller höras.

”Var därför vaksamma så att ni är redo.”⁷

Lärdom #3 - Förstå fiendens avsikt

Geparden är ett rovdjur som av naturen jagar andra djur. Hela dagen, varje dag, är geparden ett rovdjur.

Satan, ”är fiende till rättfärdighet och till dem som söker göra Guds vilja”.⁸ Hela dagen, varje dag, är hans enda avsikt och syfte att göra Guds söner och döttrar lika olyckliga som han själv är.⁹

Faderns lycksalighetsplan är avsedd att ge ledning åt hans barn, hjälpa dem få uppleva varaktig glädje och i trygghet föra dem tillbaka till honom med uppståndna, upphöjda kroppar. Djävulen verkar för att göra Guds söner och döttrar förvirrade och olyckliga och hindra deras eviga utveckling. Motståndaren arbetar obehagligt på att attackera de delar i Faderns plan som han hatar mest.

Satan har ingen kropp och hans eviga utveckling har avstannat. Liksom

För en topiantilop kan ett ögonblicks slarv och ouppmärksamhet leda till en snabb attack från en gepard. På samma sätt kan andlig självbelåtenhet och likgiltighet göra oss sårbara för motståndarens framryckningar.

vatten som flödar i en flodfåra hejdas av en damm, så har motståndarens eviga utveckling hindrats av att han inte har någon fysisk kropp. På grund av sitt uppror har Lucifer förmenat sig själv alla de jordelivets välsignelser och upplevelser som möjliggörs av ett tabernakel av kött och ben. En mäktig betydelse av ordet *fördömd* i skrifterna illustreras av hans oförmåga att fortsätta utvecklas och bli som vår himmelske Fader.

Eftersom en fysisk kropp är så grundläggande för Faderns lycksalighetsplan och vår andliga utveckling, försöker Lucifer hindra vår utveckling genom att fresta oss att missbruka vår kropp. President Russell M. Nelson har lärt oss att slutlig andlig trygghet ligger i att ”aldrig ta det första lockande steget mot att gå dit vi inte bör gå och göra det vi inte bör göra”.

... Som människor har vi alla [fysiska] begär som är nödvändiga för vår överlevnad. 'De här begärens är helt oundgängliga för livets fortbestånd. Så vad gör motståndaren? Han attackerar oss genom våra begär. Han frestar oss att äta sådant vi inte ska äta, dricka sådant vi inte ska dricka och älska så som vi inte ska älska!’¹⁰

En av evighetens stora ironier är att motståndaren, som är olycklig just för att han inte har en kropp, inbjuder och lockar oss att dela hans olycka genom att använda vår kropp på ett olämpligt sätt. Just det redskap han själv inte har och inte kan använda är därför det främsta målet för hans försök att locka oss till fysisk och andlig undergång.

Att förstå fiendens avsikt är avgörande för att kunna göra effektiva förberedelser inför ett möjligt anfall.¹¹ Just för att överbefälhavare Moroni

kände till lamaniternas avsikter var han beredd att möta dem när de kom, och han segrade.¹² Samma princip och löfte är tillämpligt på var och en av oss.

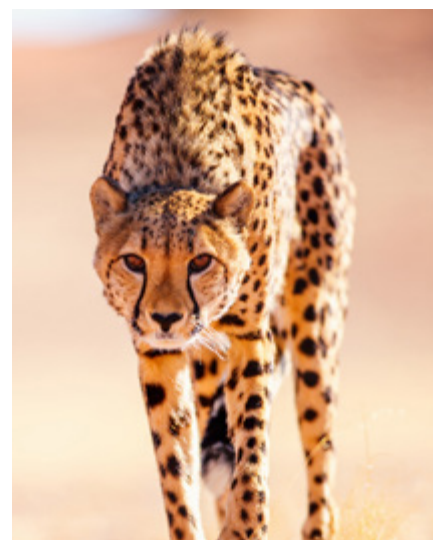
”Om ni är redo skall ni inte frukta.

Och ... ni skall kunna undkomma fiendens makt.”¹³

Inbjudan, löfte och vittnesbörd

På samma sätt som viktiga lärdomar kan dras genom att observera gepardernas och topiantilopernas beteenden, bör var och en av oss leta efter de lärdomar och varningar som vi finner i vardagens enkla händelser. När vi söker efter att ha ett sinne och hjärta som är öppet för himmelsk vägledning genom den Helige Andens kraft, kan några av de bästa instruktionerna vi kan få och många av de tydligaste varningarna som kan skydda oss komma ur våra egna vardagliga upplevelser. Mäktiga liknelser finns både i skrifterna och i våra dagliga liv.

Jag har bara tagit upp tre av de många lärdomar man kan dra av äventyret som Susan och jag upplevde i Afrika. Jag inbjuder och uppmuntrar er att reflektera över den här berättelsen

ÄLDSTE RUBÉN V. ALLIAUD
i de sjuttios kvorum

om geparderna och topiantiloperna och att dra ytterligare lärdom av den för er själva och era familjer. Kom alltid ihåg att hemmet är det verkliga centrumet för lärande och efterlevande av evangeliet.

När ni i tro tar emot den här inbjudan kommer inspirerade tankar att komma till ert sinne, andliga känslor kommer att svälla i ert bröst och ni kommer att inse vad ni bör göra eller fortsätta att göra så att ni kan "ta på er hela [Guds] rustning, så att ni kan stå emot den onda dagen, sedan ni gjort allt, så att ni kan bestå".¹⁴

Jag lovar att välsignelserna av effektiva förberedelser och andligt beskydd kommer att flöda in i era liv när ni ständigt och uppmärksamt vakar i bön.

Jag vittnar om att vårt framåtsträvande på förbundsstigen ger andlig trygghet och inbjuder till varaktig glädje i våra liv. Och jag vittnar om att den uppståndne och levande Frälsaren stöder och stärker oss både i goda och dåliga tider. Jag vittnar om dessa sanningar i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

Funnen genom Mormons boks kraft

Alla måste uppleva och bli funna genom kraften i sanningarna som finns i Mormons bok.

När jag besöker människor som blivit omvända till kyrkan är en av de frågor jag ofta tycker om att ställa hur de och deras familjer fick höra talas om kyrkan och hur det kom sig att de blev döpta. Det spelar ingen roll om personen i det ögonblicket är aktiv medlem eller inte har varit i kyrkan på flera år. Svaret är alltid det samma: med ett leende och ansiktet strålande börjar de berätta om hur de blev funna. Faktiskt verkar omvändelseberättelsen alltid handla om hur vi blir funna.

Jesus Kristus själv är Herre över förlorade ting. Han bryr sig om förlorade ting. Det är säkert därför han undervisade om de tre liknelserna vi finner i Lukas kapitel 15: liknelsen om det förlorade fåret, det förlorade myntet och slutligen, den förlorade sonen. Alla dessa berättelser har något gemensamt: det spelar ingen roll varför de var förlorade. Det spelar inte ens någon roll om de var medvetna om att de var förlorade. En känsla av den högsta glädje regerar och utropar: "Gläd er med

SLUTNOTER

1. Jes. 5:20.
2. L&F 45:57; betoning tillagd.
3. 2 Ne. 28:21; betoning tillagd.
4. Se Hes. 33:7, L&F 101:44–58, HFS, "Vakta, väktare", scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
5. Alma 34:39.
6. Se Matt. 13:16.
7. L&F 50:46.
8. HFS, "Djävulen", scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
9. Se 2 Ne. 2:27.
10. Russell M. Nelson, i "Advice from the Prophet of the Church to Millennials Living in a Hectic World", 18 feb. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
11. Se Alma 2:7–13.
12. Se Alma 43:29–33, 48–50.
13. L&F 38:30–31.
14. L&F 27:15.

mig! Jag fann [det] som var förlorat.”¹ I slutändan finns det inget som är helt förlorat för honom.²

Låt mig denna eftermiddag dela något med er som är högst dyrbart för mig – berättelsen om hur jag själv blev funnen.

Strax innan jag fyllde 15 bjöd min morbror Manuel Bustos mig att komma och bo en tid hos honom och hans familj i USA. Det skulle bli ett bra tillfälle för mig att lära mig engelska. Min morbror hade blivit medlem i kyrkan flera år tidigare och hade en god missionärsanda. Det var säkert därför som min mor, utan min vetskap, pratade med honom och sa att hon skulle låta mig komma på ett villkor: att han inte försökte övertala mig att bli medlem i hans kyrka. Vi var katoliker och hade varit det i generationer och det fanns ingen anledning att ändra på det. Min morbror var helt med på noterna och höll sitt ord till den grad att han inte ens ville svara på enkla frågor om kyrkan.

Självklart kunde min morbror och hans kära hustru Marjorie inte undvika att vara dem de var.³

Jag fick bo i ett rum med en stor samling böcker. Jag kunde se att det i det här biblioteket fanns omkring 200 exemplar av Mormons bok på olika språk, varav 20 av dem på spanska.

En dag, av ren nyfikenhet, drog jag fram ett exemplar av Mormons bok på spanska.

Det var ett av de där exemplaren med himmelsblå mjuka pärmar, med ängeln Moroni på framsidan. När jag öppnade den fanns följande löfte skrivet på första sidan: ”Och jag uppmanar er att ni, när ni får dessa uppteckningar, frågar Gud, den evige Fadern, i Kristi namn, om inte dessa uppteckningar är sanna. Och om ni frågar med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus, skall han uppenbara sanningen om dem för er genom den Helige Andens kraft.”

Och sedan stod det: ”Och genom den Helige Andens kraft kan ni få veta sanningen om allting.”⁴

Det är svårt att förklara vilket intryck det skriftstället gjorde på mitt sinne och hjärta. För att vara ärlig så sökte jag inte efter ”sanningen”. Jag

var bara en tonåring som var nöjd med livet och uppskattade den nya kulturen.

Men ändå, med löftet i tankarna, började jag läsa boken i hemlighet. När jag läste mer förstod jag att om jag verkligen vill få ut något av det, var det bäst att börja be. Och vi vet alla vad som händer när man bestämmer sig för att inte bara läsa utan också be om Mormons bok. Och det var precis det som hände mig. Det var så speciellt och unikt – ja, precis så som det har varit för miljontals andra runtom i världen. Jag fick veta genom den Helige Andens kraft att Mormons bok var sann.

Då gick jag till min morbror och förklarade för honom vad som hade hänt och att jag var redo att döpas. Min morbror kunde inte dölja sin förvåning. Han satte sig i bilen, körde till flygplatsen och kom tillbaka med en returbiljett hem åt mig, tillsammans med en lapp till min mor där det bara stod: ”Jag hade inget med det här att göra!”

På sätt och vis hade han rätt. Jag blev funnen direkt genom Mormons boks kraft.

Det kan finns många som har blivit funna genom våra underbara missionärer över hela världen, i vart och ett av fallen på ett mirakulöst sätt. Eller också kan de ha blivit funna genom vänner som Gud avsiktligt låtit korsas deras väg. De kan även ha blivit funna av någon i den här generationen eller genom någon av sina förfäder.⁵ Hur det än gick till, för att kunna utvecklas mot sann personlig omvändelse måste alla så snart som möjligt uppleva och bli funna genom kraften i sanningarna som finns i Mormons bok. Samtidigt måste de själva välja att göra ett verkligt åtagande inför Gud om att sträva efter att hålla hans bud.

När jag kom tillbaka till Buenos Aires insåg min mor att jag verkligen ville döpas. Jag tenderade att vara

upprorisk, så i stället för att göra motstånd mot mig var hon klok nog att stödja mig. Och utan att veta om det genomförde hon själv min dopintervju. Jag tror faktiskt att hennes intervju var mer ingående än dem som våra missionärer genomför. Hon sa: "Om du vill döpas så stödjer jag dig. Men först ska jag ställa några frågor, och jag vill att du tänker efter noga och svarar mig uppriktigt. Lovar du att gå i kyrkan precis varje söndag?"

Jag svarade: "Ja, självklart ska jag göra det."

"Har du någon aning om hur länge kyrkan håller på?"

"Ja, det vet jag", sa jag.

Hon svarade: "Om du döper dig ska jag se till att du går på mötena." Sedan frågade hon mig om jag verkligen var villig att aldrig dricka alkohol eller röka.

Jag svarade: "Ja, självklart. Jag tänker rätta mig efter det också."

Varpå hon svarade: "Om du döper dig ska jag se till att du gör det." Och så fortsatte hon på det viset om nästan vartenda bud.

Min morbror hade ringt min mor och sagt att hon inte skulle oroa sig, att jag skulle glömma det hela snart. Fyra år senare, när jag fick min kallelse att verka i Uruguaymissionen Montevideo, ringde min mor till min morbror och frågade exakt när jag kunde förväntas glömma det hela. Sanningen är den att från den stund jag blev döpt blev mamma en lyckligare mor.

Jag kom att förstå att Mormons bok var avgörande i omvändelseprocessen genom att jag själv fick uppleva löftet om "att en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom någon annan bok".⁶

Nephi förklarade det centrala syftet med Mormons bok så här:

"Ty vi arbetar flitigt med att skriva för att förmå våra barn, och likaså våra bröder, att tro på Kristus och att förliskas med Gud. ...

Och vi talar [därför] om Kristus, vi gläds i Kristus, vi predikar om Kristus [och] vi profeterar om Kristus ... så att våra barn skall kunna veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder."⁷

Hela Mormons bok genomsyras av detta heliga syfte.

Av den här anledningen kommer varje läsare som beslutar sig för att uppriktigt studera den under bön inte bara att lära sig om Kristus, utan också lära sig *av* Kristus – särskilt om de bestämmer sig för att "pröva Guds ords kraft"⁸ och inte förhastat förkastar den i fördomsfull otro⁹ på grund av det andra har sagt om sådant de aldrig har läst.

President Russell M. Nelson reflekterade: "När jag tänker på Mormons bok, tänker jag på ordet *kraft*. Mormons boks sanningar har *kraften* att hela, lugna, återställa, hjälpa, stärka, trösta och glädja själen."¹⁰

Min inbjudan till oss alla i dag, oavsett hur länge vi har varit medlemmar

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

i kyrkan, är att vi låter kraften i Mormons boks sanningar finna oss och omsluta oss igen, dag efter dag, medan vi flitigt söker personlig uppenbarelse. Det kommer att ske om vi tillåter det.

Jag vittnar högtidligt om att Mormons bok innehåller Jesu Kristi evangeliums fullhet och att den Helige Anden bekräftar att detta är sant gång på gång för alla som, med uppriktigt hjärta, söker kunskap till sina själars frälsning.¹¹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Luk. 15:6; se även Luk. 15:9, 32.
2. I stora drag redogör skrifterna för profetior som talar om insamlingen av Israels förlorade stammar (se Russell M. Nelson, "Insamlingen av det skingrade Israel", *Liahona*, nov. 2006, s. 79–82). Även om de är förlorade, är de inte förlorade för honom (se 3 Ne. 17:4). Det är också intressant att lägga märke till att de inte inser att de varit förlorade förrän de blir funna, särskilt när de tar emot sin patriarkaliska välsignelse.
3. Äldste Dieter F. Uchtdorf citerade den helige Franciskus av Assisi när han sa: "Predika alltid evangelium, och om nödvändigt, använd ord" ("Att stå på vägen till Damaskus och vänta", *Liahona*, maj 2011, s. 77; se även William Fay och Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* [1999], s. 22).
4. Moro. 10:4–5.
5. Vår förfaders omvändelseberättelse är också vår egen berättelse. Äldste William R. Walker lärde: "Det vore underbart om varje sista dagars helig kände till sina förfaders omvändelseberättelser" ("Fasta i tron", *Liahona*, maj 2014, s. 97). Alltså har vi alla på något sätt blivit funna, direkt eller genom våra förfäder, tack vare vår himmelske Fader, som känner änden från begynnelsen (se Abr. 2:8).
6. Inledningen till Mormons bok; se även Alma 31:5.
7. 2 Ne. 25:23, 26.
8. Se Alma 31:5.
9. Se Alma 32:28.
10. Russell M. Nelson, "Mormons bok: Hur skulle ditt liv vara utan den?" *Liahona*, nov. 2017, s. 62.
11. Se 3 Ne. 5:20.

Vittnen, aronska prästadömets kvorum och Unga kvinnors klasser

Ändringarna som vi nu ska tillkännage är avsedda att hjälpa unga män och unga kvinnor utveckla sin heliga, personliga potential.

Kära bröder och systrar, det känns underbart att vara med er igen under en generalkonferens. Tidigare i veckan tillkännagavs för kyrkans medlemmar ändringar i riktlinjer om vilka som får tjäna som vittnen vid dop- och

besejningsförrättningar. Jag vill betona dessa tre punkter.

1. Vid ett ställföreträdande dop för en avlidne person får alla som har en gällande tempelrekommendation,

inklusive en rekommendation med begränsad användning, tjäna som vittne.

2. Alla medlemmar som tagit emot sin begåvning och som har en gällande tempelrekommendation får tjäna som vittne vid beseglingar för levande och vid ställföreträdande beseglingar.
3. Alla döpta medlemmar i kyrkan får tjäna som vittne när en levande person döps. Den här ändringen gäller alla dop utanför templet.

De här ändringarna i riktlinjer gäller själva förfarandet. De underliggande lärosatserna och förbunden är oförändrade. De är lika verksamma i alla förrättningar. De här ändringarna bör storligen öka familjens deltagande i de här förrättningarna.

Jag vill också vid det här tillfället tala med er och introducera ändringar som gäller våra ungdomar och deras ledare.

Ni minns att jag har inbjudit ungdomarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga att gå med i Herrens ungdomskår för att delta i den största saken på jorden i dag – Israels insamling.¹ Jag gav denna inbjudan till våra ungdomar eftersom de är ovanligt begåvade när det gäller att nå ut till andra och dela med sig av det de tror på, på ett övertygande sätt. Insamlingens sak är en viktig del av att förbereda världen och dess folk för Herrens andra ankomst.

I varje församling leds Herrens ungdomskår av en biskop, en hängiven Guds tjänare. Hans första och främsta ansvar är att ha omsorg om de unga männen och de unga kvinnorna i sin församling. Biskopen och hans rådgivare leder arbetet i aronska prästadömetts kvorum och Unga kvinnors klasser i församlingen.

Ändringarna som vi nu ska tillkännage är avsedda att hjälpa unga män och unga kvinnor utveckla sin heliga, personliga potential. Vi vill också stärka

aronska prästadömetts kvorum och Unga kvinnors klasser och ge stöd åt biskopar och andra vuxna ledare när de tjänar det uppväxande släktet.

Äldste Quentin L. Cook ska nu ta upp ändringarna som gäller de unga männen. Och i kväll, under kvinnornas möte, tar syster Bonnie H. Cordon, Unga kvinnors generalpresident, upp ändringarna som gäller de unga kvinnorna.

Första presidentskapet och de tolv står eniga bakom de här ansträngningarna att stärka våra ungdomar. O, vad vi älskar dem och ber för dem! De är "Israels hopp, o kämpe-skara, barn av löftets sköna dag".² Vi uttrycker vår fullkomliga tillit till våra ungdomar och vår tacksamhet för dem. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. "Israels hopp", *Psalmer*, nr 169.

ÄLDSTE QUENTIN L. COOK
i de tolv apostlarnas kvorum

Justeringar för att stärka ungdomar

Fler unga män och unga kvinnor kommer att anta utmaningen och stanna kvar på förbundsstigen tack vare detta laserfokus på våra ungdomar.

Tack, käre president Nelson, för den glädjefyllda uppenbarade vägledningen i fråga om vittnen vid dop och anvisningarna du har bett oss förmedla för att stärka ungdomarna och utveckla deras heliga potential.

Innan jag förmedlar dessa ändringar uttrycker vi vår innerliga uppskattning för medlemmarnas utomordentliga sätt att svara på utvecklingarna i den fortgående återställelsen av evangeliet. Som president Nelson föreslog i fjol har ni tagit era vitaminer!¹

Ni studerar glatt *Kom och följ mig* i hemmet.² Ni har också svarat på ändringarna i kyrkan. Äldstevorumets medlemmar och Hjälpföreningens systor utför frälsningsarbetet tillsammans.³

Vår tacksamhet rinner över.⁴ Vi är särskilt tacksamma över att våra ungdomar fortsätter att vara starka och trofasta.

Våra ungdomar lever i en spännande men också utmanande tid. Valmöjligheterna har aldrig tidigare haft en sådan spännvidd. Ett exempel: Dagens smartphone ger tillgång till otroligt viktig och upplyftande information, bland annat släkthistoria och

de heliga skrifterna. Å andra sidan innehåller den dumheter, omoral och ondska som man inte kom åt så lätt tidigare.

För att hjälpa våra ungdomar navigera i valmöjligheternas labyrint har kyrkan tagit fram tre grundläggande och vittomspännande initiativ. För det första har studiekurserna stärkts och inbegriper hemmet. För det andra presenterades i söndags ett barn- och ungdomsprogram, som omfattar

spännande aktiviteter och personlig utveckling, av president Russell M. Nelson, president M. Russell Ballard och generalämbetsmännen. Ett tredje initiativ är organisatoriska ändringar för att göra ungdomarna till ett större fokus för våra biskopar och andra ledare. Detta fokus måste vara andligt mäktigt och hjälpa våra ungdomar bli den ungdomskår som president Nelson bad dem att bli.

Sammanvävda mönster

Dessa satsningar, tillsammans med de som tillkännagetts under de senaste åren, är inte isolerade ändringar. Varje ändring är en väsentlig del av ett sammanvävt mönster för att välsigna de heliga och förbereda dem för att möta Gud.

En del av det mönstret har att göra med det uppväxande släktet. Våra ungdomar ombes att ta på sig större enskilt ansvar vid en tidigare ålder – utan att föräldrar eller ledare tar över det som ungdomarna själva kan göra.⁵

Tillkännagivande

I dag tillkännager vi organisatoriska ändringar för ungdomar på församlings- och stavsnivå. Som

president Nelson förklarade kommer syster Bonnie H. Cordon att ta upp ändringarna för unga kvinnor i kväll. Ett syfte med ändringarna som jag nu ska ta upp är att stärka aronska prästadömsbärare, kворum och kворumpresidentskap. De här ändringarna anpassar vårt förfaringsätt till Läran och förbunden 107:15, där det står: ”Biskopsrådet utgör presidentskapet för detta [aronska] prästadöme och innehar nycklarna till eller myndigheten över detsamma.”

Ett av ansvaren som ges biskopen i skrifterna är att presidera över prästerna och sitta i råd med dem och undervisa dem om deras ämbetsplikter.⁶ Utöver detta kommer den förste rådgivaren i biskopsrådet att särskilt ansvara för lärarna och den andre rådgivaren för diakonerna.

För att således anpassa oss till den här uppenbarelsen i Läran och förbunden kommer Unga mäns presidentskap på församlingsnivå att upphöra. Dessa trofasta bröder har gjort mycket gott, och vi uppskattar dem.

Det är vårt hopp att biskopsråden ska lägga större betoning och fokus på unga mäns prästadömsansvar och hjälpa dem med deras plikter i kворumet. Dugliga vuxna rådgivande för unga män ska kallas för att bistå aronska prästadöms kворumpresidentskap och biskopsrådet i deras plikter.⁷ Vi har tilltro till att fler unga män och unga kvinnor kommer att anta utmaningen och stanna kvar på förbundsstigen tack vare detta laserfokus på våra ungdomar.

Enligt Herrens inspirerade mönster ansvarar biskopen för alla i församlingen. Han välsignar ungdomarnas föräldrar likväl som ungdomarna själva. En biskop upptäckte att när han rådgjorde med en ung man som hade problem med pornografi, kunde han bara hjälpa den unge mannen i

hans omvändelse när han samtidigt hjälpte föräldrarna att reagera med kärlek och förståelse. När den unge mannen läkte, läktes också hans familj, och det möjliggjordes av att biskopen verkade å hela familjens vägnar. Den unge mannen är nu en värdig bärare av melkisedekska prästadömet och heltidsmissionär.

Som den här berättelsen visar kommer ändringarna att

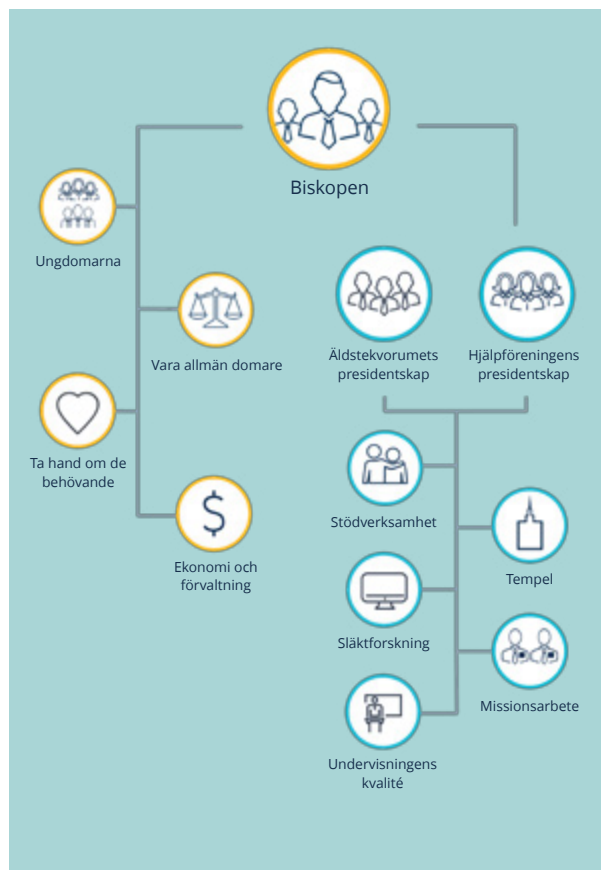
- hjälpa biskopar och deras rådgivare fokusera på sina huvudansvar för ungdomarna och primärbarnen
- sätta kraften och plikterna i aronska prästadömet i centrum för varje ungmans enskilda liv och mål.

De här ändringarna

- betonar också de ansvar som aronska prästadöms kворumpresidentskap har, och att de rapporterar direkt till biskopsrådet
- motiverar också vuxna ledare att bistå och handleda aronska prästadöms kворumpresidentskap i att ära kraften och myndigheten i sina ämbeten.

Som det har nämnts minskar dessa ändringar inte biskopsrådets ansvar för *unga kvinnor*. Som president Nelson precis lärde: ”[Biskopens] första och främsta ansvar är att ha omsorg om de unga männen och de *unga kvinnorna* i sin församling.”⁸

Hur ska vår älskade och hårt arbetande biskop uppfylla detta ansvar?

Ni minns att under 2018 justerades melkisedekska prästadöms kворum för att samarbeta ännu närmare med hjälpföreningar, så att äldstekvorumet och Hjälpföreningen under biskopens ledning kan bistå med att axla viktiga ansvar som tidigare tog upp mycket av hans tid. Dessa ansvar består bland annat av missionsarbete och tempeltjänst och släktforskning i församlingen⁹ – samt mycket av omsorgen om församlingens medlemmar.

Biskopen *kan inte* delegera vissa ansvar – så som att stärka ungdomarna, att vara allmän domare, att ta hand om de behövande och att tillse ekonomi och förvaltning. Men dessa är färre än vad vi kanske tidigare trott. Som äldste Jeffrey R. Holland förklarade förra året när ändringarna i melkisedekska prästadöms kворum tillkännagavs: ”Biskopen är förstås fortfarande församlingens presiderande högpräst. Den här nya ordningen [av äldstekvorum och hjälpföreningar] bör låta honom presidera över melkisedekska prästadöms och Hjälpföreningens arbete

utan att han behöver utföra någonderas arbete.”¹⁰

Ett exempel är att en hjälpföreningspresident och en äldstektivorumets president, på uppdrag, kan ta större ansvar för att rådgöra med vuxna – och en Unga kvinnors president kan rådgöra med unga kvinnor. Endast biskopen kan verka som allmän domare, men dessa andra ledare är också berättigade till uppenbarelse från himlen så att de kan hjälpa till med utmaningar som inte kräver en allmän domare eller gäller övergrepp av något slag.¹¹

Det betyder inte att en ung kvinna inte kan eller bör tala med biskopen eller sina föräldrar. Deras fokus är ungdomarna! Men det betyder att det kan vara en ledare i Unga kvinnor som på bästa sätt kan möta behovet hos en viss ung kvinna. Biskopsrådet är lika måna om de unga kvinnorna som om de unga männen, men vi inser styrkan som kommer av att det finns starka, engagerade och fokuserade ledare i Unga kvinnor som älskar och handleder, som inte tar över klasspresidentskapens roller utan hjälper ungdomarna att uppfylla dessa roller.

Syster Cordon kommer att delge fler spännande ändringar för unga kvinnor i kväll. Men jag tillkännager att

Unga kvinnors president i församlingen nu kommer att rapportera direkt till församlingens biskop. Tidigare kunde detta ansvar delegeras till en rådgivare, men från och med nu ligger ansvaret för unga kvinnor direkt hos den som innehar församlingens presiderande nycklar. Hjälpföreningens president fortsätter att rapportera direkt till biskopen.¹²

På general- och stavnivå fortsätter vi att ha presidentskap för Unga män. På stavnivå blir en högrådsmedlem Unga mäns president¹³ och tillhör, tillsammans med högrådsmedlemmarna som ansvarar för Unga kvinnor och Primär, stavens kommitté för aronska prästadömet–unga kvinnor. Dessa bröder samarbetar med stavens presidentskap för Unga kvinnor i denna kommitté. Med en av rådgivarna till stavspresidenten som ordförande kommer den här kommitténs vikt att öka på grund av att många av programmen och aktiviteterna i det nya barn- och ungdomsprogrammet kommer att hållas på stavnivå.

Dessa högrådsmedlemmar kan, under stavspresidentskapets ledning, verka som resurs för biskopen och aronska prästadömetns kvorum på ett liknande sätt som högrådsmedlemmar bistår församlingarnas äldstektivorum.

Till detta hör att en annan högrådsmedlem kommer att verka som Söndagsskolans president i staven och kan, vid behov, verka i stavens kommitté för aronska prästadömet–unga kvinnor.¹⁴

Ytterligare organisatoriska ändringar förklaras vidare i information som kommer att skickas ut till ledare. Det gäller följande ändringar:

- Biskopsrådets ungdomskommittés möte ersätts med församlingens ungdomsråd.
- Ordet ”veckoträff” ersätts av ”Unga kvinnors aktiviteter”, ”aronska prästadömetns kvorumaktiviteter” och ”ungdomsaktiviteter”. Dessa aktiviteter hålls om möjligt varje vecka.
- Församlingens budget för ungdomsaktiviteter delas likvärdigt upp mellan unga män och unga kvinnor enligt antalet ungdomar i respektive organisation. En tillräcklig summa tilldelas Primärs aktiviteter.
- På alla nivåer – församlings-, stavs- och generalnivå – använder vi termen organisation i stället för termen biorganisation. De som leder Hjälpföreningens, Unga kvinnors, Unga mäns, Primärs och Söndagsskolans organisationer på

generalnivå kallas för generalämbetsmän. De som leder organisationerna på församlings- och stavnivå kallas för ledarämbetsmän i församlingen respektive staven.¹⁵

Ändringarna som tillkännagetts i dag kan tillämpas så snart som grenar, församlingar, distrikt och stavar är redo men ska ha genomförts senast den 1 januari 2020. Dessa ändringar, när de förenas och integreras med tidigare ändringar, representerar en andlig och organisatorisk strävan i enlighet med läran att välsigna och stärka varje man, kvinna, ungdom och barn och att hjälpa var och en följa vår Frälsare Jesus Kristus medan vi går framåt på förbundsstigen.

Kära bröder och systrar, jag lovar och vittnar om att dessa omfattande ändringar, under ledning av en inspirerad president och profet, Russell M. Nelson, kommer att ge kraft till och stärka varje medlem i kyrkan. Våra ungdomar kommer att utveckla större tro på Frälsaren, skyddas från motståndarens frestelser och stå förberedda att möta livets utmaningar. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Russell M. Nelson, i "Latter-day Saint Prophet, Wife and Apostle Share Insights of Global Ministry" Newsroom, 30 okt. 2018, newsroom.ChurchofJesusChrist.org.
2. Ni har dessutom ansträngt er för att använda kyrkans rätta namn enligt undervisningen från president Russell M. Nelson och att minnas vår Frälsare i kärlek och vördnad när ni gör detta.
3. "Medlemmarna i Jesu Kristi kyrka har sänts ut 'för att arbeta i hans vingård för människosjälarnas frälsning' (L&F 138:56). Detta frälsningsarbete innefattar medlemmarnas missionsarbete, att behålla nyomvända, att aktivera mindre aktiva medlemmar, tempeltjänst och släktforskning och att undervisa om evangeliet. Biskopsrådet leder verket i

- församlingen med hjälp av andra medlemmar i församlingsrådet" (*Handbok 2: Kyrkans förvaltning*, 5.0, JesuKristiKyrka.org).
4. Som ledare älskar vi medlemmarna i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för er godhet och ert lärjungeskap. Vi hyllar de enskilda, mammorna, papporna, ungdomarna och barnen som går på förbundsstigen – och som gör det med hängivenhet och glädje.
  5. Under 2019 började elvaåriga diakoner dela ut sakramentet och elvaåriga unga kvinnor och unga män fick tempelrekommendationer med begränsad användning. I fjol uppmanade president Nelson våra unga män och unga kvinnor att gå med i en ungdomskår för att samla in det skingrade Israel på båda sidorna av slöjan (se "Israels hopp" [världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018], HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org). Gensvaret har varit enormt.
Heltidsmissionärer verkar nu på enastående sätt vid en lägre ålder. Sedan den 6 oktober 2012 har unga män kunnat verka från 18 års ålder och unga kvinnor från 19 års ålder.
  6. "Och den plikt som det aronska prästadömet president har är också att presidera över ... prästerna och att sitta i råd med dem och undervisa dem om deras ämbetes plikter. ... Denne president skall vara en biskop, ty detta är en av detta prästadömes plikter" (se L&F 107:87–88).
  7. Vuxna ledare kommer också att kallas som aronska prästadömet kvorumspecialister för att bistå med program och aktiviteter och delta i kvorummöten så att biskopsrådet regelbundet kan besöka Unga kvinnors klasser och aktiviteter och ibland besöka Primär. En del specialister kan kallas att bistå vid särskilda händelser, som läger. Andra kan kallas på längre tid för att bistå kvorumrådgivande. Det kommer alltid att vara minst två vuxna män vid varje möte, program och aktivitet i kvorumet. Roller och titlar ändras, men vi avser inte att färre vuxna män ska betjäna och stödja aronska prästadömet kvorum.

8. Russell M. Nelson, "Vittnen, aronska prästadömet kvorum och Unga kvinnors klasser", *Liahona*, nov. 2019, s. 39, betoning tillagd; se även Ezra Taft Benson, "Till kyrkans Unga kvinnor", *Nordstjärnan*, jan. 1987, s. 70–74.
9. Vi råder också biskopar att tillbringa mer tid med unga ensamstående vuxna medlemmar och sina egna familjer.
10. Jeffrey R. Holland, ledarskapsmöte vid generalkonferensen, apr. 2018; se även "Effektiv stödverksamhet", ministering.ChurchofJesusChrist.org. Äldste Holland lärde att de ansvar som biskopen inte får delegera är att presidera över aronska prästadömet kvorum och de unga kvinnorna, att vara allmän domare, att vaka över kyrkans ekonomi och förvaltning och att ta hand om fattiga och behövande. Äldstekvorumets och Hjälpföreningens presidentskap och andra kan ta över det primära ansvaret för missionsarbete, tempeltjänst och släktforskning, kvaliteten på undervisningen i församlingen och att ta hand om och ge stöd till kyrkans medlemmar.
11. Förutom omständigheter som kräver de nycklar en allmän domare har ska alla frågor som gäller övergrepp av något slag hanteras av biskopen enligt kyrkans riktlinjer.
12. Hjälpföreningens president i staven fortsätter också att rapportera direkt till stavs-presidenten.
13. Rådgivarna till Unga mäns president i staven kan kallas bland stavens medlemmar eller, vid behov, bestå av högrådsmedlemmen med ansvar för Unga kvinnor och högrådsmedlemmen med ansvar för Primär.
14. Den broder som verkar som Söndagsskolans president har ett viktigt ansvar för ungdomarnas studiekurs under två söndagar i månaden.
15. Presidentskapen för Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Unga män, Söndagsskolan och Primär på general- och stavnivå är generalämbetsmän respektive ledarämbetsmän. På församlingnivå leder biskopsrådet de unga männen, så rådgivande för aronska prästadömet kvorum är inte ledarämbetsmän.

MARK L. PACE
Söndagsskolans generalpresident

Kom och följ mig – Herrens motstrategi och proaktiva plan

Herren förbereder sitt folk för motståndarens angrepp. Kom och följ mig är Herrens motstrategi och proaktiva plan.

Vi gläds åt att mötas tillsammans i den här stora generalkonferensen i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Det är en välsignelse att få ta emot Herrens sinne och vilja genom hans profeters och apostlars undervisning. President Russell M. Nelson är Herrens levande profet. Vi är så tacksamma för hans inspirerade uppmaningar och vägledning som vi fått i dag.

Jag lägger mitt vittnesbörd till dem som tidigare delats. Jag bär vittne om Gud, vår evige Fader. Han lever, älskar oss och vakar över oss. Hans plan för vår lycka förser oss med välsignelsen av det här jordelivet och vår slutliga återkomst till honom.

Jag bär också mitt vittnesbörd om Jesus Kristus. Han är Guds enfödde Son. Han *frälste* oss från döden och han återlöser oss från synden om vi utövar tro på honom och omvänder oss. Genom hans oändliga försoningsoffer för vår skull kommer välsignelserna odödlighet och evigt liv. Ja, ”Gud vare tack för den oförljneliga gåvan – hans

gudomlige Son” (”Den levande Kristus: apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, maj 2017, insidan av omslagets framsida).

Sista dagars heliga runtom i världen är välsignade med att kunna dyrka Jesus Kristus i hans tempel. Ett av dessa tempel håller för närvarande på att byggas i Winnipeg i Kanada. Min hustru Anne-Marie och jag hade

möjligheten att besöka byggplatsen i augusti i år. Templet är vackert utformat och kommer helt säkert att bli praktfullt när det är färdigt. Man kan dock inte ha ett praktfullt tempel i Winnipeg eller någon annanstans utan en fast och stark grund.

Frys- och smältperioderna och expansiva jordarter i Winnipeg gjorde det svårt att förbereda tempelgrunden. Därför bestämdes det att grunden till det här templet skulle bestå av 70 pålar av stål inkapslade i cement. Dessa pålar är drygt 18 meter långa och cirka 30–50 cm i diameter. De drevs ner i marken tills de slog emot berggrunden, drygt 15 meter under marken. På så sätt utgör de 70 pålarna en fast och stark grund för det som ska bli Winnipegs vackra tempel.

Som sista dagars heliga söker vi en liknande fast och stark grund för våra liv – en andlig grund som behövs för vår resa genom jordelivet och tillbaka till vårt himmelska hem. Den grunden utgörs av vår fasta omvändelse till Herren Jesus Kristus.

Vi minns Helamans lärdomar i Mormons bok: ”Och kom ihåg, mina söner, kom ihåg att det är på klippan, vår Återlösare, som är Kristus,

Guds Son, som ni måste bygga er grundval, så att när djävulen sänder sina mäktiga vindar, ja, sina pilar i virvelvinden, ja, när allt hans hagel och hans mäktiga storm piskar er, skall detta inte ha någon makt att dra er ned till eländets och det oändliga lidandets avgrund, tack vare den klippa som ni är byggda på och som är en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla” (Hel. 5:12).

Tack och lov lever vi i en tid när profeter och apostlar undervisar oss om Frälsaren Jesus Kristus. Att följa deras uppmaningar hjälper oss att lägga en fast grund i Kristus.

För ett år sedan gav president Russell M. Nelson i sina inledande ord på generalkonferensen i oktober 2018 denna förkunnelse och varning: ”Det mål kyrkan har haft sedan länge är att hjälpa alla medlemmar att öka sin tro på Herren Jesus Kristus och hans försoning, att hjälpa dem ingå och hålla sina förbund med Gud, samt att stärka och besegla deras familjer. I dagens komplicerade värld är det här inte lätt. *Motståndaren ökar sina angrepp på tron och på oss och våra familjer i allt snabbare takt.* För att överleva andligt behöver vi *motstrategier och proaktiva planer*” (”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 7–8, betoning tillagd).

Efter president Nelsons tillkännagivande presenterade äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum resursen *Kom och följ mig* för enskilda och familjer. Han gjorde bland annat följande uttalanden:

- ”Den nya hemstudieresursen *Kom och följ mig* ... har tagits fram för att hjälpa medlemmar studera evangeliet i hemmet. ...
- Den här resursen ’är till för varje enskild och familj i kyrkan’ [*Kom*

och följ mig – för enskilda och familjer (2019), s. vi].”

- ”Vår avsikt är att balansera upplevelserna i kyrkan och i hemmet på ett sådant sätt att det storligen ökar tron och andligheten och fördjupar omvändelsen till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus” (”Djup och varaktig omvändelse till vår himmelske Fader och Herren Jesus Kristus”, *Liahona*, nov. 2018, s. 9, 10).

Från och med januari i år började sista dagars heliga runtom i världen studera Nya testamentet med resursen *Kom och följ mig* som vår guide. Med veckoscheman hjälper *Kom och följ mig* oss att studera skrifterna, evangeliets lärdomar och profeternas och apostlarnas undervisning. Den är en underbar resurs för oss alla.

Vad ser vi då efter nio månader av den här världsomspännande satsningen på skriftstudier? Vi ser sista dagars heliga överallt som växer i tro och hängivenhet mot Herren Jesus Kristus. Vi ser individer och familjer som viker tid under veckan åt att studera vår Frälsares ord. Vi ser förbättrad evangelieundervisning på våra söndagslektioner när vi studerar skrifterna hemma och delar med oss av våra insikter i kyrkan. Vi ser större glädje och enighet

i familjer när vi nu har gått från att bara läsa skrifterna till att studera skrifterna på ett ingående sätt.

Jag har haft förmånen att prata med många sista dagars heliga och själv få höra deras upplevelser av *Kom och följ mig*. Deras uttryck för tro fyller mitt hjärta med glädje. Här är bara några få uttalanden jag hört från ett antal medlemmar i kyrkan i olika delar av världen:

- En pappa berättade: ”Jag tycker om *Kom och följ mig* eftersom den ger mig möjlighet att vittna om Frälsaren för mina barn.”
- I ett annat hem sa ett barn: ”Det här är en chans att höra mina föräldrar bära sina vittnesbörd.”
- En mamma berättade: ”Vi har fått inspiration för hur vi ska sätta Gud främst. Den tid vi [trodde att vi] ’inte hade’ har [fyllts] med hopp, glädje, frid och framgång på sätt vi inte visste var möjliga.”
- Ett par berättade: ”Vi läser skrifterna på ett helt annat sätt jämfört med hur vi någonsin läst dem förut. Vi lär oss så mycket mer än vi någonsin lärt oss förut. Herren vill att vi ska se saker på ett annat sätt. Herren förbereder oss.”
- En mamma sa: ”Jag älskar att vi lär oss samma saker tillsammans. Förut läste vi det. Nu lär vi oss det.”

- En syster delade med sig av det här insiktsfulla perspektivet: ”Förut hade vi lektionen och skrifterna som ett tillägg till den. Nu har vi skrifterna och lektioner som tillägg till dem.”
- En annan syster sa: ”Jag känner en skillnad när jag gör det [jämfört med] när jag inte gör det. Jag tycker att det känns lättare att prata med andra om Jesus Kristus och vår tro.”
- En mormor berättade: ”Jag ringer mina barn och barnbarn på söndagar och vi delar insikter från *Kom och följ mig* med varandra.”
- En syster sa: ”Med *Kom och följ mig* känns det som att Frälsaren betjänar mig personligen. Det är inspirerat av himlen.”
- En pappa berättade: ”När vi använder *Kom och följ mig* är vi som Israels barn och markerar våra dörrposter för att skydda våra familjer från förgörarens inflytande.”

Syskon, det är en fröjd att prata med er och höra hur era ansträngningar med *Kom och följ mig* berikar era liv. Tack för er hängivenhet.

När vi studerar skrifterna med *Kom och följ mig* som guide stärks vår omvändelse till Jesus Kristus och hans evangelium. Vi byter inte bara ut en timme mindre i kyrkan mot en timme mer skriftstudier hemma. Att lära sig om evangeliet är en ständig strävan hela veckan. Som en syster insiktsfullt sa: ”Målet är inte att göra kyrkan en timme kortare, det är att göra kyrkan sex dagar längre!”

Låt oss igen betänka varningen som vår profet president Nelson gav oss när han inledde generalkonferensen i oktober 2018:

”Motståndaren ökar sina angrepp på tron och på oss och våra familjer i allt snabbare takt. För att överleva andligt behöver vi motstrategier och proaktiva planer” (”Inledande ord”, s. 7–8).

Sedan (ungefär 29 timmar senare), på söndagseftermiddagen, avslutade han konferensen med det här löftet: ”När ni flitigt arbetar för att göra ert hem till ett centrum för evangelieundervisning, kommer ... fiendens inflytande i ert liv och i era hem ... att minska” (”Bli exemplariska sista dagars heliga”, *Liahona*, nov. 2018, s. 113).

Hur kan motståndarens angrepp öka i allt snabbare takt när hans inflytande samtidigt faktiskt minskar? Det kan hända och det händer i hela kyrkan, eftersom Herren förbereder sitt folk för motståndarens angrepp. *Kom och följ mig* är Herrens motstrategi och proaktiva plan. Som president Nelson sa: ”Det nya hemcentrerade integrerade studiekursmaterialet som stöds av kyrkan har potential att släppa loss familjernas kraft.” Dock kräver det och kommer det att kräva våra bästa ansträngningar – vi behöver ”samvetsgrant och med omsorg [tillämpa] det för att förvandla [vårt] hem till en trons helgedom” (”Bli exemplariska sista dagars heliga”, s. 113).

När allt kommer omkring, som president Nelson också sa, ”är [vi] var och en ansvariga för vår egen andliga tillväxt” (”Inledande ord”, s. 8).

Med resursen *Kom och följ mig* förbereder Herren oss ”för de svåra tider vi nu står inför” (”Djup och varaktig omvändelse”, s. 10). Han hjälper oss bygga ”en säker grundval, och om människorna bygger på denna grundval kan de inte falla” (Hel. 5:12) – grundvalen för ett vittnesbörd som är djupt förankrat i vår fasta omvändelse till Herren Jesus Kristus.

Må våra dagliga ansträngningar att studera skrifterna stärka oss och visa att vi förtjänar de här utlovade välsignelserna. Det är min bön, i Jesu Kristi namn, amen. ■

ÄLDSTE L. TODD BUDGE
i de sjuttios kворum

Varaktig och orubblig tillit

Tillit till Herren innefattar att lita på hans tidsplan och kräver tålmod och uthållighet som uthärdar livets stormar.

Vår son Dan blev mycket sjuk under sin mission i Afrika och togs till en vårdinrättning med begränsade resurser. När vi läste hans första brev till oss under sjuktiden väntade vi oss att han skulle vara nedslagen, men i stället skrev han: "Även när jag låg på akuten, kände jag frid. Jag har aldrig varit så varaktigt och orubblig glad i hela mitt liv."

När min fru och jag läste de här orden, överväldigades vi av känslor. *Varaktigt och orubblig glad.* Vi hade aldrig hört glädje beskrivas på det sättet, men orden genljöd av sanning. Vi visste att den glädje han beskrev inte bara var välbehag eller upprymdhet utan en frid och lycka som kommer när vi underkastar oss Gud och sätter vår

lit till honom *i allt*.¹ Vi hade också haft tillfällen i livet när Gud talade frid till våra själar och ingav oss hopp i Kristus även när livet var svårt och osäkert.²

Lehi lär att om Adam och Eva inte hade fallit, "skulle [de] ha förblivit i ett oskuldsfullt tillstånd: Utan glädje eftersom de inte kände till sorg. ...

Men se, *allt* har gjorts enligt hans visdom som vet *allt*.

Adam föll för att människorna skulle kunna bli till, och människorna är till för att de skall kunna ha glädje."³

Paradoxalt nog förbereder oss svårigheter och sorger för upplevelser av glädje om vi bara litar på Herren och hans plan för oss. Den här sanningen uttrycks vackert av en poet från 1200-talet: "Sorgen förbereder dig för glädjen. Den sveper våldsamt bort allting ur ditt hus, så att ny glädje kan få plats att inträda. Den skakar bort de gula löven från ditt hjärtas grenar så att friska, gröna blad kan växa i deras ställe. Den drar upp de gamla rötterna så att nya rötter gömda under dem får plats att växa. Vadhelst sorgen skakar bort ur ditt hjärta, tar långt bättre ting dess plats."⁴

President Russell M. Nelson har sagt: "Glädjen som Frälsaren erbjuder [oss] ... är konstant och försäkrar oss om att våra 'lidanden skall endast vara ett ögonblick' [L&F 121:7] och ska helgas till vårt bästa."⁵ Våra prövningar och lidanden kan göra plats för större glädje.⁶

Evangeliets goda nyhet är inte löftet om ett liv fritt från sorger och prövningar, utan om ett liv fyllt av mål och mening – ett liv där våra sorger och prövningar kan "uppslukas av glädjen i Kristus".⁷ Frälsaren förkunnade: "I världen får ni lida, men var frimodiga: jag har övervunnit världen."⁸ Hans evangelium är ett budskap om hopp. Sorg tillsammans

med hopp i Jesus Kristus innehåller löftet om bestående glädje.

Berättelsen om Jarediternas resa till det utlovade landet kan ses som en liknelse om vår egen resa genom jordelivet. Herren lovade Jareds bror och hans folk att han skulle ”gå framför [dem] in i ett land som är utvalt framför alla jordens länder.”⁹ Herren befallde dem att bygga farkoster, och de gick lydigt till verket att bygga dem enligt Herrens anvisningar. Men medan arbetet fortskred blev Jareds bror bekymrad över att Herrens utformning av farkosterna hade brister. Han utropade:

”O Herre, jag har utfört det arbete som du har befallt mig, och jag har gjort båtarna på det sätt som du har anvisat mig.

Och se, o Herre, i dem finns inget ljus.”¹⁰

”Se, o Herre, vill du låta oss fara över detta stora vatten i mörker?”¹¹

Har du någon gång utgjutit din själ inför Gud på det sättet? När du strävar att leva efter Herrens bud och dina rättfärdiga förväntningar inte infrias, har du någon gång undrat om du måste gå genom livet i mörker?¹²

Jareds bror uttryckte sedan ännu större oro över om de kunde överleva i farkosterna. Han ropade: ”Och dessutom skall vi förgås, ty i dem kan vi inte andas annat än den luft som finns i dem.”¹³ Har livets svårigheter ibland gjort att du haft svårt att andas och fått dig att undra hur du ska klara dig genom dagen eller, än mer, tillbaka till ditt himmelska hem?

Efter att Herren hade arbetat med Jareds bror för att lösa varje bekymmer förklarade han: ”Ni kan inte fara över detta stora djup utan att jag förbereder [en utväg för] er [ur] ... havets vågor och de vindar som har utgått och de vattenflöden som skall komma.”¹⁴

Herren klargjorde att sist och slutligen kunde Jarediterna inte klara sig fram till det utlovade landet utan honom. De stod inte vid rodret, och enda sättet för dem att klara sig över det stora djupet var att sätta sin lit till honom. Dessa upplevelser och Herrens undervisning tycktes fördjupa Jareds brors tro och stärka hans tillit till Herren.

Märk hur hans böner ändrades från frågor och bekymmer till uttryck av tro och tillit:

”Jag vet, o Herre, att du har all makt och kan göra vadhelst du vill till människans gagn. ...

Se, o Herre, du kan göra detta. Vi vet att du kan utöva stor makt som för människors förstånd kan tyckas ringa.”¹⁵

Det berättas att Jarediterna sedan ”gick ... ombord på sina ... båtar och styrde ut till havs och överlämnade sig åt Herren, sin Gud”.¹⁶ Att överlämna sig innebär att anförtro eller ge sig åt. Jarediterna steg inte i båtarna för att de visste exakt hur allt skulle fungera under deras färd. De steg ombord för att de hade lärt sig lita på Herrens makt, godhet och nåd, och de var

därför villiga att överlämna sig själva och sitt tvivel och den rädsla de kan ha haft till Herren.

Vårt barnbarn Abe var nyligen rädd för att rida ett av djuren på karusellen som rörde sig upp och ner. Han ville ha ett som inte rörde på sig. Hans farmor övertalade honom till slut att det inte var farligt, så han litade på henne och gick ombord. Sedan sa han med ett stort leende: ”Jag känner mig inte trygg, men jag är trygg.” Det kanske var så Jarediterna kände sig. Att lita på Gud kanske inte alltid känns tryggt till en början, men det ger glädje.

Resan var inte lätt för Jarediterna. ”De [begravdes] många gånger ... i havets djup på grund av de berghöga vågor som bröts över dem.”¹⁷ Men det står upptecknat att ”vinden aldrig upphörde att blåsa [dem] mot det utlovade landet”.¹⁸ Fastän det är svårt att förstå, särskilt när motvinden är hård och havet i uppror, så kan vi finna tröst i vetskapen att Gud i sin oändliga godhet alltid blåser oss hemåt.

Berättelsen fortsätter: ”Och så drevs de framåt. Och inget havsodjur kunde krossa dem och inte heller kunde någon val skada dem. Och de hade ständigt

ljus, vare sig de var över vattnet eller under vattnet.”¹⁹ Vi lever i en värld där monstervågor av död, fysisk och psykisk sjukdom samt prövningar och svårigheter av alla slag slår emot oss. Men genom tro på Jesus Kristus och genom att välja att lita på honom, kan vi också ha ständigt ljus, vare sig vi är ovanför eller under vattnet. Vi kan ha förvisningen att Gud aldrig upphör att blåsa oss mot vårt himmelska hem.

Medan de kastades kring i båtarna ”sjöng [jarediterna] lovsånger till Herren, och [de] ... tackade och prisade Herren hela dagen lång. Och när kvällen kom upphörde de inte att prisa Herren.”²⁰ De kände glädje och tacksamhet också mitt under sina prövningar. De hade ännu inte kommit fram till det utlovade landet, men ändå gladdes de över den utlovade välsignelsen på grund av sin *varaktiga* och *orubbliga* tillit till honom.²¹

Jarediterna drevs fram på vattnet i 344 dagar.²² Kan ni föreställa er det? Tillit till Herren innefattar att lita på hans tidsplan och kräver tålamod och uthållighet som uthärdar livets stormar.²³

Till sist landsteg jarediterna ”på det utlovade landets strand. Och när de hade satt sin fot på det utlovade landets stränder böjde de sig ned på marken och ödmjukade sig inför Herren och fällde glädjetårar inför Herren för hans överflödande och ömma barmhärtighet mot dem.”²⁴

Om vi är trofasta i att hålla våra förbund kommer också vi en dag att komma hem till tryggheten och buga oss inför Herren och gjuta tårar av glädje för hans stora och milda barmhärtighet i våra liv, och även de sorger som bereder plats för mer glädje.²⁵

Jag vittnar om att när vi anförtror oss åt Herren och konsekvent och

orubbligt litar på Jesus Kristus och hans gudomliga avsikter i våra liv, ska han besöka oss med löften, tala frid till våra själar och ge oss hoppet ”att vi genom honom [ska] bli befriade”.²⁶

Jag vittnar om att Jesus är Kristus. Han är källan till all glädje.²⁷ Hans nåd är tillräcklig, och han har makt att frälsa.²⁸ Han är världens ljus, liv och hopp.²⁹ Han låter oss inte gå under.³⁰ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 36:3; 57:27.
2. Se Alma 58:11.
3. 2 Ne. 2:23–25; betoning tillagd.
4. Se *The Mathnawi of Jalalu'ddin Rumi* (1925–1940), övers. Reynold A. Nicholson, vol. 5, s. 132.
5. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82.
6. Se Neal A. Maxwell, ”Plöja med hopp”, *Liahona*, juli 2001, s. 73: ”I återlösningen utgöt Jesus också sin själ i döden. ... Då vi utgjuter vår själ i personlig vädjan, ger detta rum för större glädje!”
7. Se Alma 31:38; se även Neal A. Maxwell, ”Brim with Joy” (tal vid andakt på Brigham Young University 23 jan. 1996), speeches.byu.edu: ”När vi når ett stadium av helgelse, uppslukas våra prövningar av glädjen i Kristus. Det betyder inte att vi slipper

prövningar, men de sätts in i ett perspektiv som låter oss handskas med dem. Med vår ständiga strävan efter lycka och med varje ökande mått av rättfärdighet, upplever vi ännu en droppe glädje – droppe för droppe – tills, med profetens ord, våra hjärtan ’fylls till brädden av glädje’ (se Alma 26:11). Så till sist flödar själens bägare över!”

8. Joh. 16:33.
9. Eth. 1:42.
10. Eth. 2:18–19.
11. Eth. 2:22.
12. Se Joh. 8:12.
13. Eth. 2:19; jämför Mark. 4:38; se även Mark. 4:35–41.
14. Eth. 2:25; betoning tillagd.
15. Eth. 3:4–5.
16. Eth. 6:4; betoning tillagd.
17. Eth. 6:6.
18. Eth. 6:8; betoning tillagd; se även 1 Ne. 18:8.
19. Eth. 6:10.
20. Eth. 6:9; se även 1 Ne. 18:16.
21. Jämför 1 Ne. 5:5. Redan i vildmarken gladdes Lehi över den utlovade välsignelsen.
22. Se Eth. 6:11.
23. Se Hebr. 10:36; Alma 34:41; L&F 24:8; 64:32.
24. Eth. 6:12.
25. Se 1 Ne. 1:20; 8:8; Alma 33:16.
26. Alma 58:11.
27. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, s. 82.
28. Se 2 Ne. 31:19; Alma 34:18; Moro. 10:32.
29. Se ”Den levande Kristus: Apostlarnas vittnesbörd”, *Liahona*, maj 2017, insidan av omslagets framsida.
30. Se 1 Ne. 1:14.

ÄLDSTE JORGE M. ALVARADO
i de sjuttios kvorum

Efter det att vår tro har prövats

När vi följer Guds röst och hans förbundsstig stärker han oss under våra prövningar.

När jag var barn erbjöd sig Frank Talley, en medlem i kyrkan, att hjälpa min familj flyga från Puerto Rico till Salt Lake City så att vi kunde beseglas i templet, men genast började hinder dyka upp. En av mina systrar, Marivid, blev sjuk. Mina oroliga föräldrar bad om vad de skulle göra, och kände sig fortfarande manade att göra resan. De litade på att om de trofast följde Herrens maning skulle vår familj bli beskyddad och välsignad – och det blev vi.

Oavsett vilka hinder vi möter i livet kan vi lita på att Jesus Kristus förbereder en väg framåt när vi vandrar i tro. Gud har lovat att alla som lever enligt förbunden de ingått med honom ska, i hans egen tid, få ta emot alla hans utlovade välsignelser. Äldste Jeffrey R. Holland har sagt: ”Vissa välsignelser kommer snart, andra kommer sent, vissa kommer inte förrän i himlen – men *de kommer* förvisso till dem som omfattar Jesu Kristi evangelium.”¹

Moroni lärde att ”tro är något som man hoppas på men som inte syns. Motsäg därför inte för att ni inte ser, ty ni får ingen förvisning förrän efter det att er tro har prövats.”²

Vår fråga är: ”Vad bör vi göra för att på bästa sätt möta de prövningar som kommer i vår väg?”

I sitt första officiella tal som kyrkans president sa president Russell M. Nelson: ”Som nytt presidentskap vill vi börja med målet i sikte. Därför talar vi i dag till dig från ett tempel. Målet som var och en av oss eftersträvar är att begåvas med kraft i ett Herrens hus, beseglade som familjer, trofasta mot förbunden som ingicks i ett tempel och som gör oss behöriga att ta emot Guds största gåva: evigt liv. Templets

förrättningar och de förbund du ingår där är nyckeln till att stärka ditt liv, ditt äktenskap, din familj och din förmåga att motstå motståndarens angrepp. Din gudsdyrkan i templet och det tjänande du utför där för dina förfäder välsignar dig med ökad personlig uppenbarelse och frid och stärker ditt beslut att hålla dig kvar på förbundsstigen.”³

När vi följer Guds röst och hans förbundsstig stärker han oss under våra prövningar.

Min familjs resa till templet för många år sedan blev svår, men när vi närmade oss templet i Salt Lake City i Utah sa min mamma, fylld av glädje och tro: ”Det kommer att gå bra för oss, Herren beskyddar oss.” Vi beseglades som familj, och min syster återhämtade sig. Det här hände endast efter att mina föräldrars tro hade prövats och de hade följt Herrens maningar.

Mina föräldrars exempel har fortfarande en inverkan på våra liv i dag. Deras exempel lärde oss *syftet* med evangeliets lärdomar och hjälpte oss förstå meningen, avsikten och välsignelserna som evangeliet ger. Att förstå *syftet* med Jesu Kristi evangelium kan också hjälpa oss möta våra prövningar med tro.

I slutändan är allt som Gud uppmannar och befäller oss att göra uttryck för hans kärlek till oss och hans önskan att ge oss de välsignelser som förbehålls de trofasta. Vi kan inte anta att våra barn kommer att lära sig älska evangeliet på egen hand – det är vårt ansvar att undervisa dem. När vi hjälper våra barn att lära sig använda sin handlingsfrihet klokt, kan vårt exempel inspirera dem att göra egna rättfärdiga val. Deras trofasta leverne hjälper i sin tur deras barn att själva lära känna evangeliets sanningar.

Unga män och unga kvinnor, lyssna till dagens profet som talar till er. Sträva efter att lära er gudomliga

sanningar och sträva efter att själva förstå evangeliet. President Nelson sa nyligen: ”Vilken vishet saknar du? ... Följ profeten Josephs exempel. Hitta en lugn plats. ... Ödmjuka dig inför Gud. Utgjut ditt hjärta till din himmelske Fader. Vänd dig till honom för att få svar.”⁴ När du söker vägledning från din kärleksfulle himmelske Fader, lyssnar till de levande profeternas uppmaningar och iakttar rättfärdiga föräldrars exempel kan även du bli en stark länk av tro i din familj.

Till föräldrar med barn som lämnat förbundsstigen: Gå milt tillbaka. Hjälp dem förstå evangeliets sanningar. Börja nu, det är aldrig för sent.

Vårt exempel på rättfärdigt leverne kan göra stor skillnad. President Nelson har sagt: ”Som sista dagars heliga har vi tagit för vana att tänka på ’kyrkan’ som något som händer i våra möteshus,

med stöd av det som händer hemma. Vi behöver en justering i det mönstret. Det är dags för en *hemcentrerad kyrka*, som stöds av det som sker i våra grens-, församlings- och stavsbyggnader.”⁵

Skrifterna lär: ”Vänj den unge vid den väg han ska vandra, så viker han inte av från den när han blir gammal.”⁶

De säger också: ”Och eftersom ordets predikan hade en stark benägenhet att leda folket till att göra det som var rätt – ja, det hade gjort ett mäktigare intryck på människornas sinnen än svärdet eller något annat som hade hänt dem – tänkte Alma att det skulle vara lämpligt att de prövade Guds ords kraft.”⁷

Det berättas om en kvinna som blev upprörd för att hennes son åt för mycket godis. Oavsett hur mycket hon sa till honom att sluta fortsatte han att tillfredsställa sitt sockersug. Mycket frustrerad bestämde hon sig för att ta

med sin son till en vis man som han respekterade.

Hon närmade sig honom och sa: ”Min herre, min son äter för mycket godis. Kan du vara snäll och säga åt honom att sluta med det?”

Han lyssnade noga på kvinnan och sa sedan till sonen: ”Res hem och kom tillbaka om två veckor.”

Kvinnan tog sin son och åkte hem, förundrad över varför han inte hade bett pojken sluta äta så mycket godis.

Två veckor senare återvände de. Den vise mannen tittade rakt på pojken och sa: ”Min pojke, du borde sluta äta så mycket godis. Det är inte bra för din hälsa.”

Pojken nickade och lovade att han skulle göra det.

Pojkens mor frågade: ”Varför sa du inte det till honom för två veckor sedan?”

Den vise mannen log. ”För två veckor sedan åt jag fortfarande själv för mycket godis.”

Den här mannen var så karaktärsfast att han visste att hans råd bara skulle väga tungt om han följde det själv.

Det inflytande vi har över våra barn blir starkare när de ser oss vandra trofast på förbundsstigen. Profeten Jakob i Mormons bok är ett exempel på sådan rättfärdighet. Hans son Enos skrev om inflytandet av sin fars undervisning:

”Jag, Enos, visste att min far var en rättfärdig man, ty han undervisade mig om sitt språk och även i Herrens förtroende och förmaning – och välsignat vare min Guds namn för detta. ...

Och de ord jag ofta hade hört min far tala om evigt liv och de heligas glädje sjönk in djupt i mitt hjärta.”⁸

De unga krigarnas mödrar levde efter evangeliet och deras barn fylldes av övertygelse. Deras ledare rapporterade:

”De hade av sina mödrar lärt att om de inte tvivlade skulle Gud rädda dem.

Och de upprepade sina mödrars ord för mig och sade: Vi tvivlar inte på att våra mödrar visste det.”⁹

Enos och de unga krigarna fick styrka genom sina föräldrars tro, som hjälpte dem möta sina egna trosprövningar.

Vi är välsignade med Jesu Kristi återställda evangelium i vår tid, som lyfter oss när vi känner oss missmodiga eller bekymrade. Vi får vi bekräftelse på att våra ansträngningar kommer att bära frukt i Herrens egen tid om vi fortsätter framåt genom våra trosprövningar.

Min hustru och jag gjorde tillsammans med områdespresidentskapet nyligen sällskap med äldste David A. Bednar till invigningen av Port-au-Prince tempel i Haiti. Vår son Jorge, som följde med oss, beskrev sin upplevelse så här: ”Helt fantastiskt pappa! När äldste Bednar inledde invigningsbönen kände jag genast hur salen fylldes med värme och ljus. Bönen

tillförde så mycket till min uppfattning om templets syfte. Det är verkligen Herrens hus.”

I Mormons bok lär Nephi att när vi verkligen vill få veta Guds vilja, så stärker han oss. Han skrev: ”Jag, Nephi, som var mycket ung, [hade] likväl ... stor önskan att känna till Guds hemligheter. Därför ropade jag till Herren, och se, han besökte mig och uppmjukade mitt hjärta så att jag trodde alla de ord som hade talats av min far. Därför gjorde jag inte uppror emot honom så som mina bröder.”¹⁰

Syskon, låt oss hjälpa våra barn och alla omkring oss att följa Guds förbundsstig så att Anden kan undervisa dem och uppmjuka deras hjärtan så att de vill följa honom hela livet.

När jag tänker på mina föräldrars exempel inser jag att vår tro på Herren Jesus Kristus visar oss vägen tillbaka till vårt himmelska hem. Jag vet att under sker efter det att vår tro har prövats.

Jag vittnar om Jesus Kristus och hans försoningsoffer. Jag vet att han är vår Frälsare och Befriare. Han och vår himmelske Fader kom den där morgonen på våren 1820 till den unge Joseph Smith, återställsens profet. President Russell M. Nelson är vår tids profet. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Jeffrey R. Holland, ”Översteprästen för det goda som skall komma”, *Liahona*, jan. 2000, s. 45.
2. Eth. 12:6.
3. Russell M. Nelson, ”När vi går framåt tillsammans”, *Liahona*, apr. 2018, s. 7.
4. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95.
5. Russell M. Nelson, ”Inledande ord”, *Liahona*, nov. 2018, s. 7.
6. Ords. 22:6.
7. Alma 31:5.
8. Enos 1:1, 3.
9. Alma 56:47–48.
10. 1 Ne. 2:16.

ÄLDSTE RONALD A. RASBAND
i de tolv apostlarnas kvorum

Stå fast vid våra löften och förbund

Jag uppmanar er att fundera på de löften och förbund ni gör med Herren och med andra med stor integritet, i vetskap om att ni är bundna av ert ord.

Kära bröder och systrar, må vi, när vi nu avslutar det här mötet, i våra hjärtan bevara de vittnesbörd vi hört om sanningarna i Jesu Kristi evangelium. Vi är välsignade att ha den här högtidliga stunden tillsammans då vi förnyar vårt löfte till Herren Jesus Kristus att vi är hans tjänare och han är vår Frälsare.

Vikten av att göra och hålla löften och förbund är något som upptar mina tankar. Hur viktigt är det för dig att hålla ord, att vara betrodd, att göra det du säger att du ska göra, att sträva efter att hedra dina heliga förbund och att ha integritet? Genom att vara trogna våra löften till Herren och andra går vi på förbundsstigen tillbaka till vår Fader i himlen, och vi känner hans kärlek i våra liv.

Vår Frälsare Jesus Kristus är vårt stora föredöme i att göra och hålla löften och förbund. Han kom till jorden och lovade att göra Faderns vilja. Han lärde evangeliets principer i ord och handling. Han sonade våra synder så att vi kan få leva igen. Han har hedrat alla sina löften.

Kan detsamma sägas om var och en av oss? Vilka är farorna om vi fuskar

lite, tar några felsteg eller inte helt lever upp till våra förpliktelser? Hur blir det om vi sviker våra förbund? Kommer andra då att komma till Kristus i ljuset av vårt föredöme? Är du bunden av ditt ord? Att hålla löften är inte en vana utan en egenskap hos en Jesu Kristi lärjunge.

Ständigt medveten om våra svagheter i jordelivet lovade Herren: "Var ... vid gott mod och frukta inte, ty jag, Herren, är med er och skall stå vid er sida."¹ Jag har känt hans närvaro när jag har behövt bekräftelse, tröst eller större andlig insikt eller styrka, och jag har blivit djupt ödmjukad och är tacksam för hans gudomliga sällskap.

Herren har sagt: "Varje själ som överger sina synder och kommer till mig och åkallar mitt namn och lyder min röst och håller mina bud, skall se mitt ansikte och veta att jag är."² Det är kanske hans yttersta löfte.

Jag lärde mig vikten av att hålla ord när jag var ung. Ett sådant exempel är när jag stod i givakt för att läsa upp scoutlöftet. Vårt samarbete med Boy Scouts of America, fastän det nu avslutas, kommer alltid att vara ett viktigt arv för mig och för denna kyrka. Till scouternas organisation, till de många män och kvinnor som verkat flitigt som scoutledare, till mammorna – de, om några, förtjänar ett tack – och

till de unga män som deltagit i scout-verksamheten säger vi: "Tack."

Under det här mötet har vår käre profet, president Russell M. Nelson, och äldste Quentin L. Cook tillkännaggett förändringar som åter riktar vårt fokus mot ungdomarna och anpassar våra organisationer efter uppenbarad sanning. Dessutom redogjorde president Nelson och president M. Russell Ballard så sent som förra söndagen för det nya programmet för barn och ungdomar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga för hela kyrkan. Det är ett världsomfattande initiativ som fokuserar på vår Herre och Frälsare Jesus Kristus. Första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum står eniga i den här nya inriktningen, och

jag vittnar personligen om att Herren har väglett oss i vartenda steg på vägen. Jag gläder mig över att barnen och ungdomarna i kyrkan ska få uppleva detta integrerade fokus på dem i både hemmet och kyrkan – genom evangelielärande, tjänande och aktiviteter samt personlig utveckling.

Ungdomarnas tema för nästa år, 2020, handlar om Nephis klassiska löfte att "gå och göra". Han skrev: "Och det hände sig att jag, Nephi, sade till min far: Jag skall gå och göra det som Herren har befallt, ty jag vet att Herren inte ger människobarnen några befallningar utan att bereda en utväg för dem att utföra det som han befäller dem."³ Även om det yttrades för länge sedan förkunnar vi i kyrkan det i dag.

Att "gå och göra" innebär att höja sig över världens sätt, att vi tar emot och handlar efter personlig uppenbarelse, lever rättfärdigt med hopp och tro inför framtiden, att vi ingår och håller förbund att följa Jesus Kristus och därigenom ökar vår kärlek till honom, världens Frälsare.

Ett förbund är ett ömsesidigt löfte mellan oss och Herren. Som medlemmar i kyrkan sluter vi vid dopet förbund att ta på oss Jesu Kristi namn, att leva som han levde. Liksom de som döptes vid Mormons vatten sluter vi förbund att bli hans folk, att "bära varandras bördor så att de kan bli lätta, ... att sörja med dem som sörjer, ... trösta dem som står i behov av tröst och stå som vittnen om Gud alltid och i allting och överallt".⁴ Att vi stödjer varandra i kyrkan återspeglar vår förpliktelse att hedra just dessa löften.

När vi tar del av sakramentet förnyar vi detta förbund att ta på oss hans namn, och vi ger ytterligare löften om att bli bättre. Våra dagliga tankar och gärningar, både stora och små, återspeglar vår förpliktelse mot honom. Hans heliga löfte till oss lyder: "Om ni alltid kommer ihåg mig skall ni ha min Ande hos er."⁵

Min fråga i dag är: Står vi fast vid våra löften och förbund eller är de ibland halvhjärtade förpliktelse som ingås lättvindigt och därmed lätt bryts? När vi säger till någon "Jag ska be för dig", gör vi det då? När vi lovar "Jag kommer dit och hjälper till", gör vi det då? När vi förbinder oss att betala en skuld, gör vi det då? När vi räcker upp handen för att inrösta en annan medlem till ett nytt ämbete, vilket betyder att ge stöd, gör vi det då?

En kväll när jag var ung satt mamma med mig på fotändan av sin säng och pratade innerligt om vikten av att efterleva Visdomsordet. "På grund av andras

erfarenheter för länge sedan vet jag”, sa hon, ”vilken förlust av andlighet och lyhördhet som kommer av att inte leva efter Vidsomsordet.” Hon såg mig rakt i ögonen och jag kände hur hennes ord genomborrade mitt hjärta: ”Lova mig, Ronnie, i dag (hon kallade mig Ronnie), att alltid leva efter Vidsomsordet.” Jag lovade henne högtidligt att göra det, och har i alla dessa år hållit fast vid det.

Det beslutet tjänade mig väl när jag var i min ungdom och när jag senare befann mig i företagskretsar där vissa substanser flödade fritt. Jag fattade ett beslut på förhand att följa Guds lagar, och jag behövde aldrig fatta beslutet igen. Herren har sagt: ”Jag, Herren, är bunden när ni gör vad jag säger, men när ni inte gör vad jag säger har ni inget löfte.”⁶ Vad säger han till dem som håller sig till Vidsomsordet? Att vi har löfte om hälsa, styrka, visdom, kunskap och änglars beskydd.⁷

För några år sedan var syster Rasband och jag vid templet i Salt Lake

City för beseglingen av en av våra döttrar. När vi stod utanför templet med en yngre dotter som ännu inte var gammal nog att vara med på ceremonin, pratade vi om vikten av att beseglas i Guds heliga tempel. Som min mamma hade lärt mig många år tidigare, sa vi till vår dotter: ”Vi vill att du tryggt ska beseglas i templet och vi vill att du lovar oss att du, när du finner din evige livskamrat, ska bestämma ett datum med honom för besegling i templet.” Hon lovade att göra det.

Hon har senare sagt att vårt samtal och hennes löfte skyddade henne och påminde henne om ”vad som var allra viktigast”. Hon kom senare att ingå heliga förbund i beseglingen till sin make i templet.

President Nelson har sagt: ”Vi ökar ... Frälsarens kraft i våra liv när vi ingår heliga förbund och noggrant håller dessa förbund. Våra förbund binder oss till honom och ger oss gudomlig kraft.”⁸

När vi håller våra löften till varandra är det troligare att vi håller våra löften till Herren. Kom ihåg Herrens ord: ”Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.”⁹

Begrunda med mig några exempel på löften i skrifterna. Ammon och Mosiahs söner i Mormons bok förband sig ”att predika Guds ord”¹⁰. När Ammon tillfångatogs av lamanitiska styrkor fördes han fram inför lamanitkungen Lamoni. Han gav kungen löftet: ”Jag vill bli din tjänare.”¹¹ När

vår himmelske Faders barn, på båda sidorna av slöjan, förtjänar att få höra budskapet om Jesu Kristi återställda evangelium.¹⁷

Som en Herrens Jesu Kristi apostel avslutar jag med en uppmaning och ett löfte. Först, uppmaningen: Jag uppmanar er att fundera på de löften och förbund ni gör med Herren, och med andra, med stor integritet, i vetskap om att ni är bundna av ert ord. För det andra lovar jag er att när ni gör det ska Herren befästa era ord och ge sitt bifall till era gärningar i er strävan att med oförtröttad flit bygga upp era liv, era familjer och Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. Han är då med er, mina kära bröder och systrar, och ni kan med tillförsikt se fram emot att ”tas ... emot i himlen så att [ni] därigenom kan vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka ..., ty Herren Gud har talat det”¹⁸.

Det vittnar jag om och lovar i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 68:6.
2. L&F 93:1.
3. 1 Ne. 3:7.
4. Mosiah 18:8–9.
5. 3 Ne. 18:7.
6. L&F 82:10.
7. Se L&F 89:18–21.
8. Russell M. Nelson, ”Föra in Jesu Kristi kraft i våra liv”, *Liahona*, maj 2017, s. 41.
9. Matt 25:40.
10. Alma 17:14.
11. Alma 17:25.
12. Rut 1:16.
13. Luk. 10:35.
14. 1 Ne. 4:37.
15. L&F 2:2; se även L&F 27:9; 128:17; JS-H 1:39.
16. John A. Widtsoe, ”The Worth of Souls”, *Utah Genealogical and Historical Magazine*, okt. 1934, s. 189.
17. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), *HopeofIsrael*. ChurchofJesusChrist.org, s. 8.
18. Mosiah 2:41.

rövare kom för att stjäla kungens får, högg Ammon av deras armar. Kungen blev så förvånad att han lyssnade till Ammons budskap om evangeliet och blev omvänd.

Rut i Gamla testamentet lovade sin svärmor: ”Dit du går, går också jag.”¹² Hon höll sitt löfte. Den barmhärtige samariern i liknelsen i Nya testamentet lovade värdshusvärden att, om han tog hand om den skadade vandraren, ”kostar det mer ska jag betala när jag kommer tillbaka”.¹³ Zoram i Mormons bok lovade att följa med Nephi och hans bröder ut i vildmarken. Nephi berättade: ”När Zoram hade svurit oss en ed, upphörde vår fruktan vad gäller honom.”¹⁴

Hur är det med de forna löften ”som gavs till fäderna” och som i skrifterna lyder: ”Barnens hjärtan skall vända sig till sina fäder”?¹⁵ I föruttillvaron när vi valde Guds plan, lovade vi att hjälpa till att samla in Israel på båda sidor om slöjan. ”Vi ingick ett partnerskap med Herren”, förklarade äldste John A. Widtsoe för många år sedan. ”Utformningen av planen blev då inte bara Faderns verk och Frälsarens verk, utan också vårt verk.”¹⁶

”Insamlingen är det viktigaste som sker på jorden i dag”, har president Nelson sagt under sina resor runtom i världen. ”När vi talar om *insamlingen*, säger vi helt enkelt den här enkla fundamentala sanningen: Alla

REYNA I. ABURTO.

andra rådgivare i Hjälpföreningens generalpresidentskap

I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar

*Jag vittnar om att "i köld, i sol" blir Herren
kvar hos oss, och om att våra lidanden kan
"[uppslukas] av glädjen i Kristus".*

I en av våra älskade psalmer uttrycks denna vädjan: "I köld, i sol bliv, Herre, hos mig kvar."¹ Jag satt en gång i ett flygplan när det närmade sig ett stort stormväder. Utanför fönstret såg jag ett tjockt molntäcke under oss. Den nedgående solens strålar reflekterades av molnen och fick dem att lysa intensivt. Snart sänkte sig planet genom de tunga molnen, och vi var plötsligt omgivna av ett tjockt mörker som helt dolde det intensiva ljus vi hade sett bara några ögonblick tidigare.²

Mörka moln kan också bildas i våra liv och dölja Guds ljus för oss, ja till och med få oss att undra om det ljuset ens finns för oss längre. Några av de här molnen består av depression, ångest och andra former av psykiskt och känslomässigt lidande. De kan förvrida vår syn på oss själva, på andra och till och med på Gud. De drabbar kvinnor och män i alla åldrar i alla världens hörn.

Lika skadligt är det avtrubbande moln av skepsis som kan drabba andra som inte har upplevt de här utmaningarna. Precis som alla andra delar av kroppen kan hjärnan drabbas av sjukdomar, trauman och kemisk obalans.

När vårt sinne lider är det lämpligt att söka hjälp av Gud, av människorna omkring oss och av yrkeskunniga inom medicinsk och psykiatrisk sjukvård.

"Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har ... gudomliga egenskaper och förutsättningar."³ Liksom våra himmelska föräldrar och vår Frälsare har vi en fysisk kropp⁴ och upplever känslor.⁵

Mina kära systrar, det är normalt att vara ledsen eller orolig ibland. Sorg och oro är naturliga mänskliga känslor.⁶ Men om vi ständigt är sorgsna och om vår smärta blockerar vår förmåga att känna vår himmelske Faders och hans Sons kärlek och den Helige Andens inflytande, så kanske vi lider av depression, ångest eller någon annan form av psykisk ohälsa.

Min dotter skrev en gång: "Det fanns en tid ... [när] jag var extremt ledsen hela tiden. Jag hade alltid trott att sorg var något att skämmas för, och att det var ett tecken på svaghet. Så jag höll min sorg för mig själv. ... Jag kände mig helt värdelös."⁷

En vän beskrev det så här: "Sedan min tidiga barndom har jag ständigt kämpat mot känslor av hopplöshet, mörker, ensamhet och rädsla, och känslan av att jag är trasig eller defekt. Jag gjorde allt jag kunde för att dölja min smärta och aldrig ge något annat intryck än att jag mätte bra och var stark."⁸

Mina kära vänner, det kan hända vem som helst av oss, särskilt när vi, i vår tro på lyckalighetsplanen, lägger onödiga bördor på oss själva genom att tro att vi måste vara fullkomliga nu.

Sådana tankar kan vara överväldigande. Att nå fullkomlighet är en process som sker genom hela vårt dödliga liv och bortom det – och enbart genom Jesu Kristi nåd.⁹

Men när vi däremot öppnar oss om våra utmaningar och erkänner att vi inte är fullkomliga, ger vi andra tillåtelse att berätta om sin kamp. Tillsammans inser vi att det finns hopp och att vi inte behöver lida ensamma.¹⁰

Som Jesu Kristi lärjungar har vi ingått ett förbund med Gud om att vi ”är villiga att bära varandras bördor” och att ”sörja med dem som sörjer”.¹¹ Det kan innefatta att lära oss om psykisk ohälsa, hitta resurser som kan hjälpa oss prata om de här svårigheterna, och slutligen att föra oss själva och andra till Kristus, som är den store läkaren.¹² Även om vi inte vet hur vi kan relatera till det andra går igenom kan vi erkänna att deras smärta är verklig, vilket kan vara ett viktigt första steg mot att finna förståelse och läkedom.¹³

I vissa fall kan man hitta orsaken till depression eller ångest medan den andra gången kan vara svår att urskilja.¹⁴ Våra hjärnor kan lida på grund av stress¹⁵ eller överväldigande utmattning¹⁶, vilket ibland kan lindras genom justeringar i kost, sömn och motion. Andra gånger kan även terapi eller medicinering under ledning av utbildade yrkespersoner behövas.

Obehandlad psykisk ohälsa kan leda till ökad isolering, missförstånd, trasiga relationer, självskadebeteende och till och med självmord. Jag vet det av egen erfarenhet eftersom min pappa begick självmord för många år sedan. Hans död var chockerande och hjärtslitande för mig och min familj. Det har tagit mig årtal att arbeta mig igenom sorgen, och det var inte förrän nyligen som jag fick lära mig att när vi pratar om självmord på ett lämpligt sätt kan vi faktiskt förhindra snarare än uppmuntra det.¹⁷ Jag har nu pratat öppet om pappas död med mina barn och bevitnat den läkedom Frälsaren kan ge oss på båda sidor om slöjan.¹⁸

Sorgligt nog tar många som lider av svår depression avstånd från andra heliga eftersom de känner att de inte passar in i en inbillad mall. Vi kan hjälpa dem att veta och känna att de verkligen hör hemma med oss. Det är viktigt att inse att depression inte är ett resultat av svaghet, och vanligtvis inte heller av synd.¹⁹ Den ”frodas i hemlighet men krymper av empati”.²⁰ Tillsammans kan vi bryta igenom molnen av isolering och stigmatisering så att skammens börda lättas och helandets underverk kan äga rum.

Under sin jordiska verksamhet botade Jesus Kristus de sjuka och de lidande, men var och en behövde utöva tro på honom och handla för att ta emot hans läkedom. Några gick långa sträckor, andra sträckte ut handen för att röra vid hans mantel, och åter andra fick bäras till honom för att bli botade.²¹ När det handlar om läkedom, är vi inte alla i förtvivlat behov av honom? ”Är vi inte alla tiggare?”²²

Låt oss följa Frälsarens stig och öka vår medkänsla, minska vår tendens till att döma och sluta vara inspektörer av andras andlighet. Att lyssna med kärlek är en av de största gåvorna vi kan erbjuda, och vi kanske kan hjälpa till att bära eller lyfta de tunga moln som kväver våra nära och kära och våra vänner²³ så att de genom vår kärlek åter kan känna den Helige Anden och uppfatta det ljus som utgår från Jesus Kristus.

Om du ständigt omges av ”mörkrets dimma”²⁴, vänd dig till din himmelske Fader. Inget du har upplevt kan förändra den eviga sanningen att du är hans barn, och att han älskar dig.²⁵ Kom ihåg att Kristus är din Frälsare och Återlösare, och Gud är din Fader. De förstår. Tänk dig att de är nära dig, lyssnar och ger dig stöd.²⁶ De kommer att trösta dig i dina bedrövelser.²⁷ Gör

allt du kan, och lita på Herrens försonande nåd.

Det du kämpar med definierar dig inte, men det kan *förfina* dig.²⁸ Tack vare en "tagg i köttet"²⁹ kan du ha förmåga till större medkänsla med andra. Berätta om dina upplevelser enligt den Helige Andens vägledning för att "hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned och styrka de matta knäna"³⁰.

Må de av oss som just nu kämpar eller som stöttar någon som kämpar vara villiga att följa Guds bud så att vi alltid kan ha hans Ande hos oss.³¹ Låt oss göra "små och enkla"³² saker som ger oss andlig styrka. Som president Russell M. Nelson har sagt: "Inget öppnar himlarna på riktigt samma sätt som kombinationen av ökad renhet, noggrann lydnad, uppriktigt sökande, att man dagligen mättar sig med Kristi ord i Mormons bok, och regelbunden tid som viks åt tempeltjänst och släktforskning."³³

Låt oss alla minnas att Frälsaren Jesus Kristus "[har tagit] på sig [våra] skröpligheter så att hans inre kan fyllas

av barmhärtighet i köttet, så att han ... kan veta hur han skall bistå [oss] i enlighet med [våra] skröpligheter"³⁴. Han kom för "att förbinda dem som har förkrossade hjärtan, ... trösta alla sörjande, ... ge [dem] huvudprydnad i stället för aska, glädjens olja i stället för sorg, lovsångsdräkt i stället för en modfälld ande"³⁵.

Jag vittnar för er om att "i köld, i sol" blir Herren kvar hos oss, att vårt lidande kan "[uppslukas] av glädjen i Kristus"³⁶ och att "det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra".³⁷ Jag vittnar om att Jesus Kristus kommer att återvända till jorden "med läkedom under sina vingar".³⁸ Slutligen ska han "torka alla tårar från [våra] ögon ... och ingen sorg" ska finnas.³⁹ För alla som vill komma "till Kristus och bli fullkomnade i honom"⁴⁰ ska solen "inte mer gå ner, ... för HERREN ska vara [vårt] eviga ljus och [våra] sorgedagar ska vara slut".⁴¹ I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Bliv kvar hos mig" *Psalmer*, nr 100.
2. När vi var ovanför molnen kunde vi inte föreställa oss mörkret bara några meter under oss, och när vi var omgivna av mörkret nedanför hade vi svårt att föreställa oss solens strålände ljus som lyste bara några meter ovanför oss.
3. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
4. "Anden och kroppen utgör människans själ" (L&F 88:15). "Din kropp är din andes tempel. Och hur du använder kroppen påverkar din ande" (Russell M. Nelson, "Beslut för evigheten", *Liahona*, nov. 2013, s. 107).
5. Se till exempel Jes. 65:19; Luk. 7:13; 3 Ne. 17:6–7; Mose 7:28. Att lära oss känna igen och värdesätta våra känslor kan hjälpa oss använda dem konstruktivt för att bli mer som vår Frälsare Jesus Kristus.
6. Se "Sadness and Depression", kidshealth.org/en/kids/depression.html.
7. Hermana Elena Aburtos blogg, hermanaelenaaburto.blogspot.com/2015/08/. Hon skrev också:
"Den prövningen gav mig möjlighet att verkligen utöva tro på frälsningsplanen. För jag visste att min himmelske Fader älskade

mig, och att han hade en särskild plan för mig, och att Kristus förstod precis vad jag gick igenom."

"Gud skambelägger dig inte för att du saknar en färdighet. Han vill gärna hjälpa dig förbättra dig och omvända dig. Han förväntar sig inte att du ska kunna fixa allt på en gång. Du behöver inte göra det här ensam" (iwillthee.blogspot.com/2018/09/).

8. Personlig korrespondens. Hon skrev även: "Min Frälsares försonings helande salva har varit den mest ständiga källan till frid och tillflykt under min resa. När jag känner mig ensam i mina svårigheter påminns jag om att han redan har upplevt exakt det jag går igenom, å mina vägnar. ... Det finns så mycket hopp i vetenskapen om att min framtida fullkomnade, uppståndna kropp inte kommer att plågas av det här jordiska [lidandet]."
9. Se Russell M. Nelson, "Med fullkomligheten i sikte", *Nordstjärnan*, jan. 1996, s. 86–88; Jeffrey R. Holland, "Var alltså fullkomliga – till slut", *Liahona*, nov. 2017, s. 40–42; J. Devn Cornish, "Duger jag? Kommer jag att klara det?" *Liahona*, nov. 2016, s. 32–34; Cecil O. Samuelson, "What Does It Mean to Be Perfect?" *New Era*, jan. 2006, s. 10–13.
10. Det är viktigt att prata om dessa frågor med våra barn, familjer och vänner i våra hem, församlingar och samhällen.
11. Mosiah 18:8–9.
12. Se Russell M. Nelson, "Jesus Kristus – den store läkaren", *Liahona*, nov. 2005, s. 85–88; Carole M. Stephens, "Den store läkaren", *Liahona*, nov. 2016, s. 9–12.
13. Det kan vara värdefullt att kunna känna igen tecken och symptom hos sig själv och andra. Vi kan också lära oss upptäcka felaktiga eller ohälsosamma tankemönster och hur man ersätter dem med riktigare och sundare sådana.
14. Depression kan också vara en följd av positiva livsförändringar, såsom ett barns födelse eller ett nytt jobb, och kan komma när man har det bra i livet.
15. Se "Understanding Stress", *Adjusting to Missionary Life* (2013), s. 5–10.
16. Se Jeffrey R. Holland, "Som ett krossat kär!" *Liahona*, nov. 2013, s. 40.
17. Se Dale G. Renlund, "Understanding Suicide" (video), ChurchofJesusChrist.org; "Talking about Suicide" (video), ChurchofJesusChrist.org; Nishi Shimokawa, "Insikt om självmord: Varningstecken och förebyggande åtgärder", *Liahona*, okt. 2016, s. 18–23.
18. "Den helande processen påbörjas genom en barnatro på det oföränderliga faktum att vår

LISA L. HARKNESS

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Hedra hans namn

Med vår identitet och tillhörighet i förbundet kallas vi vid Jesu Kristi namn.

När föräldrar spánt inväntar ett barns födelse har de ansvaret att välja ett namn åt sitt nyfödda barn. När du föddes kanske du fick ett namn som gått i arv i din familj i generationer. Eller så kanske det namn du fick var populärt det året eller i det område där du föddes.

Profeten Helaman och hans hustru gav sina nyfödda söner Nephi och Lehi meningsfulla namn. Helaman sa senare till sina söner:

”Jag har givit er namn efter våra första föräldrar ... för att ni, när ni kommer ihåg era namn, skall komma

ihåg dem. Och när ni kommer ihåg dem skall ni komma ihåg deras gärningar ... att det är sagt, och även skrivet, att de var goda.

Därför, mina söner, vill jag att ni skall göra det som är gott.”¹

Nephis och Lehis namn hjälpte dem komma ihåg sina förfäders goda gärningar och uppmuntrade dem att också göra gott.

Systrar, oavsett var vi bor, vilket språk vi talar eller om vi är åtta eller 108 år gamla delar vi alla ett särskilt namn som har samma syfte.

Fader i himlen älskar dig och har gett dig ett sätt att få lindring. Hans älskade Son Jesus Kristus gav sitt liv för att du skulle kunna helas. Men det finns ingen magisk medicin, inget enkelt balsam som skänker denna lindring, och inte heller en enkel väg mot fullständig bot. Tillfrisknandet kräver en djup tro på Jesus Kristus och på hans oändliga förmåga att hela” (se Richard G. Scott, ”Lindra de förödande följderna av övergrepp”, *Liahona*, maj 2008, s. 42). När vi har problem tenderar vi att försöka rätta till det. Men vi behöver inte vara ensamma om att rätta till oss själva och andra. Vi behöver inte göra allt själva. Vid fler än ett tillfälle i livet har jag sökt upp terapeuter för att få hjälp att hantera svåra tider.

19. Se Joh. 9:1–7.
20. Jane Clayson Johnson, *Silent Souls Weeping* (2018), s. 197.
21. Se Matt. 9:2–7, 20–22; 14:35–36; Mark. 1:40–42; 2:3–5; 3 Ne. 17:6–7.
22. Mosiah 4:19; se även Jeffrey R. Holland, ”Är vi inte alla tiggare?” *Liahona*, nov. 2014, s. 40–42.
23. Se Rom. 2:19; 13:12; se även Jeffrey R. Holland, ”Come unto Me” (andakt vid Brigham Young University, 2 mars 1997), speeches.byu.edu.
24. 1 Ne. 8:23; se även 1 Ne. 12:4, 17; 3 Ne. 8:22.
25. Se Ps. 82:6; Rom. 8:16–18; L&F 24:1; 76:24; Mose 1:1–39.
26. Se *Adjusting to Missionary Life*, s. 20; se även Mika 7:8; Matt. 4:16; Luk. 1:78–79; Joh. 8:12.
27. Se Jakob 3:1; se även Ef. 5:8; Kol. 1:10–14; Mosiah 24:13–14; Alma 38:5. Läs din patriarkaliska välsignelse eller be om en prästadömsvälsignelse så att du kan höra och minnas hur mycket din himmelske Fader älskar dig och vill välsigna dig.
28. Se 2 Kor. 4:16–18; L&F 121:7–8, 33; 122:5–9.
29. 2 Kor. 12:7.
30. Se L&F 81:5; se även Jes. 35:3.
31. Se Moro. 4:3; L&F 20:77.
32. Alma 37:6.
33. Russell M. Nelson, ”Uppenbarelse för kyrkan, uppenbarelse för våra liv”, *Liahona*, maj 2018, s. 95.
34. Alma 7:12; se även Jes. 53:4; 2 Ne. 9:21; Mosiah 14:4.
35. Jes. 61:1–3; se även Luk. 4:18.
36. Se Alma 31:38; se även Alma 32:43; 33:23.
37. 2 Ne. 25:23.
38. Mal. 4:2; 3 Ne. 25:2.
39. Upp. 21:4.
40. Moro. 10:32.
41. Jes. 60:20.

”Alla [vi] som blivit döpta till Kristus har iklätt [oss] Kristus. ... Alla är [vi] ett i Kristus Jesus.”²

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga har ”vi först [visat] vår villighet att ta på oss Kristi namn ... genom dopförrättningen”.³ Genom det här förbundet lovade vi att alltid minnas honom, hålla hans bud och tjäna andra. Vår villighet att hålla det här förbundet förnyas varje sabbatsdag när vi tar del av sakramentet och åter fröjdas i *välsignelsen* av att ”leva det nya livet”.⁴

De namn vi fick när vi föddes visar vår individuella identitet och ger oss en tillhörighet inom våra jordiska familjer. Men när vi ”föddes på nytt” vid dopet vidgades vår insikt om vilka vi är. ”På grund av det förbund som ni har slutit skall ni nu kallas Kristi barn. ... Ty se, denna dag har han andligen fött er, ty ni säger att era hjärtan har förändrats genom tro på hans namn. Därför är ni födda av honom.”⁵

Med vår identitet och tillhörighet i förbundet kallas vi därför vid Jesu Kristi namn. Och ”inget annat namn kommer att ges, och inte heller något annat sätt eller medel varigenom frälsning kan komma till människobarnen, än i och genom Kristi namn, han som är Herren den Allsmäktige”.⁶

Jesu namn var känt långt före hans födelse. För kung Benjamin profeterade en ängel: ”Och han skall heta Jesus Kristus, Guds Son. ... Och hans mor skall heta Maria.”⁷ Hans återlösande kärleksarbete⁸ har också kungjorts för Guds barn varje gång evangeliet har funnits på jorden, från Adam och Evas dagar till och med vår tid, så att de kunde ”veta till vilken källa de kan se för att få förlåtelse för sina synder”.⁹

Förra året framförde president Russell M. Nelson ”en profetisk

vädjan” till systrarna ”att forma framtiden genom att hjälpa till att samla in det skingrade Israel”. Han bad oss sedan att läsa Mormons bok och ”markera varje vers som talar om eller syftar på Frälsaren”. Han bad att vi skulle ”[vara] målmedvetna när [vi] talar om Kristus, gläds i Kristus och predikar om Kristus för [våra] familjer och vänner”. Ni kanske redan har börjat se frukterna av hans löfte att ”ni och de dras närmare Frälsaren. ... Och förändringar, till och med underverk, börjar ske.”¹⁰

Vårt löfte att alltid minnas Frälsaren ger oss styrkan att stå för sanning och rättfärdighet, oavsett om vi är i en stor folkmassa eller på avskilda platser, där ingen vet vad vi gör förutom Gud. När vi minns honom och att vi bär hans namn, finns det inte rum för självförnedrande jämförelser eller överlägset dömande. Med blicken på Frälsaren ser vi oss själva som dem vi verkligen är: Guds älskade barn.

När vi minns våra förbund tystnar världslig oro, tvivel på oss själva blir till mod och ger hopp i prövningarna.

Och när vi snubblar och faller medan vi går framåt längs förbundsstigen behöver vi bara minnas hans namn och hans kärleksfulla godhet mot oss. ”Ty han har all makt, all visdom och all insikt. Han förstår allting och han är en barmhärtig varelse ... [mot] dem som omvänder sig och tror på hans namn.”¹¹ Nog finns det väl inget ljuvligare ljud än Jesu namn för alla dem som med ett förkrossat hjärta och en botfärdig ande försöker ”göra bättre och bli bättre”.¹²

President Nelson har lärt: ”Den tid är förbi när man kunde vara en tyst och bekväm kristen. Din religion handlar inte bara om att visa sig i kyrkan på söndagarna. Den går ut på att visa sig vara en sann lärjunge från söndag morgon till lördag kväll. ... Det finns inte något sådant som att vara en Herren Jesu Kristi lärjunge 'på deltid'.”¹³

Vår villighet att ta på oss Kristi namn är mer än ett formellt utbyte av ord. Det är inte ett passivt löfte eller ett kulturellt påhitt. Det är inte en övergångsrit eller en namnbricka vi bär. Det är inte ett ordspråk vi sätter på hyllan eller hänger på väggen. Vi har "iklätt" oss hans namn¹⁴, det har skrivits i våra hjärtan och "inpräntats i våra ansikten"¹⁵.

Vi ska alltid minnas Frälsarens försoningsoffer genom våra tankar, våra handlingar och vårt samspel med andra. Han minns inte bara *våra namn*, han minns *oss* alltid. Frälsaren förkunnade:

"Ty kan en kvinna glömma sitt dibarn så att hon inte har medlidande med sitt skötes son? Ja, de kan glömma, men jag skall inte glömma dig, o Israels hus.

Se, jag har inristat dig på mina handflator."¹⁶

President George Albert Smith lärde: "Hedra de namn ni bär, eftersom ni en dag kommer att ha förmånen och förpliktelsen att tala om för ... er Fader i himmelen ... vad ni har gjort med [dessa] namn."¹⁷

Liksom de noggrant valda namnen Nephi och Lehi, kan det sägas och

skrivs om oss att vi är sanna lärjungar till Herren Jesus Kristus? Hedrar vi Jesu Kristi namn som vi villigt har tagit på oss? Är vi både "tjänare och vittne"¹⁸ i och om hans godhet och hans återlösande makt?

För inte så länge sedan lyssnade jag på Mormons bok. I det sista kapitlet i 2 Nephi *hörde* jag Nephi säga något jag aldrig hade *läst* på samma sätt förut. Genom hela sin uppteckning undervisar han och vittnar om "Återlösaren", "Israels Helige", "Guds Lamm" och "Messias". Men när han avslutade sin redogörelse *hörde* jag honom yttra dessa ord: "Jag gläds åt tydlighet, jag gläds åt sanning, jag gläds i *min Jesus*, ty han har återlöst min själ."¹⁹ När jag *hörde* de här orden fröjdades mitt hjärta, och jag måste lyssna om och om igen. Jag kände igen och svarade på den där versen precis som jag känner igen och svarar på mitt eget namn.

Herren har sagt: "Ja, välsignat är detta folk som är villigt att bära mitt namn. Ty vid mitt namn skall de kallas, och de är mina."²⁰

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, må vi "med glädje [ta] på [oss] Kristi namn"²¹

genom att ära hans namn med kärlek, hängivenhet och goda gärningar. Jag vittnar om att han är "Guds Lamm, ja, den evige Faderns Son".²² I hans heliga barns Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Hel. 5:6–7.
2. Gal. 3:27–28.
3. D. Todd Christofferson, "Kraften i förbund", *Liahona*, maj 2009, s. 20.
4. Rom. 6:4.
5. Mosiah 5:7.
6. Mosiah 3:17.
7. Mosiah 3:8.
8. Se Alma 26:13.
9. 2 Ne. 25:26.
10. Russell M. Nelson, "Systrars roll i Israels insamling", *Liahona*, nov. 2018, s. 69–70.
11. Alma 26:35.
12. Russell M. Nelson, "Vi kan göra bättre och bli bättre", *Liahona*, maj 2019, s. 68.
13. Russell M. Nelson, "Disciples of Jesus Christ – Defenders of Marriage" (examenstal vid Brigham Young University, 14 aug. 2014), s. 3, speeches.byu.edu.
14. Gal. 3:27.
15. Se Alma 5:19.
16. 1 Ne. 21:15–16.
17. George Albert Smith, "Your Good Name", *Improvement Era*, mars 1947, s. 139.
18. Apg. 26:16.
19. 2 Ne. 33:6; betoning tillagd.
20. Mosiah 26:18.
21. Alma 46:15.
22. 1 Ne. 11:21.

FÖRSTA PRESIDENTSKAPET

Dallin H. Oaks
förste rådgivare

Russell M. Nelson
president

Henry B. Eyring
andre rådgivare

DE TOLV APOSTLARNAS KVORUM

M. Russell Ballard

Jeffrey R. Holland

Dieter F. Uchtdorf

David A. Bednar

Quentin L. Cook

D. Todd Christofferson

Neil L. Andersen

Ronald A. Rasband

Gary E. Stevenson

Dale G. Renlund

Gerrit W. Gong

Ulisses Soares

DE SJUTTIOPS PRESIDENTSKAP

L. Whitney Clayton

Patrick Kearon

Carl B. Cook

Robert C. Gay

Terence M. Vinson

José A. Teixeira

Carlos A. Gaddy

GENERALAUKTORITETSSJUTTIO (i alfabetisk ordning)

Marcos A. Adunkaitis	Rubén V. Allaud	Jose L. Alonso	Jorge M. Alvarado	Ian S. Ardern	Steven R. Bangertor	W. Mark Bassett	David S. Baxter	Randall K. Bennett	Hans T. Boom	Shayne M. Bowen	Mark A. Braegge	L. Todd Budge	Matthew L. Carpenter	Yoon Hwan Choi	Craig C. Christensen	Weatherford T. Clayton
Valeri V. Coridon	J. Devn Cornish	Joaquín E. Costa	LeGrand R. Curtis Jr	Massimo De Feo	Benjamin De Hoyos	Edward Dube	Kevin R. Duncan	Timothy J. Dyches	David F. Evans	Enrique R. Fababella	Randy D. Furik	Eduardo Gavarré	Jack N. Gérard	Ricardo P. Gimenez	Taylor G. Goody	Christoffel Golden
Walter E. González	Brook P. Hales	Kevin S. Hamilton	Allen D. Haynie	Mathias Held	David P. Homer	Paul V. Johnson	Peter M. Johnson	Larry S. Kacher	Jörg Klebingat	Joni L. Koch	Frích W. Kopschke	Hugo E. Martínez	James B. Martino	Richard J. Maynes	John A. McCune	Kyle S. McKay
Peter F. Meurs	Hugo Montoya	Marcus B. Nash	K. Brett Natress	S. Gifford Nielsen	Brent H. Nielson	Adrián Ochoa	S. Mark Palmer	Adilson de Paula Parrella	Kevin W. Pearson	Anthony D. Perkins	Paul B. Pieper	John C. Pingree Jr	Rafael E. Pino	James R. Rasband	Michael T. Ringwood	Lynn G. Robbins
Gary B. Sabin	Evan A. Schmutz	Joseph W. Strati	Vern P. Scantill	Benjamin M. Z. Tai	Brian K. Taylor	Michael John U. Teh	Juan A. Uceda	Arnulfo Valenzuela	Juan Pablo Villar	Takeshi Wada	Taneela B. Wakolo	Alan R. Walker	Scott D. Whiting	Chi Hong (Sam) Wong	Kazuhiko Yamashita	Jorge F. Zaballós

PRESIDERANDE BISKOPSRÅDET

Dean M. Davies förste rådgivare	W. Christopher Waddeell andrerådgivare

GENERALÄMBETSMÄN

Sharon Eubarik första rådgivare	Jean B. Bingham president	Reyna I. Aburto andrerådgivare
Lisa L. Haknness första rådgivare	Joy D. Jones president	Cristina B. Franco andrerådgivare
Douglas D. Holmes förste rådgivare	Stephen W. Owen president	M. Joseph Brough andrerådgivare

SÖNDAGSSKOLAN

Milton Camargo förste rådgivare	Mark L. Pace president	Jan E. Newman andrerådgivare

UNGA KVINNOR

Michelle Craig första rådgivare	Bonnie H. Gordon president	Becky Craven andrerådgivare

HJÄLPFÖRENINGEN

Lisa L. Haknness första rådgivare	Joy D. Jones president	Cristina B. Franco andrerådgivare

PRIMÄR

Douglas D. Holmes förste rådgivare	Stephen W. Owen president	M. Joseph Brough andrerådgivare

UNGA MÄN

Douglas D. Holmes förste rådgivare	Stephen W. Owen president	M. Joseph Brough andrerådgivare

BONNIE H. CORDON
Unga kvinnors generalpresident

Älskade döttrar

Allt vi gör i Unga kvinnor utgår från vår önskan att hjälpa er få orubblig tro på Herren Jesus Kristus.

Mina kära systrar, det är en glädje att vara med er! Vi bevittnar ett flöde av uppenbarelse som både utvidgar själen och upplivar oss.

Till att börja med vill jag presentera några vänner för er. De är unga kvinnor med unika talanger, seder, enskilda omständigheter och familjesituationer. Var och en av dem, liksom ni alla, har berört mig.

Möt först Bella. Hon står stark som den enda unga kvinnan i sin gren på Island.

Möt hängivna Josephine från Afrika, som på nytt har beslutat sig för att studera Mormons bok varje dag. Hon upptäcker kraften och välsignelserna som kommer av den här enkla, trofasta handlingen.

Möt slutligen min kära vän Ashtyn, en mycket speciell ung kvinna som avled efter en sex år lång kamp mot cancer. Hennes starka vittnesbörd om Jesu Kristi försoning genljuder fortfarande i mitt hjärta.

Ni är *alla* anmärkningsvärda unga kvinnor. Ni är unika, och har var och en egna gåvor och erfarenheter men är ändå lika på ett mycket viktigt och evigt sätt.

Ni är bokstavligen andedöttrar till himmelska föräldrar, och ingenting kan skilja er från deras kärlek och er Frälsares kärlek.¹ När ni närmar er honom, om så bara med små steg

framåt, upptäcker ni den varaktiga frid som får fäste i själen hos trofasta lärjungar till vår Frälsare Jesus Kristus.

President Russell M. Nelson, vår älskade profet, har bett att jag berättar om några inspirerade ändringar som hjälper er att ”utveckla [er] heliga, personliga potential”² och öka ert rättfärdiga inflytande. I kväll ska jag tala om ändringar inom fyra områden.

Unga kvinnors tema

För det första utgår allt vi gör i Unga kvinnor från vår önskan att hjälpa er få orubblig tro på Herren Jesus Kristus³ och en fast kunskap om er gudomliga identitet som en Guds dotter.

I kväll vill jag tillkännage en omarbetning av Unga kvinnors tema. Jag ber att ni ska känna den Helige Anden vittna om sanningen i dessa ord när jag läser upp det nya temat:

Jag är en älskad dotter till himmelska föräldrar⁴ med gudomliga egenskaper och en evig bestämmelse⁵.

Som lärjunge till Jesus Kristus⁶ strävar jag efter att bli som han⁷. Jag söker och handlar efter personlig uppenbarelse⁸ och tjänar andra i hans heliga namn⁹.

Jag ska stå som vittne om Gud alltid och i allting och överallt.¹⁰

I min strävan efter upphöjelse¹¹ värdesätter jag omvändelsens gåva¹² och försöker förbättra mig varje dag¹³. Med tro¹⁴ ska jag stärka mitt hem och min familj¹⁵, ingå och hålla heliga förbund¹⁶ och ta emot templets¹⁷ förrättningar¹⁸ och välsignelser.

Lägg märke till skiftet från ”vi” till ”jag”. De här sanningarna gäller dig personligen. Du är en älskad dotter till himmelska föräldrar. Du är en förbundslärjunge till vår Frälsare Jesus Kristus. Jag uppmanar dig att studera och begrunda dessa ord. Jag vet att när du gör det får du ett vittnesbörd om att de är sanna. När du förstår de här sanningarna förändras ditt sätt att ta itu med utmaningar. När du känner till din identitet och ditt syfte hjälper det dig att lägga din vilja i linje med Frälsarens.

Du får frid och vägledning när du följer Jesus Kristus.

Unga kvinnors klasser

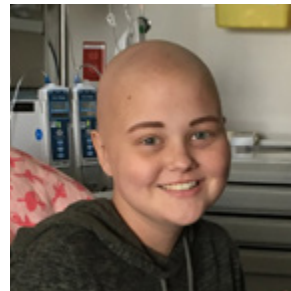
Den andra ändringen gäller Unga kvinnors klasser. Äldste Neal A.

Bella från Island

Josephine från Afrika

Ashtyn som kämpade mot cancer

Namn på Unga kvinnors klasser

För det tredje kommer alla klasser efter den här omorganisationen att kallas vid det enande namnet ”Unga kvinnor”.²⁰ Vi avvecklar namnen Bikupor, Miaflickor och Laurel.

Stärka klasspresidentskapen

Det sista området jag vill tala om är vikten av klasspresidentskap. Oavsett hur klasserna i Unga kvinnor är organiserade ska varje klass ha ett klasspresidentskap!²¹ Det är enligt gudomlig plan som unga kvinnor kallas att leda i sin ungdom.

Klasspresidentskaps roll och syfte har stärkts och tydligare definierats. Frälsningsarbetet är ett av dessa viktiga ansvar, särskilt inom områdena stödverksamhet, missionsarbete, aktivering samt tempeltjänst och släktforskning.²² Ja, det är så här vi samlar in Israel²³ – ett härligt arbete för alla unga kvinnor som medlemmar i Herrens ungdomskår.

Som ni vet kallar Herren presidentskap på varje nivå i kyrkan till att leda hans folk. Unga kvinnor, att vara medlem i ett klasspresidentskap kan vara ert första tillfälle att delta i det här inspirerade mönstret för ledarskap. Vuxna ledare, gör kallelsen av klasspresidentskap till en prioritet och led sedan tillsammans med dem, sida vid sida. Var mentorer och vägled dem så att de kan lyckas.²⁴ Oavsett nivån av ledarerfarenhet hos ett klasspresidentskap, börja där de är och hjälp dem utveckla de färdigheter och det självförtroende som hjälper dem som ledare. Håll er nära dem, men ta inte över. Anden vägleder er när ni vägleder dem.

Chloe

Maxwell sa: ”Det som människor så ofta och så innerligt behöver är att få skydd från livets stormar i tillhörighetens fristad.”¹⁹ Våra klasser måste vara fristäder från stormarna, trygga platser för kärlek och tillhörighet. För att bygga större enighet, stärka vänskap och öka känslan av tillhörighet inom Unga kvinnor gör vi vissa ändringar i klassuppdelningen.

I över ett århundrade har unga kvinnor delats upp i tre klasser. Från och med nu ber vi Unga kvinnors ledare och biskopar att i en anda av bön begrunda varje ung kvinnas behov och organisera dem enligt församlingens specifika omständigheter. Här är några exempel på hur detta kan se ut.

- Om ni har få unga kvinnor kan ni ha en Unga kvinnor-klass där alla träffas tillsammans.

- Kanske har ni en stor grupp unga kvinnor som är tolv år gamla och en mindre grupp unga kvinnor som är äldre. Ni kan bestämma er för att ha två klasser: Unga kvinnor 12 och Unga kvinnor 13–18.
- Eller om ni har en stor församling med 60 unga kvinnor som närvarar, så kan ni ha sex klasser, en för varje ålder, organiserade efter år.

Oavsett hur era klasser organiseras är ni unga kvinnor livsviktiga när det gäller att bygga upp enighet. Var ett ljus för människorna omkring er. Visa den kärlek och omsorg som ni hoppas få av andra. Fortsätt att med en bön i hjärtat sträcka er utåt och vara den kraften för det goda. När ni gör det fylls era liv av vänlighet. Ni får en bättre känsla för andra och börjar i gengäld se deras godhet.

För att illustrera föräldrarnas och ledarnas viktiga roller som mentorer, låt mig berätta något. Chloe kallades att verka som klasspresident. Hennes vise prästadömsledare uppmuntrade henne att söka Herrens hjälp för att rekommendera namn till sitt presidentskap. Chloe bad och fick ganska snabbt inspiration om vilka hon skulle rekommendera som sina rådgivare. När hon fortsatte att fundera och be om en sekreterare ledde Anden henne gång på gång att fokusera på en ung kvinna som hon blev förvånad över – någon som sällan kom till kyrkan eller aktiviteterna.

Eftersom Chloe kände sig osäker över maningen pratade hon med sin mamma, som förklarade att ett sätt för oss att få uppenbarelse är genom återkommande tankar. Med förnyat självförtroende kände Chloe att hon kunde rekommendera den här unga kvinnan. Biskopen utfärdade kallelsen, och den unga kvinnan tackade ja. Efter att ha avskilts sa den här rara sekreteraren: "Vet ni, jag har aldrig känt att jag fått plats eller behövs någonstans. Jag har känt att jag inte passar in. Men med det här ämbetet känns det som om min himmelske Fader har ett syfte och en plats för mig." När Chloe och hennes mamma lämnade mötet vände sig Chloe till sin mamma och sa, med tårar i ögonen: "Uppenbarelser finns på riktigt! Uppenbarelser fungerar faktiskt!"

Klasspresidentskap, ni har kallats av Gud och fått förtroendet att leda en grupp av hans döttrar. Herren känner er. Han valde er.²⁵ Ni har blivit *avskilda* av någon som har prästadöms myndighet. Det innebär att när ni utför era ämbetens plikter, utövar ni prästadöms myndighet. Ni har ett viktigt arbete att utföra. Var uppmärksamma på och handla efter den Helige Andens maningar. När ni gör det kan ni tjäna med

tillförsikt, för ni tjänar inte ensam!

Klasspresidenter, vi behöver er visdom, era röster och er energi i församlingens nya ungdomsråd som äldste Cook tillkännagav i dag. Ni är en oundgänglig del av lösningen för att möta era bröders och systrars behov.²⁶

Dessa ändringar i klassorganisationen och ledarskapet kan påbörjas så snart som församlingar och grenar är redo, men ska vara på plats senast den 1 januari 2020.

Mina kära systrar, jag vittnar om att

de ändringar jag har talat om i dag är inspirerad vägledning från Herren. När vi noggrant genomför de här ändringarna, må vi då aldrig tappa vårt syfte ur sikte: att stärka vår beslutsamhet att följa Jesus Kristus och hjälpa andra att komma till honom. Jag vittnar om att det här är hans kyrka. Vad tacksam jag är för att han låter oss vara en mycket viktig del av hans heliga verk!

Jag ber att samme Ande som har väglett dessa ändringar ska vägleda er när ni strävar framåt längs förbundsstigen. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Rom. 8:35–39.
2. Russell M. Nelson, "Vittnen, aronska prästadöms kворum och Unga kvinnors klasser", *Liahona*, nov. 2019, s. 39.
3. Se Ords. 3:5–7; Jakob 7:5.
4. Se Rom. 8:16–17; L&F 76:24; "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
5. Se 2 Petr. 1:3–4; Alma 37:44; L&F 78:18; "Familjen: Ett tillkännagivande för världen".
6. Se Joh. 13:14–15, 35.
7. Se Matt. 22:37–39; 25:40; 3 Ne. 12:48.
8. Se Joh. 16:13; 3 Ne. 14:7–8; Moro. 7:13; 10:5; L&F 8:2; 9:8; 11:13.
9. Se Matt. 20:26–28; 22:37–39; 25:34–40; 3 Ne. 26:19.
10. Se Jes. 43:10; Mosiah 18:9; L&F 14:8.

PRESIDENT HENRY B. EYRING
andre rådgivare i första presidentskapet

11. Se Rom. 8:17; 2 Ne. 9:18; 31:20; L&F 84:38; 132:49; Mose 1:39.
12. Se Hel. 12:23; Moro. 10:33; L&F 58:42.
13. Se Alma 34:33; L&F 82:18.
14. Se Hebr. 11; 2 Ne. 31:19–20; Alma 32:21.
15. Se Jos. 24:15; L&F 109:8; 132:19.
16. Se 2 Mos. 19:5; 1 Ne. 14:14; 2 Ne. 11:5; L&F 54:6; 66:2; 90:24.
17. Se Ps. 24:3; Jes. 2:3; Hes. 37:26.
18. Se Mosiah 13:30; Alma 30:3; L&F 84:20–22; TA 1:3.
19. Neal A. Maxwell, *All Things Shall Give Thee Experience* (1979), s. 55.
20. Klasserna ska kallas vid det enande namnet "Unga kvinnor". För att namnge en viss klass, lägg till åldern. Till exempel: "Unga kvinnor 12–14"; "Unga kvinnor 15–18" (se *Handbok 2: Kyrkans förvaltning*, 10.1.5, JesuKristiKyrka.org).
21. Ett klasspresidentskap ska kallas för varje klass i Unga kvinnor. Där så är möjligt ska ett helt presidentskap kallas med en president, två rådgivare och en sekreterare. Om så behövs kan ett ofullständigt presidentskap kallas (se *Handbok 2*, 10.3.5).
22. Se *Handbok 2*, 10.3.5.
23. Se Russell M. Nelson, "Israels hopp" (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
24. Ytterligare anvisningar för vuxna ledare i Unga kvinnor ges i *Handbok 2*, kap. 10.
25. Se Henry B. Eyring, "Var värdig det kall du har fått", *Liahona*, nov. 2002, s. 76.
26. Om ni bara har en klass och ett klasspresidentskap kan hela presidentskapet delta i församlingens ungdomsråd tillsammans med kvorumpresidenterna för aronska prästadömet så att det råder jämvikt mellan unga kvinnor och unga män (se *Handbok 2*, 18.2.9).

Förbundskvinnor i partnerskap med Gud

Att bli en förbundskvinna i partnerskap med Gud är det sätt på vilket Guds döttrar alltid har gett moderlig omsorg, väglett och tjänat.

Jag är tacksam för välsignelsen att få tala till er, ni Guds förbundsödottrar. I kväll vill jag uppmuntra er i det stora tjänande som ni är kallade till. Ja, varje Guds dotter som hör min röst har fått en kallelse av Herren Jesus Kristus.

Din kallelse började när du sattes på jorden, på en plats och vid en tid som hade utsetts åt dig av en Gud som känner dig fullständigt och som älskar dig som sin dotter. I andevärlden kände han dig och undervisade dig, och han satte dig där du skulle få den i världshistorien ovanliga möjligheten att inbjudas att träda ner i en

dopbassäng. Där skulle du komma att höra de här orden uttalas av en kallad Jesu Kristi tjänare: "Med fullmakt av Jesus Kristus döper jag dig i Faderns och i Sonens och i den Helige Andens namn. Amen."¹

När du kom upp ur vattnet hade du tackat ja till ännu en kallelse att tjäna. Som ny förbundsödotter till Gud gav du ett löfte och tog emot ett uppdrag i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga, i vilken du blev konfirmerad som medlem. Du ingick förbund med Gud om att ta på dig Jesu Kristi namn, hålla hans bud och tjäna honom.

För var och en som ingår de här förbunden är den tjänst som Herren kallar honom eller henne till att utföra perfekt anpassad till honom eller henne. Men Guds förbundsdottrar och -söner delar alla ett viktigt och glädjefyllt kall. Kallet att tjäna andra åt honom.

I ett tal till systrarna gav president Russell M. Nelson en underbar sammanfattning av Herrens kallelse till dig att arbeta med honom i hans verk. President Nelson beskrev ditt kall på det här sättet: ”Herren sa: ’Mitt verk och min härlighet [är] att åstadkomma odödlighet och evigt liv för människan’ (Mose 1:39). Därför kan hans hängivna dotter och lärjunge i sanning säga: ’Mitt verk och min härlighet är att hjälpa mina kära att nå detta himmelska mål.’

Att hjälpa andra människor nå sin celestia potential är en del av kvinnans gudomliga uppdrag. Som mor, lärare eller fostrande helig formar hon levande lera så att den får formen av hennes förhoppningar. I partnerskapet med Gud är hennes gudomliga uppdrag att hjälpa andar att få leva och själar att bli upplyfta. Detta är ändamålet med hennes skapelse. Det är en uppgift som förädlar, uppbygger och upphöjer.”²

Du kan inte veta när eller hur länge din personliga mission ska fokusera på tjänande i kallelsen som mor, ledare eller tjänande syster. Av kärlek ger Herren oss inte valet av tidpunkt, varaktighet eller ordningsföljd på våra uppdrag. Ändå vet du genom skrifterna och de levande profeterna att alla de här uppdragen ska komma, antingen i det här livet eller i nästa, till varje Guds dotter. Och de utgör alla en förberedelse för evigt liv i en kärleksfull familj – ”den största av alla Guds gåvor”³.

Du gör klokt i att sätta in alla krafter på att förbereda dig nu med det målet i

sikte. Den uppgiften görs enklare av att var och en av de här uppdragen kräver i stort sett samma förberedelser.

Vi börjar med uppdraget att vara en tjänande syster. Vare sig du har det uppdraget som 10-årig dotter i en familj där fadern har gått bort eller som Hjälpföreningens president i en stad som nyligen drabbats av eldsvåda eller när du ligger på sjukhus och hämtar dig efter en operation, så har du möjlighet att uppfylla din kallelse från Herren att vara hans tjänande dotter.

De verkar vara väldigt olika typer av tjänandeuppdrag. Men de kräver alla förberedelsen av ett starkt, kärleksfullt hjärta, en orädd tro på att Herren inte ger några befallningar utan att bereda en utväg, samt en längtan efter att gå och göra något för honom.⁴

Tack vare att hon var förberedd, kramade den 10-åriga dottern om sin mor som blivit änka och bad för att få veta hur hon kunde hjälpa sin familj. Och hon fortsatte med det.

Hjälpföreningens president hade förberett sig på att tjäna före den oväntade branden i området. Hon hade lärt känna och älskade människorna. Hennes tro på Jesus Kristus hade vuxit genom åren av att hon hade fått svar på sina böner om att Herren skulle hjälpa henne att utföra små tjänster åt honom. Tack vare sin långa förberedelse var hon redo och ivrig att organisera systrarna för att tjäna de individer och familjer som var i nöd.

En syster som låg på sjukhus efter en operation var beredd att tjäna sina medpatienter. Hon hade ägnat en

livstid åt att å Herrens vägnar tjäna varje främling som om denne var en granne eller vän. När hon i hjärtat kände sig kallad att tjäna på sjukhuset tjänade hon andra så modigt och med en sådan kärlek att de andra patienterna började hoppas att hon inte skulle tillfriskna alltför snabbt.

På samma sätt som du förbereder dig för att tjäna kan du och måste du förbereda dig för din kallelse att vara en ledare åt Herren när tiden kommer. Det kommer att krävas tro på Jesus Kristus, rotad i din djupa kärlek till skrifterna, för att leda folket och undervisa om hans ord utan fruktan. Då är du förberedd för att ha den Helige Anden som din ständiga följeslagare. Du kommer att vara ivrig att säga "Jag gör det!" när din rådgivare i Unga kvinnors presidentskap med panik i rösten säger: "Syster Alvarez är sjuk i dag. Vem ska undervisa hennes klass?"

Det är i stort sett samma förberedelse som krävs inför den underbara dagen när Herren kallar dig till ett uppdrag som mor. Men det kräver också ett ännu mer kärleksfullt hjärta än vad du har behövt tidigare. Det kräver en tro på Jesus Kristus utöver den du någonsin tidigare haft i hjärtat. Och det kräver en förmåga att be om den Helige Andens inflytande, vägledning och tröst utöver vad du kanske trodde ens var möjligt.

Du undrar kanske med all rätt hur en man, oavsett ålder, kan veta vad mödrar behöver. Det är en rimlig fråga. Män kan inte veta allt, men vi kan inhämta en del lärdomar genom uppenbarelse från Gud. Och vi kan också lära oss mycket genom att observera, när vi tar tillfället att söka Andens hjälp med att förstå det vi observerar.

Jag har observerat Kathleen Johnson Eyring under de 57 år vi har varit gifta. Hon är mor till fyra pojkar och två flickor. Fram till denna dag har hon bejakat kallelsen att utöva ett moderligt inflytande på över hundra nära

släktingar och hundratals fler som hon har adopterat i sitt modershjärta.

Ni kommer ihåg president Nelsons perfekta beskrivning av kvinnans gudomliga uppdrag – som innefattar hennes uppdrag att vara som en mor för andra: "Som mor, lärare eller fostrande helig formär hon levande lera, så att den får formen av hennes förhoppningar. I partnerskapet med Gud är hennes gudomliga uppdrag att hjälpa andar att få leva och själar att bli upplyfta. Detta är ändamålet med hennes skapelse."⁵

Så vitt jag kan se har min hustru Kathleen följt maningen som gavs till

PRESIDENT DALLIN H. OAKS
förste rådgivare i första presidentskapet

vår Faders döttrar. Nyckeln verkar ligga i orden ”hon [formar] levande lera, så att den får formen av hennes förhoppningar ... i partnerskapet med Gud.” Hon har inte tvingat. Hon har format. Och hon har haft en mall för sina förhoppningar, och efter den har hon försökt forma dem hon har älskat och varit som en mor för. Hennes mall har varit Jesu Kristi evangelium – vilket jag kunde se genom att ödmjukt observera henne under alla år.

Att bli en förbundskvinna i partnerskap med Gud är det sätt på vilket Guds döttrar alltid har gett moderlig omsorg, väglett och tjänat på det sätt och den plats han har förberett åt dem. Jag lovar att du ska finna glädje på din färd mot ditt himmelska hem längs vägen tillbaka till honom som en Guds dotter som håller sina förbund.

Jag vittnar om att Gud Fadern lever, och han älskar dig. Han besvarar dina böner. Hans älskade Son leder, i varje detalj, Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga. President Russell M. Nelson är hans levande profet. Och Joseph Smith såg och talade med Gud Fadern och Jesus Kristus i en trädunge i Palmyra i delstaten New York. Jag vet att det är sant. Jag vittnar också om att Jesus Kristus är din Frälsare. Han älskar dig. Och genom hans försoning kan du bli renad och upplyft till de höga och heliga kall som ska komma till dig. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 20:73.
2. Se Russell M. Nelson, ”Kvinna – av obegränsat värde”, *Nordstjärnan*, jan. 1990, s. 20.
3. L&F 14:7.
4. Se 1 Ne. 3:7.
5. Se Russell M. Nelson, ”Kvinna – av obegränsat värde”, s. 20.

Två stora bud

*Vi måste försöka hålla båda de stora buden.
För att göra det går vi balansgång mellan lagen
och kärleken.*

Mina kära systrar i Jesu Kristi evangelium, jag hälsar er som den eviga familjens gudomligt utvalda beskyddare. President Russell M. Nelson har sagt: ”Denna kyrka återställdes så att familjer kunde bildas, beseglas och upphöjas för evigt.”¹ Denna lärosats är av stor betydelse för personer som identifierar sig som homosexuella, bisexuella, trans- och queerpersoner, som vanligtvis går under samlingsnamnet HBTQ.² President Nelson har också påmint oss om att vi inte ”alltid måste hålla med varandra för att älska varandra”.³ De här profetiska lärosatserna är viktiga att ta upp i familjesamtal för att besvara frågor från barn och ungdomar. Jag har bett och sökt inspiration för att tala till den här åhörarskaran eftersom ni på ett unikt sätt påverkas av de här frågorna, som direkt eller indirekt påverkar varje familj i kyrkan.

I.

Jag börjar med det som Jesus sa var de två stora buden.

”Du ska älska Herren din Gud av hela ditt hjärta och av hela din själ och av hela ditt förstånd.

Det är det största och första budet.

Sedan kommer ett som liknar det: Du ska älska din nästa som dig själv.”⁴

Det innebär att vi är befallda att älska alla eftersom Jesus liknelse om den barmhärtige samariern lär att alla är vår nästa.⁵ Men i vår iver att hålla det här andra budet får vi inte glömma det första, att älska Gud av hela vårt hjärta, vår själ och vårt förstånd. Vi visar den kärleken genom att hålla hans bud.⁶ Gud kräver att vi lyder hans bud, för det är bara genom den lydningen, och omvändelse, som vi kan återvända för att bo i hans närhet och bli fullkomliga som han är.

I ett tal vid BYU nyligen talade president Russell M. Nelson om det han kallade ett ”starkt samband mellan Guds kärlek och hans lagar”⁷. De lagar som framför allt gäller de frågor som har att göra med dem som identifierar sig som HBTQ är Guds lag om äktenskap och den tillhörande kyskhetslagen. Båda är nödvändiga i vår himmelske Faders frälsningsplan för sina barn. Som president Nelson har sagt: ”Guds lagar är helt och hållet motiverade av hans oändliga kärlek till oss och av hans önskan att vi ska bli allt som vi kan bli.”⁸

President Nelson lärde: ”Många länder ... har legaliserat samkönade äktenskap. Som medlemmar i kyrkan respekterar vi landets lagar ... däribland borgerligt äktenskap. Sanningen är emellertid den att i begynnelsen ... instiftades äktenskapet av Gud! Och än i dag definieras det av honom som en förening mellan man och kvinna. Gud har inte ändrat *sin* definition av äktenskapet.”

President Nelson fortsatte: ”Gud har inte heller ändrat sin kyskhetslag. Kraven för att besöka templet har inte ändrats.”⁹

President Nelson påminde oss alla om att ”vårt uppdrag som apostlar är att inte lära ut något annat än sanning. Det uppdraget ger *inte* [apostlarna] myndighet att ändra på gudomliga lagar.”¹⁰ Således, mina systrar, måste kyrkans ledare alltid undervisa om den unika betydelsen av äktenskap mellan man och kvinna och den relaterade kyskhetslagen.

II.

Arbetet som Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga utför handlar i slutändan om att förbereda Guds barn för det celestialet riket, och i synnerhet för dess högsta härlighet: upphöjelse eller evigt liv. Denna högsta bestämmelse är möjlig endast genom evigt äktenskap.¹¹ Evigt liv inbegriper den inneboende skaparkraften hos mannen

och kvinnan¹² – det nutida uppenbarelse beskriver som ”en fortsättning på avkomman i evigheters evighet”¹³.

I sitt tal till unga vuxna lärde president Nelson: ”Genom att följa Guds lagar kan du tryggt fortsätta utvecklas mot den slutliga upphöjelsen”¹⁴ – det vill säga att bli som Gud, med det upphöjda livet och den gudomliga potentialen våra himmelska föräldrar har. Detta är den bestämmelse vi vill att alla som vi älskar ska nå. På grund av den kärleken kan vi inte låta vår kärlek få företräde framför buden och planen och Guds verk, som vi vet skulle ge dem vi älskar deras största glädje.

Men det finns många som vi älskar, däribland några som har det återställda evangeliet, som inte tror på eller väljer att inte följa Guds bud om äktenskap och kyskhetslagen. Vad gäller för dem?

Guds lära visar att vi alla är hans barn och att han har skapat oss för att vi ska uppleva glädje.¹⁵ Nutida uppenbarelse lär att Gud har framlagt en plan

för jordelivets upplevelser där vi alla kan välja lydnad och söka hans största välsignelser, eller göra val som leder till ett av de mindre härliga rikena.¹⁶ På grund av Guds stora kärlek till alla sina barn är de lägre rikena ändå underbarare än vad dödliga människor kan förstå.¹⁷ Jesu Kristi försoning gör allt det här möjligt när han ”förhärligar Fadern och frälser alla hans händers verk”¹⁸.

III.

Jag har talat om det första budet, men hur är det med det andra? Hur håller vi budet att älska vår nästa? Vi strävar efter att övertyga våra medlemmar om att de som är homosexuella, bisexuella, trans- och queerpersoner i ord och handling ska behandlas med den kärlek som vår Frälsare befäller oss att visa alla våra medmänniskor. När samkönat äktenskap legaliserades i USA förkunnade därför Första presidentskapet: ”Jesu Kristi evangelium lär oss att älska och behandla alla människor med vänlighet och artighet – även om vi har olika åsikter. Vi vill framhålla att de som drar nytta av lagar eller domstolsbeslut som auktoriserar samkönade äktenskap inte ska behandlas respektlöst.”¹⁹

Vidare får vi aldrig trakassera dem som inte delar våra uppfattningar och förpliktelser.²⁰ Beklagligt nog finns det en del personer i sådana omständigheter som fortsätter att känna sig marginaliserade och utstötta av vissa medlemmar och ledare i våra familjer, församlingar och stavar. Vi måste alla sträva efter att vara vänligare och artigare.

IV.

Av orsaker vi inte förstår får vi olika utmaningar under jordelivet. Men vi vet att Gud hjälper var och en av oss att övervinna dessa utmaningar om vi uppriktigt söker hans hjälp. Efter att ha

lidit och omvänt oss från brott mot de lagar som vi har fått undervisning om är vi alla ämnade för ett härlighetsrike. Den yttersta och slutgiltiga domen förkunnas av Herren – den ende som har den nödvändiga kunskapen, visdomen och nåden för att kunna döma var och en av oss.

Till dess måste vi försöka hålla båda de stora buden. För att göra det går vi balansgång mellan lagen och kärleken – vi håller buden och vandrar längs förbundsstigen samtidigt som vi älskar vår nästa längs vägen. Den här vandringen kräver att vi söker gudomlig inspiration om vad vi ska stödja och vad vi ska motsätta oss, och om hur vi samtidigt ska älska, lyssna respektfullt och undervisa. Vår vandring kräver att vi inte kompromissar med buden utan visar förståelse och kärlek i fullt mått. Vår vandring måste vara hänsynsfull mot barn som är osäkra om sin sexuella läggning, men den undviker för tidig karaktärisering eftersom denna osäkerhet hos de flesta barn kraftigt minskar med tiden.²¹ Vår vandring motsätter sig rekrytering bort från förbundsstigen och vägrar att stödja dem som leder bort

människor från Herren. I allt detta minns vi att Gud utlovar hopp och slutligen glädje och välsignelser till alla som håller hans bud.

V.

Mödrar och fäder och vi alla har ansvaret att undervisa om båda de stora buden. För kyrkans kvinnor beskrev president Spencer W. Kimball den plikten i denna stora profetia: ”En stor del av den kraftiga tillväxt som ska äga rum i kyrkan i de sista dagarna beror på att många av de goda kvinnorna i världen ... ska dras till kyrkan i stora skaror. Detta kommer att ske i den mån kvinnorna i kyrkan återspeglar rättfärdighet och tydlighet i sina liv, och i den mån kvinnorna i kyrkan betraktas som annorlunda ... än kvinnorna i världen. ... Sålunda blir föredömliga kvinnor i kyrkan en betydande kraft både när det gäller den kvantitativa och den andliga tillväxten i kyrkan i den sista tiden.”²²

President Russell M. Nelson talade om den profetian när han sa att ”den dag som president Kimball förutsåg är i dag. Det var er han förutsåg!”²³ Föga insåg vi som hörde den profetian

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

för 40 år sedan, att bland dem som kvinnorna i denna kyrka kanske räddar finns deras egna kära vänner och släktingar som för närvarande är påverkade av världens prioriteringar och djävulska förvrängningar. Min bön och välsignelse är att ni undervisar och handlar för att uppfylla den profetian, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, "Celestialt äktenskap", *Liahona*, nov. 2008, s. 93.
2. Det finns för många initialer för att nämna dem alla, men för det här talet räcker det med de här huvudsakliga initialerna.
3. Russell M. Nelson, tal under det årliga konventet för National Association for the Advancement of Colored People (NAACP), Detroit, Michigan, 21 juli 2019.
4. Matt. 22:37–39.
5. Se Luk. 10:29–37.
6. Se Joh. 14:15.
7. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God" (andakt vid Brigham Young University, 17 sep. 2019), speeches.byu.edu.
8. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
9. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
10. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
11. Se L&F 132:7–13.
12. Se 1 Kor. 11:11; L&F 131:1–4.
13. L&F 132:19.
14. Russell M. Nelson, "The Love and Laws of God".
15. Se 2 Ne. 2:25.
16. Se L&F 76:71–113.
17. Se L&F 76:89.
18. L&F 76:43; betoning tillagd.
19. "Response to the Supreme Court Decision Legalizing Same-Sex Marriage in the United States", bilaga till brev från första presidentskapet, 29 juni 2015.
20. Se Dallin H. Oaks, "Att älska andra och leva med olikheter", *Liahona*, nov. 2014, s. 25–28; "Kärleken och lagen", *Liahona*, nov. 2009, s. 26–29.
21. Se till exempel Michelle Forcier, MD, "Adolescent Sexuality", UpToDate, 3 juni 2019, uptodate.com/contents/adolescent-sexuality.
22. Se *Kyrkans presidenters lärdomar: Spencer W. Kimball* (2006), s. 225–226.
23. Russell M. Nelson, "En vädjan till mina systrar", *Liahona*, nov. 2015, s. 96.

Andliga skatter

Allteftersom ni utövar tro på Herren och hans prästadömes kraft, kommer er förmåga att dra nytta av denna andliga skatt som Herren har gjort tillgänglig att öka.

Tack för den vackra musiken. När vi alla stod upp för att sjunga mellanpsalmen "Tack, Gud, att profeter du sänder" kom två överväldigande tankar till mitt sinne. Den ena handlar om profeten Joseph Smith, den här tidsutdelningens profet. Min kärlek till och beundran för honom växer för varje dag som går. Den andra tanken kom när jag såg på min hustru, mina döttrar, kvinnliga barnbarn och barnbarns barn. Jag kände att jag skulle vilja göra anspråk på var och en av er som en del av min familj.

För ett antal månader sedan, i slutet av en begåvnings-session i templet, sa jag till min hustru Wendy: "Jag hoppas att systrarna förstår de andliga skatter som finns för dem i templet." Systrar, mina tankar går ofta till er. Det skedde också för två månader sedan när Wendy och jag besökte Harmony i Pennsylvania.

Det var vår andra resa dit. Båda gångerna har vi blivit djupt berörda när vi gått på den heliga marken där. Det var i närheten av Harmony som Johannes Döparen visade sig för

Joseph Smith och återställde aronska prästadömet.

Det var där som apostlarna Petrus, Jakob och Johannes visade sig för att återställa melkisedekska prästadömet.

Det var i Harmony som Emma Hale Smith verkade som sin makes första skrivare när profeten översatte Mormons bok.

Det var också i Harmony som Joseph fick en uppenbarelse som uttryckte Guds vilja för Emma. Herren befallde Emma att förklara skrifterna, att förmana kyrkan, att ta emot den Helige Anden och att ägna sin tid åt att "lära mycket". Emma blev också tillsagd att "lägga åt sidan det som hör världen till och söka det som hör till en bättre värld" och att hålla fast vid sina förbund med Gud. Herren avslutade sina förmaningar med de här genomträngande orden: "Detta är min röst till alla."¹

Allt som hände i detta område har en djup inverkan på *era* liv. Prästadömet återställelse, tillsammans med Herrens anvisningar till Emma, kan vägleda och välsigna var och en av er. Vad jag önskar att ni ska förstå att prästadömet återställelse är lika relevant för er som kvinnor som den är för män. Eftersom melkisedekska prästadömet har återställts har både förbundstroga kvinnor och män tillgång till "kyrkans *alla* andliga välsignelser"² eller, skulle vi kunna säga, till alla de andliga skatter som Herren har för sina barn.

Varje kvinna och varje man som sluter förbund med Gud och håller de förbunden, och som värdigt deltar i prästadömet förrättningar, har direkt tillgång till Guds kraft. De som har tagit emot sin begåvning i Herrens hus får gåvan av Guds prästadömes kraft på grund av sina förbund, tillsammans med en gåva av kunskap om hur man drar nytta av den kraften.

Himlarna är precis lika öppna för *kvinnor* som har begåvats med prästadömet kraft som för män som bär prästadömet. Jag ber att sanningen ska inskrivas i hjärtat hos er var och en eftersom jag tror att det kommer att förändra era liv. Systrar, ni har rätten att rikligt dra nytta av Frälsarens kraft till att hjälpa era familjer och andra ni älskar.

Nu kanske ni säger till er själva: "Det låter underbart, men hur gör jag det? Hur drar jag nytta av Frälsarens kraft i mitt liv?"

Ni hittar inte den här processen utförligt förklarad i någon manual. Den Helige Anden blir er personliga lärare i er strävan att förstå vad Herren vill att ni ska veta och göra. Den här processen är varken snabb eller lätt, men den *är* andligt upplivande. Vad kan vara mer spännande än att arbeta med Anden för att förstå Guds kraft – prästadömet kraft?

Vad jag *kan* säga är att för att få tillgång till Guds kraft i era liv krävs samma saker som Herren befallde Emma och var och en av er att göra.

Så, jag uppmanar er att under bön studera kapitel 25 i Läran och

förbunden och upptäcka vad den Helige Anden undervisar *just er* om. Er personliga andliga strävan kommer att ge er glädje allteftersom ni förvärvar, förstår och använder den kraft som ni har blivit begåvade med.

En del av denna strävan kräver att ni lägger många av den här världens ting åt sidan. Ibland pratar vi nästan lättvindigt om att vända oss bort från världen och dess stridigheter, påträngande frestelser och falska filosofier. Men att *verkligt* göra det kräver att ni analyserar era liv noggrant och regelbundet. När ni gör det kommer den Helige Anden att ge er maningar om vad som inte längre är nödvändigt, vad som inte längre är värt er tid och energi.

När ni flyttar bort ert fokus från världsliga distraktioner kommer saker som verkar viktiga för er nu att sjunka i prioritet. Ni kommer att behöva säga nej till en del saker, även om de verkar harmlösa. När ni sätter igång med och fortsätter den här livslånga processen att helga era liv åt Herren, kommer förändringarna i ert perspektiv, era känslor och er andliga styrka att förbluffa er!

Och nu ett litet varningens ord. Det finns de som försöker underminera er förmåga att nedkalla Guds kraft. Det finns somliga som vill att ni ska tvivla på er själva och förminska er enastående andliga kapacitet som rättfärdiga kvinnor.

Helt visst vill motståndaren att ni inte ska förstå det förbund ni slöt i dopet eller den omfattande begåvning av kunskap och kraft som ni har tagit emot eller ska ta emot i templet – Herrens hus. Och Satan vill absolut inte att ni ska förstå att ni, varje gång ni värdigt tjänar och dyrkar Gud i templet, går därifrån beväpnade med Guds kraft och med hans änglar som fått ”befallning om” er.³

Satan och hans tjänare kommer ständigt att skapa motigheter för att hindra er från att förstå de andliga gåvor som ni har blivit och kan bli välsignade med. Tyvärr är en del hinder ett resultat av någon annans olämpliga uppträdande. Det gör mig ont att tänka på att någon av er skulle ha känt sig försummad eller inte blivit trodd

av en prästadömsledare eller ha blivit misshandlad eller sviken av en make, far eller förmodad vän. Jag känner djup sorg över att någon av er skulle ha känt sig ignorerad, ringaktad eller missbedömd. Sådana kränkningar har ingen plats i Guds rike.

Men jag blir däremot mycket glad när jag hör om prästadömsledare som ivrigt söker kvinnors deltagande i församlings- och stavsråd. Jag inspireras av varje make som visar att hans viktigaste prästadömsansvar är att ta hand om sin hustru.⁴ Jag lovordar den man som djupt respekterar sin hustrus förmåga att ta emot uppenbarelse och värdesätter henne som en jämlik partner i deras äktenskap.

När en man förstår storheten och kraften hos en rättfärdig, sökande, tempelbegåvad sista dagars helig kvinna, är det då konstigt att han har lust att ställa sig upp när hon kommer in i rummet?

Från tidernas begynnelse har kvinnor varit välsignade med en unik moralkompass – förmågan att skilja på rätt och fel. Den här gåvan förstärks hos

dem som ingår och håller förbund. Och den försvagas hos dem som avsiktligt ignorerar Guds bud.

Jag vill hastigt tillägga att jag inte på något sätt fritar männen från Guds krav *även på dem* att skilja mellan rätt och fel. Men mina kära systrar, er förmåga att urskilja sanning från villfarelse, att vara moralens väktare i samhället, är avgörande i vår tid. Och det kommer an på er att lära andra att göra likadant. För att tala klarspråk: Om världen förlorar kvinnornas moraliska styrka, kommer den *aldrig* att återhämta sig.

Vi sista dagars heliga tillhör inte världen. Vi tillhör Israels förbund. Vi är kallade att förbereda ett folk inför Herrens andra ankomst.

Låt mig nu klargöra några fler punkter vad gäller kvinnor och prästadömet. När ni avskiljs till att tjäna i ett ämbete av någon som bär prästadömsnycklar – som till exempel er biskop eller stavspresident – får ni prästadömetts myndighet att verka i det ämbetet.

På liknande sätt får ni i det heliga templet myndighet att utföra och

officiera vid prästadömsförrättningar *varje gång* ni är där. Er tempelbegävning förbereder er för att göra det.

Om du har tagit emot din begävning men för närvarande inte är gift med en man som bär prästadömet och någon säger till dig: "Vad synd att du inte har prästadömet i ditt hem", så behöver du förstå att det uttalandet inte är korrekt. Du kanske inte har en prästadömsbärare i ditt hem, men du har tagit emot och ingått heliga förbund med Gud i hans tempel. Från dessa förbund flödar en begävning av hans prästadömes kraft över dig. Och kom ihåg att om din make skulle dö, så är det *du* som presiderar i hemmet.

Som en rättfärdig, tempelbegåvad sista dagars helig kvinna talar och undervisar du med makt och myndighet från Gud. Vare sig du uppmanar eller konverserar, behöver vi din röst till att undervisa om Kristi lära. Vi behöver ditt bidrag i familje-, församlings- och stavsråden. Ditt deltagande är oumbärligt, och aldrig bara för syns skull!

Mina kära systrar, er kraft ökar när ni tjänar andra. Era böner, er fasta, er tid med skrifterna, ert tjänande i templet och i släktforskningen kommer att öppna himlarna för er.

Jag vädjar till er att under bön studera *alla* sanningar ni kan hitta om prästadömet kraft. Ni kan börja med Läran och förbunden kapitel 84 och 107. De kapitlen leder er till andra skriftställen. Skrifterna och lärdomarna från nutida profeter, siare och uppbarare är fyllda av dessa sanningar. Allteftersom er kunskap ökar och ni utövar tro på Herren och hans prästadömes kraft, kommer er förmåga att dra nytta av denna andliga skatt som Herren har gjort tillgänglig att växa. Och när ni gör det kommer ni att upptäcka att ni är mer kapabla att skapa eviga familjer som är sammansvetsade,

beseglade i Herrens tempel och fyllda av kärlek till vår himmelske Fader och till Jesus Kristus.

Alla våra ansträngningar att betjäna varandra, förkunna evangeliet, fullkomliggöra de heliga och återlösa de döda strålar samman i det heliga templet. Vi har nu 166 tempel i världen, och fler är på gång.

Som ni vet ska Salt Lake-templet, Temple Square och det angränsande området vid kyrkans kontorsbyggnad renoveras i ett projekt som inleds i slutet av det här året. *Det här* heliga templet måste bevaras och förberedas för att inspirera framtida generationer, precis som det har påverkat oss i den här generationen.

I takt med att kyrkan växer kommer fler tempel att byggas så att fler familjer kan få tillgång till den största av alla välsignelser, nämligen evigt liv.⁵ Vi ser templet som kyrkans *heligaste* byggnad. Närhelst planer på att bygga ett nytt tempel tillkännages, blir det en viktig del av vår historia. Som vi har tagit upp här i kväll är ni systrar oumbärliga i arbetet i templet och det är i templet ni kan ta emot era största andliga skatter.

Jag ber er att lyssna uppmärksam och vördnadsfullt när jag nu ska tillkännage planer på att bygga åtta

nya tempel. Om ett tempel tillkännages på en plats som betyder något för er, föreslår jag att ni helt enkelt böjer huvudet i bön med tacksamhet i hjärtat. Vi är glada att tillkännage planer på att bygga tempel på följande platser: Freetown i Sierra Leone; Orem i Utah, USA; Port Moresby i Papua Nya Guinea; Bentonville i Arkansas, USA; Bacolod i Filippinerna; McAllen i Texas, USA; Cobán i Guatemala; och Taylorsville i Utah, USA. Tack, kära systrar. Vi uppskattar innerligt ert mottagande av dessa planer och ert vördnadsfulla gensvar.

Som avslutning vill jag nu lämna en välsignelse över er, att ni må förstå den prästadömet kraft som ni har blivit begåvade med och att ni ökar den kraften genom att utöva er tro på Herren och på hans kraft.

Kära systrar, med djup respekt och tacksamhet uttrycker jag min kärlek till er. Ödmjukt betygar jag att Gud lever! Jesus är Kristus. Det här är hans kyrka. Jag vittnar om detta i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 25:7–16.
2. L&F 107:18; betoning tillagd.
3. L&F 109:22.
4. Se L&F 131:2–4.
5. Se L&F 14:7.

ÄLDSTE GERRIT W. GONG
i de tolv apostlarnas kvorum

Förbundsgemenskap

Att höra hemma hos Gud och att vandra med varandra på hans förbundsstig är att bli välsignade genom förbundsgemenskap.

Kära bröder och systrar! Det berättas om ett primärbarn som lär sig att be. "Tack för bokstaven A, bokstaven B ... bokstaven G." Barnets bön fortsätter: "Tack för bokstäverna Å, Ä och Ö. Tack himmelske Fader för siffran 1, för siffran 2." Primärläraren blir orolig men väntar vist. Barnet säger: "Tack för siffran 5, siffran 6 – och tack för min primärlärare. Hon är den enda som någonsin låtit mig be färdigt."

Vår himmelske Fader hör faktiskt varje barns bön. Med oändlig kärlek kallar han på oss att komma och finna tro och gemenskap genom förbund.

Den här världen är full av hägringar, illusioner och fingerfärdiga trick. Det finns så mycket som verkar kortvarigt och ytligt. När vi lägger undan maskerna, fasaderna, massornas gillningar och ogillningar, längtar vi efter mer än flyktiga ytskikt, kortvariga kontakter eller jakten på världsliga egenintressen. Tack och lov finns det en väg fram till svar som betyder något.

Vad gäller Guds stora bud att älska honom och dem omkring oss genom förbund, gör vi inte det som främlingar eller gäster utan som hans hemmavarande barn.¹ Den urgamla paradoxen gäller fortfarande. När vi förlorar vårt världsliga jag genom förbundsgemenskap finner vi och blir vi vårt bästa eviga jag² – fria, levande, äkta – och fastställer våra allra viktigaste relationer. Förbundsgemenskap är att ingå och hålla högtidliga löften med Gud och med varandra genom heliga förrättningar

som inbjuder gudaktighetens kraft att uppenbara sig i våra liv.³ När vi ger allt vi är i förbund, kan vi bli mer än vad vi är. Förbundsgemenskapen ger oss en plats, ett manus för livet och förmågan att bli något. Den frammanar tro till liv och frälsning.⁴

Gudomliga förbund blir en källa till kärlek till och från Gud, och därför också till och med varandra. Gud, vår himmelske Fader, älskar oss mer och känner oss bättre än vi älskar eller känner oss själva. Tro på Jesus Kristus och personlig förändring (omvändelse) medför barmhärtighet, nåd, förlåtelse. Dessa ger tröst åt smärtan, ensamheten och orättvisorna som vi upplever i jordelivet. I egenskap av Gud vill vår himmelske Fader att vi ska ta emot Guds största gåva – hans glädje, hans eviga liv.⁵

Vår Gud är en förbundets Gud. Till sin natur "håller [han] förbund och visar barmhärtighet".⁶ Hans förbund varar "så länge tiden varar eller jorden består eller så länge det på dess yta finns en människa att frälsa".⁷ Det är inte meningen att vi ska irra omkring i existentiell ovisshet och misstro, vi ska glädja oss över vördade förbundsrelationer som är "starkare än dödens band".⁸

Guds förrättningar och förbund är generella vad gäller villkoren och personliga vad gäller möjligheterna. Enligt Guds rättvisa kan alla individer överallt i alla tider ta emot samma förrättningar. Handlingsfrihet tillämpas – individen väljer om hon ska ta emot de erbjudna förrättningarna. Guds förrättningar utgör vägvisare på hans stig av förbund. Vi kallar Guds plan för att få hem sina barn för återlösningsplanen, frälsningsplanen eller lycksalighetsplanen. Återlösning, frälsning och celestial lycka är möjliga tack vare att Jesus Kristus "åstadkom denna fullkomliga försoning".⁹

Att höra hemma hos Gud och att vandra med varandra på hans förbundsstig är att bli välsignade genom förbundsgemenskap.

För det första, förbundsgemenskapen har sin grund i Jesus Kristus som ”det nya förbundets medlare”¹⁰. Allt kan samverka till vårt bästa när vi blir ”heliggjorda i Kristus ... i Faderns förbund”¹¹. Alla goda och utlovade välsignelser ges till dem som är trofasta intill änden. ”Deras välsignade och lyckliga tillstånd som håller Guds bud” är att vara ”välsignade i allt, både timligt och andligt” och att ”vistas hos Gud i ... oändlig lycka”.¹²

När vi hedrar våra förbund kan vi ibland känna att vi befinner oss i änglars sällskap. Och det gör vi – de som vi älskar och som är till välsignelse för oss på den här sidan slöjan och de som älskar oss och är till välsignelse för oss från andra sidan slöjan.

Nyligen såg syster Gong och jag förbundsgemenskap i dess mest ömsinta och bästa form i ett sjukhusrum. En ung pappa var i desperat behov av en njurtransplantation. Hans familj hade

gråtit, fastat och bett om att han skulle få en njure. När nyheten kom att en livräddande njure just blivit tillgänglig, sa hans fru tyst: ”Jag hoppas den andra familjen är okej.” Gemenskap genom förbund innebär, med aposteln Paulus ord, ”att vi tillsammans ska få hämta uppmuntran ur vår gemensamma tro, er och min”.¹³

Längs livets stig kan vi tappa tron på Gud, men han tappar aldrig tron på oss. Man kan säga att hans portbelysning alltid är tänd. Han uppmanar oss att komma eller återvända till de förbund som visar vägen till honom. Han väntar, redo att omfamna oss, även när vi ”ännu [är] långt borta”.¹⁴ När vi med trons öga tittar efter mönstren, kurvorna eller de prickade linjerna i våra erfarenheter kan vi se hans ömma barmhärtighet och uppmuntran, speciellt i våra svårigheter, sorger och utmaningar, liksom i våra glädjeämnen. Hur ofta vi än snubblar eller faller, så hjälper han oss steg för steg om vi bara fortsätter i riktning mot honom.

För det andra, Mormons bok är ett bevis på förbundsgemenskap som vi

kan hålla i handen. Mormons bok är det utlovade redskapet för insamlingen av Guds barn, enligt profetia ett nytt förbund.¹⁵ När vi läser Mormons bok, själva och med andra, tyst eller högt, kan vi fråga Gud ”med ett uppriktigt hjärta, med ärligt uppsåt och med tro på Kristus” och genom den Helige Andens kraft få bekräftelse från Gud på att Mormons bok är sann.¹⁶ Det innefattar en bekräftelse på att Jesus Kristus är vår Frälsare, att Joseph Smith är återställsens profet och att Herrens kyrka är uppkallad efter hans namn – Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.¹⁷

Mormons bok talar genom gamla och nutida förbund till er som är Lehis barn, ”profeternas barn”.¹⁸ Era förfäder fick ett förbundslöfte om att ni, deras efterkommande, skulle känna igen en röst som ur stoftet i Mormons bok.¹⁹ Den röst ni uppfattar när ni läser vittnar om att ni är ”förbundets barn”²⁰ och att Jesus är er gode herde.

Mormons bok inbjuder oss alla att, med Almas ord, sluta ”förbund med [Herren] om att [vi] skall tjäna honom och hålla hans bud, så att han än rikligare kan utgjuta sin Ande över [oss]”.²¹ När vi vill förändras till det bättre – som någon sa, ”sluta vara olyckliga och nöja oss med att vara glada” – kan vi bli öppna för vägledning, hjälp och kraft. Vi kan genom förbund tillhöra Gud och en gemenskap av trofasta troende och ta emot välsignelserna som utlovas i Kristi lära²² – nu.

Återställd prästadömsmyndighet och makt att välsigna alla Guds barn är en tredje dimension i förbundsgemenskapen. I den här tidsutdelningen har Johannes Döparen och apostlarna Petrus, Jakob och Johannes kommit som förhärligade budbärare från Gud för att återställa hans prästadömsmyndighet.²³ Guds prästadöme och hans förrättningar förljuvar relationer

på jorden och kan besegla förbundsrelationer i himlen.²⁴

Prästadömet kan bokstavligen vara till välsignelse från vaggan till gravan – från välsignelsen och namngivningen av ett spädbarn till invigningen av en grav. Prästadömsvälsignelser helar, tröstar, ger råd. En pappa var arg på sin son tills förlåtande kärlek kom när pappan gav sin son en ömsint prästadömsvälsignelse. En fin ung kvinna kände sig, som ensam medlem i kyrkan i sin familj, osäker på Guds kärlek tills hon fick en inspirerad prästadömsvälsignelse. Ädelmodiga patriarker världen över förbereder sig andligt för att ge patriarkaliska välsignelser. När patriarken lägger sina händer på ditt huvud, känner och uttrycker han Guds kärlek till dig. Han tillkännager din släktlinje i Israels hus. Han tillkännager välsignelser från Herren. Med karaktäristisk eftertanke berättade en patriarks hustru för mig hur hon och hennes familj inbjuder Anden, särskilt de dagar deras pappa ska ge patriarkaliska välsignelser.

Slutligen, välsignelserna av förbundsgemenskapen kommer när vi följer Herrens profet och gläds åt att leva i tempelförbund, däribland i äktenskapet. Förbundsäktenskapet blir himmelskt och evigt allteftersom vi dagligen väljer vår livskamrats och familjs lycka framför vår egen. När ”jag” blir ”vi”, växer vi tillsammans. Vi

blir gamla tillsammans och vi blir unga tillsammans. När vi berikar varandra under en livstid av osjälviskhet, finner vi att vårt hopp och vår glädje helgas i tid och evighet.

När vi, även om våra omständigheter skiljer sig åt, gör allt vi kan, så gott vi kan och uppriktigt frågar efter och söker Herrens hjälp längs vägen, så vägleder han oss i sin tid och på sitt sätt, genom den Helige Anden.²⁵ Äktenskapsförbund är bindande genom att parterna som ingår dem gör ett gemensamt val – en påminnelse om Guds och vår respekt för handlingsfriheten och välsignelsen av hans hjälp när vi i enighet söker den.

Frukterna av förbundsgemenskapen från generation till generation förnims i våra hem och hjärtan. Låt mig illustrera det med personliga exempel.

När syster Gong och jag blev kära och bröllop hägrade, fick jag erfara handlingsfrihet och beslut. På den tiden studerade vi på universitetet i två olika länder på två olika kontinenter. Det är därför jag ärligt kan säga att jag avlagt doktorsexamen i internationella relationer.

När jag bad ”himmelske Fader, ska jag gifta mig med Susan?” så kände jag frid. Men det var när jag lärde mig be med verkligt uppsåt: ”Himmelske Fader, jag älskar Susan och vill gifta mig med henne. Jag lovar att jag

kommer att vara den bästa make och far jag kan vara” – när jag agerade och gjorde mina bästa val, det var då jag fick mina starkaste andliga bekräftelser.

Berättelser och foton på våra Gong- och Lindsay-släkträd på FamilySearch hjälper oss att upptäcka och knyta an tack vare våra upplevelser av förbundsgemenskap genom generationerna.²⁶ Bland våra vördade förfäder finns:

Gammelmormor Alice Blauer Bangerter, som fick tre frierier på en och samma dag, bad senare sin make att montera en pedal på hennes smörkärna så att hon kunde kärna smör, sticka och läsa samtidigt.

Gammelfarfar Loy Kuei Char bar sina barn på ryggen och familjens få ägodelar på en åsna när de tog sig över lavafälten på Hawaiiis största ö. Familjen Chars beslutsamhet och uppoffringar genom generationerna är till glädje för vår familj i dag.

Farmor Mary Alice Powell Lindsay lämnades ensam med fem små barn när hennes make och äldste son plötsligt dog med bara några dagars mellanrum. Som änka i 47 år uppfostrade farmor sin familj med hjälp av kärlek från lokala ledare och medlemmar. Under de åren lovade hon Herren att hon aldrig skulle klaga om han hjälpte henne. Herren hjälpte henne. Hon klagade aldrig.

Kära bröder och systrar, den Helige Anden vittnar om att allt som är gott och evigt har sitt ursprung i att Gud vår Evige Fader och hans Son Jesus Kristus verkligen lever, och att Jesu Kristi försoning är verklig. Vår Herre Jesus Kristus är det nya förbundets medlare. Att vittna om Jesus Kristus är ett förbundssyfte med Mormons bok.²⁷ Genom eder och förbund har Guds återställda prästadömsmyndighet avsetts att vara till välsignelse för alla Guds barn, genom bland annat

Alice Blauer Bangerter

Loy Kuei Char

Mary Alice Powell Lindsay

CRISTINA B. FRANCO
andra rådgivare i Primärs generalpresidentskap

förbundsäktenskap, sammanlänkade generationer och personliga välsignelser.

Vår Frälsare förkunnar: ”Jag är Alfa och Omega, Herren Kristus, ja, jag är förvisso han, begynnelsen och änden, världens Återlösare.”²⁸

Från begynnelsen har han varit med oss och han är med oss i all vår förbundsgemenskap, till änden. Det vittnar jag om i Herrens Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Isaac Watts, ”My Shepherd Will Supply My Need”, *Ensign*, sep. 2015, s. 73.
2. Se Matt. 10:39.
3. Se L&F 84:20.
4. Se *Lectures on Faith* (1985), s. 69.
5. Se L&F 14:7.
6. L&F 109:1
7. Moro. 7:36; se även Moro. 7:32.
8. L&F 121:44.
9. L&F 76:69.
10. Hebr. 12:24; L&F 76:69; 107:19; se även JSÖ, Gal. 3:20.
11. Moro. 10:33; se även L&F 90:24; 98:3.
12. Mosiah 2:41.
13. Rom. 1:12; se även Mosiah 18:8–9.
14. Luk. 15:20.
15. Se titelbladet till Mormons bok; L&F 84:57.
16. Moro. 10:4.
17. Se 3 Ne. 27:7–8; L&F 115:3.
18. 3 Ne. 20:25.
19. Se 2 Ne. 26:16; 33:13.
20. 3 Ne. 20:26.
21. Mosiah 18:10.
22. Se 2 Ne. 31:2, 12–13.
23. Se L&F 13; 27:12; se även Inledningen till Läran och förbunden.
24. Se L&F 128:8; se även 2 Mos. 19:5–6; L&F 84:40. De som värdigt håller sina förbund blir en dyrbar egendom, ett rike av präster, ett heligt folk. Förbund heliggör. De som håller förbunden blir heliggjorda för Herren.
25. Se L&F 8:2.
26. Generationer kan lära sig av varandra, alltmedan varje generation får ny lärodöm. Den kristna skribenten Søren Kierkegaard uttryckte det fängslande: ”Vadhelst ett släktled må lära sig av ett annat, kan, vad gäller det genuint mänskliga, inget släktled lära av det föregående” (*Fear and Trembling*, övers. Vigilius Haufniensi [2018], s. 117).
27. Se Titelbladet till Mormons bok.
28. L&F 19:1.

Finna glädje i att dela evangeliet

Vi har en kärleksfull Fader i himlen som väntar på att vi ska vända oss till honom så att han kan välsigna oss och dem vi har omkring oss.

En av mina favoritsånger i Primär börjar så här:

Jag är medlem i Jesu Kristi kyrka i denna tid.

Jag vet vem jag är, förstår Guds plan och har i hjärtat frid.

Jag tror på vår Herre Jesus Kristus.¹

Vilken enkel och vacker redogörelse för de sanningar vi tror på!

Som medlemmar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga vet vi vilka vi är. Vi vet att ”Gud är Fader till vår ande. Vi är ... hans barn, och han älskar oss. Vi levde ... [med honom] i himlen innan vi föddes till denna jord.”

Vi känner till Guds plan. Vi var där med honom när han lade fram den. Vår himmelske Faders ”hela avsikt – hans verk och härlighet – är att göra det möjligt för var och en av oss att åtnjuta alla hans välsignelser. Han [gav oss] en fullkomlig plan för att genomföra sin avsikt. Vi förstod och accepterade den planen, ...lycksalighetsplanen, återlösningensplanen och frälsningsplanen” innan vi kom till jorden.

”Jesus Kristus är det centrala i Guds plan. Genom sin försoning fullgjorde Jesus Kristus sin Faders avsikt och gjorde det möjligt för var och en av oss att få odödlighet och evigt liv. Satan, eller djävulen, är fiende till Guds plan” och har varit det från begynnelsen.

”Handlingsfriheten, eller förmågan att välja, är en av Guds största gåvor till sina barn. ... Vi måste välja om vi ska följa Jesus Kristus eller följa Satan.”²

Det här är enkla sanningar som vi kan dela med andra.

Låt mig berätta för er om ett tillfälle när min mamma delade med sig av sådana enkla sanningar genom att helt enkelt vara öppen för att ha ett samtal och genom att se ett tillfälle.

För flera år sedan återvände min mamma till Argentina för att besöka min yngre bror. Mamma har egentligen aldrig tyckt om att flyga, så hon bad en av mina söner att ge henne en välsignelse till tröst och skydd. Han kände sig manad att också välsigna sin mormor med särskild vägledning från den Helige Anden att stärka och beröra de personers hjärtan som ville lära sig om evangeliet.

På flygplatsen i Salt Lake City träffade min mamma och min bror en sjuårig flicka som var på väg hem från en skidresa med sin familj. Hennes föräldrar märkte hur länge hon hade pratat med min mamma och min bror och bestämde sig för

att delta i samtalet. De presenterade sig och sin dotter som Eduardo, Maria Susana och Giada Pol. Det fanns en naturlig och hjärtlig koppling till den här fina familjen.

Båda familjerna gladdes åt att få resa tillsammans med samma flyg till Buenos Aires i Argentina. När samtalet fortsatte insåg mamma att familjen dittills inte hade hört talas om Jesu Kristi återställda kyrka.

En av de första frågorna Susana ställde var: ”Kan du berätta för mig om det vackra muséet med den gyllene statyn längst upp?”

Min mamma förklarade att den vackra byggnaden inte var ett museum utan ett Herrens tempel där vi ingår förbund med Gud så att vi kan återvända för att bo hos honom en dag. Susana erkände för min mamma att hon innan deras resa till Salt Lake hade bett att något skulle stärka hennes ande.

Under flygresan bar mamma sitt enkla men starka vittnesbörd om evangeliet och uppmanade Susana att söka upp missionärerna i sin hemstad. Susana frågade mamma: ”Hur hittar jag dem?”

Mamma svarade: ”Du kan inte ta miste på dem, de är antingen två unga män klädda i vita skjortor och slipsar eller två välklädda unga kvinnor, och de bär alltid en namnbricka där det också står ’Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga’.”

Familjerna utbytte telefonnummer och sa adjö på Buenos Aires flygplats. Susana, som sedan dess har blivit en god vän till mig, har berättat många gånger att hon var ledsen över att lämna mamma på flygplatsen. Hon sa: ”Din mamma lyste. Jag kan inte förklara det, men hon hade ett ljus omkring sig som jag inte ville lämna.”

Så snart Susana kom tillbaka till sin hemstad begav hon och hennes dotter Giada sig till Susanas mamma som bara bodde några kvarter bort, för att berätta om den här upplevelsen. På vägen dit råkade Susana se två unga män gå längs gatan klädda precis som min mamma hade beskrivit dem. Hon stannade bilen mitt på vägen, klev ut och frågade de två unga männen: ”Är ni möjligtvis från Jesu Kristi kyrka?”

De svarade: ”Ja.”

”Missionärer?”, frågade hon.

Båda svarade: ”Ja, det är vi!”

Då sa hon: ”Kliv in i bilen, ni ska komma hem till mig och undervisa mig.”

Två månader senare döptes Maria Susana. Hennes dotter Giada döpte sig också när hon fyllde nio. Vi arbetar fortfarande på Eduardo som vi älskar oavsett vad som händer.

Sedan dess har Susana blivit en av de bästa missionärer jag någonsin träffat. Hon är som Mosiahs söner – hon för många själar till Kristus.

Under ett av våra samtal frågade jag henne: ”Vad är din hemlighet? Hur berättar du om evangeliet för andra?”

Hon sa: ”Det är väldigt enkelt. Varje dag, innan jag går hemifrån, ber jag vår Fader i himlen att leda mig till någon

som behöver evangeliet i sitt liv. Ibland tar jag med mig en Mormons bok till dem eller utdelningskort från missionärerna – och när jag börjar prata med någon så frågar jag dem bara om de har hört talas om kyrkan.”

Susana sa också: ”Andra gånger bara ler jag medan jag väntar på tåget. En dag tittade en man på mig och frågade: ’Varför ler du?’ Jag blev lite ställd av hans fråga.

Jag svarade: ’Jag ler för att jag är glad!’

Då sa han: ’Och varför är du så glad?’

Jag svarade: ’Jag är medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga och det gör mig glad. Har du hört talas om den?’”

När han sa nej gav hon honom ett utdelningskort och inbjöd honom till den kommande söndagens möten. På söndagen välkomnade hon honom vid dörren.

President Dallin H. Oaks har lärt: ”Det finns tre saker som alla medlemmar kan göra för att sprida evangeliet, oavsett de omständigheter de lever och arbetar i. ...

För det första kan vi alla be om en önskan att hjälpa till med den här viktiga delen av frälsningsarbetet. ...

För det andra kan vi själva hålla buden. ... Trofasta ...medlemmar [har] alltid ... Frälsarens Ande med sig som vägleder dem i deras strävan att delta i det stora verket att sprida Jesu Kristi återställda evangelium.

För det tredje kan vi be om inspiration om vad *vi* kan göra ... för att sprida evangeliet till andra ... [och vara] fast beslutna ... att ... handla efter inspirationen [vi] tar emot.”³

Bröder, systrar, barn och ungdomar; kan vi vara som min vän Susana och berätta om evangeliet för andra? Kan vi bjuda in en vän som inte delar vår tro att komma till kyrkan med oss på

söndag? Eller kan vi kanske ge bort en Mormons bok till en släkting eller vän? Kan vi hjälpa andra hitta sina förfäder i FamilySearch eller berätta för andra vad vi har lärt oss under veckan när vi har studerat *Kom och följ mig*? Kan vi vara mer som vår Frälsare Jesus Kristus och dela med andra det som ger oss glädje i livet? Svaret på alla de här frågorna är ja! Det kan vi!

I skrifterna läser vi att ”medlemmarna i Jesu Kristi kyrka har sänts ut ’för att arbeta i hans vingård för människosjälarnas frälsning’ (L&F 138:56). Detta frälsningsarbete innefattar medlemmars missionsarbete, att behålla omvända, att aktivera mindre aktiva medlemmar, tempeltjänst och släktforskning och att undervisa om evangeliet.”⁴

Mina kära vänner, Herren behöver att vi samlar Israel. I Läran och förbunden säger han: ”Bekymra er inte heller i förväg för vad ni skall säga,

ÄLDSTE DIETER F. UCHTDORF
i de tolv apostlarnas kvorum

utan samla ständigt livets ord i era sinnen, och det skall i samma stund bli givet er den del som skall tilldelas var och en.”⁵

Han har också lovat oss:

”Och om det vore så att ni arbetade alla era dagar med att ropa omvändelse till detta folk, och endast förde en enda själ till mig, hur stor skall då inte er glädje vara tillsammans med honom i min Faders rike!

Och om nu er glädje blir stor över en enda själ som ni har fört till mig i min Faders rike, hur stor blir då inte er glädje om ni för många själar till mig!”⁶

Primärsången jag började mitt tal med slutar med det här djupsinniga uttalandet:

Jag tror på vår Herre Jesus Kristus, han är min vän.

Jag ärar hans namn, jag följer hans ljus, och sprider sanningen.”⁷

Jag vittnar om att de här orden är sanna och att vi har en kärleksfull Fader i himlen som väntar på att vi ska vända oss till honom så att han kan välsigna oss och dem vi har omkring oss. Att vi må ha en önskan att föra våra bröder och systrar till Kristus är min bön i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. ”Jesu Kristi Kyrka”, *Barnens sångbok*, s. 48.
2. *Predika mitt evangelium: Vägledning för missionärer* (2004), s. 48.
3. Dallin H. Oaks, ”Att sprida det återställda evangeliet”, *Liahona*, nov. 2016, s. 58.
4. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning*, 5.0, JesuKristiKyrka.org; se även L. Whitney Clayton, ”Frälsningsarbetet då och nu”, *Liahona*, sep. 2014, s. 23.
5. L&F 84:85.
6. L&F 18:15–16.
7. ”Jesu Kristi Kyrka”, s. 48.

Ditt stora äventyr

Frälsaren inbjuder oss varje dag att sätta vår bekvämlighet och trygghet åt sidan och förena oss med honom på lärjungeskapets resa.

Om hobbitar

En älskad fantasyroman för barn som skrevs för många år sedan börjar med orden: ”I ett hål i marken bodde en hobbit.”¹

Berättelsen om Bilbo Bagger handlar om en högst normal och anspråkslös hobbit som får en ytterst anmärkningsvärd möjlighet – den underbara chansen att uppleva äventyr och löftet om en stor belöning.

Problemet är att de flesta hobbitar med självrespekt inte vill ha något att

göra med äventyr. Deras liv handlar helt och hållet om bekvämlighet. De gillar att äta sex mål mat om dagen om de kan och tillbringa dagarna i sina trädgårdar, utbyta historier med främlingar, sjunga, spela på musikinstrument och njuta av livets enkla glädjeämnen.

Men när Bilbo ställs inför möjligheten att få uppleva ett stort äventyr slår det an en ton djupt in i hjärtat. Han förstår från början att resan blir svår. Till och med farlig. Det kanske till och med finns en risk att han inte kommer tillbaka.

Och ändå har äventyrets lockelse gripit tag djupt i hans hjärta. Och så lämnar denna anspråkslösa hobbit bekvämligheten bakom sig och ger sig ut på stigen mot ett stort äventyr som tar honom långt ”bort och tillbaka igen”.²

Ditt äventyr

En av anledningarna till att den här berättelsen påverkar så många är kanske att det här också är vår berättelse.

För länge, länge sedan, innan vi föddes, under en period som skymts av tiden och dolts för minnet, inbjöds också vi att ge oss ut på ett äventyr. Det var en inbjudan från Gud, vår

himmelske Fader. Om vi tackade ja till äventyret skulle vi behöva lämna bekvämligheten och tryggheten i hans omedelbara närhet. Det skulle innebära att vi kom till jorden för att göra en resa fylld av okända faror och svårigheter.

Vi visste att det inte skulle bli lätt.

Men vi visste också att vi skulle få dyrbara skatter, däribland en fysisk kropp och upplevelsen av jordelivets intensiva glädjeämnen och sorger. Vi skulle lära oss att sträva, söka och kämpa. Vi skulle upptäcka sanningar om Gud och oss själva.

Vi visste förstås att vi skulle begå många misstag längs vägen. Men vi hade också ett löfte: att vi tack vare Jesu Kristi stora offer skulle bli renade från våra överträdelser, våra andar skulle bli förfinade och förädlade, och en dag skulle vi uppstå och återförenas med dem vi älskar.

Vi lärde oss hur mycket Gud älskar oss. Han gav oss livet, och han vill att vi ska lyckas. Därför beredde han en Frälsare åt oss. ”Dock får du själv välja”, sa vår Fader i himlen, ”för det är givet dig.”³

Det måste ha funnits delar av det jordiska äventyret som oroade och till och med skrämde Guds barn eftersom ett stort antal av våra andebröder och andesystrar motsatte sig det.⁴

Med handlingsfrihetens gåva och kraft avgjorde vi att möjligheterna för

det vi kunde lära oss och bli i evigheten var väl värda risken.⁵

Och med tillit till Guds och hans älskade Sons löften och kraft accepterade vi utmaningen.

Jag gjorde det.

Och det gjorde ni också.

Vi samtyckte till att lämna tryggheten i vårt första tillstånd och ge oss ut på vårt stora äventyr ”bort och tillbaka igen”.

Äventyrets lockelse

Och ändå har jordelivet en förmåga att distrahera oss, eller hur? Vi har en tendens att förlora vår stora strävan ur sikte och föredra bekvämlighet och sorglöshet framför tillväxt och utveckling.

Men det finns fortfarande något obestridligt djupt inne i hjärtat som hungrar efter ett högre och ädlare syfte. Denna hunger är en av anledningarna till att människor dras till Jesu Kristi evangelium. Det återställda evangeliet är på sätt och vis en förnyelse av äventyrets lockelse som vi följde för så länge sedan. Frälsaren inbjuder oss varje dag att sätta vår bekvämlighet och trygghet åt sidan och förena oss med honom på lärjungeskapets resa.

Det finns många kurvor längs vägen. Det finns kullar, dalar och avstickare. Det kanske till och med finns metaforiska spindlar, troll och möjligtvis en drake eller två. Men om du håller dig

kvar på stigen och litar på Gud så hittar du så småningom vägen till din härliga bestämmelse och tillbaka till ditt himmelska hem.

Så hur börjar man?

Det är ganska enkelt.

Vänd hjärtat mot Gud

Först måste du välja att vända hjärtat mot Gud. Sträva varje dag efter att finna honom. Lär dig att älska honom. Och låt sedan den kärleken inspirera dig att lära dig, förstå och följa hans lärdomar och lär dig att hålla Guds bud. Jesu Kristi återställda evangelium har getts till oss på ett tydligt och enkelt sätt som ett barn kan förstå. Samtidigt har Jesu Kristi evangelium svaren på de svåraste frågorna i livet, och är så djupt och mångfacetterat att även om vi skulle studera och begrunda det ett helt liv, skulle vi knappt förstå ens en liten del.

Om du tvekar i det här äventyret därför att du tvivlar på din förmåga, kom då ihåg att lärjungeskap inte handlar om att göra saker på ett fullkomligt sätt; det handlar om att göra dem medvetet. Det är dina val som visar vem du egentligen är, mycket mer än dina förmågor.⁶

Även om du misslyckas kan du välja att inte ge upp. Upptäck i stället ditt mod, kämpa framåt och res dig. Detta är resans störst prövning.

Gud vet att du inte är fullkomlig, att du misslyckas ibland. Gud älskar dig inte mindre när du har det jobbigt än vad han gör när du triumferar.

Som kärleksfull förälder vill han bara att vi fortsätter att medvetet försöka. Lärjungeskap är som att lära sig spela piano. Det enda du kan göra först är kanske att spela en knappt igenkännbar version av pekfingervalsens. Men om du fortsätter att öva kommer de enkla tonerna att en dag ge efter för förunderliga sonater, rapsodier och konserter.

Den dagen kanske inte kommer under det här livet, men den kommer. Allt Gud vill är att du medvetet fortsätter att sträva.

Sträck dig ut mot andra i kärlek

Det finns något intressant, nästan paradoxalt, med den här stigen du har valt: det enda sättet för dig att framåtskrida i ditt eget evangelieäventyr är om du också hjälper andra att framåtskrida.

Att hjälpa andra är lärjungeskapets stig. Tro, hopp, kärlek, medkännande och tjänande förfinar oss som lärjungar.

Genom dina ansträngningar att hjälpa fattiga och behövande, att sträcka dig ut mot de bedrövade, renas och formas din karaktär. Din ande förstoras och du går lite mer rakryggad.

Men sådan kärlek kan inte ges med någon förväntan om ersättning. Det kan inte vara sådant tjänande som du förväntar dig att få erkännande, smicker eller popularitet för.

Sanna lärjungar till Jesus Kristus älskar Gud och hans barn utan att förvänta sig något i gengäld. Vi älskar dem som sviker oss, som inte tycker om oss. Till och med dem som förlöjligar, smädar och försöker såra oss.

När ni fyller hjärtat med Kristi rena kärlek finns det inget rum för hat, fördömanden eller skuldbeläggning. Ni håller Guds bud därför att ni älskar honom. Under tiden blir ni långsamt mer och mer kristuslika i era tankar och gärningar.⁷ Och vilket äventyr kan vara större än det?

Dela din berättelse med andra

Det tredje vi strävar efter att bemästra under den här resan är att

ta på oss Jesus Kristi namn och inte skämmas för att vi är medlemmar i Jesu Kristi kyrka.

Vi döljer inte vår tro.

Vi gräver inte ner den.

Tvärtom pratar vi om vår resa med andra på normala och naturliga sätt. Det är så vänner gör – de pratar om sådant som är viktigt för dem. Sådant som ligger nära hjärtat och som gör skillnad för dem.

Det är det som du gör. Du delar dina berättelser och upplevelser som medlem i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga.

Ibland får dina berättelser andra att skratta. Ibland gör de dem tårögda. Ibland hjälper de andra att tålmodigt, motståndskraftigt och modigt möta ännu en timme, ännu en dag och komma lite närmare Gud.

Dela dina upplevelser öga mot öga, på sociala medier, i grupper, överallt.

Något av det sista Jesus sa till sina lärjungar var att de skulle gå ut i världen och berätta om den uppståndne Kristus.⁸ I dag tackar vi också glatt ja till detta stora uppdrag.

Vilket förunderligt budskap vi har att dela: Tack vare Jesus Kristus kan varje man, kvinna och barn återvända i trygghet till sitt himmelska hem och där leva i härlighet och rättfärdighet!

Det finns ännu fler goda nyheter som är värda att delas.

Gud har uppenbarat sig för människan i vår tid! Vi har en levande profet.

Får jag påminna dig om att Gud inte har något behov av att du "säljer" det återställda evangeliet eller Jesu Kristi kyrka.

Han förväntar sig bara att du inte döljer det under en skäppa.

Och om andra anser att kyrkan inte är något för dem så är det deras beslut.

Det betyder inte att du har misslyckats. Du fortsätter att vara vänlig mot dem. Inte heller betyder det att du låter bli att inbjuda dem igen.

Skillnaden mellan flyktiga sociala kontakter och medkännande, modigt lärjungeskap är – inbjudan!

Vi älskar och respekterar alla Guds barn, oavsett deras ställning i livet, oavsett deras ras och religion, oavsett deras beslut.

För vår del säger vi: ”Kom och se! Ta själv reda på hur givande och upplyftande det är att gå på lärjungeskapets stig.”

Vi inbjuder andra att ”komma och hjälpa till när vi försöker göra världen till en bättre plats”.

Och vi säger: ”Kom och stanna kvar! Vi är dina bröder och systrar. Vi är inte fullkomliga. Vi litar på Gud och försöker hålla hans bud.

Kom med, så gör du oss bättre. Och under tiden blir även du bättre. Låt oss uppleva det här äventyret tillsammans.”

När ska jag börja?

När vår vän Bilbo Bagger kände äventyrets lockrop inom sig bestämde han sig för att få en god natts sömn, äta en stor frukost och ge sig av på morgonen.

När Bilbo vaknade såg han att huset var stökigt och blev nästan distraherad från sin förnämliga plan.

Men då kom hans vän Gandalf och frågade: ”När tänker du komma?”⁹ För att hinna ifatt sina vänner behövde Bilbo själv bestämma vad han skulle göra.

Så den ytterst normala och anspråkslösa hobbiten rusade ut genom ytterdörren till äventyrets stig så snabbt att han glömde sin hatt, kapp och näsduk. Han åt inte ens upp sin andra frukost.

Kanske kan också vi lära oss något här.

Om du och jag har känt oss manade att ta del av det stora äventyret att leva och dela med oss av det som vår kärleksfulle himmelske Fader förberedde för oss för länge sedan, så försäkrar jag dig om att det är i dag som du ska följa med Guds Son och vår Frälsare på tjänandets och lärjungeskapets stig.

Vi kan få vänta hela livet på ögonblicket när allting stämmer. Men det är nu vi ska bestämma oss för att helt

och hållet söka Gud, tjäna andra och berätta om våra upplevelser för andra.

Lägg bakom dig din hatt, kapp, näsduk och stökiga bostad.¹⁰

Till dem av oss som redan färdas på den stigen: Fatta mod, visa medkänsla, lita på dig själv och fortsätt!

Till dem som har lämnat stigen: Kom tillbaka, förena er med oss på nytt, gör oss starkare.

Och till dem som ännu inte har börjat: Varför vänta? Om ni vill uppleva undren på den här andliga resan, ta då ett steg ut på ert eget stora äventyr. Prata med missionärerna. Prata med era vänner som tillhör kyrkan. Prata med dem om det här stora och förunderliga verket.¹¹

Det är dags att börja!

Kom, och förena er med oss!

Om du känner att ditt liv skulle kunna ha större mening, ett högre syfte, starkare familjeband och en närmare kontakt med Gud, snälla, kom då och förena dig med oss.

Om du söker en gemenskap av människor som arbetar på att bli den bästa versionen av sig själva, hjälper behövande och gör den här världen till en bättre plats, kom då och förena dig med oss!

Kom och se vad den här underbara, förunderliga och äventyrliga resan handlar om.

Längs vägen upptäcker du dig själv.

Du upptäcker mening.

Du upptäcker Gud.

Du upptäcker ditt livs mest äventyrliga och förunderliga resa.

Om detta vittnar jag i vår Återlösares och Frälsares Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. J. R. R. Tolkien, *The Hobbit or There and Back Again* (Boston: Houghton Mifflin, 2001), s. 3.
2. Undertitel till *The Hobbit*.
3. Mose 3:17.

ÄLDSTE WALTER F. GONZÁLEZ
i de sjuttios kvorum

4. Se Job 38:4–7 (Guds söner ropade av glädje); Jes. 14:12–13 ("resa min tron ovanför Guds stjärnor"); Upp. 12:7–11 (det blev strid i himlen).
5. "Profeten Joseph Smith beskrev *handlingsfrihet* som 'det sinnets oberoende som himlen så nådigt gett till människosläktet som en av sina mest dyrbara gåvor' [se *Profeten Joseph Smiths lärdomar*, sammanst. av Joseph Fielding Smith (1958), s. 45]. Detta 'sinnets oberoende', eller denna handlingsfrihet, är kraften som gör det möjligt för människor att 'handla av sig själva' (L&F 58:28). Den omfattar både utövandet av viljan att välja mellan gott och ont eller olika nivåer av gott eller ont, och möjligheten att uppleva konsekvenserna av det valet. Vår himmelske Fader älskar sina barn så mycket att han vill att vi ska nå vår fulla potential – att bli som han är. För att utvecklas måste man ha en inneboende förmåga att göra ett önskat val. Handlingsfriheten är så fundamental i Guds plan för sina barn att han 'inte kunde göra människor lika honom utan att göra dem fria' [David O. McKay, 'Whither Shall We Go? Or Life's Supreme Decision', *Deseret News*, 8 juni 1935, s. 1]" (Byron R. Merrill, "Agency and Freedom in the Divine Plan", i Roy A. Prete, red. *Window of Faith: Latter-day Saint Perspectives on World History*, [2005], s. 162).
6. I sin roman *Harry Potter och hemligheternas kammare* låter författarinnan J. K. Rowling rektorn för Hogwarts, Dumbledore, säga något ungefär likadant till den unge Harry Potter. Det är ett underbart råd till oss också. Jag har använt det i tal tidigare, och jag tycker det förtjänar att upprepas.
7. "Mina älskade, nu är vi Guds barn, och än är det inte uppenbart vad vi ska bli. Men vi vet att när han uppenbaras *ska vi bli lika honom*, för då får vi se honom sådan han är" (1 Joh. 3:2; betoning tillagd).
En sådan förvandling kanske är bortom vår förmåga att förstå, men "Anden själv vittnar med vår ande att vi är Guds barn.
Och är vi barn så är vi också arvingar, Guds arvingar och Kristi medarvingar, lika visst som vi lider med honom för att också förhållas med honom.
Jag menar att den här tidens lidanden inte kan jämföras med den *härlighet som ska uppenbaras och bli vår*" (Rom. 8:16–18; betoning tillagd).
8. Se Matt. 28:16–20.
9. Tolkien, *The Hobbit*, s. 33.
10. Se Luk. 9:59–62.
11. Se LeGrand Richards, *Ett stort och förunderligt verk* (1981).

Frälsarens beröring

När vi kommer till Gud så kommer han till vår räddning, vare sig det är för att bota oss eller för att ge oss styrka att möta varje situation.

För ungefär 2 000 år sedan kom Frälsaren ner från berget efter att ha undervisat om Saligprisningarna och andra evangelieprinciper. På vägen möttes han av en man med spetälska. Mannen visade vördnad och respekt när han föll på knä inför Kristus och bad om lindring från sitt lidande. Hans begäran var enkel: "Herre, om du vill, så kan du göra mig ren."

Frälsaren räckte då ut handen, rörde vid honom och sa: "Jag vill. Bli ren!"¹

Här lär vi oss att vår Frälsare alltid vill välsigna oss. Vissa välsignelser kommer omedelbart, andra tar längre tid

och några kommer först efter detta liv, men välsignelserna kommer i sinom tid.

Likt den spetälske kan vi finna styrka och tröst i det här livet genom att acceptera Herrens vilja och veta att han vill välsigna oss. Vi kan finna styrkan att möta alla slags utmaningar, att övervinna frestelser, och att förstå och uthärda våra svåra omständigheter. Frälsarens styrka att uthärda ökade säkerligen när han i ett av sitt livs svåraste ögonblick sa till sin Fader: "Ske din vilja."²

Den spetälske frambar inte sin önskan på ett pretentiöst eller krävande

sätt. Hans ord visade en ödmjuk inställning, med höga förväntningar men också med en uppriktig önskan att Frälsarens vilja skulle ske. Det här är ett exempel på den inställning vi bör ha när vi kommer till Kristus. Vi kan komma till Kristus med övertygelsen om att hans önskan nu är och alltid kommer att vara det som är bäst för vårt jordeliv och eviga liv. Han har ett evigt perspektiv som vi inte har. Vi måste komma till Kristus med en uppriktig önskan att vår vilja ska uppgå i Faderns vilja, liksom hans gjorde.³ Detta förbereder oss för evigt liv.

Det är mycket svårt att föreställa sig det fysiska och känslomässiga lidande som tyngde den spetälske som kom till Frälsaren. Spetälska påverkar nerverna och huden vilket orsakar vanställdhet och funktionsnedsättning. Dessutom innebar det ett enormt socialt stigma. Den som drabbats av spetälska fick lämna sina nära och kära och bo isolerad från samhället. De spetälska ansågs orena, både fysiskt och andligt. Moselagen krävde därför att de spetälska klädde sig i sönderrivna kläder och ropade "Oren!" där de gick.⁴ Sjuka och föraktade fick de spetälska sedan bo i övergivna hus eller gravkammare.⁵ Det är inte svårt att föreställa sig att den spetälske som närmade sig Frälsaren var en nedbruten man.

Ibland kan vi också på ett eller annat sätt känna oss nedbrutna, vare sig det beror

på våra egna eller andras handlingar, på grund av omständigheter vi kan eller inte kan kontrollera. I sådana stunder kan vi lägga vår vilja i hans händer.

För några år sedan fick Zulma – min hustru, min bättre hälft, min bästa hälft – dåliga nyheter bara två veckor innan ett av våra barn skulle gifta sig. Hon hade en tumör i örönspottkörteln, och den växte fort. Hennes ansikte började svullna och hon behövde omedelbart genomgå en vansklig operation. Många tankar rusade genom hennes huvud och tyngde hennes hjärta. Var tumören elakartad? Hur skulle kroppen återhämta sig? Skulle hennes ansikte bli förflamat? Hur stor skulle smärtan vara? Skulle hennes ansikte bli permanent ärrat? Skulle tumören komma tillbaka efter att den tagits bort? Skulle hon kunna närvara vid vår sons bröllop? När hon låg i operationssalen kände hon sig nedbruten.

I det mycket viktiga ögonblicket viskade Anden till henne att hon behövde acceptera Faderns vilja. Då beslutade hon att lita på Gud. Hon kände starkt att oavsett resultatet skulle hans vilja vara bäst för henne. Strax därpå gled hon in i narkosen.

Senare skrev hon poetiskt i sin dagbok: "På operationsbordet böjde jag mig inför dig, underkastade mig din vilja och somnade. Jag visste att jag kunde lita på dig och att inget ont kan komma från dig."

Hon fann styrka och tröst när hon underkastade sig Faderns vilja. Den dagen blev hon storligen välsignad av Gud.

Oavsett våra omständigheter kan vi utöva vår tro för att komma till Kristus och finna en Gud vi kan lita på. Som ett av mina barn, Gabriel, en gång skrev:

Enligt profeten är Guds ansikte klarare än solen och hans hår är vitare än snö och hans röst är som dånet av en rusande flod och jämte honom är människan intet. ... Jag förtrivlar när jag inser att också jag är intet. Och först då trevar jag mig fram till en gud jag kan förtrösta på. Och först då upptäcker jag den Gud jag kan lita på.⁶

En Gud vi kan lita på stärker vårt hopp. Vi kan lita på honom eftersom han älskar oss och vill vårt bästa i varje omständighet.

Den spetälske handlade tack vare hoppets kraft. Världen gav honom inga lösningar, inte ens tröst. Frälsarens enkla beröring måste därför ha känts som en smekning för hela hans själ. Vi kan endast föreställa oss de djupa känslor av tacksamhet som den spetälske måste ha haft vid Frälsarens beröring, särskilt när han hörde orden "Jag vill. Bli ren!"

Enligt berättelsen ”blev mannen [genast] ren från sin spetälska”.⁷

Vi kan också känna beröringen av Frälsarens kärleksfulla och helande hand. Vilken glädje, vilket hopp och vilken tacksamhet som kommer till våra själar i vetskapen om att han vill hjälpa oss att vara rena! När vi kommer till Gud så kommer han till vår räddning, vare sig det är för att bota oss eller för att ge oss styrka att möta varje situation.

Oavsett vilket får vi hjälp att förstå våra omständigheter när vi accepterar hans vilja, inte vår egen. Inget ont kan komma från Gud. Han vet vad som är bäst för oss. Han tar kanske inte bort våra bördor med en gång. Ibland kan han få de här bördorna att kännas lättare, som han gjorde för Alma och hans folk.⁸ På grund av förbunden kommer bördorna till slut att lyftas⁹, antingen i det här livet eller vid den heliga uppståndelsen.

En uppriktig önskan att hans vilja ska ske – tillsammans med insikt i vår Återlösares gudomliga natur – hjälper oss att utveckla den sortens tro som den spetälske visade för att kunna bli renad. Jesus Kristus är kärlekens Gud, hoppets Gud, helandets Gud – en Gud som vill välsigna oss och hjälpa oss att bli rena. Det är vad han ville göra när han, innan han kom till jorden, erbjöd sig att rädda oss när vi faller i överträdelse. Det är vad han ville göra i Getsemane när han under ofattbar smärta och svår vända betalade syndens pris. Det är vad han vill göra nu när han för vår talan inför Fadern.¹⁰ Därför ljuder fortfarande hans stämma: ”Kom till mig, alla ni som arbetar och är tyngda av bördor, så ska jag ge er vila.”¹¹

Han kan hela oss och lyfta oss eftersom han har förmågan att göra det. Han tog på sig kroppens och andens alla smärtor för att hans inre skulle

fills av barmhärtighet, så att han kunde hjälpa oss i allt och hela oss och lyfta oss.¹² Jesajas ord, som de citerades av Abinadi, uttrycker det vackert och rörande:

”Förvisso har han burit våra sorger och tagit på sig våra smärtor. ...

Han blev sargad för våra överträdelsers skull, han blev slagen för vår onskas skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade.”¹³

Samma tanke lärs ut i följande dikt:

*”O, snickare från Nasaret,
kan du laga mitt bröstna liv?
Ditt ok är mildt och din börda lätt,
mig tröst, o Herre, giv.*

*Tack vare hans kärleksfulla själ
har en hoppets dag nu grytt.
Det trasiga har han lagat väl
och allt har blivit nytt.*

*O led mig genom jordiskt grus,
o led mitt hjärta rätt.
Fullkomna mig med sanningens ljus,
du snickare från Nasaret!”¹⁴*

Om du på något sätt känner dig oren, om du känner dig nedbruten, vet då att du kan göras ren, du kan helas, för han älskar dig. Lita på att inget ont kan komma från honom.

Eftersom han ”steg ned under allt”¹⁵ gör han det möjligt för allt

som är trasigt i våra liv att helas, och således kan vi försonas med Gud. Genom honom försonas allt, både det som är på jorden och det som är i himlen, frid skapas i kraft av blodet på hans kors.¹⁶

Låt oss ta alla nödvändiga steg för att komma till Kristus. Må vår inställning när vi gör det vara: ”Herre, om du vill, så kan du göra mig ren.” Om vi gör så kan vi ta emot Mästarens helande beröring tillsammans med hans ljuva svar: ”Jag vill. Bli ren!”

Frälsaren är en Gud vi kan lita på. Han är Kristus, den Smorde, Messias, om vilken jag bär vittne i hans heliga namn, ja, Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matt. 8:2–3.
2. Matt. 26:42.
3. Se Mosiah 15:7.
4. Se 3 Mos. 13:45.
5. Se Bruce R. McConkie, *Doctrinal New Testament Commentary*, (1973), 1:174.
6. Se även Ords. 3:5–6; L&F 110:2–3; Mose 1:2–10.
7. Matt. 8:3.
8. Se Mosiah 24:8–15.
9. Se Mosiah 24:13–16.
10. Se L&F 45:3–5.
11. Matt 11:28.
12. Se Alma 7:12.
13. Mosiah 14:4–5.
14. George Blair, ”The Carpenter of Nazareth”, i Obert C. Tanner, *Christ’s Ideals for Living* (Sunday School manual, 1955), s. 22; i Jeffrey R. Holland, ”Det blev helt som trasigt var”, *Liahona*, maj 2006, s. 71.
15. L&F 88:6.
16. Se Kol. 1:20; se även 2 Kor. 5:18–20.

ÄLDSTE GARY E. STEVENSON
i de tolv apostlarnas kvorum

Bedra mig inte

*När vi lyder Guds befallningar leds vi alltid
i rätt riktning och blir inte bedragna.*

I dag vill jag ge några råd till er alla, men *särskilt* till det uppväxande släktet – primärbarnen, unga män och unga kvinnor. Ni är djupt älskade av Herrens profet i vår tid, president Russell M. Nelson, så djupt att han talade till

många av er förra året under en unik världsomfattande andakt för ungdomar som kallades ”Israels hopp”.¹ Vi hör ofta president Nelson kalla er för just det, ”Israels hopp”, det uppväxande släktet och framtiden för Jesu Kristi återställda kyrka.

Mina unga vänner, jag vill börja med att återge två berättelser från min familj.

Den 102:a dalmatinern

För många år sedan kom jag hem från jobbet och blev förskräckt över att se vit färg stänkt överallt – på marken, garagedörren och vårt röda tegelhus. Jag tittade närmare på fläckarna och upptäckte att färgen fortfarande var blöt. Ett färgspår ledde till baksidan av huset så jag följde det. Där hittade jag min femåriga son som jagade vår hund med en pensel i handen. Vår vackra, svarta labrador var nästan alldeles vitfläckig!

”Vad håller du på med?” frågade jag med hög röst.

Min son stannade till, tittade på mig, på hunden, på penseln som droppade färg och sa: ”Jag vill bara att han ska se ut som de svartprickiga hundarna i filmen, du vet den med 101 dalmatiner.”

Jag älskade vår hund. Jag tyckte han var perfekt, men den dagen hade min son en annan tanke.

Den randiga kissemissen

Min andra berättelse rör sig kring gammelfarbror Grover, som bodde i ett hus ute på landet, långt från staden. Farbror Grover började bli väldigt gammal. Vi tyckte att våra söner borde träffa honom innan han dog. Så en eftermiddag körde vi den långa sträckan till hans enkla hem. Vi satt tillsammans och presenterade honom för våra söner. Efter bara en stund ville våra två unga pojkar, som var runt fem och sex år, gå ut och leka.

Farbror Grover, som hörde deras fråga, böjde sig ner med sitt ansikte nära deras. Hans ansikte var så väderbitet och obekant att pojkarna var lite rädda för honom. Med sin raspiga röst sa han till dem: ”Var försiktiga – det finns många skunkar där ute.” När vi hörde det blev Lesa och jag mer än förskräckta – vi var oroliga för att de skulle sprutas ner av en skunk! Pojkarna gick snart ut för att leka och vi fortsatte med vår pratstund.

När vi senare satte oss i bilen för att åka hem frågade jag pojkarna: ”Såg ni någon skunk?” En av dem svarade: ”Nej, vi såg inga skunkar, men vi såg en svart kisse med en vit rand på ryggen!”

Den store bedragaren

Dessa berättelser om oskyldiga barn som upptäcker något om livet och verkligheten får oss alla att le, men de belyser också en djupare tanke.

I den första berättelsen hade vår unge son en vacker hund som husdjur, men ändå tog han en färghink och försökte med penseln i handen göra sin egen fantasi till verklighet.

I den andra berättelsen var pojkarna lyckligt omedvetna om det osmakliga hot de stod inför av en skunk. Eftersom de inte kunde förstå vad de faktiskt hade sett, riskerade

de att drabbas av olyckliga följder. Dessa berättelser handlar om förväxling – antagandet att det verkliga är något annat. I båda fallen var konsekvenserna minimala.

Men i dag brottas många människor med samma problem i mycket större skala. Antingen kan de inte se saker som de verkligen är eller så är de inte nöjda med verkligheten. Dessutom finns det verksamma krafter i dag som medvetet skapats för att leda oss bort från absolut sanning. Dessa villfarelser och lögnar handlar om långt mer än förväxling och har ofta ödesdigra – inte minimala – konsekvenser.

Satan, alla lögnars fader och den store bedragaren, vill att vi ifrågasätter saker som de verkligen är och antingen struntar i eviga sanningar eller ersätter dem med något som verkar mer tilltalande. ”Han för ... krig mot Guds heliga”² och har ägnat tusentals år åt att planera och öva på att övertala alla Guds barn att tro att *gott är ont* och att *ont är gott*.

Han är beryktad för sin förmåga att övertyga människor om att skunkar

bara är katter eller att man kan förvandla en labrador till en dalmatiner med lite färg!

Låt oss nu titta på ett exempel på den här principen i skrifterna, när Herrens profet Mose stod ansikte mot ansikte med samma problem. ”Mose blev förd upp på ett mycket högt berg[...] ... Han såg Gud ansikte mot ansikte och han talade med honom.”³ Gud undervisade Mose om hans eviga identitet. Fastän Mose var dödlig och ofullkomlig, lärde Gud att han var ”i min Enföddes avbild och min Enfödde ... skall vara Frälsaren”⁴.

För att sammanfatta: I denna förunderliga syn såg Mose Gud, och han lärde sig också något viktigt om sig själv – trots att han var dödlig, var han en *Guds son*.

Lyssna noga på vad som händer i slutet av den här hänförande synen. ”Och det hände sig att ... Satan [kom] och frestade honom och sade: Mose, du *människoson*, tillbe mig!”⁵ Mose svarade modigt: ”Vem är *du*? Ty se, jag är en *Guds son*, i hans Enföddes avbild, och

var är *din* härlighet att jag skulle tillbe *dig*?”⁶

Mose sa med andra ord: ”Du kan inte bedra mig, för jag vet vem jag är. Jag skapades till Guds avbild. Du har inte hans ljus och härlighet. Så varför skulle jag dyrka dig eller falla offer för ditt bedrägeri?”

Lägg nu märke till hur Mose fortsätter. Han säger: ”Gå bort, Satan, *bedra mig inte*.”⁷

Vi kan lära oss mycket av Moses kraftfulla bemötande av motståndarens frestelse. Jag uppmanar dig att svara på samma sätt när du utsätts för frestelser. Befall din själs fiende genom att säga: ”Gå bort! Du har *ingen* härlighet. Fresta mig inte och ljug inte för mig! För jag vet att jag är ett Guds barn. Och jag kommer alltid att be min Gud om hjälp.”

Motståndaren överger dock inte sina destruktiva motiv för att bedra och föringa oss. Han gjorde det definitivt inte med Mose, utan ville i stället att Mose skulle glömma vem han var evigt sett.

Som om han hade ett barnsligt

vredesutbrott ”ropade Satan med hög röst och rasade på jorden och befälde och sade: Jag är den Enfödde, tillbe mig.”⁸

Låt oss titta närmare på det. Hörde du vad han just sa? ”Jag är den Enfödde. Tillbe *mig!*”

Det är som om den store bedragaren sa: ”Var inte orolig, jag ska inte skada dig – jag är inte någon skunk, jag är bara en oskyldig svartvit kisse.”

Mose åkallade då Gud och fick hans gudomliga styrka. Trots att motståndaren darrade och jorden skakade, *stod Mose fast*. Hans röst var tydlig och klar. ”Gå bort från mig, Satan”, sa han, ”ty endast denna enda Gud kommer jag att tillbe, han som är härlighetens Gud.”⁹

Till slut ”gick [Satan] bort ... från Moses närhet”.¹⁰

Efter det att Herren visade sig och välsignade Mose för hans lydnad sa Herren:

”Välsignad är du, Mose, ty ... du skall göras starkare än många vatten. ...

Och se, jag är med dig ända till dina dagars ände.”¹¹

Moses försvar mot motståndaren är ett tydligt och upplysande exempel för oss, oavsett var vi befinner oss i livet. Det är ett kraftfullt budskap till dig personligen – så att du ska veta vad du ska göra när han försöker bedra dig. För du har i likhet med Mose välsignats med gåvan att få himmelsk hjälp.

Befallningar och välsignelser

Hur kan du finna den här himmelska hjälpen, precis som Mose gjorde, och inte bli bedragen eller ge efter för frestelser? En tydlig källa till himmelsk hjälp bekräftades på nytt i den här tidsutdelningen av Herren själv när han sa: ”Jag, Herren, [kallade] på min tjänare Joseph Smith den yngre och talade till honom från himlen och gav honom befallningar, eftersom jag kände till

det elände som skulle drabba jordens invånare.”¹² Vi kan med enklare ord säga att Herren, som känner ”ändan från begynnelsen”¹³, känner till vår tids unika svårigheter. Han har därför gett oss sätt att motstå utmaningar och frestelser, varav många kommer som ett direkt resultat av motståndarens vilseledande inflytanden och attacker.

Sättet är enkelt. Genom sina tjänare talar Gud till oss, sina barn, och ger oss befallningar. Vi skulle kunna omformulera den vers jag nyss citerade och säga: ”Jag, Herren, [kallade] på min tjänare [president Russell M. Nelson] och talade till honom från himlen och gav honom befallningar.” Är inte det en underbar sanning?

Jag bär högtidligt vittnesbörd om att Herren verkligen talade med Joseph Smith från himlen, med början i den storslagna första synen. Han talar även till president Nelson i vår tid. Jag vittnar om att Gud talade med profeter i forna dagar och gav dem befallningar avsedda att leda hans barn till glädje i det här livet och härlighet i nästa.

Gud fortsätter att ge befallningar till vår levande profet i dag. Det finns många exempel – ett mer hemcentrerat fokus på evangelieundervisningen med stöd av kyrkan, hem- och besökslärandet som ersatts av stödverksamheten, ändringar i templets förfaringssätt och förrättningar och det nya barn- och

ungdomsprogrammet. Jag förundras över en kärleksfull himmelsk Faders och hans Son Jesus Kristus godhet och medkänsla, de som återställde hans kyrka till jorden igen och har kallat en profet i vår tid. Återställelsen av Jesu Kristi evangelium skapar balans mellan *svåra* tider och tidernas *fullbordan*.

Ogudaktighet har aldrig inneburit lycka

Lydnad mot de bud vår profet tar emot är avgörande, inte bara för att vi ska kunna undvika bedragarens inflytande utan också för att uppleva varaktig lycka och glädje. Den här gudomliga formeln är enkel. Rättfärdighet, eller lydnad mot buden, för med sig välsignelser, och välsignelser för med sig lycka, eller glädje, i livet.

Men på samma sätt som motståndaren försökte bedra Mose försöker han lura dig. Han har alltid låtsats vara något han inte är. Han försöker alltid dölja vem han egentligen är. Han påstår att lydnad gör ditt liv eländigt och hindrar dig från att vara lycklig.

Kan du komma på några av hans bedrägliga knep? Han döljer till exempel de destruktiva följderna av olagliga droger och drickande och säger i stället att de ger njutning. Han omsluter oss i de olika negativa element som kan finnas i sociala medier, bland annat försvagande jämförelser och idealiserad verklighet. Dessutom maskerar han annat illvilligt och skadligt innehåll på nätet, som pornografi, uppenbara attacker på andra genom nätmobbning eller desinformation som ska orsaka tvivel och rädsla i hjärta och sinne. Han viskar slugt: ”Följ bara mig så blir du lycklig.”

Orden som skrevs för hundratals år sedan av en profet i Mormons bok är särskilt relevanta för vår tid: ”Ogudaktighet har *aldrig* inneburit lycka.”¹⁴ Må vi se Satans villfarelser för

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

vad de är. Må vi stå emot och genomskåda de lögnen och inflytanden han använder för att förgöra våra själar och ta ifrån oss vår nuvarande glädje och framtida härlighet.

Mina kära bröder och systrar, vi måste fortsätta vara trofasta och vaksamma, för det är det enda sättet att urskilja sanningen och höra Herrens röst genom hans tjänare. ”Ty Anden säger sanningen och ljuger inte. ... Dessa ting [är] tydligt uppenbarade för oss, till våra själar frälsning. ... Ty Gud sade det även till forna profeter.”¹⁵ Vi är den allsmäktige Gudens heliga, Israels hopp! Ska vi vackla? ”Skola vi slå till reträtt? Nej! ... Åt Herrens lag, var natt och dag skola vi ägna vart andetag.”¹⁶

Jag bär mitt vittnesbörd om *Israels helige* – ja, Jesu Kristi namn. Jag vittnar om hans bestående kärlek, sanning och glädje som är möjliga genom hans oändliga och eviga offer. När vi lyder hans befallningar kommer vi alltid att ledas i rätt riktning och kommer aldrig att bli bedragna. I vår Frälsares Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Russell M. Nelson, ”Israels hopp” (världsomfattande andakt för ungdomar, 3 juni 2018), HopeofIsrael.ChurchofJesusChrist.org.
2. L&F 76:29.
3. Mose 1:1–2.
4. Mose 1:6.
5. Mose 1:12; betoning tillagd.
6. Mose 1:13; betoning tillagd.
7. Mose 1:16; betoning tillagd.
8. Mose 1:19.
9. Mose 1:20.
10. Mose 1:22.
11. Mose 1:25–26.
12. L&F 1:17.
13. Abr. 2:8.
14. Alma 41:10; betoning tillagd.
15. Jakob 4:13.
16. ”Skall väl Sions ungdom vackla”, *Psalmer*, nr 176.

Det andra stora budet

Vår största glädje får vi genom att hjälpa våra bröder och systrar.

Mina kära bröder och systrar, tack för allt ni gör för Israels insamling på båda sidorna av slöjan för att stärka era familjer och hjälpa de behövande. Tack för att ni lever som Jesu Kristi sanna efterföljare.¹ Ni känner till och älskar att lyda hans två stora bud, att älska Gud och att älska vår nästa.²

De senaste sex månaderna har jag och syster Nelson mött tusentals heliga under våra resor till Central- och Sydamerika, stillahavsöarna och olika städer i USA. När vi reser runt är vår förhoppning att bygga upp *er* tro. Ändå återvänder vi alltid med *vår* tro stärkt av de medlemmar och vänner vi möter. Får jag dela med mig av tre

betydelsefulla ögonblick vi nyligen upplevt?

I maj reste syster Nelson och jag med äldste Gerrit W. och syster Susan Gong till södra stillahavsområdet. När vi var i Auckland i Nya Zeeland hade vi äran att få träffa imamer från två moskéer i Christchurch i Nya Zeeland där oskyldiga trosutövare bara två månader tidigare sköts ihjäl vid ett fruktansvärt våldsdåd.

Vi uttryckte vårt deltagande till dessa bröder av en annan tro och intygade återigen vårt ömsesidiga engagemang för religionsfrihet.

Vi erbjöd också frivillig arbetskraft och blygsamt ekonomiskt stöd för

När de var i Auckland, Nya Zeeland, träffade president och syster Nelson imamer från två moskéer i Christchurch.

återuppbyggnaden av deras moskéer. Vårt möte med dessa muslimska ledare fylldes av ömma uttryck för brödraskap.

I augusti träffade syster Nelson och jag tillsammans med äldste Quentin L. och syster Mary Cook människor i Buenos Aires, Argentina – de flesta av annan tro – vars liv hade förändrats av de rullstolar de fått av Latter-day Saint Charities. Vi inspirerades av deras uttryck för glädje och tacksamhet över sin nyfunna rörlighet.

Vi upplevde ett tredje fint ögonblick för bara några veckor sedan här i Salt Lake City. Det kom sig av ett unikt brev som jag fick på min födelsedag av en ung kvinna som jag kallar Mary, 14 år.

Mary skrev om saker som hon och jag har gemensamt: ”Du har tio barn. Vi är tio barn. Du talar mandarin. Sju av barnen i min familj, även jag, adopterades från Kina så mandarin är vårt modersmål. Du är hjärtskirurg. Min syster har haft två hjärtoperationer. Du tycker om tvåtimmarskyrkan. Vi tycker om tvåtimmarskyrkan. Du har absolut gehör. Min bror har också absolut gehör. Han är blind precis som jag.”

Marys ord berörde mig djupt, de visade inte bara på hennes stora ande utan också på hennes föräldrars helgelse.

Sista dagars heliga söker i likhet med andra efterföljare av Jesus Kristus efter sätt att hjälpa, upplyfta och älska andra. De som är villiga att kallas Herrens folk är ”villiga att bära varandras bördor, ... att sörja med dem som sörjer, ... och trösta dem som står i behov av tröst”.³

De försöker verkligen efterleva det första och det andra stora budet. När vi älskar *Gud* av hela vårt hjärta vänder han våra hjärtan till *andras* välbefinnande i ett vackert, ädelt kretslopp.

Det skulle vara omöjligt att beräkna hur mycket hjälp sista dagars heliga ger

världen över varje dag och år, men det *är* möjligt att beräkna det goda som kyrkan som organisation gör för att betjäna män och kvinnor – pojkar och flickor – som behöver en hjälpande hand.

Kyrkans humanitära program lanserades 1984. I hela kyrkan fastade man då för att samla in medel till de som hade drabbats av en förödande torka i östra Afrika. Kyrkans medlemmar donerade 6,4 miljoner dollar bara på *den enda* fastedagen.

Dåvarande äldste M. Russell Ballard och broder Glenn L. Pace sändes till Etiopien för att bedöma hur dessa helgade medel bäst kunde användas. Det här uppdraget visade sig vara början på det som senare skulle bli känt som Latter-day Saint Charities.

Latter-day Saint Charities har sedan dess skänkt mer än *två miljarder* dollar för att hjälpa behövande världen över. Den här hjälpen erbjuds mottagare oavsett deras koppling till kyrkan, nationalitet, ras, sexuella läggning, kön eller politiska övertygelse.

Det är inte allt. För att hjälpa medlemmar i Herrens kyrka som har det svårt, älskar och efterlever vi den uråldriga fastelagen.⁴ Vi går hungriga för att hjälpa andra som är hungriga. En dag i månaden går vi utan mat och skänker kostnaden för den maten (och mer) för att hjälpa de behövande.

Jag kommer aldrig att glömma mitt första besök i Västafrika 1986. De heliga kom i stora skaror till våra möten. Trots att de hade få

materiella tillgångar kom de flesta av dem klädda i fläckfria, vita kläder.

Jag frågade stavs-presidenten hur han tog hand om medlemmar som hade så lite. Han svarade att deras biskopar kände sina medlemmar väl. Om medlemmarna hade råd med två måltider om dagen behövdes ingen hjälp. Men om de bara hade råd med en måltid eller mindre – även med hjälp av sin familj – såg biskopen till att de fick mat som bekostats av fasteoffer. Sedan sa han något anmärkningsvärt: Deras fasteoffer *översteg* vanligtvis deras utgifter. Överskottet av fasteoffret skickades därefter till människor *på andra platser* vars behov var större än deras. Dessa trofasta afrikanska heliga lärde mig något mycket viktigt om kraften i fastans *lag* och *sanna anda*.

Som medlemmar i kyrkan känner vi ett band till dem som på något sätt lider.⁵ Som söner och döttrar till Gud är vi alla bröder och systrar. Vi följer

en förmaning i Gamla testamentet: ”Du ska villigt öppna din hand för din bröder, för de behövande och fattiga.”⁶

Vi försöker också leva efter de Jesu Kristi lärdomar som upptecknats i Matteus 25:

”För jag var hungrig och ni gav mig att äta. Jag var törstig och ni gav mig att dricka. Jag var främling och ni tog emot mig.

Jag var naken och ni klädde mig. Jag var sjuk och ni besökte mig. ...

Allt vad ni har gjort för en av dessa mina minsta bröder, det har ni gjort för mig.”⁷

Låt mig ge några exempel på hur kyrkan följer dessa Frälsarens lärdomar.

För att kunna avhjälpa hunger driver kyrkan 124 biskopens förrådshus runtom i världen. Via dessa delas ungefär 400 000 matbeställningar ut varje år till behövande personer. På platser där det inte finns något förrådshus använder biskopar och grens-presidenter kyrkans fasteoffermedel för

att ge mat och förnödenheter till sina behövande medlemmar.

Problemet med hunger påverkar dock långt fler än kyrkans medlemmar. Det ökar världen över. En färsk rapport från Förenta nationerna uppgav att antalet undernärda människor i världen nu är fler än 820 miljoner – eller nästan var nionde invånare på jorden.⁸

Vilken omskakande statistik! Vi är så tacksamma för era bidrag. Tack vare er innerliga generositet kan miljontals människor över hela världen få välbehövlig mat, kläder, tillfällig logi, rullstolar, mediciner, rent vatten och mer därtill.

Många sjukdomar i världen orsakas av orent vatten. Hittills har kyrkans humanitära program hjälpt till att förse hundratal samhällen i 76 länder med rent vatten.

Ett projekt i Luputa i Demokratiska republiken Kongo är ett utmärkt exempel. Staden hade med sin befolkning på fler än 100 000 *inget rinnande vatten*. Invånarna tvingades gå långa sträckor för att hämta rent vatten. En bergskälla upptäcktes ungefär tre mil bort, men befolkningen kunde inte tillgå den regelbundet.

När våra humanitära missionärer fick höra om det här problemet samarbetade de med Luputas ledare genom att bidra med material och utbildning så att de kunde leda vattnet till staden i rör. Invånarna i Luputa ägnade *tre år* åt att gräva ett meterdjupt dike genom sten och djungel. Genom gemensamt arbete kunde den glädjefyllda dagen äntligen komma då färskt, rent vatten fanns tillgängligt för alla i den staden.

Kyrkan hjälper också flyktingar, vare sig de kommer från inbördes strider, naturkatastrofer eller religiös förföljelse. Över 70 miljoner människor har i dag tvingats fly sina hem.⁹

Bara under 2018 skickade kyrkan akuta förnödenheter till flyktingar i 56 länder. Dessutom arbetar många av kyrkans medlemmar som volontärer för att hjälpa flyktingar integreras i nya samhällen. Vi tackar var och en av er som anstränger sig för att hjälpa dem som försöker skapa nya hem.

Genom generösa donationer till Deseret Industries butiker i USA insamlas och sorteras miljontals kilo kläder varje år. Medan lokala biskopar använder det enorma lagret för att hjälpa behövande medlemmar, så doneras den *största* delen till andra hjälporganisationer som delar ut dem världen över.

Och så sent som förra året tillhandahöll kyrkan synvård till mer än 300 000 personer i 35 länder, spädbarnsvård till tusentals mödrar och spädbarn i 39 länder och rullstolar till mer än 50 000 personer i dussintals länder.

Kyrkan är känd för att vara bland de första som rycker in när tragedier inträffar. Även *innan* en orkan slår till gör kyrkans ledare och personal i de påverkade områdena upp planer för hur de ska förmedla förnödenheter och volontärhjälp till dem som kommer att drabbas.

Bara förra året genomförde kyrkan över 100 katastrofhjälpsprojekt över hela världen där de hjälpte offer för orkaner, bränder, översvämningar, jordbävningar och andra katastrofer. När så är möjligt samlas stora grupper av kyrkans medlemmar i gula Helping Hands-västar för att hjälpa dem som drabbats av katastrofen. Den här sortens tjänande som så många av er utför, utgör tjänandets själva väsen.

Mina kära bröder och systrar, de aktiviteter jag har beskrivit utgör bara en liten del av de växande programmen för välfärd och humanitär hjälp i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga.¹⁰

Och *ni* är de som gör allt det här möjligt. Tack vare ert exemplariska leverne, era generösa hjärtan och era hjälpande händer är det inte konstigt att många samhällsgrupper och regeringsledare lovordar era ansträngningar.¹¹

Sedan jag blev president för kyrkan har jag förbluffats över hur många presidenter, premiärministrar och ambassadörer det är som innerligt har tackat mig för den humanitära hjälp vi har gett deras folk. Och de har också uttryckt tacksamhet för den styrka

våra trofasta medlemmar tillför deras länder som lojala, samhällsnyttiga medborgare.

Jag har också förundrats när världsledare har besökt första presidentskapet och uttryckt *sin förhoppning* om att kyrkan ska etablera sig i deras länder. Varför? Därför att de vet att sista dagars heliga kommer att bygga upp starka familjer och samhällen och göra livet bättre för andra *varhelst* de bor.

Oavsett var vi bor känner kyrkans medlemmar starkt för Guds faderskap

PRESIDENT HENRY B. EYRING
andre rådgivare i första presidentskapet

och mänskligheten som familj. Därför kommer *vår* största glädje av att hjälpa våra bröder och systrar, oavsett var vi lever i denna underbara värld.

Att hjälpa andra – göra en medveten ansträngning att bry oss om andra lika mycket som eller *mer* än vi bryr oss om oss själva – är vår glädje. Särskilt, vill jag tillägga, när det inte känns lägligt och när vi måste gå utanför vår bekvämlighetszon. Att *leva* efter det andra stora budet är *nyckeln* till att bli en sann Jesu Kristi lärjunge.

Mina kära bröder och systrar, ni är levande exempel på frukterna som kommer av att följa Jesu Kristi lärdomar. Jag tackar er! Jag älskar er!

Jag vet att Gud lever. Jesus är Kristus. Hans kyrka har återupprättats i dessa sista dagar för att uppfylla sina gudomliga syften. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Moro. 7:48.
2. Se Matt. 22:37–39; Luk. 10:27.
3. Mosiah 18:8–9.
4. Se Jes. 58:3–12.
5. Under kyrkans tidiga historia var också de modiga pionjärerna hungriga, hemlösa och förföljda.
6. 5 Mos. 15:11.
7. Matt. 25:35–36, 40.
8. Se Food and Agriculture Organization of the United Nations and others, *The State of Food Security and Nutrition in the World 2019*, s. 6, fao.org/3/ca5162en/ca5162en.pdf.
9. Se "Worldwide Displacement Tops 70 Million, UN Refugee Chief Urges Greater Solidarity in Response", UNHCR:s webbplats, 19 juni 2019, unhcr.org/en-us.
10. För ytterligare information om kyrkans humanitära bistånd, se ChurchofJesusChrist.org/topics/welfare; LatterDaySaintCharities.org; [facebook.com/LatterDaySaintCharities](https://www.facebook.com/LatterDaySaintCharities); JustServe.org.
11. "Den effektivaste broschyr vi kan bära med oss är godheten i vårt eget liv och vårt föredöme" (Gordon B. Hinckley, "Finn lammen, föd fåren", *Liahona*, juli 1999, s. 121).

Helighet och lycksalighetsplanen

Större lycka kommer av större personlig helighet.

Mina kära bröder och systrar, jag har bett om förmågan att hjälpa er i ert personliga sökande efter lycka. Några kanske redan känner sig ganska lyckliga, men ingen skulle väl säga nej till erbjudandet om mer lycka. Vem som helst skulle vara ivrig att ta emot ett erbjudande som garanterar varaktig lycka.

Detta är vad vår himmelske Fader, hans älskade Son Jesus Kristus och den Helige Anden har erbjudit vart och ett av vår himmelske Faders andebarn som lever nu, som kommer att leva eller som någonsin har levt i den här världen. Detta erbjudande kallas ibland lycksalighetsplanen. Den kallades så av profeten Alma när han undervisade sin son, som hade fastnat i syndens kval. Alma visste att ogudaktighet aldrig kunde innebära lycka för hans son – eller för något av vår himmelske Faders barn.¹

Han lärde sin son att den enda vägen till lycka var att tillväxa i helighet. Han gjorde det klart att mer helighet är möjlig tack vare att Jesu Kristi försoning renar och fulländar oss.² Det är endast genom att tro på Jesus Kristus, ständigt omvända oss och hålla våra förbund som vi kan göra anspråk på den varaktiga lycka vi alla längtar efter att uppleva och behålla.

Min bön i dag är att jag ska kunna hjälpa er förstå att större lycka kommer

av större personlig helighet, så att ni handlar i enlighet med den övertygelsen. Jag kommer därefter att dela med mig av det jag vet för egen del om vad vi kan göra för att kvalificera oss för gåvan att ständigt bli mer heliga.

Skrifterna lär oss bland annat att vi kan bli helgade eller bli mer heliga när vi utövar tro på Kristus³, visar vår lydnad⁴, omvänder oss⁵, gör uppoffringar för honom⁶, tar emot heliga förrättningar och håller våra förbund med honom⁷. För att kvalificera sig för helighetens gåva krävs ödmjukhet⁸, mildhet⁹ och tålmod¹⁰.

Jag hade en upplevelse av att vilja ha mer helighet en gång när jag var i Salt Lake-templet. Jag steg in i templet för första gången utan att veta särskilt mycket om vad jag hade att vänta. Jag hade sett orden på byggnaden: "Helgat åt Herren" och "Herrens hus". Jag kände stor förväntan. Ändå undrade jag om jag var redo att träda in.

Min mor och far gick framför mig när vi kom in i templet. Vi blev ombedda att visa våra tempelrekommendationer för att betyga vår värdighet.

Mina föräldrar kände mannen bakom rekommendationsdisken. Så de dröjde kvar ett ögonblick för att tala med honom. Jag gick ensam vidare in i ett stort rum där allt var gnistrande vitt. Jag tittade upp på ett tak som var så högt ovanför mig att det tycktes nå himlen. I det ögonblicket kom en tydlig förnimmelse till mig att jag hade varit där förut.

Men då hörde jag en mycket mild röst – inte min egen. Orden från den milda rösten löd: "Du har aldrig varit här förut. Du minns ett tillfälle

innan du föddes. Du befann dig på en helig plats som denna. Du kände att Frälsaren snart skulle komma till den plats där du stod. Och du kände lycka eftersom du var ivrig att träffa honom."

Upplevelsen i Salt Lake-templet varade bara ett ögonblick. Ändå ger minnet av den fortfarande frid, glädje och stilla lycka.

Jag lärde mig mycket den dagen. En sak var att den Helige Anden talar med en mild och stilla röst. Jag kan höra honom när jag har andlig frid i hjärtat. Han ger glädje och försäkrar mig om att jag håller på att bli mer helig. Och det ger mig alltid samma glädje som jag kände under de första ögonblicken i ett Guds tempel.

Du har i ditt eget och i andras liv iakttagit lyckans underverk som kommer av ökande helighet och av att bli mer som Frälsaren. De senaste veckorna har jag suttit vid sjukbädden hos personer som kunde möta döden med full tro på Frälsaren och med en glad uppsyn.

En var en man omgiven av sin familj. Han och hans hustru pratade tyst med varandra när jag och min son kom in.

Jag hade känt dem i många år. Jag hade sett Jesu Kristi försoning verka i deras liv och i deras familjemedlemmars liv.

De hade gemensamt valt att avsluta alla medicinska åtgärder för att förlänga hans liv. Det rådde en känsla av stillhet när han talade till oss. Han log när han uttryckte tacksamhet för evangeliet och dess renande inverkan på honom och på familjen han älskade. Han talade om sina lyckliga år av tjänande i templet. På den här mannens begäran smorde min son hans huvud med invigd olja. Jag beseglade smörjelsen. När jag gjorde det fick en tydlig känsla av säga till honom att han snart skulle se sin Frälsare, ansikte mot ansikte.

Jag lovade honom att han skulle känna glädje, kärlek och Frälsarens godkännande. Han log varmt när vi gick därifrån. Hans sista ord till mig var: "Säg till Kathy att jag älskar henne." Min hustru Kathleen hade under många år uppmuntrat generationer i hans familj att ta emot Frälsarens inbjudan att komma till honom, ingå och hålla heliga förbund och därigenom kvalificera sig

för den glädje som kommer av denna större helighet.

Han dog några timmar senare. Några veckor efter hans bortgång kom hans änka med en present till mig och min hustru. Hon log under tiden som vi pratade. Hon sa milt: ”Jag trodde att jag skulle känna mig ledsen och ensam. Jag är så glad. Tycker ni att det är okej?”

Eftersom jag visste hur mycket hon älskade sin man och hur de båda hade kommit att känna, älska och tjäna Herren, sa jag till henne att hennes känslor av lycka var en utlovad välsignelse eftersom hon genom sitt trofasta tjänande hade gjorts mer helig. Hennes helighet hade kvalificerat henne för den glädjen.

Några som lyssnar idag kanske undrar: ”Varför känner jag inte den frid och glädje som har utlovats till dem som har varit trofasta? Jag har varit trofast genom fruktansvärda motgångar, men jag känner ingen glädje.”

Till och med profeten Joseph Smith gick igenom den prövningen. Han bad om hjälp när han satt inspärrad i ett fängelse i Liberty, Missouri. Han hade varit trofast mot Herren. Han hade tillväxt i helighet. Ändå kände han att glädjen hade förnekats honom.

Herren lärde honom något viktigt om tålamod som vi alla behöver lära oss någon gång, och kanske rent av i längre perioder, under vår jordiska prövning. Här är Herrens ord till sin trofasta och lidande profet:

”Och om du skulle kastas ned i avgrunden eller i mördares händer och dödsdomen fällas över dig, om du kastas i djupet, om höga vågor sammansvärjer sig mot dig, om våldsamma vindar blir dina fiender, om himlarna samlar sitt mörker och alla elementen förenar sig för att spärra din väg, och framför allt om själva helvetets kåftar spärrar upp sitt gap efter dig, så vet, min son, att allt detta skall ge dig erfarenhet och tjäna dig till godo.

Människosonen har stigit ned djupare än allt detta. Är du större än han?

Håll dig därför kvar på din väg, så skall prästadömet förbli hos dig, ty deras gränser är fastställda, de kan inte överskrida dem. Dina dagar är kända och dina år skall inte bli förkortade. Frukta därför inte för vad människor kan göra, ty Gud skall vara med dig i evigheters evighet.”¹¹

Det var samma upplysande lärdom som Herren gav Job, som fick betala ett högt pris för att försoningen skulle göra honom mer helig. Vi vet att Job var helig på grund av introduktionen vi har om honom: ”I landet Us levde en man som hette Job. Han var en from och rättsinnig man som fruktade Gud och undvek det onda.”¹²

Sen förlorade Job sin förmögenhet, sin familj och även sin hälsa. Ni kanske minns att Job tvivlade på att den ökade helighet som han hade fått genom större motgångar hade kvalificerat honom för större glädje.

För Job var det som om heligheten hade fört med sig elände.

Men Herren gav Job samma tillrättavisande lärdom som han gav Joseph Smith. Han lät Job se sin hjärtskärande situation med andliga ögon. Han sa:

”Spänn bältet om livet som en man. Jag ska fråga dig, och du ska ge mig besked.

Var var du när jag lade jordens grund? Svara, om du vet och förstår.

Vem bestämde dess mått? Du vet ju! Och vem spände mätsnöret över den?

Var fick dess grundpelare fäste? Vem lade dess hörnsten,

medan morgonstjärnorna sjöng tillsammans och alla Guds söner ropade av glädje?”¹³

När sedan Job hade omvänt sig från att ha kallat Gud orättvis fick han lov att se sina prövningar ur ett högre och heligare perspektiv. Han hade omvänt sig.

”Job svarade HERREN och sade:

Jag vet att du kan göra allt, inget du beslutar är omöjligt för dig.

’Vem är den som döljer ditt råd utan förstånd?’ Jag ordade om det jag inte begrep, om det som var för underbart för mig och som jag inte förstod.

’Lyssna nu, så ska jag tala. Jag ska fråga dig, och du ska ge mig besked.’

Förut hade jag bara hört talas om dig, men nu har jag sett dig med egna ögon.

Därför tar jag tillbaka det och ångrar mig i stoft och aska.”¹⁴

När Job omvände sig och på så sätt blev mer helig välsignade Herren honom med långt mer än det han hade förlorat. Men den största välsignelsen för Job var kanske att han blev mer helig genom motgångar och omvändelse. Han hade kvalificerat sig för större glädje under den tid han hade kvar att leva.

Ökad helighet kommer inte bara genom att vi frågar efter det. Det kommer av att göra det som krävs för att Gud ska kunna förändra oss.

President Russell M. Nelson har gett oss vad som för mig verkar vara det bästa rådet för hur vi går framåt på förbundsstigen mot ökad helighet. Han visade vägen när han uppmanade oss:

”Upplev den stärkande kraften i daglig omvändelse – av att göra och bli lite bättre varje dag.

När vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen av oss själva. Vi väljer att växa andligen och ta emot glädje – glädjen av återlösning i honom. När vi väljer att omvända oss väljer vi att bli mer som Jesus Kristus!”

President Nelson fortsatte med att uppmuntra oss i våra ansträngningar att bli heligare: ”Herren förväntar sig ingen perfektion av oss på det här stadiet. ... Men han förväntar sig att vi ska bli allt renare. Daglig omvändelse är vägen till renhet.”¹⁵

President Dallin H. Oaks hjälpte mig också genom ett av sina tidigare konferenstal att tydligare förstå hur vi tillväxer i helighet och hur vi kan veta att vi håller på att bli mer heliga. Han sa: ”Hur uppnår vi andlighet?”

Hur uppnår vi den grad av helighet att vi kan njuta den Helige Anden som ständig följeslagare? Hur kan vi lära oss se och värdera det som hör världen till ur evighetens perspektiv?”¹⁶

President Oaks svar börjar med större tro på Jesus Kristus som vår kärleksfulla Frälsare. Det leder oss till att söka förlåtelse varje dag och att minnas honom varje dag genom att hålla hans bud. Större tro på Jesus Kristus kommer då vi dagligen mättar oss med hans ord.

I psalmen ”Mer helighet giv mig” ges förslag på hur vi kan be om hjälp att bli mer heliga. Författaren låter klokt nog förstå att heligheten vi eftersträvar är en gåva från en kärleksfull Gud, som beviljas över tid, efter allt vi kan göra. Ni minns kanske den sista versen:

*Mer renhet, o giv mig,
mer salighetshopp,
mer frihet från världen,
mer längtan dit opp,
mer nyttig ock gör mig,
på frukter mer rik,
mer mogen för himlen,
mer, Jesus, dig lik!¹⁷*

Vilka våra personliga omständigheter än är, var vi än befinner oss på

förbundsstigen hemåt, må våra böner om ökad helighet bli besvarade. Jag vet att när vår bön beviljas kommer vår glädje att öka. Den kanske kommer sakta, men den kommer. Jag har fått denna försäkran från en kärleksfull himmelsk Fader och hans Son Jesus Kristus.

Jag vittnar om att Joseph Smith var en Guds profet, att president Russell M. Nelson är vår levande profet i dag. Gud Fadern lever och älskar oss. Han vill att vi ska komma till honom som familjer. Vår kärleksfulla Frälsare ber oss att följa honom på vår resa dit. De har förberett vägen. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Alma 41:10.
2. Se Alma 42:4–16.
3. Se Apg. 26:18; Eth. 4:7.
4. Se L&F 88:34.
5. Se 3 Ne. 27:19–20.
6. Se L&F 132:50.
7. Se L&F 97:8.
8. Se Hel. 3:35.
9. Se L&F 101:1–5.
10. Se 1 Joh. 3:2–3; L&F 112:13.
11. L&F 122:7–9.
12. Job 1:1.
13. Job 38:3–7.
14. Job 42:1–6.
15. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67, 68.
16. Se Dallin H. Oaks, ”Andlighet”, *Nordstjärnan*, nr 2 1986, s. 48.
17. ”Mer helighet giv mig”, *Psalmer*, nr 77.

ÄLDSTE HANS T. BOOM
i de sjuttios kворum

Att veta, älska och växa

Må vi alla komma att förstå vår del i det här stora tjänandeverket så att vi blir mer som han.

År 2016 kom The Tabernacle Choir at Temple Square till Nederländerna och Belgien. Och eftersom jag var inblandad i detta spännande evenemang hade jag möjlighet att se dem framträda två gånger.

Under deras framträdande tänkte jag på vilket enormt företag det var att transportera en så stor kör. Mina tankar drogs till den stora gong-gongen, som var svår och troligtvis dyr att frakta i jämförelse med fiolen, trumpeterna eller andra instrument man lätt kan bära under armen. Men när jag tänkte på hur mycket den här gong-gongen användes, insåg jag att man egentligen bara slog på den på några få gånger, medan de andra mindre instrumenten spelades under större delen av konserten. Jag reflekterade över att framträdandet, utan ljudet från gong-gongen, inte hade varit detsamma, så det var nödvändigt att frakta den här stora gong-gongen över hela havet.

Ibland kan vi känna att vi, liksom gong-gongen, bara duger till att spela en mindre roll i framförandet. Men låt mig tala om för dig att ditt ljud gör all skillnad i världen.

Vi behöver alla instrumenten. Några av oss har lätt för att lära och gör bra ifrån oss i skolan, medan andra har konstnärliga talanger. Några ritar och

bygger saker eller vårdar, skyddar eller undervisar andra. Vi behövs alla för att ge världen färg och mening.

Till dem som tror att de inte har något att bidra med eller att de inte är viktiga eller räknas för någon, till andra som kanske känner att de har allt och till alla däremellan vill jag rikta mitt budskap.

Var ni än befinner er på livets stig kanske några av er känner sig så överbelastade att ni inte ens anser er vara på den stigen. Jag vill uppmana er att kliva fram ur mörkret och in i ljuset. Evangeliets ljus ger värme och läkedom och hjälper er förstå vilka ni egentligen är och vad ert syfte i livet är.

Några av oss har irrat omkring på förbjudna stigar och försökt hitta lyckan där.

Vi inbjuds av en kärleksfull himmelsk Fader att vandra på lärjungeskapets stig och återvända till honom. Han älskar oss med fullkomlig kärlek.¹

Hur gör vi det? Vi gör det genom att hjälpa varandra förstå vilka vi är genom att tjäna varandra.

För mig innebär tjänande att utöva gudomlig kärlek.² På det sättet skapar vi en omgivning där både givare och mottagare får en önskan att omvända

sig. Med andra ord byter vi riktning och kommer närmare och blir mer som vår Frälsare Jesus Kristus.

Vi behöver till exempel inte ständigt säga till vår äkta hälft eller våra barn hur de kan förbättra sig – det vet de redan. Det är när vi skapar den här kärleksfulla omgivningen som de får kraften att göra de nödvändiga förändringarna i sina liv och bli bättre människor.

På så sätt blir omvändelsen en daglig förfiningsprocess som kan innefatta att be om ursäkt för dåligt uppförande. Jag minns och upplever fortfarande situationer då jag är för snar att döma eller för dålig på att lyssna. Och i slutet av dagen i min personliga bön har jag känt en kärleksfull maning från himlen att omvända mig och bli bättre. Den kärleksfulla omgivning som först skapades av mina föräldrar, bröder och systrar och senare av min fru, mina barn och mina vänner har hjälpt mig bli en bättre människa.

Vi vet alla på vilket område vi kan förbättra oss. Vi behöver inte påminna varandra om och om igen, men vi behöver älska och tjäna varandra och på så sätt skapa en miljö av vilja till förändring.

I den här miljön får vi veta vilka vi egentligen är och vilken roll vi har i detta sista kapitel i världshistorien före Frälsarens andra ankomst.

Om ni undrar över er roll vill jag be er hitta en plats där ni kan vara i fred och be er himmelske Fader att låta er veta vilken roll ni har. Svaret kommer troligen gradvis och sedan tydligare när vi stadigare styrt in våra steg på förbundets och tjänandets stig.

Vi upplever vissa av de svårigheter som Joseph Smith upplevde när han befann sig ”mitt i [en] ordstrid och [ett] åsiktstumult”. Som vi kan läsa i hans egen redogörelse sa han ofta till sig själv: ”Vad skall jag göra? Vilken

av alla dessa grupper har rätt, eller har de alla fel? Om någon av dem har rätt, vilken är det då och hur skall jag kunna veta det?”³

Med den kunskap han fann i Jakobs brev, där det står att ”om någon av er brister i vishet ska han be till Gud, som ger åt alla villigt och utan att kritisera, och han ska få”⁴, kom Joseph ”omsider fram till beslutet att fråga Gud”⁵.

Vi läser vidare att ”det var första gången i [sitt] liv som [han] gjort ett sådant försök, ty mitt i alla [sina] bekymmer hade [han] ännu aldrig gjort något försök att be högt”.⁶

Och så kan det vara för oss den allra första gången vi talar till vår Skapare på ett sätt som vi aldrig har gjort förut.

Tack vare Josephs försök visade sig vår himmelske Fader och hans Son Jesus Kristus för honom och kallade honom vid namn, och därför förstår vi mycket bättre vilka vi är och att vi faktiskt betyder något.

Vi läser vidare att Joseph i sina tidiga tonår var ”förföljd av dem som borde ha varit [hans] vänner och [som borde ha] behandlat [honom] vänligt”⁷. Så vi kan vänta oss ett visst motstånd när vi lever ett liv av lärjungeskap.

Om ni just nu känner att ni inte klarar av att vara en del av orkestern och omvändelsens stig verkar svår för er, kom då ihåg att om vi kämpar vidare kommer bördan att lyftas bort från våra axlar och ljuset kommer tillbaka igen. Vår himmelske Fader lämnar oss aldrig när vi sträcker oss mot honom. Vi kan ramla och resa oss igen, och han hjälper oss borsta bort smutsen från knäna.

Några av oss är sårade, men Herrens förbandslåda har bandage som är stora nog att täcka alla våra sår.

Så det är den kärleken, den fullkomliga kärleken som vi också kallar ”Kristirena kärlek”⁸, som behövs i våra hem där föräldrarna tjänar sina barn och barnen tjänar sina föräldrar. Genom den kärleken förändras hjärtan, och en önskan att göra hans vilja föds.

ÄLDSTE M. RUSSELL BALLARD
tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum

Det är den kärleken som behövs i vårt samspel med varandra som barn till vår himmelske Fader och som medlemmar i hans kyrka, och som möjliggör för oss att ha med alla musikinstrumenten i våra orkestrar så att vi kan framträda i härlighet med himmelska änglakörer när Frälsaren kommer tillbaka.

Det är den kärleken, det ljuset som behöver stråla och lysa upp vår omgivning i våra dagliga göromål. Människor kommer att lägga märke till ljuset och dras till det. Det är den sortens missionsarbete som gör att andra dras till att ”komma och se”, ”komma och hjälpa” och ”komma och stanna.”⁹ Snälla, när du har fått ditt vittnesbörd om det här stora verket och vår roll i det, låt oss glädjas med vår älskade profet Joseph Smith, som förkunnade: ”Jag hade sett en syn. Jag visste det, och jag visste att Gud visste det och jag kunde inte förneka det.”¹⁰

Jag vittnar för er att jag vet vem jag är, och jag vet vilka ni är. Vi är alla barn till en himmelsk Fader som älskar oss. Och han sände oss inte hit för att misslyckas, utan för att återvända till honom i härlighet. Att vi alla må komma att förstå vår del i det här stora tjänandeverket så att vi blir mer som honom när Frälsaren kommer tillbaka är min bön, i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se D. Todd Christofferson, ”Förbli i min kärlek”, *Liahona*, nov. 2016, s. 48.
2. Se Russell M. Nelson, ”Den gudomliga kärleken”, *Liahona*, feb. 2003, s. 12–17.
3. JS–H 1:10.
4. Jak. 1:5; se även JS–H 1:11.
5. JS–H 1:13.
6. JS–H 1:14.
7. JS–H 1:28.
8. Moro. 7:47.
9. Dieter F. Uchtdorf, ”Missionsarbete: Säg det du har på hjärtat”, *Liahona*, maj 2019, s. 17.
10. JS–H 1:25.

Ge anden kontroll över kroppen

Något av det viktigaste vi kan lära oss i det här livet är hur vi betonar vår eviga, andliga natur och kontrollerar våra onda begär.

Mina kära bröder och systrar, när oktoberkonferensen närmade sig förra året förberedde jag mitt konferenstal för att uppmärksamma 100-årsminnet av synen om andevärlden som gavs till president Joseph F. Smith den 3 oktober 1918.

Några dagar efter att jag hade skickat in talet för översättning avslutade min älskade eviga livskamrat Barbara sin jordiska provotid och gick över till andevärlden.

Allteftersom dagarna har blivit veckor, sedan månader och nu ett år sedan Barbaras bortgång har jag fått större uppskattning för detta skriftställe: ”[Ni] skall så leva tillsammans i kärlek, att [ni] begråter förlusten av dem som dör.”¹ Barbara och jag hade förmånen att ”leva tillsammans i kärlek” i 67 år. Och jag har lärt mig på ett mycket verkligt sätt vad det innebär att ”gråta över förlusten” av dem vi älskar. Å, vad jag älskar och saknar henne!

Jag antar att de flesta av oss inte riktigt uppskattar vad andra gör för oss förrän de är borta. Jag var medveten om att Barbara alltid var upptagen, men jag förstod inte helt familjens, kyrkans och samhällets ständiga anspråk på hennes tid. Hennes dagliga hängivna arbete, som hon utförde tusentals gånger om under årens gång, höll vår familj igång. Och medan allt det här pågick var det ingen i familjen som någonsin hörde henne höja rösten eller säga ett ovänligt ord.

En flod av minnen har sköljt över mig under det senaste året. Jag har tänkt på det fysiskt påfrestande valet hon gjorde att bli mor till sju barn. Att ta hand om hemmet var det enda yrke hon någonsin ville ha, och hon var i alla avseenden en fulländad expert.

Jag har ofta undrat hur hon höll ordning på våra barn och mig. Matlagningen i sig var en oerhörd utmaning, för att inte tala om sådant som högarna med tvätt som vår familj åstadkom varje vecka och hur hon försåg barnen med skor och kläder i rätt storlek. Vi vände oss alla till henne om en mängd olika angelägenheter som var viktiga för oss. Och eftersom de var viktiga för oss, var de viktiga för henne. Hon var kort sagt storartad – som hustru, som mor, som vän, som granne och som Guds dotter.

Nu när hon har gått vidare är jag glad att jag valde att sitta bredvid henne när jag kom hem från kontoret under de allra sista månaderna av hennes liv, för att hålla henne i handen medan vi tittade på slutet av några av hennes favoritmusikalerna – om och om igen eftersom Alzheimers inte lät henne minnas att hon hade sett dem föregående eftermiddag. Minnena av de där stunderna när jag höll hennes hand är nu mycket, mycket värdefulla för mig.

Bröder och systrar, missa inte ett tillfälle att se era familjemedlemmar i ögonen med kärlek. Barn och föräldrar, räck fram handen mot varandra och uttryck er kärlek och uppskattning. Liksom jag kanske ni vaknar en dag och upptäcker att tiden för sådan viktig kommunikation är förbi. Lev varje dag tillsammans med hjärtat fyllt av tacksamhet, goda minnen, tjänande och mycket kärlek.

Under det senaste året har jag mer ingående än någonsin tidigare

begrundat vår himmelske Faders plan. När Alma undervisade sin son Corianton kallade han den för ”den stora lycksalighetsplanen”².

Ordet jag hela tiden nu kommer att tänka på när jag begrundar planen är ”återförening”. Det är en plan, utformad av vår kärleksfulle Fader i himlen, som i sitt centrum har de stora och härliga möjligheterna till återförening av familjer – en evig förening av män och kvinnor, föräldrar och barn, generation efter generation i Guds familj.

Den tanken ger mig tröst och försäkrar mig om att jag får vara med Barbara igen. Även om hon led fysiskt i slutet av sitt liv var hennes ande stark, ädel och ren. Hon hade förberett sig i allting så att hon, när dagen kommer, kan stå inför "Guds behagliga skrank"³, full av förtroende och stilla försäkran. Men här är jag, 91 år gammal om två dagar, och jag undrar fortfarande: "Är jag redo? Gör jag allt jag behöver göra för att kunna hålla henne i handen igen?"

Livets enklaste och mest grundläggande faktum är detta: Vi kommer alla att dö. Vare sig vi dör gamla eller unga, lätt eller svårt, välbärgade eller utblottade, älskade eller ensamma, undkommer ingen döden.

För några år sedan sa president Gordon B. Hinckley något om detta som är särskilt meningsfullt: "Hur ljuvlig är inte förvisningen, hur tröstande inte den frid som kommer av kunskapen att om vi gifter oss rätt och lever rätt så ska vår relation fortsätta, trots den säkra döden och tidens gång."⁴

Jag gifte mig definitivt rätt. Det kan det inte råda några tvivel om. Men det

räcker inte enligt president Hinckley. Jag måste också leva rätt.⁵

I dag kan uttrycket "leva rätt" vara ganska förvirrande, särskilt om man ägnar mycket tid åt sociala medier, där vem som helst kan framlägga verkliga sanningar eller falska begrepp om Gud och hans plan för sina barn. Som väl är har kyrkans medlemmar evigt sanna evangelieprinciper som talar om för oss hur vi ska leva så att vi kan vara bättre förberedda när vi måste dö.

Bara några månader innan jag föddes höll min apostel till farfar, äldste Melvin J. Ballard, ett tal som för vissa beskrev kärnan i vad det innebär att leva rätt. Talet hade titeln "Kampen om själen" och betonade den fortgående striden mellan våra fysiska kroppar och våra eviga andar.

Han sa att "den största strid någon man eller kvinna någonsin utkämpar ... är slaget inom sig själv", och förklarade att Satan, "våra själars fiende", angriper oss genom köttets "luster, drifter och begär".⁶ Så huvudstriden utkämpas mellan vår gudomliga och andliga natur och den köttliga, naturliga människan. Bröder och systrar, kom

ihåg att vi kan få andlig hjälp genom den Helige Andens inflytande som kan "lära er allt"⁷. Hjälp kan också komma genom prästadörets kraft och välsignelser.

Nu frågar jag: Hur går striden för var och en av er?

President David O. McKay sa: "Människans jordiska existens är enbart ett prov för att se om hon vill koncentrera sina ansträngningar, sitt sinne, sin själ, på det som bidrar till hennes fysiska natures bekvämlighet och tillfredsställelse, eller om hon vill göra förvärvandet av andliga egenskaper till sitt livs [syftemål]."⁸

Den här striden mellan vår köttliga och vår andliga natur är inget nytt. I sin slutliga predikan till sitt folk sa kung Benjamin att "den naturliga människan är en fiende till Gud och har så varit från Adams fall, och kommer att så vara i evigheters evighet, om hon inte ger efter för den Helige Andens maningar och lägger av den naturliga människan och blir en helig genom Herren Kristi försoning".⁹

Aposteln Paulus lärde att "de som lever efter sin köttliga natur tänker

på det som hör till köttet, men de som lever efter Anden tänker på det som hör till Anden.

Köttets sinne är död, men Andens sinne är liv och frid.”¹⁰

Det är tydligt för mig att något av det viktigaste vi kan lära oss i det här livet är hur vi betonar vår eviga, andliga natur och kontrollerar våra onda begär. Det bör inte vara så svårt. Vår ande, som ju har funnits till mycket längre än vår fysiska kropp, har trots allt redan framgångsrikt valt rättfärdighet framför ondska i den förjordiska tillvaron. Innan jorden formades levde vi i andevärlden som söner och döttrar till himmelska föräldrar, som älskade oss och fortsätter att älska oss än i dag.

Och ja, vi behövde fatta livsförändrande beslut i den förjordiska tillvaron. Varje person som har levat eller som kommer att leva på den här planeten fattade det nödvändiga beslutet att välja att acceptera vår himmelske Faders plan för vår frälsning. Så vi kom alla till jorden efter att framgångsrikt ha valt vår andliga natur och eviga bestämmelse.

Tänk på det för ett ögonblick. Det här är de du och jag verkligen är och den du alltid har varit: en son eller dotter till Gud, med andliga rötter i evigheten och en framtid som överflödar av oändliga möjligheter. Du är – först och främst, och alltid – en andlig varelse. Så när vi väljer att sätta vår köttsliga natur före vår andliga natur, väljer vi något som strider mot vårt verkliga, sanna, autentiska, andliga jag.

Men det råder inget tvivel om att köttet och de jordiska impulserna komplicerar beslutsfattandet. Med en glömskans slöja dragen mellan den förjordiska andevärlden och dödligheten kan vi förlora vår relation till Gud och vår andliga natur ur sikte, och vår köttsliga natur kan ge

prioritet åt *det vi vill ha just nu*. Att lära sig välja det som hör Anden till framför det som hör köttet till är en av huvudanledningarna till att jordelivet är en del av vår himmelske Faders plan. Det är också därför planen är byggd på den solida, säkra grund som är Herren och Frälsaren Jesu Kristi försoning, så att våra synder, däribland de felsteg vi gör när vi ger efter för köttet, kan övervinnas genom ständig omvändelse och så att vi kan vara andligt fokuserade. Det är nu vi ska kontrollera våra kroppsliga begär och rätta oss efter Kristi andliga lära. Det är därför vi inte får skjuta upp vår omvändelse.¹¹

Omvändelse blir således ett outhärligt vapen i vår strid över jaget. Så sent som förra generalkonferensen talade president Russell M. Nelson om den striden och påminde oss om att ”när vi väljer att omvända oss väljer vi att förändras! Vi låter Frälsaren förvandla oss till den bästa versionen

av oss själva. Vi väljer att växa andligen och ta emot glädje – glädjen av återlösning i honom. När vi väljer att omvända oss väljer vi att bli mer som Jesus Kristus!”¹²

Varje kväll när jag går igenom min dag i bön med min Fader i himlen, ber jag om att bli förlåten om jag har gjort fel och lovar att försöka vara bättre i morgon. Jag tror att den dagliga omvändelsen hjälper min ande att påminna min kropp om vem det är som bestämmer över mig.

En annan resurs är den möjlighet vi alla har varje vecka att förnya oss andligt genom att ta del av sakramentet till minne av försoningen och av den fullkomliga kärlek som vår Herre och Frälsare Jesus Kristus har till oss.

Bröder och systrar, jag uppmanar er att slå av på takten lite och tänka på var ni är just nu när det gäller att ta kontroll över er köttsliga natur och ge kraft åt er gudomliga, andliga natur, så att ni när den dagen kommer kan gå vidare till andevärlden och en glädjefylld återförening med era nära och kära. Det vittnar och ber jag ödmjukt om i Herren Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. L&F 42:45.
2. Alma 42:8.
3. Jakob 6:13.
4. *Kyrkans presidenters lärdomar: Gordon B. Hinckley* (2016) s. 153.
5. Herren uppenbarade att vi måste leva efter våra förbund för att kunna få de utlovade välsignelserna (se L&F 82:10; 132:5–7, 19).
6. Melvin J. Ballard, ”Struggle for the Soul” (tal som gavs i Tabernaklet i Salt Lake City, 5 maj 1928).
7. Joh. 14:26.
8. *Kyrkans presidenters lärdomar: David O. McKay* (2003), s. 14.
9. Mosiah 3:19.
10. Rom. 8:5–6.
11. Se Alma 34:33.
12. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 67.

ÄLDSTE PETER M. JOHNSON
i de sjuttios kворum

Kraft att övervinna motståndaren

Hur finner vi frid, kommer ihåg vilka vi är och övervinner motståndarens tre S?

Bröder och systrar, tack för allt ni gör för att bli, och för att hjälpa andra att bli, sanna Jesu Kristi efterföljare och för att åtnjuta det heliga templets välsignelser. Tack för er godhet. Ni är underbara – ni är vackra.

Det är min bön att vi ska känna igen den Helige Andens *bekräftande* inflytande när vi helt och fullt förstår att vi är barn till Gud. I ”Familjen: Ett tillkännagivande för världen” står det: ”Alla människor – män och kvinnor – är skapade till Guds avbild. Var och en är ett andebarn, en älskad son eller dotter till himmelska föräldrar och har som sådan gudomliga egenskaper och förutsättningar.”¹ Vi är ”utvalda andar som hölls i beredskap för att komma fram i tidernas fullbordan för att delta i grundläggningen av de sista dagarnas stora verk”.² President Russel M. Nelson förkunnade: ”Du fick i andevärlden lära dig att förbereda dig för allting som du skulle möta under denna del av den sista tiden (se L&F 138:56). Den undervisningen finns kvar inom dig!”³

Ni är utvalda söner och döttrar till Gud. Ni har kraften att övervinna motståndaren. Motståndaren är dock medveten om vilka ni är. Han känner

till ert gudomliga arv och försöker begränsa er jordiska och himmelska potential genom att använda de tre S:en:

- Svekfullhet
- Störningsmoment
- Svårmod

Svekfullhet

Motståndaren använde svekfullhetens redskap på Moses tid. Herren förkunnade för Mose:

”Se, du är min son. ...

Jag har ett uppdrag åt dig, ... och du är i min Enföddes avbild.”⁴

Strax efter den här härliga synen försökte Satan bedra Mose. Orden han använde är intressanta: ”Mose, du människoson, tillbe mig.”⁵ Svekfullheten fanns inte bara i uppmaningen att tillbe Satan, utan också i hans sätt att beskriva Mose som en människoson. Kom ihåg att Herren just hade talat om för Mose att han var en Guds son, skapad i hans Enföddes avbild.

Motståndaren var ihärdig i sitt försök att bedra Mose, men Mose gjorde motstånd och sa: ”Gå bort från mig, Satan, ty endast denna enda Gud kommer jag att tillbe, han som är

härlighetens Gud.”⁶ Mose mindes vem han var – en son till Gud.

Herrens ord till Mose gäller er och mig. Vi är skapade i Guds egen avbild, och han har ett uppdrag för oss att utföra. Motståndaren försöker bedra oss genom att få oss att glömma vilka vi verkligen är. Om vi inte förstår vilka vi är, är det svårt att inse vilka vi kan bli.

Störningsmoment

Motståndaren försöker också leda oss bort från Kristus och hans förbundsstig genom störningsmoment. Äldste Ronald A. Rasband har sagt följande: ”Den ondes plan är att distrahera oss från andliga vittnesbörd, medan Herrens önskan är att upplysa och engagera oss i hans verk.”⁷

I vår tid finns det många störningsmoment, såsom Twitter, Facebook, VR-spel och mycket mer. Dessa tekniska framsteg är fantastiska, men om vi inte är försiktiga kan de avleda oss från att uppfylla vår gudomliga

potential. Lämplig användning av dem kan frambringa himlens krafter och låta oss bevittna underverk i vår strävan att samla in Israel på båda sidorna av slöjan.

Låt oss vara försiktiga och inte slarviga i vår användning av tekniken.⁸ Sök ständigt efter sätt för tekniken att föra oss närmare Frälsaren och göra det möjligt för oss att utföra hans verk i våra förberedelser för hans andra ankomst.

Svårmod

Slutligen vill motståndaren att vi ska tyngas av svårmod. Vi kan bli modfällda när vi jämför oss med andra eller känner att vi inte lever upp till förväntningar, inte ens våra egna.

När jag påbörjade min doktorandutbildning kände jag mig missmodig. Endast fyra elever antogs till programmet det året och de andra eleverna var lysande. De hade bättre provresultat och hade mer erfarenhet av företagsledning, och de utstrålade tilltro till sina förmågor. Efter mina första två veckor på programmet började känslor av missmod och tvivel att få fäste och nästan överväldiga mig.

Jag bestämde mig för att om jag skulle slutföra det här fyraåriga programmet så skulle jag läsa igenom Mormons bok varje termin. Varje dag när jag läste kände jag hur Frälsaren förkunnade att den Helige Anden skulle lära mig allt och påminna mig om allt.⁹ Den bekräftade på nytt att jag är en son till Gud, påminde mig om att jag inte skulle jämföra mig med de andra och gav mig tilltro till mitt gudomliga uppdrag att nå framgång.¹⁰

Mina kära vänner, jag ber er att inte låta någon stjåla er lycka. Jämför er inte med andra. Jag ber er minnas Frälsarens kärleksfulla ord: ”Frid lämnar jag åt er. Min frid ger jag er. Jag ger

er inte det som världen ger. Låt inte era hjärtan *oroas* och tappa inte modet.”¹¹

Så hur gör vi det? Hur finner vi den här friden, kommer ihåg vilka vi är och övervinner motståndarens tre S?

För det första, kom ihåg att det första och största budet är att älska Gud av hela vårt hjärta, all vår förmåga, allt vårt förstånd och all vår kraft.¹² Allt vi gör bör motiveras av vår kärlek till honom och till hans Son. Allteftersom vi utvecklar vår kärlek till dem genom att hålla deras bud växer vår förmåga att älska oss själva och att älska andra. Vi börjar då tjäna familjemedlemmar, vänner och medmänniskor eftersom vi ser dem som Frälsaren ser dem – som söner och döttrar till Gud.¹³

För det andra, be till Fadern i Jesu Kristi namn varje dag, varje dag, varje dag.¹⁴ Det är genom bön som vi kan

känna Guds kärlek och visa vår kärlek till honom. Genom bön uttrycker vi tacksamhet och ber om styrka och mod att underkasta oss Guds vilja och ta emot vägledning i allt.

Jag uppmanar er att ”*be* till Fadern av allt ert hjärta att ni må vara fyllda av denna kärlek ... så att ni kan bli Guds söner [och döttrar], så att vi, när han visar sig, skall *bli lika* honom”.¹⁵

För det tredje, läs och studera Mormons bok varje dag, varje dag, varje dag.¹⁶ Mina studier i Mormons bok tenderar att bli bättre när jag läser med en fråga i sinnet. När vi läser med en fråga kan vi ta emot uppenbarelse och inse att profeten Joseph Smith talade sanning när han förkunnade: ”Mormons bok [är] den mest felfria boken av alla på jorden och ... en människa kommer närmare Gud genom att följa dess lärosatser än genom

störningsmoment som begränsar vår gudomliga potential, och att inte låta *svärmod* förminska vår kapacitet att känna vår himmelske Faders och hans Sons kärlek. Vi förstår då *helt och fullt* vilka vi är som söner och döttrar till Gud.

Bröder och systrar, jag ger er min kärlek och förkunnar mitt vittnesbörd om att jag vet att vår himmelske Fader lever och att Jesus är Kristus. Jag älskar dem. Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga är Guds rike på jorden. Vi har ett *gudomligt uppdrag* att samla Israel och förbereda världen för Messias andra ankomst. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, maj 2017, s. 145.
2. L&F 138:53; se även L&F 138:54–56.
3. Russell M. Nelson, "Stå som den sanna millenniegenerationen", *Liahona*, okt. 2016, s. 48.
4. Mose 1:4, 6.
5. Mose 1:12.
6. Mose 1:20; se även Mose 1:16–19, 21.
7. Ronald A. Rasband, "Så att du inte glömmes", *Liahona*, nov. 2016, s. 115.
8. Se Becky Craven, "Noggrant eller slarvigt", *Liahona*, maj 2019, s. 9–11.
9. Se Joh. 14:26.
10. Vårt gudomliga uppdrag att nå framgång innebär att vi uppnår evigt liv oavsett om vi uppnår det som i världens ögon är framgång i jordiska strävanden. Den Helige Anden påminner oss om vår gudomliga roll och om vilka vi kan bli om vi håller oss kvar på förbundsstigen och med Herrens kraft övervinner motståndarens frestelser.
11. Joh. 14:27; betoning tillagd.
12. Se Matt. 22:37–38.
13. Se Joh. 3:16; 1 Joh. 4:19; Mosiah 2:17.
14. Se 3 Ne. 18:18–21.
15. Moro. 7:48; betoning tillagd.
16. Se Kevin W. Pearson, "Stanna vid trädet", *Liahona*, maj 2015, s. 114–116.
17. Inledning till Mormons bok.
18. Se L&F 84:20–21.
19. David A. Bednar, "Att alltid behålla våra synders förlåtelse", *Liahona*, maj 2016, s. 61–62.
20. Se Moro. 4:2–3; 5:1–2; L&F 20:76–79. Notera att vi lever i en tid då vi är i desperat behov av att alltid ha hans Ande hos oss.

någon annan bok.¹⁷ Mormons bok innehåller Kristi ord och hjälper oss komma ihåg vilka vi är.

Slutligen, ta vördnadsfullt del av sakramentet varje vecka, varje vecka, varje vecka. Det är genom förbund och prästadömetts förrättningar – sakramentet inräknat – som gudaktighetens kraft blir uppenbar i våra liv.¹⁸ Äldste David A. Bednar har sagt: "Sakramentsförrättningen är en helig och återkommande uppmaning till uppriktig omvändelse och andlig förnyelse. Handlingen att ta del av sakramentet leder inte i sig till syndernas förlåtelse. Men om vi samvetsgrant förbereder oss och tar del av den här heliga förrättningen med förkrossat hjärta och botfärdig ande, gäller löftet att vi *alltid* kan ha Herrens Ande hos oss."¹⁹

När vi ödmjukt tar del av sakramentet minns vi Jesu lidande i den heliga trädgård som kallas Getsemane, och hans offer på korset. Vi uttrycker tacksamhet till Fadern för att han sände sin enfödde Son, vår Återlösare, och visar vår villighet att hålla hans bud och att alltid minnas honom.²⁰ Det finns en andlig upplysning förenad med

sakramentet – den är personlig, den är kraftfull och den behövs.

Mina vänner, jag lovar att när vi strävar efter att älska Gud av hela vårt hjärta, ber i Jesu Kristi namn, studerar Mormons bok och vördnadsfullt tar del av sakramentet, så får vi förmåga att med Herrens kraft övervinna motståndarens *svakfulla* strategier, minska

ÄLDSTE ULISSES SOARES
i de tolv apostlarnas kворum

Ta vårt kors

Att ta på er era kors och följa honom innebär att fortsätta med tro på Herrens stig och inte hänge sig åt världsliga vanor.

Kära bröder och systrar, vi har tagit emot underbara lärdomar från våra ledare de senaste två dagarna. Jag vittnar för er att om vi strävar efter att tillämpa dessa inspirerade och lägliga lärdomar i våra liv, kommer Herren genom sin nåd att hjälpa var och en av oss att bära vårt kors och göra våra bördor lätta.¹

När Frälsaren befann sig i närheten av Caesarea Filippi avslöjade han för sina lärjungar vad han skulle genomgå i händerna på de äldste, överstepräster och de skriftlärda i Jerusalem. Han undervisade dem specifikt om sin död och härliga uppståndelse.² Vid den tidpunkten förstod hans lärjungar inte helt och fullt hans gudomliga mission på jorden. När Petrus hörde vad Frälsaren hade sagt tog han honom åt sidan och började tillrättavisa honom: ”Gud bevare dig, Herre! Det där ska aldrig hända dig.”³

För att hjälpa sina lärjungar förstå att hängivenhet till hans verk omfattar underkastelse och lidande förkunnade Frälsaren med eftertryck:

”Om någon vill följa mig, ska han förneka sig själv och ta sitt kors och följa mig.

Den som vill rädda sitt liv ska mista det, men den som mister sitt liv för min skull ska vinna det.

För vad hjälper det en människa om hon vinner hela världen men förlorar sin själ? Eller vad kan en människa ge till lösen för sin själ?⁴

Genom denna förkunnelse betonade Frälsaren att alla som är villiga att följa honom måste förneka sig själva och kontrollera sina begär, lidelser och passioner, och de måste offra allt, till och med livet om så krävs, samt vara helt undergivna Faderns vilja – precis

som han gjorde.⁵ Detta är faktiskt det pris som måste betalas för en själs frälsning. Jesus använde avsiktligt och metaforiskt ett kors som symbol för att hjälpa sina lärjungar bättre förstå vad offer och hängivenhet till Herrens sak verkligen skulle innebära. Bilden av ett kors var välkänd bland hans lärjungar och invånarna i det romerska riket eftersom romarna tvingade korsfästelsens offer att inför allmänheten bära sitt eget kors eller tvärbjälke till den plats där avrättningen skulle äga rum.⁶

Det var inte förrän efter Frälsarens uppståndelse som lärjungarnas sinnen öppnades och de förstod allt som hade skrivits om honom⁷ och vad som skulle komma att krävas av dem från den dagen⁸.

På samma sätt måste vi alla, bröder och systrar, öppna våra sinnen och hjärtan för att mer fullständigt förstå vikten av att ta på oss våra kors och följa honom. Vi lär oss av skrifterna att de som önskar ta på sig sina kors älskar Jesus Kristus på ett sådant sätt

att de förnekar sig själva all ogudaktighet och varje världslig lusta och håller hans bud.⁹

Vår beslutsamhet att lägga bort allt som står i motsättning till Guds vilja och att offra allt vi ombes att ge och att sträva att följa hans lärdomar hjälper oss uthärda på Jesu Kristi evangeliums stig – till och med när vi ställs inför prövningar, vår själs svaghet eller socialt tryck och världsliga filosofier som går emot hans lärdomar.

Jag försäkrar dem av er som till exempel inte har hittat sin eviga livskamrat än och som kanske känner sig ensamma och hopplösa eller dem av er som är frånskilda och som känner sig övergivna och bortglömda att Frälsarens inbjudan att ta på er era kors och följa honom innebär att fortsätta med tro på Herrens stig, genom att upprätthålla ett mönster av värdighet och inte hänge sig åt världsliga vanor som till slut tar bort vårt hopp om Guds kärlek och nåd.

Samma principer gäller för dem av er som upplever dragning till personer av samma kön och som känner er missmodiga och hjälplösa. Och av den här anledningen kanske några av er känner att Jesu Kristi evangelium inte passar er

längre. Om så är fallet vill jag försäkra er om att det alltid finns hopp i Gud Fadern och i hans lycksalighetsplan, i Jesus Kristus och hans försoningsoffer och i att leva efter deras kärleksfulla bud. I sin fullkomliga visdom, makt, rättvisa och barmhärtighet kan Herren besegla oss som sina så att vi kan föras till hans närhet och få evig frälsning, om vi är ståndaktiga och orubbliga i att hålla buden¹⁰ och alltid är rika på goda gärningar¹¹.

För dem som har begått allvarliga synder innebär att acceptera den här inbjudan bland annat att ödmjuka sig inför Gud, att samtala med lämpliga ledare i kyrkan samt att omvända sig och överge sina synder. Denna process välsignar också alla dem som kämpar med något nedbrytande beroende, däribland opioider, droger, alkohol och pornografi. Att ta dessa steg för er närmare Frälsaren, som slutligen kan befria er från skuld, sorg samt andligt och fysiskt slaveri. Dessutom kanske ni också vill söka stöd från era familjer, från era vänner och från kompetent medicinsk personal och professionella rådgivare.

Snälla, ge aldrig upp efter återkommande misslyckanden och se på

er själva som oförmögna att överge synder och övervinna beroende. Ni har inte råd att sluta försöka och därefter fortsätta i svaghet och synd! Sträva alltid efter att göra ert bästa och visa er önskan att rena det inre kärlet genom era gärningar så som Frälsaren lärde.¹² Ibland kommer lösningen på vissa utmaningar efter många månader av ständig ansträngning. Löftet som finns i Mormons bok att ”det är genom nåd vi blir frälsta, sedan vi har gjort allt vi kan göra”¹³ kan tillämpas i de här omständigheterna. Kom ihåg att Frälsarens gåva av nåd ”inte nödvändigtvis är begränsad till tiden ’sedan’ vi har gjort allt vi kan göra. Vi kan ta emot hans nåd före, under och efter det att vi har uttömt våra egna resurser.”¹⁴

Jag vittnar om att när vi outhärligt strävar efter att övervinna våra svårigheter kommer Gud att välsigna oss med gåvan att ha tro till att bli helade och gåvan att utföra under.¹⁵ Han kommer att göra det för oss som vi inte klarar av att göra för oss själva.

Och för dem som känner sig bittra, arga, förolämpade eller låsta vid sorgen över saker ni känner är oförtjänta: att ta sitt kors och följa Frälsaren innebär

att sträva efter att lägga undan dessa känslor och vända sig till Herren, så att han kan befria oss från det här sinnes-tillståndet och hjälpa oss att finna frid. Tyvärr är det så att om vi håller fast vid de här negativa känslorna och stämningarna kan vi komma att leva utan inflytande från Herrens Ande i livet. Vi kan inte omvända oss *åt* andra människor, men vi kan förlåta dem – genom att vägra att hållas som gisslan av dem som har sårat oss.¹⁶

Skrifterna lär att det finns ett sätt att komma ur de här situationerna – genom att be Frälsaren ersätta våra hårda hjärtan med nya hjärtan.¹⁷ För att det här ska kunna ske behöver vi komma inför Herren med våra svagheter¹⁸ och be om hans hjälp och förlåtelse¹⁹, särskilt under den heliga stund då vi tar del av sakramentet varje söndag. Må vi välja att söka hans hjälp och ta ett viktigt och svårt steg genom att förlåta dem som har sårat oss, så att våra sår kan börja läka. Jag lovar er att när ni gör detta blir era nätter fyllda av den lättnad som kommer av ett sinne som är tillfreds inför Herren.

När profeten Joseph Smith satt i fängelset i Liberty år 1839 skrev han ett brev till kyrkans medlemmar som innehöll profetior som är så väldigt tillämpbara i alla dessa omständigheter och situationer. Han skrev: "Alla troner, herradömen, furstendömen och makter skall uppenbaras och läggas fram för alla dem som tappert har hårdat ut för Jesu Kristi evangeliums skull."²⁰ Följaktligen, mina kära bröder och systrar, är det så att de som har tagit på sig Frälsarens namn, litat på hans löften och hållit ut intill änden blir frälsta²¹ och får vistas hos Gud i ett tillstånd av oändlig lycka.²²

Vi möter alla olyckliga omständigheter i livet som får oss att känna oss ledsna, hjälplösa, hopplösa och

ibland rent av försvagade. En del av dessa känslor kan få oss att ifrågasätta Herren: "Varför får jag uppleva de här situationerna?" eller "Varför uppfylls inte mina förväntningar? Jag gör ju allt som står i min makt för att bära mitt kors och följa Frälsaren!"

Mina kära vänner, vi måste minnas detta: att ta på oss vårt kors innefattar att vara ödmjuka och att lita på Gud och hans oändliga visdom. Vi måste erkänna att han är medveten om var och en av oss och om våra behov. Det är också nödvändigt att acceptera det faktum att Herrens tidtabell skiljer sig från vår. Ibland ber vi om en välsignelse och sätter en tidsbegränsning för Herren att uppfylla den. Vi kan inte ställa villkor för vår trofasthet mot honom genom att sätta en deadline för svaret på våra önskningar. När vi gör det liknar vi de skeptiska nephiterna från forna dagar som hånade sina bröder och systrar och sa att tiden var förbi då de ord som talats av lamaniten Samuel skulle uppfyllas, vilket skapade stor förvirring bland de troende.²³ Vi måste lita på Herren tillräckligt för att vara stilla och besinna att han är Gud,

Syster Franca Calamassi med sina fyra barn utanför templet.

att han vet allting och att han är medveten om var och en av oss.²⁴

Jag hade nyligen möjlighet att tjäna en syster vid namn Franca Calamassi som är änka och som lider av en nedbrytande sjukdom. Syster Calamassi var den första i sin familj som blev medlem i Jesu Kristi återupprättade kyrka. Även om hennes man aldrig döptes gick han med på att träffa missionärerna och närvarade ofta vid kyrkans möten. Trots dessa omständigheter förblev syster Calamassi trofast och uppfostrade sina fyra barn i Jesu Kristi evangelium. Ett år efter att hennes man hade gått bort tog syster Calamassi sina barn till templet, och de deltog i heliga förrättningar och beseglades tillsammans som familj. Löftena förbundna med dessa förrättningar gav henne mycket hopp, glädje och lycka som hjälpte henne gå vidare i livet.

När de första symptomen på sjukdomen började visa sig gav hennes biskop henne en välsignelse. Vid det tillfället sa hon till sin biskop att hon var redo att acceptera Herrens vilja. Hon uttryckte sin tro till att bli helad såväl som sin tro att uthärda sjukdomen ända till slutet.

När jag under mitt besök höll syster Calamassi i handen och tittade in i hennes ögon såg jag en änglalik glöd som strålade från hennes ansikte – en glöd som reflekterade hennes förtröstan på Guds plan och hennes fullkomligt klara hopp om Faderns kärlek och plan för henne.²⁵ Jag kände hennes fasta beslutsamhet att hårdat ut i sin tro intill änden genom att ta sitt kors, trots de utmaningar hon stod inför. Denna systers liv är ett vittnesbörd om Kristus, ett uttalande om hennes tro och hängivenhet mot honom.

Bröder och systrar, jag vill vittna för er att när vi tar vårt kors och följer

ÄLDSTE NEIL L. ANDERSEN
i de tolv apostlarnas kvorum

Frälsaren krävs det av oss att vi följer hans exempel och strävar efter att bli som han²⁶, att vi tålmodigt möter livets omständigheter, att vi förnekar och föraktar den naturliga människans begär samt att vi litat på Herren. I Psaltaren läser vi:

”Hoppas på HERREN, var stark och modig i ditt hjärta och hoppas på HERREN!”²⁷

”Han är vår hjälp och vår sköld.”²⁸

Jag vittnar för er att när vi följer i vår Mästares fotspår och litat på honom som är den yppersta läkaren i våra liv får vi vila för våra själar och våra bördor blir lätta.²⁹ Jag vittnar om dessa saker i Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se Matt. 11:29–30; Jak. 2:24; 2 Ne. 25:23.
2. Se Matt. 16:21.
3. Matt. 16:22.
4. Matt. 16:24–26.
5. Se Joh. 6:38.
6. Se Joh. 19:16–17.
7. Se Mark. 16:17–20; Luk. 24:36–53.
8. Se Matt. 28:19–20.
9. Se JST, Matthew 16:25–29; se även HFS, ”Naturliga människan, den”; ”Sinnlig, sinnlighet”; ”Ogudaktig, ogudaktighet”; scriptures.ChurchofJesusChrist.org.
10. Se Alma 1:25.
11. Se Mosiah 5:15.
12. Se Alma 60:23.
13. 2 Ne. 25:23.
14. Se Bruce C. Hafen, *The Broken Heart: Applying the Atonement to Life's Experiences* (1989), s. 155–156.
15. Se L&F 46:19, 21.
16. Se Neal A. Maxwell, ”Omvändelse”, *Nordstjärnan*, jan. 1992, s. 37.
17. Se Hes. 18:31; 36:26.
18. Se Eth. 12:27.
19. Se 1 Ne. 7:21.
20. L&F 121:29.
21. Se 3 Ne. 27:6.
22. Se Mosiah 2:41.
23. Se 3 Ne. 1:4–7.
24. Se L&F 101:16.
25. Se 2 Ne. 31:20.
26. Se Matt. 5:48; 3 Ne. 12:48; 27:27.
27. Ps. 27:14.
28. Ps. 33:20.
29. Se Matt. 11:30; Mosiah 24:14.

Frukt

Håll ögon och hjärtan riktade mot Frälsaren Jesus Kristus och den eviga glädje som endast kommer genom honom.

Jag vet vad ni tänker! Bara en talare till, sedan får vi höra från president Nelson. I hopp om att hålla er vakna några minuter till medan vi väntar på vår älskade profet, har jag valt ett mycket tilltalande ämne: mitt ämne är frukt.

Med färgen, konsistensen och sötman hos bär, bananer, vattenmelon och mango, eller mer exotiska frukter som kiwano eller granatäpplen, har frukter alltid varit omtyckta delikatesser.

Under sin jordiska verksamhet jämförde Frälsaren god frukt med ting av evigt värde. Han sa: ”På deras frukt ska ni känna igen dem.”¹ ”Varje gott träd [bär] god frukt.”² Han uppmanade oss att ”samla in frukt till evigt liv”.³

I en livfull dröm som vi alla känner väl från Mormons bok befann sig profeten Lehi i ”en mörk och dyster vildmark”. Där fanns orent vatten, mörkrets dimma, underliga vägar och förbjudna stigar samt en ledstång av järn⁴ längs en rak och smal stig som ledde till ett

Under sin jordiska verksamhet jämförde Frälsaren god frukt med ting av evigt värde.

vackert träd med frukt som ”gjorde människan lycklig”. Lehi berättar om drömmen och säger: ”Jag ... åt av dess frukt. ... Den var mycket söt, sötare än allt annat jag ... tidigare smakat. Den [fyllde] ... min själ med mycket stor glädje. ... [Denna frukt] var mer begärlig än [någon] annan frukt”.⁵

Trädets och fruktens innebörd

Vad symboliserar det här trädet med den dyrbaraste av all frukt? Det föreställer ”Guds kärlek”⁶ och förkunnar vår himmelske Faders härliga återlösningssplan. ”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”⁷

Denna dyrbara frukt symboliserar de förunderliga välsignelserna av Frälsarens ojämförliga försoning. Vi får inte bara leva igen efter jordelivet, utan genom vår tro på Jesus Kristus, genom att omvända oss och hålla buden, kan vi bli förlåtna för våra synder och en dag stå rena inför vår Fader och hans Son.

Att äta av frukten från livets träd symboliserar också att ta till sig det återställda evangeliets förrättningar och förbund – att döpas, ta emot den Helige Andens gåva och inträda i Herrens hus för att begåvas med kraft från höjden. Genom Jesu Kristi nåd och genom att hedra våra förbund tar vi emot det omätliga löftet om liv tillsammans med vår rättfärdiga familj genom evigheten.⁸

Inte underligt att ängeln beskrev frukten som ”det mest glädjande för själen”.⁹ Det är den verkliga!

Utmaningen att fortsätta vara trofast

Som vi alla har förstått är det, även efter att vi njutit av det återställda evangeliets dyrbara frukt, fortfarande inte lätt att hålla sig trofast till Herren Jesus Kristus. Som sagts många gånger under

den här konferensen fortsätter vi att möta distraktioner och bedrägligheter, förvirring och oro, lockelser och frestelser som försöker dra bort våra hjärtan från Frälsaren och den glädje och skönhet vi upplever när vi följer honom.

På grund av dessa svårigheter innehåller Lehis dröm också en varning! På andra sidan floden finns en rymlig byggnad med människor i alla åldrar som pekar finger, hånar och förlöjligar Jesu Kristi rättfärdiga efterföljare.

Människorna i byggnaden förlöjligar och skrattar åt dem som håller buden. De vill förringa och förlöjliga deras tro på Jesus Kristus och hans evangelium. Och på grund av de verbala angreppen av tvivel och förakt som riktas mot de troende, börjar en del av dem som smakat på frukten skämmas för det evangelium de tidigare omfattat. Världens falska lockelser förför dem, de vänder sig bort från trädet och från frukten och, med skriftens ord, avfaller de ”och kommer in på förbjudna stigar och går förlorade”.¹⁰

I vår värld i dag arbetar motståndarens byggarbetslag på övertid och

bygger hastigt ut den stora och rymliga byggnaden. Utbyggnaden har spridit sig över floden och hoppas ta över våra hem, medan de som pekar finger och de som hånar ropar dag och natt i sina internet-megafoner.¹¹

President Nelson förklarade: ”Motståndaren fyrfaldigar sina ansträngningar att riva upp våra vittnesbörd och hejda Herrens verk.”¹² Låt oss komma ihåg Lehis ord: ”Vi gav inte akt på dem.”¹³

Även om vi inte behöver vara rädda, ska vi vara på vår vakt. Ibland kan småsaker rubba vår andliga balans. Låt inte era frågor, andras förolämpningar, trolösa vänner eller olycksaliga misstag och besvikelser vända er bort från de ljuvliga, rena och själsmättande välsignelser som kommer genom trädets dyrbara frukt. Håll ögon och hjärtan riktade mot Frälsaren Jesus Kristus och den eviga glädje som endast kommer genom honom.

Jason Halls tro

I juni var min fru Kathy och jag på Jason Halls begravning. När han gick

Som vi alla har förstått är det, även efter att vi njutit av det återställda evangeliets dyrbara frukt, fortfarande inte lätt att hålla sig trofast till Herren Jesus Kristus.

Coleman fortsatte: "Vår himmelske Fader sände sin Son Jesus till jorden. Hans jobb var att vara fullkomlig. Att bota människor. Att älska dem. Och sedan att lida för all vår smärta, våra sorger och våra synder. Sedan dog han för oss." Sedan tillade Coleman: "Eftersom Jesus gjort detta, vet han hur jag känner mig just nu."

Tre dagar efter sin död blev Jesus levande igen, med en fullkomlig kropp. Det här är viktigt för mig, för jag vet att ... min [pappas] kropp är fullkomlig då och att vi kommer att vara tillsammans som familj."

Coleman sa avslutningsvis: "Varje kväll ända sedan jag var liten sa min pappa till mig: 'Pappa älskar dig, vår himmelske Fader älskar dig, och du är en fin pojke.'"¹⁸

Glädje kommer tack vare Jesus Kristus

President Russell M. Nelson beskrev varför familjen Hall känner glädje och hopp. Han sa:

bort var han 48 år gammal och tjänade som äldstekvorumets president.

Här är Jasons ord om en händelse som förändrade hans liv:

"[Vid 15 års ålder var] jag med om en dykolycka. ... Jag [bröt] nacken och blev förlamad från bröstet och neråt. Jag förlorade helt kontrollen över mina ben och delvis över mina armar. Jag kunde inte längre gå, stå, ... eller äta själv. Jag kunde nätt och jämt andas och tala."¹⁴

"'Käre Fader [i himlen]' tiggde jag, 'om jag bara kunde få använda mina händer, så vet jag att jag skulle klara mig. Snälla Fader, snälla? ...

Låt benen vara som de är, Fader – jag [ber] bara om att kunna använda händerna."¹⁵

Jason återfick aldrig funktionen i händerna. Kan ni höra rösterna från den rymliga byggnaden? "Jason Hall, Gud hör inte dina böner! Om Gud är en kärleksfull Gud, hur kan han lämna dig så här? Varför ha tro på Jesus Kristus?" Jason Hall hörde rösterna, men han brydde sig inte om dem. I stället mättade han sig med trädets frukt. Han tro på Jesus Kristus blev orubblig. Han tog examen vid universitetet och gifte sig med Kolette Coleman i templet, och han kallade henne sitt livs kärlek.¹⁶ Efter 16 års äktenskap föddes deras dyrbara son Coleman – ännu ett underverk.

Hur fick de sin tro att växa? Kolette förklarade: "Vi litade på Guds plan. Och den gav oss hopp. Vi visste att Jason [i framtiden] skulle bli helad. ... Vi visste att Gud hade gett oss en Frälsare, vars försoningsoffer hjälper oss att se framåt när vi vill ge upp."¹⁷

Tioårige Coleman talade vid sin far Jasons begravning och sa att hans pappa hade lärt honom: "Vår himmelske Fader [har] en plan för oss, jordelivet skulle vara härligt och vi kunde leva i familjer. ... Men ... vi skulle behöva gå genom svårigheter och begå misstag."

Jason, Coleman och Kolette Hall

”Glädjen vi känner har väldigt lite att göra med våra omständigheter och allt att göra med vårt fokus.

När fokus i vårt liv är på Guds frälsningsplan ... samt på Jesus Kristus och hans evangelium, kan vi känna glädje vad som än händer – eller inte händer – i livet. Glädje kommer från och tack vare honom. Han är källan till all glädje. ...

Om vi ser till världen ... får vi aldrig veta vad glädje är. ... [Glädje] är gåvan som kommer av att medvetet försöka leva ett rättfärdigt liv, enligt Jesu Kristi undervisning.”¹⁹

Ett löfte när du återvänder

Om du har varit utan trädets frukt en tid, vill jag att du ska veta att Frälsarens armar alltid är utsträckta mot dig. Han kallar kärleksfullt: ”Omvänd dig och kom till mig.”²⁰ Hans frukt är riklig och alltid mogen. Den kan inte köpas för pengar, och ingen som uppriktigt vill ha frukten förmenas den.²¹

Om du önskar återvända till trädets frukt och än en gång smaka på frukten: Börja med att be till din himmelske Fader. Tro på Jesus Kristus och kraften i hans försoning. Jag lovar dig att när du ser till Frälsaren ”i varje tanke”²², blir trädets frukt än en gång din, utsökt i smaken, glädjande för själen, ja, ”den största av alla Guds gåvor”.²³

För tre veckor sedan i dag såg jag Frälsarens frukt i rikt mått när Kathy och jag var med vid invigningen av Lissabons tempel i Portugal. Det återställda evangeliets sanningar öppnades för Portugal 1975, när religionsfrihet infördes där. Många ädla heliga, som först fick smaka av frukten när där varken fanns församlingar eller möteshus, och inget tempel på närmare håll än 160 mil, gladdes med oss över att trädets frukt nu rikligen finns i Herrens hus i Lissabon. Vad jag hedrar

och vördar dessa sista dagars heliga som hållit sina hjärtan fast rotade i Frälsaren.

Frälsaren sa: ”Om någon förblir i mig och jag i honom, så bär han rik frukt. Utan mig kan ni ingenting göra.”²⁴

När president Nelson i förmiddags talade till kyrkans medlemmar världen över, sa han: ”Mina kära bröder och systrar, ni är levande exempel på frukterna som kommer av att följa Jesu Kristi lärdomar.” Sedan lade han till: ”Jag tackar er! Jag älskar er!”²⁵

Vi älskar dig, president Nelson. Jag är själv ett vittne om den uppenbarelsens kraft som vilar på vår käre president. Han är Guds profet. Liksom Lehi fordom kallar president Russell M. Nelson oss och alla i Guds familj att komma och äta av trädets frukt. Må vi ha ödmjukheten och styrkan att följa hans råd.

Jag vittnar ödmjukt om att Jesus Kristus är Guds Son. Hans kärlek, hans kraft och hans nåd medför allt som är av bestående glädje. Det vittnar jag om i Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Matt. 7:16.
2. Matt. 7:17.
3. Se Joh. 4:36.
4. I början av januari 2007 medan jag förberedde ett tal för en andakt på Brigham Young University som jag som medlem i de sjuttios presidentskap skulle hålla den 4 mars 2007, frågade jag äldste David A. Bednar vad han förberedde för sitt tal den 4 februari 2007 som han skulle hålla inför samma publik. Jag blev häpen när han sa att hans tal handlade om att hålla fast vid ledstången av järn. Det var exakt den titel jag hade valt till mitt tal. Efter att ha delgett varandra våra tal insåg vi att vi närmade oss ämnet från olika håll. Hans tal, som hette ”En reservoar av levande vatten”, betonade ledstången av järn, eller Guds ord, som varande skrifterna. I sitt tal frågade han: ”Brukar ni och jag dagligen läsa, studera och forska i skrifterna på ett sätt som hjälper oss att behålla ett fast grepp om järnstången?” (speeches.byu.edu).

PRESIDENT RUSSELL M. NELSON

Sedan, bara en vecka efter mitt samtal med äldste Bednar, höll president Boyd K Packer ett tal som han kallade ”Lehis dröm och du” vid en andakt på BYU. President Packer betonade ledstången av järn som den personliga uppenbarelse och inspiration som kommer till oss genom den Helige Anden. Han sa: ”Om ni håller fast vid ledstången, kan ni *känna* er fram med hjälp av den Helige Andens gåva. ... Ta tag i ledstången och släpp inte taget. Genom den Helige Andens kraft kan ni *känna* er fram genom livet” (16 jan. 2007, speeches.byu.edu).

Mitt ämne, ”Håll fast vid profeternas ord”, i mars 2007 var ledstången av järn som symbol för de levande profeternas ord (4 mars 2007, speeches.byu.edu).

Sambandet mellan dessa tre tal var ingen tillfällighet. Herrens hand var verksam när tre tal, som förbereddes för samma publik, visade på tre aspekter av ledstången av järn, eller Guds ord: 1) skrifterna, eller forntida profeters ord; 2) levande profeters ord; och 3) den Helige Andens kraft. Det var ett viktigt lärotillfälle för mig.

5. Se 1 Ne. 8:4–12.
6. 1 Ne. 11:25.
7. Joh. 3:16.
8. Se David A. Bednar, ”Lehis dröm: Hålla fast vid ledstången”, *Liahona*, okt. 2011, s. 32–37.
9. 1 Ne. 11:23.
10. 1 Ne. 8:28.
11. Se Boyd K. Packer, ”Lehi’s Dream and You” (andakt vid Brigham Young University, 16 jan. 2007), speeches.byu.edu.
12. Russell M. Nelson, ”Vi kan göra bättre och bli bättre”, *Liahona*, maj 2019, s. 68.
13. 1 Ne. 8:33.
14. Stephen Jason Hall, ”The Gift of Home”, *New Era*, dec. 1994, s. 12.
15. Stephen Jason Hall, ”Helping Hands”, *New Era*, okt. 1995, s. 46, 47.
16. Personligt brev till äldste Andersen från Kolette Hall.
17. Personligt brev till äldste Andersen från Kolette Hall.
18. Begravningsstal av Coleman Hall, nedskrivet åt äldste Andersen av Kolette Hall.
19. Russell M. Nelson, ”Glädje och andlig överlevnad”, *Liahona*, nov. 2016, s. 82, 84.
20. 3 Ne. 21:6.
21. Se 2 Ne. 26:25, 33.
22. Läran och Förbunden 6:36.
23. 1 Ne. 15:36.
24. Joh. 15:5.
25. Russell M. Nelson, ”Det andra stora budet”, *Liahona*, nov 2019, s. 100.

Avslutande ord

Personlig värdighet innebär att man i sinne och hjärta är fullkomligt omvänd till att vara mer som Herren.

Mina älskade bröder och systrar, när vi nu kommer till slutet av den här historiska konferensen tackar vi Herren för att han inspirerat till budskapen och musiken som har uppbyggt oss. Vi har i sanning fått njuta av en andlig festmåltid.

Vi vet att Jesu Kristi återställda evangelium ger hopp och glädje till människor som hör och ger akt på hans lära. Vi vet också att varje hem kan bli en sann helgedom av tro, där frid, kärlek och Herrens Ande kan råda.

Återställsens kronjuvel är förstas det heliga templet. Dess heliga förrättningar och förbund är avgörande när det gäller att förbereda ett folk som är redo att välkomna Frälsaren vid hans andra ankomst. För närvarande har vi 166 invigda tempel, och fler kommer.

Ett öppet hus hålls före invigningen av varje nytt och renoverat tempel. Många vänner som har en annan tro deltar i rundurer i dessa tempel och lär sig något om templets välsignelser. Och några av dessa besökare känner maningen att lära sig mer. En del frågar uppriktigt hur de kan uppfylla kraven för att få templets välsignelser.

Som medlemmar i kyrkan behöver vi vara redo att besvara deras frågor. Vi kan förklara att templets välsignelser är

tillgängliga för alla som förbereder sig. Men innan de kan komma in i ett invigt tempel behöver de uppfylla kraven. Herren vill att alla hans barn ska ta del av de eviga välsignelser som är tillgängliga i hans tempel. Han har fastställt

vad varje person måste göra för att få komma in i hans heliga hus.

Ett bra sätt för oss att inleda ett sådant undervisningstillfälle är att rikta uppmärksamheten mot de ord som står inristade utanpå templet: "Helgat åt Herren – Herrens hus." President Henry B. Eyrings budskap i dag och många andra har inspirerat oss att bli heligare. Varje tempel är en helig plats. Varje tempelbesökare strävar efter att bli heligare.

Alla krav för att få komma in i templet har att göra med personlig helighet. För att denna värdighet ska kunna avgöras blir den som vill ta del av templets välsignelser intervjuad två gånger: först av biskopen, en rådgivare till biskopen eller grens-presidenten, och sedan av stavs- eller missionspresidenten eller en av hans rådgivare. I dessa intervjuer ställs flera frågor.

Några av dessa frågor har nyligen ändrats för att bli tydligare. Jag vill nu läsa upp dem för er:

1. Tror du på och har du ett vittnesbörd om Gud den evige Fadern, hans Son Jesus Kristus och den Helige Anden?
2. Har du ett vittnesbörd om Jesu Kristi försoning och om hans mission som din Frälsare och Återlösare?
3. Har du ett vittnesbörd om återställelsen av Jesu Kristi evangelium?
4. Stöder du presidenten för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga som profeten, siaren och uppenbararen, och som den enda person på jorden som har myndighet att använda alla prästadörets nycklar?

Stöder du medlemmarna i första presidentskapet och de tolv apostlarnas kворum som profeter, siare och uppenbarare?

- Stöder du kyrkans övriga generalauktoriteter och lokala ledare?
5. Herren har sagt att allt ska "göras i renhet" inför honom (L&F 42:41).
Strävar du efter att vara moraliskt ren i tankar och uppträdande?
Lyder du kyskhetslagen?
  6. Följer du Jesu Kristi kyrkas lärodomar i hur du privat och offentligt behandlar din familj och andra?
  7. Stöder eller främjar du lärosatser, handlingssätt eller läror som strider mot de som finns i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga?
  8. Strävar du efter att helga sabbatsdagen, både hemma och i kyrkan; närvara vid dina möten; förbereda dig inför och värdigt ta del av sakramentet samt att leva ditt liv i harmoni med evangeliets lagar och befallningar?
  9. Strävar du efter att vara ärlig i allt du gör?
  10. Betalar du ett fullt tionde?
  11. Förstår och lyder du Vidsomsordet?
  12. Har du några ekonomiska förpliktelser eller andra skyldigheter mot en tidigare make/maka eller mot barn?
Om ja: Är du punktlig med att uppfylla dessa skyldigheter?
  13. Håller du de förbund som du ingått i templet, bland annat genom att bära tempelklädnaden på det sätt som anges under begåvningen?
  14. Finns det allvarliga synder i ditt liv som behöver klaras upp med prästadömsledare som en del av din omvändelse?

15. Anser du dig värdig att inträda i Herrens hus och ta del av templets förrättningar?

I morgon distribueras de här reviderade rekommendationsfrågorna till kyrkans ledare världen över.

Förutom att de ärligt besvarar dessa frågor är det underförstått att varje vuxen tempelbesökare bär prästadörets heliga klädnad under sina vanliga kläder. Detta är en symbol för ett inre åtagande att varje dag sträva efter att bli mer som Herren. Den påminner oss också om att vara trofasta varje dag mot förbunden vi ingått och att gå på förbundets stig varje dag på ett högre och heligare sätt.

För ett ögonblick vill jag nu tala till våra ungdomar. Vi uppmanar er att göra er värdiga en tempelrekommendation med begränsad användning. Ni får bara sådana frågor som är tillämpliga på er i er förberedelse för förrättningarna ställföreträdande dop och konfirmation. Vi är mycket tacksamma för er värdighet och villighet att delta i denna heliga tempeltjänst. Vi tackar er!

För att bli värdig att komma in i Herrens hus krävs en hel del personlig andlig förberedelse. Men med Guds hjälp är ingenting omöjligt. I vissa avseenden är det lättare att bygga ett tempel än att bygga upp ett folk som är redo för ett tempel. Personlig värdighet innebär att man i sinne och hjärta är fullkomligt omvänd till att vara mer

som Herren, att vara en ärlig medborgare, att vara ett bättre exempel och att vara en heligare person.

Jag vittnar om att sådant förberedande arbete ger oräkneliga välsignelser i det här livet och ofattbara välsignelser i det kommande livet, däribland er familjeenhets bestånd i all evighet ”i ett tillstånd av oändlig lycka”¹.

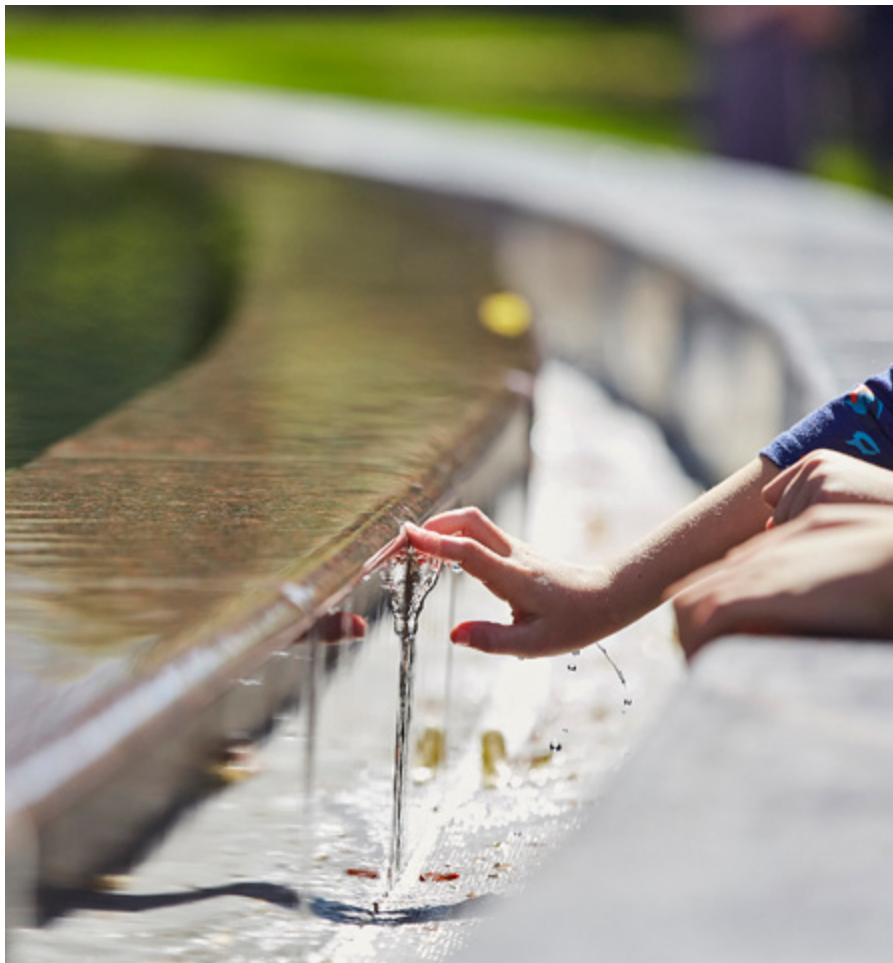
Nu vill jag ta upp ett annat ämne: planer för det kommande året. Våren 2020 är det exakt 200 år sedan Joseph Smith upplevde teofanin som vi känner till som den första synen. Gud Fadern och hans älskade Son Jesus Kristus visade sig för Joseph, en fjortonårig ung man. Den händelsen blev början på återställelsen av Jesu Kristi evangelium i dess fullhet, precis som Bibeln förutsagt.²

Sedan kom en rad besök av himmelska budbärare: Moroni, Johannes Döparen och de forntida apostlarna Petrus, Jakob och Johannes. Andra följde: Mose, Elias och Elia. Var och en förde med sig gudomlig myndighet att välsigna Guds barn på jorden igen.

Mirakulöst nog har vi också fått Mormons bok: Ännu ett Jesu Kristi testamente, en helig skrift som kompletterar Bibeln. Uppenbarelserna som publicerats i Läran och förbunden och Den kostbara pärlan har också storligen berikat vår kunskap om Guds bud och evig sanning.

Prästadömetts nycklar och ämbeten har återställts, liksom ämbetena apostel, sjuttio, patriark, högpräst, äldste, biskop, präst, lärare och diakon. Och kvinnor som älskar Herren tjänar trofast i Hjälpföreningen, Primär, Unga kvinnor, Söndagsskolan och i andra kyrkoämbeten – alla viktiga delar i återställelsen av Jesu Kristi evangelium i dess fullhet.

Därför blir 2020 ett jubileumsår. Generalkonferensen i april nästa år skiljer sig från alla tidigare konferenser.

Under de kommande sex månaderna hoppas jag att varje medlem och varje familj förbereder sig för en unik konferens som firar minnet av själva grunderna i det återställda evangeliet.

Du kanske vill börja dina förberedelser med att på nytt läsa Joseph Smiths redogörelse för den första synen så som den upptecknats i Den kostbara pärlan. Vår studiekurs för nästa år i *Kom och följ mig* är Mormons bok. Du kanske vill begrunda sådana viktiga frågor som dessa: ”Hur skulle mitt liv vara annorlunda om min kunskap från Mormons bok plötsligt skulle tas bort?” eller ”Hur har de händelser som följde på den första synen gjort skillnad för mig och dem jag älskar?” Och när nu videorna om Mormons bok blir tillgängliga kanske du vill använda dem i dina enskilda studier och familjestudier.

Välj dina egna frågor. Utforma din egen plan. Låt dig omslutas av

återställens härliga ljus. När du gör det blir generalkonferensen nästa april inte bara minnesvärd, den blir oförglömlig.

Som avslutning ger jag er min kärlek och min välsignelse att var och en av er må bli lyckligare och heligare för varje dag som går. Var samtidigt försäkrad om att uppenbarelse fortsätter i kyrkan och kommer att fortsätta enligt Herrens ledning ”tills Guds avsikter har utförts och den store Jehova säger att verket är fullbordat”³.

Jag välsignar er så och bekräftar återigen min kärlek till er, med mitt vittnesbörd om att Gud lever! Jesus är Kristus! Det här är hans kyrka och vi är hans folk. I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Mosiah 2:41.
2. Se Jes. 2:2; 29; Hes. 37:15–20, 26–28; Dan. 2:44; Amos 3:7; Apg. 3:21; Ef. 1:10; Upp. 14:6.
3. *Kyrkans presidenters lärdomar: Joseph Smith* (2007), s. 141.

Rekommendationsfrågor uppdaterade och andra tempelnyheter

Uppdateringar av tempelrekommendationsfrågorna presenterades av president Russell M. Nelson under generalkonferensen i oktober 2019 (se s. 121). Tempelnormerna förblir desamma, men några av frågorna har omformulerats för att vara tydligare. Vederbörande kyrkoledare ska ha fått ett brev från första presidentskapet daterat 6 oktober 2019, som innehåller de uppdaterade frågorna.

President Nelson tillkännagav också planer för åtta nya tempel (se s. 79). De nya templen blir i Freetown, Sierra Leone; Port Moresby, Papua New Guinea; Bentonville, Arkansas; Bacolod, Filippinerna; McAllen, Texas; Cobán, Guatemala samt Orem och Taylorsville, Utah.

Sedan aprilkonferensen 2019 har tempel invigts i Kinshasha, Demokratiska republiken Kongo; Lissabon, Portugal; Port-au-Prince, Haiti och Fortaleza, Brasilien, och har återinvigts

i Oakland, Kalifornien; Memphis, Tennessee; Frankfurt, Tyskland; Oklahoma City, Oklahoma samt Raleigh, North Carolina.

Första spadtaget har tagits för tempel i Yigo, Guam; Praia, Cabo Verde; San Juan, Puerto Rico; Lima, Peru (Los Olivos) och Belém, Brasilien, och tomter har utvalts för tempel i Auckland, Nya Zeeland samt Layton och Saratoga Springs, Utah.

Planer offentliggjordes för renovering av Salt Lake-templet, som stängs i december och öppnas igen under 2024 samt S:t George tempel, Utah, som stängs i november 2019 och öppnas igen under 2022. ■

För att få veta mer om tempel, gå till Tempel.JesuKristiKyrka.org.

Kyrkan ändrar riktlinjer för bevittnande av förrättningar

Vid ett generalkonferensens ledarskapsmöte där kyrkans generalauktoriteter och generalämbetsmän tar emot undervisning från första presidentskapet, tillkännagav president Russell M. Nelson vissa ändringar i kyrkans riktlinjer gällande vem som kan tjäna som vittne vid dop och beseglingar.

I ett brev från första presidentskapet daterat 2 oktober 2019 ges detaljerna i ändringarna:

”Efter inbjudan av presiderande auktoriteter gäller följande:

1. Alla medlemmar som har en giltig tempelrekommendation, inklusive en rekommendation med begränsad användning, får tjäna som vittne vid ett ställföreträdande dop.
2. Alla medlemmar som tagit emot sin begåvning och som har en gällande tempelrekommendation får tjäna som vittne vid en besegling för levande eller en ställföreträdande besegling.
3. Alla döpta medlemmar i kyrkan, inklusive barn och ungdomar, får tjäna som vittne när en levande person döps.” ■

Från vänster: Fortaleza tempel, Brasilien; Lissabons tempel, Portugal; Kinshasha tempel, Demokratiska republiken Kongo samt Port-au-Prince tempel, Haiti

Ledarna introducerar det nya programmet för barn och ungdomar

Programmet för barn och ungdomar som genomförs i januari 2020 ska hjälpa ungdomar att följa Frälsaren medan de växer andligt, socialt, fysiskt och intellektuellt. För att läsa tal i den här tidningen som handlar om barn och ungdomar, se sidorna 40 och 53.

”Tiden har kommit för ett nytt program, utformat för att hjälpa dagens barn och ungdomar över hela världen”, sa president Russell M. Nelson under en särskild utsändning 29 september 2019.

”I stället för att ge er många specifika uppdrag”, sa han till barnen och ungdomarna, ”inbjuder vi er att samråda med Herren om hur ni kan tillväxa på ett balanserat sätt. Det blir givande och roligt, men kräver också en del arbete av er. Ni behöver söka personlig uppenbarelse. Ni behöver välja själva hur ni ska handla efter den. Ibland kan Anden mana er att göra sådant som är svårt. Jag tror ni kan klara av utmaningen. Ni kan göra sådant som är svårt.”

President Nelson sa också att föräldrar har en viktig roll att spela. ”Bygg upp starka relationer med era barn och ungdomar”, sa han. ”Ledare i kyrkan kan hjälpa till, men det här är era barn. Ingen kan ha större påverkan på deras framgång än ni. Ge dem kärlek, uppmuntran och råd, men motstå frestelsen att ta över åt dem. De åstadkommer mest när de utöva sin egen fria vilja.

Det här rådet gäller också våra underbara ledare och lärare för barn och ungdomar”, fortsatte president Nelson. ”Vi behöver låta de unga leda, särskilt de som är kallade och avskilda

att verka i klass- och kvorumpresidentskap. Prästadömetts myndighet har delegerats till dem. De lär sig hur de ska ta emot inspiration om att leda sin klass respektive kvorum.”

Under samma presentation introducerade president M. Russell Ballard, tillförordnad president för de tolv apostlarnas kvorum, visionen för barn och ungdomar: att ”stärka det uppväxande släktets tro på Jesus Kristus och hjälpa barn, ungdomar och deras

familjer att gå framåt längs förbundsstigen då de möter livets utmaningar”.¹ Han sa att ”hjälpa barn och ungdomar att få ett vittnesbörd om Jesus Kristus kommer att välsigna dem och oss alla i våra liv”.

Efter att ungdomarna deltog i en aktivitet för att demonstrera användningen av *Introduktion till barn- och ungdomsprogrammet*, sa president Ballard: ”Det här bara början. I dag bara började vi med den här aktiviteten.

Det här är något som kommer att fortsätta i era familjer och medan ni arbetar tillsammans. Vi uppmanar er att fortsätta aktiviteten. ... Föräldrar, fortsätt med det här hemma." Han betonade att "det här är ett hemcentrerat program med stöd av kyrkan" och att "familjer är tillsammans engagerade i det här programmet. Det är det som gör programmet så härligt."

I många delar av världen fick föräldrar och ledare sitt eget introduktionshäfte. Andra områden får barn- och ungdomsprogrammet översatt till sina språk senare under 2020.

Evangelielärande, tjänande och aktiviteter samt personlig utveckling

(inklusive att sätta upp och uppnå mål) blir viktiga delar av barn- och ungdomsprogrammet, och ungdomar bör leda under planeringen. Barn och ungdomar söker personlig uppenbarelse medan de går framåt längs förbundsstigen med stöd från familj, ledare och andra. President Ballard noterade att programmet för barn och ungdomar är ett världsomspännande arbete och därför går att anpassa till "var ni bor och er familjs omständigheter".

Fler detaljer och resurser kommer att ges under utsändningen "Personligt" för barn och ungdomar den 17 november 2019 med äldste Gerrit W. Gong i de tolv apostlarnas kворum. Barn och ungdomar som blir från 8 till 18 under 2020, deras föräldrar och Unga kvinnors ledare, aronska prästadsöms rådgivande och Primärs ledare inbjuds. Skicka in era frågor om barn- och ungdomsprogrammet till äldste Gong på [facetoface.ChurchofJesusChrist.org](https://www.facetoface.ChurchofJesusChrist.org). Efter evenemanget som direktsänds på 18 språk arkiveras videon så att den går att streama eller ladda ner när som helst. ■

Se [BarnochUngdomar.JesuKristiKyrka.org](https://www.BarnochUngdomar.JesuKristiKyrka.org) och [BarnochUngdomarsLedare.JesuKristiKyrka.org](https://www.BarnochUngdomarsLedare.JesuKristiKyrka.org) för att få mer information, även information om själva evenemanget "Personligt".

SLUTNOT

1. *Barn och ungdomar i Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga: En introduktion för föräldrar och ledare* (2019), s. 1.

FSY-konferenser för att stödja barn- och ungdomsprogrammet

Som en del av kyrkans arbete för att förena programmen för barn och ungdomar världen runt ska, med början 2020, stavar i USA och Kanada genomföra FSY-konferenser vartannat år.

FSY-konferenser har hållits utanför USA och Kanada i mer än tio år och kommer att fortsätta som förut.

Ytterligare information kommer att ges under utsändningen av "Personligt" den 17 november 2019. ■

Organisatoriska förändringar fokuserar på att stärka ungdomar

S om en del av arbetet med att ge kyrkans ungdomar möjlighet att nå sin gudomliga potential tillkännagavs förändringar i organisationerna Unga män och Unga kvinnor vid generalkonferensen i oktober 2019 av president Russell M. Nelson (se s. 38) och de förklarades av äldste Quentin L. Cook i de tolv apostlarnas kворum (se s. 40) och syster Bonnie H. Cordon, Unga kvinnors generalpresident (se s. 67).

De här förändringarna betonar att en biskops ”första och främsta ansvar är att ha omsorg om de unga männen och de unga kvinnorna i sin församling”, sa president Nelson. En av förändringarna är att Unga mäns presidentskap upplöses. Biskopsrådet, som presidentskap för aronska prästadömet, ska assisteras av kворumrådgivande och i vissa fall specialister. Församlingens president för Unga kvinnor ska rapportera direkt till biskopen.

Kворum- och klasspresidentskap ska ha fokus på frälsningsverket, däribland medlemmars missionsarbete, att behålla nyomvända, aktivering, tempeltjänst och släktforskning samt undervisning om evangeliet. Ungdomarnas kворum- och klasspresidenter planerar och leder söndagsmöten, tjänandeprojekt och andra aktiviteter.

Aktiviteter för ungdomar kallas inte längre för ”veckoträffar” utan kan kallas ”Unga kvinnors aktiviteter”, ”aronska prästadömet kворumaktiviteter” eller ”ungdomsaktiviteter”. Budgetanslag för ungdomars aktiviteter bör delas upp proportionellt

alltefter antalet ungdomar i respektive organisation.

Unga kvinnors tema har reviderats, och antalet klasser för Unga kvinnor bör organiseras alltefter de unga kvinnornas antal och behov. Namnet på klasserna följer mönstret ”Unga kvinnor” följt av åldern på de som tillhör klassen, som ”Unga kvinnor 12–14” eller bara ”Unga kvinnor” om alla är i samma klass. Klassnamnen Bikupor, Miaflickor och Laurel används inte längre.

En medlem i stavens högråd ska verka som stavens president för Unga män, och stavens presidentskap för Unga män ingår i stavens kommitté för aronska prästadömet—unga kvinnor tillsammans med Unga kvinnors presidentskap i staven, högrådet som tilldelats Unga kvinnor samt högrådet som tilldelats Primär.

En annan förändring är att Hjälpföreningen, Unga kvinnor, Unga män, Primär och Söndagsskolan nu kallas ”organisationer” och inte ”biorganisationer”, och ledare kallas ”generalämbetsmän” på världsnivå och ”stavsämbetsmän” respektive ”församlingsämbetsmän” på lokal nivå. ■

Fyra sätt att bli redo för april 2020

Å r 2020 är det 200 år sedan den första synen, som inträffade på våren 1820. Följaktligen tillkännagav president Russell M. Nelson att under den kommande konferensen i april 2020 firas ”minnet av själva grunderna i det återställda evangeliet” (se s. 122).

Han uppmanade varje medlem och familj att förbereda sig för denna ”unika konferens” och föreslog möjliga sätt att göra det:

1. Läs på nytt Joseph Smiths redogörelse för den första synen.
2. När du studerar *Kom och följ mig* under 2020, begrunda frågor om kunskap som vunnits och välsignelser som tagits emot genom Mormons bok.
3. Överväg att använda de nya videorna om Mormons bok i studier enskilt och i familjen.
4. Välj ut egna frågor och utforma en egen plan för att ”omslutas av återställelsens härliga ljus”.

”När du gör det”, sa president Nelson, ”blir generalkonferensen nästa april inte bara minnesvärd, den blir oförglömlig.” ■

Aktivitetsförslag

Det finns många sätt att hjälpa medlemmarna hämta lärdom från generalkonferenstal. Här är några exempel. Du kanske har andra förslag som fungerar bättre i ditt kворum eller i Hjälpföreningen.

- **Samtala i grupper.**
Dela in medlemmarna i små grupper och ge varje grupp var sin del av konferenstalet att läsa och samtala om. Be sedan varje grupp berätta om en sanning de har lärt sig. Alternativt kan du bilda grupper med medlemmar som har studerat olika delar och låta dem berätta för varandra vad de har lärt sig.
- **Svara på frågor.**
Be medlemmarna svara på frågor som dessa om konferenstalet: Vilka evangeliesanningar kan vi hitta i det här talet? Hur kan vi tillämpa de här sanningarna? Vilka uppmaningar och utlovade välsignelser gavs? Vad lär det här talet oss om det arbete Gud vill att vi ska utföra?
- **Återge citat.**
Ge medlemmarna möjlighet att läsa upp citat ur konferenstalet som inspirerar dem att fullgöra sina ansvar i frälsningsarbetet. Be dem fundera över hur de kan dela med sig av citaten för att hjälpa någon, däribland närstående och någon de är stödbroder eller stödsyster till.
- **Använda åskådningsundervisning.**
Be i förväg några medlemmar att ta med sig föremål hemifrån som de kan använda för att undervisa om konferenstalet. Under mötet ber du medlemmarna förklara hur föremålen har med talet att göra.
- **Förbereda en lektion att hålla hemma.**
Be medlemmarna dela upp sig i par och planera en hemaftonslektion utifrån konferenstalet. Hur kan vi göra talet relevant för våra familjer? Hur kan vi dela med oss av det här talet till dem vi är stödbroder eller stödsyster för?
- **Berätta om upplevelser.**
Läs tillsammans flera meningar ur konferenstalet. Be medlemmarna berätta om exempel ur skrifterna och sina liv som förklarar eller förstärker den lära som de här meningarna undervisar om.
- **Lär er om ett skriftställe.**
Be medlemmarna läsa ett skriftställe som det hänvisas till i konferenstalet. Be dem samtala om hur undervisningen i talet hjälper dem att bättre förstå skriftstället.
- **Hitta ett svar.**
Innan lektionen skriver du ner några frågor som kan besvaras med hjälp av konferenstalet. Fokusera på frågor som manar till eftertanke eller tillämpar evangelieprinciper (se *Undervisa på Frälsarens sätt*, s. 31–32). Ge sedan medlemmarna möjlighet att välja en fråga och sedan hitta svar i talet. Be dem samtala om sina svar i mindre grupper.
- **Hitta ett budskap.**
Be medlemmarna att söka i konferenstalet och titta efter budskap som är betydelsefulla för dem. Be dem återge budskapen och berätta vad de kan lära sig av dem. Hur kan de här lärdomarna hjälpa oss att utföra Herrens verk?
- **Skapa något.**
Be medlemmarna göra en affisch eller ett bokmärke som innehåller ett kort, inspirerande budskap från konferenstalet. Ge dem möjligheten att visa vad de har gjort. ■

© MICHAEL COLEMAN, KOPIERING FÖRBJUDEN

Kristus på vägen till Jerusalem,
av Michael Coleman

”Återställselsens kronjuvel är förstås det heliga templet. Dess heliga förrättningar och förbund är avgörande när det gäller att förbereda ett folk som är redo att välkomna Frälsaren vid hans andra ankomst.

... *Varje tempel är en helig plats. Varje tempelbesökare strävar efter att bli heligare.”*

President Russell M. Nelson, ”Avslutande ord”, s. 120, 121.

"2020 blir ett jubileumsår. Generalkonferensen i april nästa år skiljer sig från alla tidigare konferenser", sa president Russell M. Nelson under det avslutande mötet av kyrkans 189:e halvårs-konferens. "Under de kommande sex månaderna hoppas jag att varje medlem och varje familj förbereder sig för en unik konferens som firar minnet av själva grunderna i det återställda evangeliet

... Då blir generalkonferensen nästa april inte bara minnes-värd, den blir oföglömlig."

För förslag på hur du kan förbereda
dig för generalkonferensen i april 2020,
se sidorna 122 och 126.

